

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Gujarathi
May 2020

“ મીઠા બાળકો - અનેક દેહધારીઓ થી પ્રીત નિકાળી એક વિદેહી બાપ ને યાદ કરો તો તમારાં બધાં અંગ શીતળ થઈ જશે ”

પ્રશ્ન :- જે દૈવીકુળ ની આત્માઓ છે, તેમની નિશાની શું હશે?

ઉત્તર :- દૈવીકુળ વાળી આત્માઓ ને આ જૂની દુનિયાથી સહજ જ વૈરાગ્ય હશે. ૨-તેમની બુદ્ધિ બેહદમાં હશે. શિવાલયમાં ચાલવા માટે તેઓ પાવન ફૂલ બનવાનો પુરુષાર્થ કરશે. ૩-કોઈ આસુરી ચલન નહીં ચાલશે. ૪-પોતાનો પોતામેલ રાખશે કે કોઈ આસુરી કર્મ તો નથી થયું? બાપને સાચું સંભળાવશે. કંઈ પણ છુપાવશે નહીં.

ગીત :- ન વો હમ સે જુદા હોંગે ...

ઓમ શાંતિ ! હમણાં આ છે બેહદ ની વાતો. હદ ની વાતો બધી નીકળી જાય. દુનિયા માં તો અનેકોને યાદ કરાવ છે, અનેક દેહધારીઓ સાથે પ્રીત છે. વિદેહી એક જ છે, જેમને પરમપિતા પરમાત્મા શિવ કહેવાય છે. તમારે હવે એમની સાથે જ બુદ્ધિનો યોગ જોડવાનો છે. કોઈ દેહધારી ને યાદ નથી કરવાનાં. બ્રાહ્મણ વગેરે જમાડવા આ બધી થઈ કળયુગ ની રીત-રિવાજ. ત્યાં ની રીત-રિવાજ અને અહીંયા ની રીત-રિવાજ બિલકુલ અલગ છે. અહીંયા કોઈ પણ દેહધારી ને યાદ નથી કરવાનાં. જ્યાં સુધી તે અવસ્થા આવે ત્યાં સુધી પુરુષાર્થ ચાલતો રહે છે. બાપ કહે છે જેટલું થઈ શકે જૂની દુનિયાનાં જે થઈને ગયાં છે, કે જે છે તે બધાને ભૂલી જવાનું છે. આખો દિવસ બુદ્ધિમાં આજ ચાલે, કોને શું સમજાવાનું છે. બધાને બતાવવાનું છે કે આવીને વિશ્વનાં ભૂત, વર્તમાન, ભવિષ્ય ને સમજો, જેને કોઈ પણ નથી જાણતું. પાસ્ટ (ભૂતકાળ) અર્થાત્ ક્યારથી શરૂ થયું. પ્રેઝન્ટ (વર્તમાન) હમણાં શું છે. શરૂ થયું છે સતયુગ થી. તો સતયુગ થી લઈને હમણાં સુધી અને ફ્યુચર (ભવિષ્ય) શું થવાનું છે - દુનિયા બિલકુલ નથી જાણતી. આપ બાળકો જાણો છો એટલે ચિત્ર વગેરે બનાવો છો. આ છે મોટું બેહદ નું નાટક. તે જુદા હદનાં નાટક ખૂબ બનાવે છે. સ્ટોરી (કથા) બનાવવાવાળા અલગ હોય છે અને નાટકની સીન સીનેરી બનાવવાવાળા બીજા હોય છે. આ બધું રહસ્ય હમણાં તમારી બુદ્ધિમાં છે. હમણાં જે કંઈ જુઓ છો તે નહીં રહેશે. વિનાશ થઈ જશે. તો તમારે સતયુગી નવી દુનિયાની સીન સીનેરી ખૂબ સારી દેખાડવી પડે. જેમ અજમેરમાં સોનાની દ્રારિકા છે, તો તેમાંથી પણ સીન સીનેરી લઈને નવી દુનિયા અલગ બનાવીને પછી દેખાડો. આ જૂની દુનિયાને આગ લાગવાની છે, આનો પણ નકશો તો છે ને. અને આ નવી દુનિયા ઈમર્જ (પ્રગટ) થઈ રહી છે. એવાં-એવાં વિચાર કરી સારી રીતે બનાવવી જોઈએ. આ તો તમે સમજો છો. આ સમયે મનુષ્યોની બુદ્ધિ બિલકુલ જ જેમ પથ્થરબુદ્ધિ છે. કેટલું તમે સમજાવો છો તો પણ બુદ્ધિમાં બેસતું નથી. નાટક વાળા સુંદર સીન સીનેરી બનાવે છે, એવાં કોઈથી મદદ લઈ સ્વર્ગની સીન સીનેરી ખૂબ સારી બનાવવી જોઈએ. તે લોકો આઈડિયા (અભિપ્રાય) સારી આપશે. યુક્તિ બતાવશે. તેમને સમજાવીને એવી સરસ બનાવવી જોઈએ જે મનુષ્ય આવીને સમજે. બરાબર સતયુગ માં તો એક જ ધર્મ હતો. આપ બાળકોમાં પણ નંબરવાર છે જેમની ધારણા હોય છે. દેહ-અભિમાની બુદ્ધિને છી-છી કહેવાય છે. દેહી-અભિમાની ને ગુલ-ગુલ કહેવાય છે. હમણાં તમે ફૂલ બનો છો. દેહ-અભિમાની રહેવાથી કાંટાનાં કાંટા રહી જાય. આપ બાળકોને તો આ જૂની દુનિયાથી વૈરાગ્ય છે. તમારી છે બેહદની બુદ્ધિ, બેહદ નો વૈરાગ્ય. આપણને આ વેશ્યાલય થી બહુજ નફરત છે. હમણાં આપણે શિવાલય જવા માટે ફૂલ બની રહ્યાં છીએ. બનતાં-બનતાં પણ જો કોઈ એવી ખરાબ ચલન ચાલે છે તો સમજાય છે આમનામાં હમણાં ભૂતની પ્રવેશતા છે. એક જ ઘરમાં પતિ હંસ બની રહ્યો છે, પત્ની નથી સમજતી તો ડિફિકલ્ટ (મુશ્કેલી) થાય છે. સહન કરવું પડે છે. સમજાય છે આમની તકદીરમાં નથી. બધાં તો દૈવીકુળનાં બનવા વાળા નથી, જે બનવા વાળા હશે તેજ બનશે. ઘણાંની ખરાબ ચલનની રિપોર્ટ આવે છે. આ-આ આસુરી ગુણ છે એટલે બાબા રોજ સમજાવે છે, પોતાનો પોતામેલ રાતનાં જુવો કે આજે કોઈ પણ આસુરી કામ તો અમે નથી કર્યું? બાબા કહે છે આખાં જીવનમાં જે ભૂલો કરી છે, તે બતાવો. કોઈ કઠોર ભૂલ કરે છે તો પછી સર્જનને બતાવવામાં લજ્જા આવે છે કારણ કે ઈજ્જત જશે ને. નહીં બતાવવાથી પછી નુકસાન થઈ જાય. માયા એવો થપ્પડ મારે છે જે એકદમ સત્યાનાશ કરી દે છે. માયા ખૂબ જબરજસ્ત છે. ૫ વિકારો પર જીત પામી નથી શકતા

તો બાપ પણ શું કરશે.

બાપ કહે છે - હું રહેમદિલ પણ છું, તો કાળો નો કાળ પણ છું. મને બોલાવે જ છે પતિત-પાવન આવીને પાવન બનાવો. મારું નામ તો બંનેવ છે ને. કેવો રહેમદિલ છું, પછી કાળો નો કાળ છું, તે પાર્ટ હમણાં ભજવી રહ્યો છું. કાંટા ને ફૂલ બનાવે છે તો તમારી બુદ્ધિમાં તે ખુશી છે. અમરનાથ બાપ કહે છે તમે બધી પાર્વતીઓ છો. હમણાં તમે મામેકમ યાદ કરો તો તમે અમરપુરી માં ચાલ્યા જશો. અને તમારા પાપ નાશ થઈ જશે. તે યાત્રા કરવાથી તમારા પાપ નાશ તો થતાં નથી. આ છે ભક્તિમાર્ગની યાત્રાઓ. બાળકો થી આ પ્રશ્ન પણ પૂછે છે કે ખર્ચો કેવી રીતે ચાલે છે. પરંતુ એવાં કોઈ સમાચાર આપતા નથી કે અમે આ રેસ્પોન્ડ કર્યો. આટલાં બધાં બાળકો બ્રહ્માની ઔલાદ (સંતાન) બ્રાહ્મણ છે તો આપણે જ પોતાનાં માટે ખર્ચો કરશું ને. રાજાઈ પણ શ્રીમત પર આપણે સ્થાપન કરી રહ્યાં છે પોતાનાં માટે. રાજ્ય પણ આપણે કરીશું. રાજ્યોગ આપણે શીખીએ છીએ તો ખર્ચો પણ આપણે કરશું. શિવબાબા તો અવિનાશી જ્ઞાન રત્નોનું દાન આપે છે, જેનાથી આપણે રાજાઓનાં રાજા બનીએ છીએ. બાળકો જે ભણે તેજ ખર્ચો કરશે ને. સમજાવવું જોઈએ અમે પોતાનો ખર્ચો કરીએ છીએ, અમે કોઈ ભીખ કે ડોનેશન (દાન) નથી લેતાં. પરંતુ બાળકો ફક્ત લખી દે છે કે આ પણ પૂછે છે એટલે બાબાએ કહ્યું હતું જે જે આખાં દિવસમાં સર્વિસ (સેવા) કરે છે તે સાંજે પોતામેલ બતાવવો જોઈએ. તેની પણ પીઠ હોવી જોઈએ. બાકી આવે તો અનેક છે. તે બધી પ્રજા બને છે, ઊંચું પદ પ્રાપ્ત કરવાવાળા ખૂબ થોડાં છે. રાજાઓ થોડાં હોય છે, સાહુકાર પણ થોડાં બને છે. બાકી ગરીબ ખૂબ હોય છે. અહીંયા પણ એવું છે તો દૈવી દુનિયામાં પણ એવું હશે. રાજાઈ સ્થાપન થાય છે, તેમાં નંબરવાર બધાં જોઈએ. બાપ આવીને રાજ્યોગ શીખવાડી આદિ સનાતન દૈવી રાજધાની ની સ્થાપના કરાવે છે. દૈવી ધર્મની રાજધાની હતી, હમણાં નથી. બાપ કહે છે હું ફરી સ્થાપના કરું છું. તો કોઈને સમજાવવાં માટે ચિત્ર પણ એવાં જોઈએ. બાબાની મુરલી સાંભળશે, કરશે. દિવસ-પ્રતિદિવસ કરેક્શન (સુધાર) તો થતી રહે છે. તમે પોતાની અવસ્થા ને પણ જોતા રહો કેટલી કરેક્ટ (સુધાર) થતી જાય છે. બાપ આવીને ગંદકી થી નીકાળે છે, જેટલું જે અનેકોને નીકાળવાની સર્વિસ કરશે એટલું ઊંચ પદ પામશે. આપ બાળકોએ તો એકદમ ક્ષીરખંડ થઈને રહેવું જોઈએ. સતયુગ થી પણ અહીંયા બાપ તમને ઊંચા બનાવે છે. બાપ ઈશ્વર ભણાવે છે તો તેમને પોતાનાં ભણતરનો જલવો (પ્રદર્શન) દેખાડવાનો છે ત્યારે તો બાપ પણ કુરબાન જશે. દિલ માં આવવું જોઈએ - બસ, હવે તો અમે ભારતને સ્વર્ગ બનાવવાનો ધંધો જ કરશું. આ નોકરી વગેરે કરવી, તે તો કરતા રહેશો. પહેલાં પોતાની ઉન્નતિનો તો કરીએ. છે ખુબ સહજ. મનુષ્ય બધુજ કરી શકે છે. ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહેતા રાજાઈ પદ પામવાનું છે એટલે રોજ પોતાનો પોતામેલ નીકાળો. આખાં દિવસનો ફાયદો અને નુકસાન નીકાળો. પોતામેલ નથી નીકાળતા તો સુધરવું ખૂબ મુશ્કેલ છે. બાપ નું કહેવું માનતા નથી. રોજ જોવું જોઈએ - કોઈને અમે દુઃખ તો નથી આપ્યું? પદ ખૂબ ઊંચુ છે, અથાહ કમાણી છે. નહીં તો પછી રડવું પડશે. રેસ (હરીફાઈ) હોય છે ને. કોઈ તો લાખો રૂપિયા કમાઈ લે છે, કોઈ તો કંગાળ ના કંગાળ રહી જાય છે.

હમણાં તમારી છે ઈશ્વરીય રેસ, આમાં કોઈ દોડ વગેરે નથી લગાવવાની ફક્ત બુદ્ધિથી પ્યારા બાબા ને યાદ કરવાનાં છે. કાંઈ પણ ભૂલ થાય તો ઝટ બતાવવું જોઈએ. બાબા અમારા થી આ ભૂલ થઈ. કર્મેન્દ્રિયો થી આ ભૂલ કરી. બાપ કહે છે રોંગ-રાઈટ (ખરું-ખોટું) તો વિચારવાની બુદ્ધિ મળી છે તો હવે રોંગ કામ નથી કરવાનું. રોંગ કામ કરી દીધું - તો બાબા તોબા-તોબા, ક્ષમા કરજો કારણ કે બાપ હમણાં અહીંયા બેઠાં છે સાંભળવા માટે. જે પણ ખોટું કામ થઈ જાય તો તરત બતાવો કે લખો - બાબા આ ખોટું કામ થયું તો તમારું અડધું માફ થઈ જશે. એવું નહીં કે હું કૃપા કરીશ. ક્ષમા કે કૃપા પાઈ ની પણ નહીં થશે. બધાએ પોતાને સુધારવાનાં છે. બાપની યાદથી વિકર્મ વિનાશ થશે. પાસ્ટ નું પણ યોગબળ થી કપાતું જશે. બાપનાં બનીને પછી બાપની નિંદા નહીં કરાવો. સદ્ગુરુ નાં નીંદક હોર ન પામે. હોર તમને મળે છે - ખૂબ ઊંચી. બીજા ગુરુઓની પાસે કોઈ રાજાઈની હોર થોડી છે. અહીંયા તમારું લક્ષ-હેતુ છે. ભક્તિમાર્ગમાં કોઈ લક્ષ-હેતુ હોતું નથી. જો હોય પણ છે તો અલ્પકાળ માટે. ક્યાં ૨૧ જન્મનું સુખ, ક્યાં પાઈ પૈસાનું થોડું સુખ. એવું નથી ધન થી સુખ હોય છે. દુઃખ પણ કેટલું હોય છે. અચ્છા - સમજો કોઈએ હોસ્પિટલ બનાવી તો બીજા જન્મમાં બિમારી ઓછી થશે. એવું તો નહીં ભણતર વધારે મળશે. ધન પણ વધારે મળશે. તેનાં માટે તો પછી બધુંજ કરો. કોઈ ધર્મશાળા બનાવે છે તો બીજા જન્મમાં મહેલ મળશે. એવું નહીં કે તંદુરસ્ત રહેશે. ના. તો બાપ કેટલી વાતો સમજાવે છે. કોઈ તો સારી રીતે સમજીને સમજાવે, કોઈ તો સમજતા જ નથી. તો રોજ પોતામેલ નીકાળો. આજે શું પાપ કર્યું? આ વાતમાં નાપાસ થયાં. બાપ સલાહ આપશે તો એવું કામ ન કરવું જોઈએ. તમે જાણો છો આપણે તો હવે સ્વર્ગમાં જઈએ છીએ. બાળકોને

ખુશીનો પાર નથી ચઢતો. બાબા ને કેટલી ખુશી છે. હું વૃદ્ધ છું, આ શરીર છોડીને હું પ્રિન્સ (રાજકુમાર) બનવાનો છું. તમે પણ ભણો છો તો ખુશીનો પાર ચઢવો જોઈએ. પરંતુ બાપ ને યાદ જ નથી કરતાં. બાપ કેટલું સહજ સમજાવે છે, તે અંગ્રેજી વગેરે ભણવામાં માથું કેટલું ખરાબ થાય છે. ખુબ મુશ્કેલી થાય છે. આ તો ખૂબ સહજ છે. આ રુહાની ભણતર થી તમે શીતળ બની જાઓ છો. આમાં તો ફક્ત બાપ ને યાદ કરતા રહો તો એકદમ શીતળ અંગ થઈ જશે. શરીર તો તમને છે ને. શિવબાબા ને તો શરીર નથી. અંગ છે શ્રીકૃષ્ણ ને. તેમનાં અંગ તો શીતળ છે જ એટલે તેમનું નામ રાખી દીધું છે. હવે તેમનો સંગ કેવી રીતે થાય. તે તો હોય છે જ સતયુગમાં. તેમનાં પણ એવા શીતળ અંગ કોણે બનાવ્યાં? આ તમે હમણાં સમજો છો. તો હવે આપ બાળકોને પણ એટલી ધારણા કરવી જોઈએ. લડવાનું-ઝઘડવાનું બિલકુલ નથી. સાચું બોલવાનું છે. જુઠું બોલવા થી સત્યાનાશ થઈ જાય છે.

બાપ આપ બાળકોને ઓલરાઉન્ડ બધી વાતો સમજાવે છે. ચિત્ર પણ સારા-સારા બનાવો જે પછી બધાની પાસે જાય. સારી ચીજ જોઈને કહેશે ચાલીને જુઓ. સમજાવવા વાળા પણ હોશિયાર જોઈએ. સર્વિસ કરવાનું પણ શીખવાનું છે. સારી બ્રાહ્મણીઓ પણ જોઈએ જે આપ સમાન બનાવે. જે આપ સમાન મેનેજર બનાવે છે તેમને સારી બ્રાહ્મણી કહેશું. તે પદ પણ ઊંચું પામશે. બેબી (બાળ) બુદ્ધિ પણ ન હોય, નહીં તો ઉઠાવીને લઈ જાય. રાવણ સંપ્રદાય છે ને. એવી બ્રાહ્મણીઓ તૈયાર કરો જે પાછળ સેવાકેન્દ્ર સંભાળી શકે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાપ ને પોતાનાં ભણતરનો જલવો દેખાડવાનો છે. ભારતને સ્વર્ગ બનાવવાનાં ધંધામાં લાગી જવાનું છે. પહેલાં પોતાની ઉન્નતિનો વિચાર કરવાનો છે. ક્ષીરખંડ થઈને રહેવાનું છે.
2. કોઈ ભૂલ થાય તો બાપ થી ક્ષમા લઈને સ્વયં જ સ્વયંને સુધારવાનું છે. બાપ કૃપા નથી કરતાં, બાપની યાદથી વિકર્મ કાપવાનાં છે. નિંદા કરાવવા વાળા કોઈ કર્મ નથી કરવાનાં.

વરદાન :- પોતાની પાવરફુલ (શક્તિશાળી) સ્ટેજ (અવસ્થા) દ્વારા સર્વની શુભકામનાઓને પૂર્ણ કરવા વાળા મહાદાની ભવ પાછળ આવવાવાળી આત્માઓ થોડામાં જ રાજી થશે, કારણ કે તેમનો પાર્ટ જ કણા-દાણા લેવાનો છે. તો એવી આત્માઓને તેમની ભાવનાનું ફળ પ્રાપ્ત થાય, કોઈ પણ વંચિત ન રહે, તેનાં માટે હમણાંથી પોતાનામાં સર્વ શક્તિઓ જમા કરો. જ્યારે તમે પોતાની સંપૂર્ણ પાવરફુલ, મહાદાની સ્ટેજ પર સ્થિત હશો, તો કોઈ પણ આત્માને પોતાનાં સહયોગ થી, મહાદાન આપવાનાં કર્તવ્યનાં આધાર થી, શુભ ભાવના ની સ્વીચ ઓન કરતાં જ નજર થી નિહાલ કરી દેશો.

સ્લોગન :- સદા ઈશ્વરીય મર્યાદાઓ ઉપર ચાલતાં રહો તો મર્યાદા પુરુષોત્તમ બની જશો.

“ મીઠા બાળકો - હમણાં તમે સંગમ પર છો , તમારે જૂની દુનિયા થી સંબંધ તોડી દેવાનો છે કારણ કે આ દુનિયા હવે ખતમ થવાની છે ”

પ્રશ્ન :- સંગમની કઈ વિશેષતા આખાં કલ્પ થી ન્યારી છે?

ઉત્તર :- સંગમની જ વિશેષતા છે - ભણો છો અહીંયા, પ્રાલબ્ધ ભવિષ્યમાં પામો છો. આખાં કલ્પમાં આવું ભણતર નથી ભણાવાતું જેની પ્રાલબ્ધ બીજા જન્મમાં મળે. હમણાં આપ બાળકો મૃત્યુલોક માં ભણી રહ્યા છો અમરલોક માટે. બીજા કોઈ બીજા જન્મનાં માટે ભણતાં નથી.

ગીત :- દૂર દેશ કા રહેનેવાલા

ઓમ શાંતિ ! દૂર દેશનાં રહેવાવાળા કોણ? આ તો કોઈ પણ જાણતું નથી. શું એમને પોતાનો દેશ નથી જે પારકા દેશમાં આવ્યાં છે? એ પોતાનાં દેશમાં નથી આવતાં. આ રાવણ રાજ્ય પારકો દેશ છે ને. શું શિવબાબા પોતાનાં દેશમાં નથી આવતાં? અચ્છા, રાવણ નો પરદેશ કયો છે? અને દેશ કયો છે? શિવબાબાનો પોતાનો દેશ કયો છે, પારકો દેશ કયો છે? પછી બાપ આવે છે પારકા દેશમાં, તો એમનો દેશ કયો છે? પોતાનાં દેશ ની સ્થાપના કરવા આવે છે પરંતુ શું એ પોતાનાં દેશમાં સ્વયં આવે છે? (એક-બે એ સંભળાવ્યું) અચ્છા, આનાં પર બધાં વિચાર સાગર મંથન કરજો. આ ખૂબ સમજવાની વાત છે. રાવણ નો પારકો દેશ બતાવવો ખૂબ સહજ છે. રામ રાજ્ય માં ક્યારેય રાવણ આવતો નથી. બાપને રાવણ નાં દેશમાં આવવું પડે છે કારણ કે રાવણ રાજ્યને બદલવાનું હોય છે. આ છે સંગમયુગ. એ સતયુગમાં પણ નથી આવતાં, કળયુગ માં પણ નથી આવતાં. સંગમયુગ પર આવે છે. તો આ રામનો પણ દેશ છે, રાવણનો પણ દેશ છે. આ કિનારે રામનો, એ કિનારે રાવણ નો છે. સંગમ છે ને. હમણાં આપ બાળકો સંગમ પર છો. ન આ તરફ, ન એ તરફ છો. પોતાને સંગમ પર સમજવું જોઈએ. આપણો એ તરફ તેલુક (સંબંધ) નથી. બુદ્ધિથી જૂની દુનિયા થી તેલુક તોડવો પડે છે. રહો તો અહીંયા જ છો. પરંતુ બુદ્ધિ થી જાણો છો આ જુની દુનિયા જ ખતમ થવાની છે. આત્મા કહે છે હમણાં હું સંગમ પર છું. બાપ આવેલાં છે, એમને ખેવૈયા પણ કહે છે. હમણાં આપણે જઈ રહ્યાં છીએ. કેવી રીતે? યોગ થી. યોગનાં માટે પણ જ્ઞાન છે. જ્ઞાનનાં માટે પણ જ્ઞાન છે. યોગનાં માટે સમજાવાય છે સ્વયંને આત્મા સમજો પછી બાપ ને યાદ કરો. આ પણ જ્ઞાન છે ને. જ્ઞાન અર્થાત સમજણ. બાપ મત આપવા આવ્યા છે. કહે છે પોતાને આત્મા સમજો. આત્મા જ ૮૪ જન્મ લે છે. બાપ બાળકોને જ વિસ્તાર થી બેસીને સમજાવે છે. હમણાં આ રાવણ રાજ્ય ખતમ થવાનું છે. અહીંયા છે કર્મ-બંધન, ત્યાં છે કર્મ-સંબંધ. બંધન દુઃખનું નામ છે. સંબંધ સુખનું નામ છે. હવે કર્મ-બંધનને તોડવાનું છે. બુદ્ધિમાં છે આપણે આ સમયે બ્રાહ્મણ સંબંધમાં છીએ પછી દૈવી સંબંધમાં જઈશું. બ્રાહ્મણ સંબંધનો આ એક જ જન્મ છે. પછી ૮ અને ૧૨ જન્મ દૈવી સંબંધમાં હશે. આ જ્ઞાન બુદ્ધિમાં છે એટલે કળયુગી છી-છી કર્મબંધન થી જેમ ઝલાનિ કરે છે. આ દુનિયાનાં કર્મબંધન માં હવે રહેવાનું નથી. બુદ્ધિ મળી છે - આ બધાં છે આસુરી કર્મબંધન. આપણે પણ ગુપ્ત એક યાત્રા પર છીએ. આ બાપએ યાત્રા શિખવાડી છે. પછી આ કર્મ-બંધન થી ન્યારા થઈ આપણે કર્માતીત થઈ જઈશું. આ કર્મ-બંધન હવે તૂટવાનું જ છે. આપણે બાપ ને યાદ કરીએ છે કે પવિત્ર બની ચક્રને સમજી ચક્રવર્તી રાજા બનીએ. ભણી રહ્યા છીએ પછી એનું લક્ષ-હેતુ, પ્રાલબ્ધ પણ જોઈએ ને. તમે જાણો છો આપણને ભણાવવા વાળા બેહદનાં બાપ છે. બેહદનાં બાપ એ આપણને ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં ભણાવ્યા હતાં. આ ડ્રામા છે ને. જેમને કલ્પ પહેલાં ભણાવ્યા હતાં એમને જ ભણાવશે. આવતાં રહેશે, વૃદ્ધિને પામતાં રહેશે. બધાં તો સતયુગમાં નહિં આવશે. બાકી બધાં જશે પાછાં ઘરે. આ પાર છે નર્ક, એ પાર છે સ્વર્ગ. એ ભણતરમાં તો સમજે છે અમે અહિંયાં ભણીએ છીએ, પછી પ્રાલબ્ધ પણ અહિંયાં પામશું. અહીંયા આપણે ભણીએ છીએ સંગમયુગ પર, આની પ્રાલબ્ધ આપણને નવી દુનિયામાં મળશે. આ છે નવી વાત. દુનિયામાં એવું કોઈ નહીં કહે કે તમને આની પ્રાલબ્ધ બીજા જન્મમાં મળશે. આ જન્મમાં આગલા જન્મોની પ્રાલબ્ધ પામવી - આ ફક્ત આ સંગમયુગ પર જ થાય છે. બાપ પણ આવે છે સંગમયુગ પર. તમે ભણો છો પુરુષોત્તમ બનવાનાં માટે. એક જ વખત ભગવાન જ્ઞાન સાગર આવીને ભણાવે છે નવી દુનિયા અમરપુરીનાં માટે. આ તો છે કળયુગ, મૃત્યુલોક. આપણે ભણીએ છે સતયુગનાં માટે. નર્કવાસી થી સ્વર્ગવાસી થવાં માટે. આ છે પારકો દેશ,

એ છે આપણો દેશ. એ આપણા દેશમાં બાપને આવવાની દરકાર નથી. એ દેશ બાળકો માટે જ છે, ત્યાં સતયુગમાં રાવણનું આવવાનું નથી હોતું, રાવણ લોપ થઈ જાય છે. પછી આવશે દ્વાપરમાં. તો બાપ પણ લોપ થઈ જાય છે. સતયુગમાં કોઈ પણ એમને જાણતાં નથી. તો યાદ પણ કેમ કરશે. સુખ ની પ્રાલબ્ધ પૂરી થાય છે તો પછી રાવણ રાજ્ય શરૂ થાય છે, આને પારકો દેશ કહેવાય છે.

હમણાં તમે સમજો છો આપણે સંગમયુગ પર છીએ, આપણને રસ્તો દેખાડવા વાળા બાપ મળ્યાં છે. બાકી બધાં ધક્કા ખાતા રહે છે. જે ખૂબ થાકેલા હશે, જેમણે કલ્પ પહેલાં રસ્તો લીધો હશે, તેઓ આવતાં રહેશે. તમે પંડા બધાને રસ્તો બતાવો છો, આ છે રુહાની યાત્રા નો રસ્તો. સીધા ચાલ્યાં જશો સુખધામ. તમે પંડા પાંડવ સંપ્રદાય છો. પાંડવ રાજ્ય નહિં કહેશું. રાજ્ય ન પાંડવોનું, ન કૌરવો નું છે. બંનેવ ને તાજ નથી. ભક્તિ માર્ગમાં બંનેવ ને તાજ આપી દીધાં છે. જો આપે પણ તો કૌરવો ને લાઈટ (પ્રકાશ) નો તાજ ન અપાય. પાંડવોને પણ લાઈટ ન આપી શકાય કારણ કે પુરુષાર્થી છે. ચાલતાં-ચાલતાં નીચે પડે છે ત્યારે કોને આપે એટલે આ બધી નિશાની વિષ્ણુને આપી છે કારણ કે તે પવિત્ર છે. સતયુગમાં બધાં પવિત્ર સંપૂર્ણ નિર્વિકારી હોય છે. પવિત્રતાની લાઈટ નો તાજ છે. આ સમયે તો કોઈ પવિત્ર નથી. સન્યાસી લોકો કહેવડાવે છે કે અમે પવિત્ર છીએ. પરંતુ દુનિયા તો પવિત્ર નથી ને. જન્મ તો પણ વિકારી દુનિયામાં જ લે છે. આ છે રાવણની પતિત પુરી. પાવન રાજ્ય સતયુગ નવી દુનિયાને કહેવાય છે. હમણાં આપ બાળકોને બાપ બાગવાન કાંટા થી ફૂલ બનાવે છે. એ પતિત-પાવન પણ છે, ખેવૈયા પણ છે, બાગવાન પણ છે. બાગવાન આવ્યાં છે કાંટાઓનાં જંગલમાં, તમારાં કમાન્ડર (સેનાપતિ) તો એક જ છે. યાદવોનાં કમાન્ડર ચીફ શંકર ને કહેવાય? આમ તો તે કોઈ વિનાશ કરાવતાં નથી. જ્યારે સમય થાય છે તો લડાઈ લાગે છે. કહે છે શંકરની પ્રેરણાથી મૂસળ વગેરે બને છે. આ બધી વાર્તાઓ બેસીને બનાવી છે. જૂની દુનિયા ખતમ તો જરૂર થવાની છે. મકાન જૂનું થાય છે તો નીચે પડે છે. મનુષ્ય મરી જાય છે. આ પણ જૂની દુનિયા ખતમ થવાની છે. આ બધાં દબાઈ ને મરી જશે, કોઈ ડૂબી મરશે. કોઈ શોક માં મરશે. બોમ્બસ વગેરેનો ઝેરી વાયુ પણ મારી નાખશે. બાળકોની બુદ્ધિ માં છે કે હવે વિનાશ થવાનો જ છે. આપણે તે પાર જઈ રહ્યાં છીએ. કળયુગ પૂરો થઈ સતયુગની સ્થાપના જરૂર થવાની છે. પછી અડધોકલ્પ લડાઈ થતી જ નથી.

હમણાં બાપ આવ્યાં છે પુરુષાર્થ કરાવવાં, આ લાસ્ટ ચાન્સ (છેલ્લી તક) છે. વાર કરી તો પછી અચાનક જ મરી જશો. મોત સામે ઉભું છે. અચાનક બેઠા-બેઠા મનુષ્ય મરી જાય છે. મરવાનાં પહેલા તો યાદની યાત્રા કરો. હવે આપ બાળકોએ ઘરે જવાનું છે એટલે બાપ કહે છે-બાળકો, ઘર ને યાદ કરો, આનાથી અંત મતી સો ગતિ થઈ જશે, ઘરે ચાલ્યાં જશો. પરંતુ ફક્ત ઘરને યાદ કરશો તો પાપ વિનાશ નહીં થશે. બાપ ને યાદ કરશો તો પાપ વિનાશ થઈ અને તમે પોતાનાં ઘરે ચાલ્યા જશો એટલે બાપને યાદ કરતાં રહો. પોતાનો ચાર્ટ રાખો તો ખબર પડશે, આખાં દિવસમાં અમે શું કર્યું? ૫-૬ વર્ષ ની આયુ થી લઈને પોતાની લાઈફ (જીવન) માં શું-શું કર્યું... તે પણ યાદ રહે છે. એવું પણ નહીં, પૂરો સમય લખવું પડે છે. ધ્યાનમાં રહે છે-બગીચામાં બેસી બાપને યાદ કર્યા, દુકાન પર કોઈ ગ્રાહક નથી અમે યાદમાં બેસી રહ્યાં. અંદરમાં નોંધ રહેશે. જો લખવા ઈચ્છો છો તો પછી ડાયરી રાખવી પડે. મૂળ વાત છે જ આ. આપણે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન કેવી રીતે બનીએ! પવિત્ર દુનિયા નાં માલિક કેવી રીતે બનીએ! પતિત થી પાવન કેવી રીતે બનીએ! બાપ આવીને આ નોલેજ આપે છે. જ્ઞાન નાં સાગર બાપ જ છે. તમે હમણાં કહો છો બાબા અમે તમારાં છીએ. સદૈવ તમારા જ છીએ, ફક્ત ભૂલીને દેહ-અભિમાની થઈ ગયા છીએ. હવે તમે બતાવ્યું છે તો અમે ફરી દેહી-અભિમાની બનીએ છે. સતયુગમાં આપણે દેહી-અભિમાની હતાં. ખુશી થી એક શરીર છોડી બીજું લેતાં હતાં તો આપ બાળકોએ આ બધી ધારણા કરી પછી સમજાવવાનાં લાયક બનવાનું છે, તો અનેકોનું કલ્યાણ થશે. બાબા જાણે છે ડ્રામા અનુસાર નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર સર્વિસેબુલ (સેવાધારી) બની રહ્યાં છે. અચ્છા, કોઈને ઝાડ વગેરે નથી સમજાવી શકતાં, ભલા આ તો સહજ છે ને-કોઈને પણ કહો તમે સ્વયં ને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો. આ તો બિલકુલ સહજ છે. આ બાપ જ કહે છે મને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે બીજા કોઈ મનુષ્ય કહી ન શકે સિવાય આપ બ્રાહ્મણોનાં. બીજું કોઈ ન આત્માને, ન પરમાત્મા બાપને જાણે છે. એમ જ ફક્ત કહી દેશો તો કોઈને તીર લાગશે નહીં. ભગવાનનું રૂપ જાણવું પડે. આ બધાં નાટકનાં એક્ટર્સ છે. દરેક આત્મા શરીર ની સાથે એક્ટ (કર્મ) કરે છે. એક શરીર છોડી બીજું લઈ પછી પાર્ટ ભજવે છે. તે એક્ટર્સ કપડાં બદલી કરી ભિન્ન-ભિન્ન પાર્ટ ભજવે છે. તમે પછી શરીર બદલો છો. તેઓ કોઈ મેલ (પુરુષ) અથવા ફિમેલ (સ્ત્રી) ની ડ્રેસ પહેરશે અલ્પકાળ નાં માટે. અહીંયા

પુરુષનું શરીર લીધું તો આખી આયુ પુરુષ જ રહેશે. તે હદ નાં ડ્રામાં, આ છે બેહદનો. પહેલી-પહેલી મુખ્ય વાત છે બાપ કહે છે મને યાદ કરો. યોગ અક્ષર પણ કામ માં નહીં લાવો કારણ કે યોગ તો અનેક પ્રકારનાં શીખે છે. તે બધાં છે ભક્તિમાર્ગ નાં. હવે બાપ કહે છે મને યાદ કરો અને ઘર ને યાદ કરો તો તમે ઘરમાં ચાલ્યાં જશો. શિવબાબા આમનામાં આવીને શિક્ષા આપે છે. બાપ ને યાદ કરતાં-કરતાં તમે પાવન બની જશો પછી પવિત્ર આત્મા ઉડશે. જેટલાં-જેટલાં યાદ કર્યાં હશે, સર્વિસ કરી હશે એટલું તે ઊંચ પદ પામશે. યાદમાં જ ખૂબ વિઘ્ન પડે છે. પાવન નહીં બનશે તો પછી ધર્મરાજ પુરીમાં સજાઓ પણ ખાવી પડશે. ઈજ્જત પણ જશે, પદ પણ ભ્રષ્ટ થશે. પાછળથી બધાં સાક્ષાત્કાર થશે. પરંતુ કાંઈ કરી નહીં શકો. સાક્ષાત્કાર કરાવશે તમને આટલું સમજાવ્યાં પછી પણ યાદ નહોતી કરી, પાપ રહી ગયાં. હવે ખાઓ સજા. તે સમયે ભણતર નો સમય નથી રહેતો. અફસોસ કરશો અમે શું કર્યું! નકામો સમય ગુમાવ્યો. પરંતુ સજા તો ખાવી પડે. કાંઈ થઈ થોડી શકશે. નપાસ થયા તો થયાં. પછી ભણવાની વાત નથી. તે ભણતરમાં તો નપાસ થઈ ફરી ભણે છે, આ તો ભણતર જ પૂરું થઈ જશે. અંત સમયમાં પશ્ચાત્તાપ ન કરવો પડે એનાં માટે બાપ સલાહ આપે છે-બાળકો, સારી રીતે ભણી લો. ઝરમુઈ-ઝગમુઈ માં પોતાનો સમય ખોટી નહીં કરો. નહીં તો ખૂબ પસ્તાવું પડશે. માયા ખૂબ ઉલ્ટા કામ કરાવી દે છે. ચોરી ક્યારેય નહીં કરી હશે, તે પણ કરાવશે. અંતમાં સ્મૃતિ આવશે અમને તો માયાએ દગો આપી દીધો. પહેલાં દિલમાં વિચાર આવે છે, ફલાણી વસ્તુ ઉઠાવું. બુદ્ધિ તો મળી છે, આ રાઈટ છે કે રોંગ છે. આ વસ્તુ ઉઠાવું તો ખોટું થશે, નહિં ઉઠાવશું તો રાઈટ થશે. હવે શું કરવાનું છે? પવિત્ર રહેવું તો સારું છે ને. સંગ માં આવીને ઢીલું ન થવું જોઈએ. આપણે ભાઈ-બહેન છીએ પછી નામ-રૂપમાં કેમ ફસાઈએ. દેહ-અભિમાનમાં નથી આવવાનું. પરંતુ માયા ખૂબ જબરજસ્ત છે. માયા રોંગ (ખોટા)કામ કરાવવાના સંકલ્પ લાવે છે. બાપ કહે છે તમારે રોંગ કામ કરવાનું નથી. લડાઈ ચાલે છે પછી નીચે પડે છે, પછી રાઈટ બુદ્ધિ આવતી જ નથી. અમારે રાઈટ કામ કરવાનું છે. આંધળાઓ ની લાઠી બનવાનું છે. સારામાં સારું કામ છે આ. શરીર નિર્વાહ માટે સમય તો છે. રાતનાં નિંદ્રા પણ કરવાની છે. આત્મા થાકી જાય છે તો પછી સુઈ જાય છે. શરીર પણ સુઈ જાય છે. તો શરીર નિર્વાહ માટે, આરામ કરવા માટે સમય તો છે. બાકી સમય મારી સર્વિસમાં લાગી જાઓ. યાદ નો ચાર્ટ રાખો. લખે પણ છે પછી ચાલતાં-ચાલતાં નપાસ થઈ જાય છે. બાપ ને યાદ નથી કરતાં, સર્વિસ નથી કરતાં તો રોંગ કામ થતું રહે છે. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. ઝરમુઈ ઝગમુઈ માં પોતાનો સમય ખોટી નથી કરવાનો. માયા કોઈ પણ ઉલટું કામ ન કરાવે, આ ધ્યાન રાખવાનું છે. સંગદોષ માં આવીને ક્યારેય ઢીલું નથી થવાનું. દેહ-અભિમાનમાં આવીને કોઈનાં નામ-રૂપ માં નથી ફસાવાનું.
2. ઘરની યાદની સાથે-સાથે બાપને પણ યાદ કરવાનાં છે. યાદનાં ચાર્ટની ડાયરી બનાવવાની છે. નોંધ કરવાનું છે - અમે આખાં દિવસમાં શું-શું કર્યું? કેટલો સમય બાપની યાદ માં રહ્યાં?

વરદાન :- ઉદારચિત્ત ની વિશેષતા દ્વારા સ્વ અને સર્વ નો ઉદ્ધાર કરવા વાળા આધાર અને ઉદ્ધારમૂર્ત ભવ ઉદારચિત્ત અર્થાત્ સદા દરેક કાર્યમાં ફાકદિલ મોટા દિલવાળા. પોતાનાં ગુણોથી બીજાઓને ગુણવાન બનાવવામાં સહયોગી બનવું, શક્તિ કે વિશેષતા ભરવામાં સહયોગી બનવું અર્થાત્ મહાદાની ફાખદિલ બનવું જ ઉદારચિત્ત આત્માની વિશેષતા છે, એવી વિશેષતા સમ્પન્ન આત્માઓ જ આધાર અને ઉદ્ધારમૂર્ત બનવામાં સફળતાનું વરદાન પ્રાપ્ત કરે છે કારણ કે સેવાનાં આધાર સ્વરૂપ બનવું અર્થાત્ સ્વ અને સર્વનાં ઉદ્ધાર નાં નિમિત્ત બની જવું.

સ્લોગન :- “આપ અને બાપ” બંને એવાં કમ્બાઈન્ડ રહો જે ત્રીજું કોઈ અલગ કરી ન શકે.

સંગમયુગ - જમા કરવાનો યુગ

આજે સર્વ બાળકોનાં ત્રણેવ કાળને જાણવાવાળા ત્રિકાળદર્શી બાપદાદા બધાં બાળકોનાં જમાનું ખાતુ જોઈ રહ્યાં છે. આ તો બધાં જાણો જ છે કે આખાં કલ્પમાં શ્રેષ્ઠ ખાતુ જમા કરવાનો સમય ફક્ત આજ સંગમયુગ છે. નાનકડો યુગ, નાનકડું જીવન છે. પરંતુ આ યુગ, આ જીવનની વિશેષતા છે જે હમણાં જ જેટલું જમા કરવા ઈચ્છો તે કરી શકો છો. આ સમયનાં શ્રેષ્ઠ ખાતાનાં પ્રમાણે પૂજ્ય પદ પણ પામો છો અને પછી પૂજ્ય સો પૂજારી પણ બનો છો. આ સમયનાં શ્રેષ્ઠ કર્મોનું, શ્રેષ્ઠ નોલેજનું, શ્રેષ્ઠ સંબંધનું, શ્રેષ્ઠ શક્તિઓનું, શ્રેષ્ઠ ગુણોનું, બધાં શ્રેષ્ઠ ખાતા હમણાં જમા કરો છો. દ્વાપર થી ભક્તિનું ખાતુ અલ્પકાળનું, હમણાં-હમણાં કર્યું, હમણાં-હમણાં ફળ પામ્યું અને ખતમ થયું. ભક્તિનું ખાતું અલ્પકાળનું એટલે છે - કારણ કે હમણાં કમાવ્યું અને હમણાં ખાધું. જમા કરવાનું અવિનાશી ખાતુ જે જન્મ-જન્મ ચાલતું રહે તે અવિનાશી ખાતુ જમા કરવાનો હમણાં સમય છે એટલે આ શ્રેષ્ઠ સમયને પુરુષોત્તમ યુગ અથવા ધર્માઉ યુગ કહેવાય છે. પરમાત્મા અવતરણ યુગ કહેવાય છે. ડાયરેક્ટ બાપ દ્વારા પ્રાપ્ત શક્તિઓનો યુગ આજ ગવાયેલો છે. આ યુગમાં જ બાપ વિદ્યાતા અને વરદાતા નો પાર્ટ ભજવે છે એટલે આ યુગને વરદાની યુગ પણ કહેવાય છે. આ યુગમાં સ્નેહનાં કારણે બાપ ભોળા ભંડારી બની જાય છે. જે એકનું પદમ ગુણ ફળ આપે છે. એકનું પદમ ગુણ જમા થવાનું વિશેષ ભાગ્ય હમણાં જ પ્રાપ્ત થાય છે. બીજા યુગોમાં જેટલું અને એટલું નો હિસાબ છે. અંતર થયું ને કારણ કે હમણાં ડાયરેક્ટ બાપ વારસો અને વરદાન બંને રૂપમાં પ્રાપ્તિ કરાવવા નાં નિમિત્ત છે. ભક્તિમાં ભાવનાનું ફળ છે, હમણાં વારસો અને વરદાન નું ફળ છે એટલે આ સમયનાં મહત્વને જાણી, પ્રાપ્તિઓને જાણી, જમાનાં હિસાબને જાણી, ત્રિકાળદર્શી બની દરેક કદમ ઉઠાવતા રહો છો? આ સમયની એક સેકન્ડ કેટલી સાધારણ સમય થી મોટી છે - તે જાણો છો? સેકન્ડમાં કેટલું કમાઈ શકો છો અને સેકન્ડમાં કેટલું ગુમાવો છો? આ સારી રીતે હિસાબ જાણો છો? કે સાધારણ રીત થી કંઈ કમાવ્યું કંઈ ગુમાવ્યું. આવો અમૂલ્ય સમય સમાપ્ત નથી કરી રહ્યાં? બ્રહ્માકુમાર બ્રહ્માકુમારી તો બન્યાં પરંતુ અવિનાશી વારસા અને વિશેષ વરદાન નાં અધિકારી બન્યાં? કારણ કે આ સમયનાં અધિકારી જન્મ-જન્મ નાં અધિકારી બને છે. આ સમયનાં કોઈને કોઈ સ્વભાવ અથવા સંસ્કાર અથવા કોઈ સંબંધ નાં અધીન રહેવાવાળી આત્મા જન્મ-જન્મ અધિકારી બનવાનાં બદલે પ્રજા પદનાં અધિકારી બને છે. રાજ્ય અધિકારી નહીં. પ્રજા પદ અધિકારી બને છે. બનવા આવ્યાં છે રાજયોગી, રાજ્ય અધિકારી પરંતુ અધીનતાનાં સંસ્કાર નાં કારણે વિદ્યાતાનાં બાળકો હોવા છતાં પણ રાજ્ય અધિકારી નથી બની શકતાં એટલે હંમેશા આ ચેક (તપાસ) કરો સ્વ અધિકારી ક્યાં સુધી બન્યાં છો? જો સ્વ અધિકાર નથી પામી શકતાં તો વિશ્વનું રાજ્ય કેવી રીતે પ્રાપ્ત કરશે? વિશ્વનાં રાજ્ય અધિકારી બનવાનું ચૈતન્ય મોડલ, હમણાં સ્વરાજ્ય અધિકારી બનવાથી તૈયાર કરો છો. કોઈ પણ ચીજનું પહેલાં મોડલ તૈયાર કરો છો ને. તો પહેલાં આ મોડલને જુઓ.

સ્વ અધિકારી અર્થાત્ સર્વ કર્મેન્દ્રિયોં રૂપી પ્રજાનાં રાજા બનવું. પ્રજાનું રાજ્ય છે કે રાજાનું રાજ્ય છે? આ તો જાણી શકો છો ને! પ્રજાનું રાજ્ય છે તો રાજા નહીં કહેવાશો. પ્રજાનાં રાજ્યમાં રાજવંશ સમાપ્ત થઈ જાય છે. કોઈ પણ એક કર્મેન્દ્રિય દગો આપે છે તો સ્વરાજ્ય અધિકારી નહીં કહેશું. એવું પણ ક્યારેય નહિં વિચારતાં કે એક-બે કમજોરી હોય જ છે. સંપૂર્ણ તો છેલ્લે બનવાનું છે. પરંતુ લાંબાકાળની એક કમજોરી પણ સમય પર દગો આપી દે છે. લાંબાકાળ નાં અધીન બનવાનાં સંસ્કાર અધિકારી બનવા નહીં દે એટલે અધિકારી અર્થાત્ સ્વ અધિકારી. અંતમાં સંપૂર્ણ થઈ જશું આ ભ્રમ નહીં રહી જતાં. લાંબાકાળ નાં સ્વ અધિકાર નાં સંસ્કાર લાંબાકાળ નાં વિશ્વ અધિકારી બનાવશે. થોડાં સમયનાં સ્વ રાજ્ય અધિકારી થોડા સમય માટે જ વિશ્વ રાજ્ય અધિકારી બનશે. જે હમણાં બાપની સમાનતા ની આજ્ઞા પ્રમાણે બાપનાં દિલતપ્તનશીન બને છે તે જ રાજ્ય તપ્તનશીન બને છે. બાપ સમાન બનવું અર્થાત્ બાપનાં દિલતપ્તનશીન બનવું. જેમ બ્રહ્મા બાપ સંપન્ન અને સમાન બન્યાં એવાં સંપૂર્ણ અને સમાન બનો. રાજ્ય તપ્ત નાં અધિકારી બનો. કોઈ પણ પ્રકારનાં અલબેલાપણા માં પોતાનો અધિકાર નો વારસો કે વરદાન ઓછું નહિં પ્રાપ્ત કરતાં. તો જમાનું ખાતુ ચેક કરો. નવું વર્ષ શરૂ થયું છે ને. પાછલું ખાતુ ચેક કરો અને નવું ખાતુ, સમય અને બાપનાં વરદાન થી વધારે થી વધારે જમા કરો. ફક્ત કમાવ્યું

અને ખાધું, એવું ખાતું નહીં બનાવો! અમૃતવેલે યોગ લગાવ્યો જમા કર્યું. ક્લાસમાં ભણીને જમા કર્યું અને પછી આખાં દિવસમાં પરિસ્થિતિઓનાં વશ કે માયાનાં વાર નાં વશ કે પોતાનાં સંસ્કારોનાં વશ જે જમા કર્યું તે યુદ્ધ કરતાં વિજયી બનવામાં ખર્ચ કર્યું. તો રીઝલ્ટ (પરિણામ) શું નીકળ્યું? કમાવ્યું અને ખાધું, જમા શું થયું? એટલે જમાનું ખાતું સદા ચેક કરો અને વધારતા જાઓ. એમ જ ચાર્ટ માં ફક્ત રાઈટ નહીં કરો. ક્લાસ કર્યો? હાં. યોગ કર્યો? પરંતુ જેવો શક્તિશાળી યોગ સમયનાં પ્રમાણે થવો જોઈએ તેવો થયો? સમય સારો પસાર કર્યો, ખૂબ આનંદ આવ્યો, વર્તમાન તો બન્યું પરંતુ વર્તમાન ની સાથે જમા પણ કર્યું? એટલો શક્તિશાળી અનુભવ કર્યો? ચાલી રહ્યાં છો, ફક્ત આ ચેક નહીં કરો. કોઈને પણ પૂછો કેવાં ચાલી રહ્યાં છો? તો કહી દેશે બહુજ સરસ ચાલી રહ્યાં છીએ. પરંતુ કઈ સ્પીડ (ગતિ) માં ચાલી રહ્યાં છો, આ ચેક કરો. કીડી ની ચાલ ચાલી રહ્યાં છે કે રોકેટ ની ચાલ ચાલી રહ્યાં છો? આ વર્ષ બધી વાતોમાં શક્તિશાળી બનવાની ગતિ ને અને ટકાવારી ને ચેક કરો. કેટલી ટકાવારી માં જમા કરી રહ્યાં છો? ૫ રૂપિયા પણ કહેશું જમા થયાં? ૫૦૦ રૂપિયા પણ કહેશું જમા થયાં! જમા તો કર્યું પરંતુ કેટલું કર્યું? સમજ્યાં શું કરવાનું છે.

ગોલ્ડન જુબલી (સ્વર્ણિમ જયંતી) ની તરફ જઈ રહ્યાં છો - આ આખું વર્ષ ગોલ્ડન જુબલીનું છે ને! તો ચેક કરો દરેક વાતમાં ગોલ્ડન એજડ અર્થાત્ સતોપ્રધાન સ્ટેજ (અવસ્થા) છે? કે સતો અર્થાત્ સિલ્વર એજડ સ્ટેજ છે? પુરુષાર્થ પણ સતોપ્રધાન ગોલ્ડન એજડ હોય. સેવા પણ ગોલ્ડન એજડ હોય. જરા પણ જૂનાં સંસ્કારની અલાય (ખાદ) ન હોય. એવું નહીં જેમ આજકાલ ચાંદીની ઉપર પણ સોનાનું પાણી ચઢાવી દે છે. બહાર થી તો સોનું લાગે છે પરંતુ અંદર શું હોય છે? મિક્સ (મિશ્રણ) કહેશું ને! તો સેવામાં પણ અભિમાન અને અપમાનની અલાય મિક્સ ન હોય. આને કહેવાય છે ગોલ્ડન એજડ સેવા. સ્વભાવ માં પણ ઈર્ષ્યા, સિદ્ધ અને જિદ્દ નો ભાવ ન હોય. આ છે અલાય. આ અલાય ને સમાપ્ત કરી ગોલ્ડ એજડ સ્વભાવવાળા બનો. સંસ્કાર માં સદા હાં જી. જેવો સમય, જેવી સેવા એવું સ્વયંને મોલ્ડ (વાળવું) કરવાનું છે અર્થાત્ રીયલ ગોલ્ડ બનવાનું છે. મારે મોલ્ડ થવાનું છે. બીજા કરે તો હું કરું આ જિદ્દ થઈ જાય છે. એ રીયલ ગોલ્ડ નથી! આ અલાય સમાપ્ત કરી ગોલ્ડન એજડ બનો. સંબંધમાં સદા દરેક આત્માનાં પ્રતિ શુભભાવના, કલ્યાણની ભાવના હોય. સ્નેહની ભાવના હોય, સહયોગની ભાવના હોય. કેવાં પણ ભાવ સ્વભાવવાળા હોય પરંતુ તમારો સદા શ્રેષ્ઠ ભાવ હોય. આ બધી વાતોમાં સ્વ પરિવર્તન જ ગોલ્ડન જુબલી મનાવવી છે. અલાય ને બાળવી અર્થાત્ ગોલ્ડન જુબલી મનાવવી. સમજ્યાં - વર્ષનો આરંભ ગોલ્ડન એજડ સ્થિતિ થી કરો. સહજ છે ને. સાંભળવાનાં સમયે તો બધાં સમજે છે કે કરવું જ છે પરંતુ જ્યારે સમસ્યા સામે આવે ત્યારે વિચારે આ તો બહુજ મુશ્કેલ વાત છે. સમસ્યા નાં સમયે સ્વરાજ્ય અધિકારીપણા નો અધિકાર દેખાડવાનો જ સમય હોય છે. વાર નાં સમયે જ વિજયી બનવાનું હોય છે. પરીક્ષાનાં સમયે જ નંબરવન લેવાનો સમય હોય છે. સમસ્યા સ્વરૂપ નહીં બનો પરંતુ સમાધાન સ્વરૂપ બનો. સમજ્યાં - આ વર્ષ શું કરવાનું છે? ત્યારે ગોલ્ડન જુબલીની સમાપ્તિ, સંપન્ન બનવાની ગોલ્ડન જુબલી કહેવાશે. બીજી શું નવીનતા કરશો? બાપદાદાની પાસે બધાં બાળકોનાં સંકલ્પ તો પહોંચે જ છે. પોગ્રામ માં પણ નવીનતા શું કરશો? ગોલ્ડન થોટ્સ (સ્વર્ણિમ સંકલ્પ) સંભળાવવાનો વિષય રાખ્યો છે ને. સ્વર્ણિમ સંકલ્પ, સ્વર્ણિમ વિચાર, જે સોનું બનાવી દે અને સોનાનો યુગ લાવે. આ વિષય રાખ્યો છે ને. અચ્છા-આજે વતનમાં આ વિષય પર રુહ-રુહાન થઈ તે પછી સંભળાવશું. અચ્છા -

સર્વ વારસા અને વરદાન નાં ડબલ અધિકારી ભાગ્યવાન આત્માઓને, સદા સ્વરાજ્ય અધિકારી શ્રેષ્ઠ આત્માઓને, સદા સ્વયંને ગોલ્ડન એજડ સ્થિતિમાં સ્થિત કરવાવાળા રીયલ ગોલ્ડ બાળકોને, સદા સ્વ પરિવર્તન ની લગન થી વિશ્વ પરિવર્તન માં આગળ વધવાવાળા વિશેષ આત્માઓને બાપદાદાનાં યાદપ્યાર અને નમસ્તે.

મિટિંગ માં આવેલાં ડોક્ટર્સ થી - અવ્યક્ત બાપદાદા ની મુલાકાત

પોતાનાં શ્રેષ્ઠ ઉમંગ-ઉત્સાહ દ્વારા અનેક આત્માઓને સદા ખુશ બનાવવાની સેવામાં લાગેલાં છો ને. ડોક્ટર્સનું વિશેષ કાર્ય જ છે દરેક આત્માને ખુશી આપવી. પહેલી દવા ખુશી છે. ખુશી અડધી બીમારી ખતમ કરી દે છે. તો રુહાની ડોક્ટર્સ અર્થાત્ ખુશી ની દવા આપવાવાળા. તો એવાં ડોક્ટર છો ને. એક વખત પણ ખુશી ની ઝલક આત્માને અનુભવ થઈ જાય તો તે આત્મા સદા ખુશી ની ઝલક થી આગળ ઉડતી રહેશે. તો બધાંને ડબલ લાઈટ બનાવી ઉડાવવા વાળા ડોક્ટર્સ છો ને. તે બેડ (પલંગ) થી ઉઠાવી દે છે. બેડ માં સુવાવાળા દર્દીને ઉભા કરી દે છે,

ચલાવે છે. તમે જૂની દુનિયાથી ઉઠાવી નવી દુનિયામાં બેસાડી દો. એવાં પ્લાન (યોજનાઓ) બનાવ્યાં છે ને. રુહાની ઈન્સ્ટ્રુમેન્ટ્સ (સાધન) યુઝ કરવાનો પ્લાન બનાવ્યો છે? ઇન્જેક્શન શું છે, ગોળીઓ શું છે, લોહી આપવું શું છે. આ બધાં રુહાની સાધન બનાવ્યાં છે! કોઈને લોહી આપવાની આવશ્યકતા છે તો રુહાની લોહી કયું આપવાનું છે? હાર્ટ-પેશન્ટને કઈ દવા આપવાની છે? હાર્ટ પેશન્ટ અર્થાત્ દિલશિકસ્ત પેશન્ટ! તો રુહાની સામગ્રી જોઈએ. જેમ તેઓ નવી-નવી ઇન્વેન્શન (શોધ) કરે છે, તે સાયન્સ (વિજ્ઞાન) નાં સાધન થી ઇન્વેન્શન કરે છે. તમે સાઇલેન્સ (શાંતિ) નાં સાધનો થી સદાકાળ માટે નિરોગી બનાવી દો. જેમ તેમની પાસે આખી લિસ્ટ (યાદી) છે - આ ઇન્સ્ટ્રુમેન્ટ છે, આ ઇન્સ્ટ્રુમેન્ટ છે. એમ જ તમારી પણ લિસ્ટ હોય લાંબી. એવાં ડોક્ટર્સ છો. એવરહેલ્દી (સદા સ્વસ્થ) બનાવવાનાં એટલાં સરસ સાધન હોય. એવું ઓક્યુપેશન પોતાનું બનાવ્યું છે? બધાં ડોક્ટરએ પોત-પોતાનાં સ્થાન પર એવું બોર્ડ લગાવ્યું છે એવરહેલ્દી એવરવેલ્દી બનવાનું? જેમ પોતાનું તે ઓક્યુપેશન લખો છો એમ જ આ લખાણ હોય જેને જોઈને સમજે કે આ શું છે - અંદર જઈને જોઈએ. આકર્ષણ કરવાવાળું બોર્ડ હોય. લખાણ એવું હોય જે પરિચય લીધા વગર કોઈ રહી ન શકે. એમ બોલાવવાની આવશ્યકતા ન હોય પરંતુ સ્વયં જ તમારા આગળ ન ઇચ્છતાં પણ પહોંચી જાય, એવું બોર્ડ હોય. તેઓ તો લખે છે એમ.બી.બી.એસ., ફ્લાણા-ફ્લાણા. તમે પછી પોતાનું એવું બોર્ડ પર રુહાની ઓક્યુપેશન લખો જેનાથી તે સમજે કે આ સ્થાન જરૂરી છે. એવી પોતાની રુહાની ડીગ્રી બનાવી છે કે તેજ ડિગ્રીઓ લખો છો?

(સેવાનું શ્રેષ્ઠ સાધન શું હોવું જોઈએ) સેવાનું સૌથી તીખું સાધન છે - સમર્થ સંકલ્પ થી સેવા. સમર્થ સંકલ્પ પણ હોય, બોલ પણ હોય અને કર્મ પણ હોય. ત્રણેય સાથે-સાથે કાર્ય કરે. આ જ શક્તિશાળી સાધન છે. વાણીમાં આવો છો તો શક્તિશાળી સંકલ્પની ટકાવારી ઓછી થઈ જાય છે કે તે ટકાવારી હોય છે તો વાણીની શક્તિ માં ફરક પડી જાય છે. પરંતુ નહીં. ત્રણેય સાથે-સાથે હોય. જેમ કોઈ પણ પેશન્ટને એક જ સાથે કોઈ નાડી જોવે છે, કોઈ ઓપરેશન કરે છે...સાથે-સાથે કરે છે. નાડી જોવાવાળા પાછળ જોવે અને ઓપરેશન વાળા પહેલાં કરી લે તો શું થશે? એકસાથે કેટલાં કાર્ય ચાલે છે. એમ જ રુહાનિયતનાં પણ સેવાનાં સાધન ભેગા-ભેગા સાથે-સાથે ચાલે. બાકી સેવાનાં પ્લાન બનાવ્યાં છે, બહુજ સરસ. પરંતુ એવાં કોઈ સાધન બનાવો જે બધાં સમજે કે હાં આ રુહાની ડોક્ટર સદા માટે હેલ્દી બનાવવા વાળા છે. અચ્છા.

પાઠીઓ થી :- ૧ - જે અનેક વખત વિજયી આત્માઓ છે, તેમની નિશાની શું હશે? તેમને દરેક વાત બહુજ સહજ અને હલકી અનુભવ થશે. જે કલ્પ-કલ્પની વિજયી આત્માઓ નથી તેમને નાનુ-એવું કાર્ય પણ મુશ્કેલ અનુભવ થશે. સહજ નહીં લાગશે. દરેક કાર્ય કરવાનાં પહેલાં સ્વયં ને એવાં અનુભવ કરશે જેમ એ કાર્ય થયેલ જ છે. થશે કે નહીં થાય, આ પ્રશ્ન નહિ ઉઠે. થયેલું જ છે, આ મહેસૂસતા સદા રહેશે. ખબર છે સદા સફળતા છે જ, વિજય છે જ - એવાં નિશ્ચય બુદ્ધિ હશે. કોઈ પણ વાત નવી નહીં લાગે, ખુબ જૂની વાત છે. એવી સ્મૃતિ થી સ્વયંને આગળ વધારતાં રહેશે.

૨- ડબલ લાઈટ બનવાની નિશાની શું હશે? ડબલ લાઈટ આત્માઓ સદા સહજ ઉડતી કળાનો અનુભવ કરે છે. ક્યારેક થોભવું અને ક્યારેક ઉડવું એવું નહીં. સદા ઉડતી કળાનાં અનુભવી એવી ડબલ લાઈટ આત્માઓ જ ડબલ તાજનાં અધિકારી બને છે. ડબલ લાઈટવાળા સ્વતઃ જ ઉંચી સ્થિતિનો અનુભવ કરે છે. કોઈ પણ પરિસ્થિતિ આવે, યાદ રાખો અમે ડબલ લાઈટ છીએ. બાળક બની ગયાં અર્થાત્ હલકા બની ગયાં. કોઈ પણ બોજ ન ઉઠાવી શકે. અચ્છા - ઓમ શાંતિ.

વરદાન :- શુભચિંતન અને શુભચિંતક સ્થિતિ નાં અનુભવ દ્વારા બ્રહ્મા બાપ સમાન માસ્ટર દાતા ભવ બ્રહ્મા બાપ સમાન માસ્ટર દાતા બનવાનાં માટે ઈર્ષ્યા, ધૃણા અને ક્રિટીસાઈજ (ટીકા કરવી) - આ ત્રણેય વાતોથી મુક્ત રહીને સર્વનાં પ્રતિ શુભચિંતક બનો અને શુભચિંતન સ્થિતિનો અનુભવ કરો કારણ કે જેમાં ઈર્ષ્યા ની અગ્નિ હોય છે તે સ્વયં બળે છે, બીજાને હેરાન કરે છે ધૃણા વાળા પોતે પણ પડે છે બીજાને પણ પાડે છે અને હસવામાં પણ ટીકા કરવાવાળા, આત્માઓને હિંમતહિન બનાવીને દુઃખી કરે છે એટલે આ ત્રણેય વાતોથી મુક્ત રહી શુભચિંતક સ્થિતિનાં અનુભવ દ્વારા દાતાનાં બાળકો માસ્ટર દાતા બનો.

સ્લોગન :- મન-બુદ્ધિ અને સંસ્કારો પર સંપૂર્ણ રાજ્ય કરવા વાળા સ્વરાજ્ય અધિકારી બનો.

“ મીઠા બાળકો - પોતાનો સ્વભાવ બાપ સમાન ઈઝી (સહજ) બનાવો , તમારામાં કોઈ ધમંડ ન હોવો જોઈએ , જ્ઞાન યુક્ત બુદ્ધિ હોય , અભિમાન ન હોય ”

પ્રશ્ન :- સર્વિસ (સેવા) કરતાં હોવા છતાં પણ કોઈ બાળકો બેબી થી પણ બેબી છે - કેવી રીતે?

ઉત્તર :- ઘણાં બાળકો સર્વિસ કરતાં રહે છે, બીજાને જ્ઞાન સંભળાવતા રહે છે પરંતુ બાપ ને યાદ નથી કરતાં. કહે છે બાબા યાદ ભૂલી જવાય છે. તો બાબા એમને બેબી થી બેબી કહે છે કારણકે બાળકો ક્યારેય બાપને ભૂલતાં નથી, તમને જે બાપ પ્રિન્સ-પ્રિન્સેઝ (રાજકુમાર-રાજકુમારી) બનાવે, એમને તમે ભૂલી કેમ જાઓ? જો ભૂલશો તો વારસો કેવી રીતે મળશે. તમારે હાથે થી કામ કરતાં પણ બાપ ને યાદ કરવાનાં છે.

ઓમ શાંતિ ! ભણતરનું લક્ષ-હેતુ તો બાળકોની સામે છે. બાળકો આ પણ જાણે છે કે બાપ સાધારણ તન માં છે, એ પણ વૃદ્ધ તનમાં છે. ત્યાં તો ભલે વૃદ્ધ થાય છે તો પણ ખુશી રહે છે કે અમે બાળક બનશું. તો આ પણ જાણે છે, આમને આ ખુશી છે કે હું આ બનવાનો છું. બાળક જેવી ચલન થઈ જાય છે. બાળકો ની જેમ ઈઝી (સહજ) રહે છે. ધમંડ વગેરે કાંઈ નથી. જ્ઞાનની બુદ્ધિ છે. જેમ આમની છે એમ આપ બાળકોની હોવી જોઈએ. બાબા આપણને ભણાવવા આવ્યાં છે, આપણે આ બનશું. તો આપ બાળકોને આ ખુશી અંદરમાં હોવી જોઈએ ને - અમે શરીર છોડી જઈને આ બનશું. રાજયોગ શીખી રહ્યાં છીએ. નાનાં બાળકો અથવા મોટા, બધાં શરીર છોડશે. બધાં માટે ભણતર એક જ છે. આ પણ કહે છે હું રાજયોગ શીખું છું. પછી હું જઈને પ્રિન્સ બનીશ. તમે પણ કહો છો અમે પ્રિન્સ-પ્રિન્સેઝ બનશું. તમે ભણી રહ્યાં છો પ્રિન્સ-પ્રિન્સેઝ બનવાં માટે. અંત મતિ તો ગતિ થઈ જશે. બુદ્ધિ માં આ નિશ્ચય છે અમે બેગર થી પ્રિન્સ બનવા વાળા છીએ. આ બેગર (કંગાળ) દુનિયા જ ખતમ થવાની છે. બાળકોને ખુબ ખુશી રહેવી જોઈએ. બાબા બાળકોને પણ આપ સમાન બનાવે છે. શિવબાબા કહે છે મારે તો પ્રિન્સ-પ્રિન્સેઝ બનવાનું નથી. આ બાબા કહે છે મારે તો બનવાનું છે ને. હું ભણી રહ્યો છે, આ બનવા માટે. રાજયોગ છે ને. બાળકો પણ કહે છે અમે પ્રિન્સ-પ્રિન્સેઝ બનશું. બાપ કહે છે બિલકુલ ઠીક છે. તમારા મુખમાં ગુલાબ. આ પરીક્ષા છે પણ પ્રિન્સ-પ્રિન્સેઝ બનવાની. નોલેજ તો ખુબ સહજ છે. બાપ ને યાદ કરવાનાં છે અને ભવિષ્ય વારસા ને યાદ કરવાનો છે. આ યાદ કરવામાં જ મહેનત છે. આ યાદ માં રહેશો તો પછી અંત મતિ સો ગતિ થઈ જશે. સન્યાસી લોકો દૃષ્ટાંત આપે છે, કોઈ કહે ભેંસ છું...તો સાચેજ સમજવા લાગે. તે છે બધી ફાલતુ વાતો. અહીંયા તો રિલીજન (ધર્મ) ની વાત છે. તો બાપ બાળકો ને સમજાવે છે જ્ઞાન તો ખૂબ સહજ છે, પરંતુ યાદ માં મહેનત છે. બાબા મોટા ભાગે કહે છે - તમે તો બેબી છો. તો બાળકોની ફરિયાદ આવે છે, અમે બેબી છીએ? બાબા કહે - હાં, બેબી છો. ભલે જ્ઞાન તો ખૂબ સાડું છે, પ્રદર્શની માં સર્વિસ ખૂબ સારી કરો છો, રાત-દિવસ સર્વિસમાં લાગી જાઓ છો તો પણ બેબી કહું છું. બાપ કહે છે આ (બ્રહ્મા) પણ બેબી છે. આ બાબા કહે છે તમે મારાં થી પણ મોટા છો, આમની ઉપર તો ખૂબ જવાબદારી છે. જેમનાં માથે મામલા....બધાં વિચાર રહે છે. કેટલાં સમાચાર બાબા ની પાસે આવે છે એટલે પછી સવારનાં બેસી યાદ કરવાની કોશિશ કરે છે. વારસો એમનાથી જ પામવાનો છે. તો બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. બધાં બાળકોને રોજ સમજાવું છું. મીઠા બાળકો, તમે યાદની યાત્રા માં ખૂબ કમજોર છો. જ્ઞાનમાં તો ભલે સારા છો પરંતુ દરેક પોતાનાં દિલથી પૂછે - હું બાબાની યાદ માં કેટલું રહું છું? અચ્છા, દિવસમાં ખૂબ કામ વગેરેમાં બીઝી (વ્યસ્ત) રહો છો, આમ તો કામ કરતાં પણ યાદ માં રહી શકો છો. કહેવત પણ છે હથ કાર ડે દિલ યાર ડે....(હાથે થી કામ કરતાં, બુદ્ધિ ત્યાં લાગી રહે) જેમ ભક્તિમાર્ગમાં ભલે પૂજા કરતાં રહે છે, બુદ્ધિ બીજી-બીજી તરફ ધંધા વગેરેમાં ચાલી જાય છે અથવા કોઈ સ્ત્રીનો પતિ વિલાયતમાં હશે તો તેની બુદ્ધિ ત્યાં ચાલી જશે, જેનાથી વધારે કનેક્શન (સંબંધ) છે. તો ભલે સર્વિસ સારી કરે છે છતાં પણ બાબા બેબી બુદ્ધિ કહે છે. ઘણાં બાળકો લખે છે - અમે બાબાની યાદ ભૂલી જઈએ છે. અરે, બાપને તો બેબી પણ નથી ભૂલતી, તમે તો બેબી થી પણ બેબી છો. જે બાપ થી તમે પ્રિન્સ-પ્રિન્સેઝ બનો છો, એ તમારા બાપ-શિક્ષક-ગુરુ છે, તમે એમને ભૂલી જાઓ છો!

જે બાળકો પોતાનો પૂરે-પૂરો પોતામેલ બાપને મોકલી દે છે બાબા એમને જ પોતાની સલાહ આપે છે. બાળકોએ બતાવવું જોઈએ અમે બાપને કેવી રીતે યાદ કરીએ છીએ? ક્યારે યાદ કરીએ છીએ? પછી બાપ સલાહ આપશે. બાબા સમજી જશે આમની આ સર્વિસ છે, તે અનુસાર એમને કેટલી કુરસત રહી શકે છે? ગવર્મેન્ટ (સરકાર) ની નોકરી વાળાને કુરસત ખૂબ રહે છે. કામ થોડું ઓછું થયું, બાપ ને યાદ કરતાં રહે. હરતાં-ફરતાં પણ બાપ ની યાદ રહે. બાબા સમય પણ આપે છે. અચ્છા, રાત્રે ૯ વાગે સુઈ જાઓ પછી ૨-૩ વાગે ઉઠી ને યાદ કરો. અહીંયા આવીને બેસી જાઓ. પરંતુ આ પણ બેસવાની આદત બાબા નથી પાડતાં, યાદ તો હરતાં-ફરતાં પણ કરી શકો છો. અહીંયા તો બાળકોને ખુબ કુરસત છે. પહેલાં તમે એકાંત માં પહાડો પર જઈને બેસતાં હતાં. બાપ ને યાદ તો જરૂર કરવાનાં છે. નહીં તો વિકર્મ વિનાશ કેવી રીતે થશે. બાપ ને યાદ નથી કરી શકતાં તો જેમ બેબી થી પણ બેબી થયાં ને. બધો આધાર યાદ પર છે. પતિત-પાવન બાપ ને યાદ કરવાની મહેનત છે. નોલેજ તો ખૂબ સહજ છે. આ પણ જાણે છે - અહીંયા આવીને સમજશે પણ તે જે કલ્પ પહેલાં આવ્યા હશે. બાળકો ને ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) મળતું રહે છે. કોશિશ એજ કરવાની છે આપણે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન કેવી રીતે બનીએ. સિવાય બાપની યાદનાં બીજો કોઈ ઉપાય નથી. બાબા ને બતાવી શકો છો, બાબા અમારો આ ધંધો હોવાનાં કારણે અથવા આ કાર્ય હોવાનાં કારણે અમે યાદ નથી કરી શકતાં. બાબા ફટ થી સલાહ આપશે - આમ નહીં, આમ કરો. તમારો બધો આધાર યાદ પર છે. સારા-સારા બાળકો જ્ઞાન તો ખૂબ સારું આપે છે, કોઈને ખુશ કરી દે છે પરંતુ યોગ છે નહીં. બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. આ સમજાતાં હોવા છતાં પણ પછી ભૂલી જાય છે, આમાં જ મહેનત છે. આદત પડી જશે તો પછી એરોપ્લેન (વિમાન) અથવા ટ્રેન માં બેઠાં રહેશે તો પણ પોતાની ધૂન લાગી રહેશે. અંદર માં ખુશી હશે અમે બાબા થી ભવિષ્ય પ્રિન્સ-પ્રિન્સેઝ બની રહ્યાં છીએ. સવારનાં ઉઠીને એવાં બાપ ની યાદ માં બેસી જાઓ. પછી થાકી જાઓ છો. અચ્છા, યાદ માં સુઈ જાઓ. બાપ યુક્તિઓ બતાવે છે. હરતાં-ફરતાં યાદ નથી કરી શકતાં તો બાબા કહેશે અચ્છા રાત્રે નેષ્ઠા (યાદ) માં બેસો તો કંઈક તમારું જમા થઈ જાય. પરંતુ આ જબરજસ્તી એક જગ્યાએ બેસવું હઠયોગ થઈ જાય છે. તમારો તો છે સહજ માર્ગ. રોટલી ખાઓ છો બાબા ને યાદ કરો. અમે બાબા દ્વારા વિશ્વનાં માલિક બની રહ્યાં છીએ. પોતાની સાથે વાતો કરતાં રહો, હું આ ભણતર થી આ બનું છું. ભણતર પર પૂરું અટેન્શન (ધ્યાન) આપવાનું છે. તમારો વિષય જ થોડો છે. બાબા કેટલું થોડું સમજાવે છે, કોઈ પણ વાત ન સમજો તો બાબા ને પૂછો. પોતાને આત્મા સમજવાનું છે, આ શરીર તો પ ભુતોનું છે. હું શરીર છું. એવું કહેવું એટલે પોતાને ભૂત સમજવું છે. આ છે જ આસુરી દુનિયા, તે છે દૈવી દુનિયા. અહીંયા બધાં દેહ-અભિમાની છે. પોતાની આત્માને કોઈ પણ જાણતાં નથી. સાચું અને ખોટું તો હોય છે ને. આપણે આત્મા અવિનાશી છીએ - આ સમજવું છે સાચું. પોતાને વિનાશી શરીર સમજવું ખોટું થઈ જાય છે. દેહનો ખુબ અંદકાર છે. હવે બાપ કહે છે - દેહ ને ભૂલો, આત્મ-અભિમાની બનો. આમાં છે મહેનત. ૮૪ જન્મ લો છો, હવે ઘરે જવાનું છે. તમને જ ઇઝી લાગે છે, તમારા જ ૮૪ જન્મ છે. સૂર્યવંશી દેવતા ધર્મવાળાનાં ૮૪ જન્મ છે, સુધારો કરી લખવાનું હોય છે. બાળકો ભણતાં રહે છે, કરેક્શન (સુધારો) થતી રહે છે. એ ભણતરમાં પણ નંબરવાર હોય છે ને. ઓછું ભણશો તો પગાર (પૈસા) પણ ઓછો મળશે. હવે આપ બાળકો બાબાની પાસે આવ્યાં છો સાચી-સાચી નર થી નારાયણ બનવાની અમરકથા સાંભળવાં. આ મૃત્યુલોક હવે ખતમ થવાનો છે. આપણે અમરલોક જવાનું છે. હવે આપ બાળકોને આ ચિંતા લાગી જવી જોઈએ કે આપણે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન, પતિત થી પાવન બનવાનું છે. પતિત-પાવન બાપ બધાં બાળકોને એક જ યુક્તિ બતાવે છે - ફક્ત કહે છે બાપ ને યાદ કરો, ચાર્ટ રાખો તો તમને ખૂબ ખુશી થશે. હવે તમને જ્ઞાન છે, દુનિયા તો ધોર અંધકાર માં છે. તમને હવે પ્રકાશ મળે છે. તમે ત્રિનેત્રી, ત્રિકાળદર્શી બની રહ્યાં છો. ઘણાં એવાં પણ મનુષ્ય છે જે કહે છે જ્ઞાન તો જ્યાં-ત્યાં મળતું રહે છે, આ કોઈ નવી વાત નથી. અરે, આ જ્ઞાન કોઈને મળતું જ નથી. જો ત્યાં જ્ઞાન મળે પણ છે તો પણ કરતાં તો કાંઈ નથી. નર થી નારાયણ બનવાનો કોઈ પુરુષાર્થ કરે છે? કાંઈ પણ નહીં. તો બાપ બાળકોને કહે છે - સવાર નો સમય ખૂબ સારો છે. ખુબ મજા આવે છે, શાંત થઈ જવાય છે, વાયુમંડળ સારું રહે છે. સૌથી ખરાબ વાયુમંડળ રહે છે - ૧૦ થી ૧૨ સુધી એટલે સવાર નો સમય ખૂબ સારો છે. રાત્રે જલ્દી સુઈ જાઓ પછી ૨-૩ વાગે ઉઠો. આરામ થી બેસો. બાબા સાથે વાતો કરો. વર્લ્ડ ની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી યાદ કરો. શિવબાબા કહે છે - મારામાં જ્ઞાન છે ને, રચતા અને રચનાનું. હું તમને શિક્ષક બનીને ભણાવું છું. તમે આત્મા બાપ ને યાદ કરતાં રહો છો. ભારતનો પ્રાચીન યોગ પ્રખ્યાત છે. યોગ કોની સાથે? આ પણ લખવાનું છે. આત્માનો પરમાત્માની સાથે યોગ અર્થાત્ યાદ છે. આપ બાળકો હવે જાણો છો આપણે ઓલરાઉન્ડર (દરેક ક્ષેત્રમાં કુશળ) છીએ, પુરા ૮૪ જન્મ લઈએ છીએ. અહીંયા બ્રાહ્મણ કુળનાં જ આવશે. આપણે બ્રાહ્મણ છીએ. હવે આપણે દેવતા બનવાવાળા છીએ. સરસ્વતી પણ પુત્રી છે ને. વૃદ્ધ પણ છું, ખુબ ખુશી થાય છે, હવે હું શરીર છોડી પછી જઈને

રાજા નાં ઘર માં જન્મ લઇશ. હું ભણી રહ્યો છું. પછી સોનાની ચમચી મોઢામાં હશે. તમારા બધાનું આ લક્ષ-હેતુ છે. ખુશી કેમ ન થવી જોઈએ. મનુષ્ય ભલે કશું પણ બોલતાં રહે. તમારી ખુશી કેમ ગુમ થઈ જવી જોઈએ. બાપ ને યાદ જ નહિં કરશો તો નર થી નારાયણ કેવી રીતે બનશે. ઊંચું બનવું જોઈએ ને. એવો પુરુષાર્થ કરીને દેખાડો, મૂંઝાવ છો કેમ? દિલહોલ કેમ થાઓ છો કે બધાં થોડી રાજા બનશે! આ વિચાર આવ્યો, ફેલ (નપાસ) થયાં. સ્કૂલમાં બેરીસ્ટરી, એન્જિનિયરિ વગેરે ભણે છે. એવું કહેશે શું કે બધાં બેરિસ્ટર થોડી બનશે. નહીં ભણે તો ફેલ થઈ જશે. ૧૬, ૧૦૮ ની આખી માળા છે. પહેલાં-પહેલાં કોણ આવશે? જેટલો જે પુરુષાર્થ કરશે. એક-બીજા થી તીવ્ર પુરુષાર્થ કરો તો છો ને. આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં છે-હવે આપણે આ જુનું શરીર છોડી ઘરે જવાનું છે. આ પણ યાદ રહે તો પુરુષાર્થ તીવ્ર થઈ જશે. આપ બાળકો ની બુદ્ધિમાં રહેવું જોઈએ કે સર્વનાં મુક્તિ-જીવન મુક્તિદાતા છે જ એક બાપ. આજે દુનિયામાં આટલાં કરોડો મનુષ્ય છે. તમે ૯ લાખ હશો. તે પણ અંદાજે કહેવાય છે. સતયુગમાં વધારે કેટલાં હશે. રાજાઈ માં થોડાક તો મનુષ્ય જોઈએ ને. આ રાજાઈ સ્થાપન થઈ રહી છે. બુદ્ધિ કહે છે સતયુગમાં ખૂબ નાનું ઝાડ હોય છે, બ્યુટીફુલ (સુશોભિત). નામ જ છે સ્વર્ગ પેરેડાઇઝ. આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં આખું ચક્ર ફરતું રહે છે. આ પણ સદૈવ ફરતું રહે તો પણ સારું.

આ ખાસી વગેરે થાય છે આ કર્મભોગ છે, આ જૂની જુતી છે. નવી તો અહીંયા મળવાની નથી. હું પુનર્જન્મ તો લેતો નથી. ન કોઈ ગર્ભ માં જાઉં છું. હું તો સાધારણ તનમાં પ્રવેશ કરું છું. વાનપ્રસ્થ અવસ્થા છે, હવે વાણીથી પરે શાંતિધામ જવાનું છે. જેમ રાત થી દિવસ, દિવસ થી રાત જરૂર થવાની છે, તેમ જૂની દુનિયા જરૂર વિનાશ થવાની છે. આ સંગમયુગ જરૂર પૂરો થઈ પછી સતયુગ આવશે. બાળકોએ યાદ ની યાત્રા પર ખૂબ ધ્યાન આપવાનું છે, જે હમણાં ખૂબ ઓછું છે, એટલે બાબા બેબી કહે છે. બેબીપણું દેખાડે છે. કહે છે બાબા ને યાદ નથી કરી શકતો, તો બેબી કહેશે ને. તમે નાનાં બેબી છો, બાપ ને ભૂલી જાઓ છો? મીઠા થી મીઠા બાપ, શિક્ષક, ગુરુ અડધાકલ્પ નાં બિલ્વેડ મોસ્ટ (સૌથી પ્રિય), એમને ભૂલી જાઓ છો! અડધો કલ્પ દુઃખ માં તમે એમને યાદ કરતા આવ્યાં છો, હે ભગવાન! આત્મા શરીર દ્વારા કહે છે ને. હવે હું આવ્યો છું, સારી રીતે યાદ કરો. અનેકો ને રસ્તો બતાવો. આગળ ચાલીને ખૂબ વૃદ્ધિ પામતા રહેશો. ધર્મની વૃદ્ધિ તો થાય છે ને. અરવિંદ ઘોષનું દૃષ્ટાંત. આજે તેમનાં કેટલા સેન્ટર્સ છે. હમણાં તમે જાણો છો તે બધું છે ભક્તિમાર્ગ. હવે તમને જ્ઞાન મળે છે. પુરુષોત્તમ બનવાનું આ નોલેજ છે. તમે મનુષ્ય થી દેવતા બનો છો. બાપ આવીને બધાં મૂતપલિતી કપડાને સાફ કરે છે. એમની જ મહિમા છે. મુખ્ય છે યાદ. નોલેજ તો ખૂબ સહજ છે. મુરલી વાંચીને સંભળાવો. યાદ કરતાં રહો. યાદ કરતાં-કરતાં આત્મા પવિત્ર થઈ જશે. પેટ્રોલ ભરાતું જશે. પછી આ ભાગ્યાં. આ શિવબાબા ની બારાત કહો, બાળકો કહો. બાપ કહે છે હું આવ્યો છું, કામચિતા થી ઉતારી તમને હવે યોગચિતા પર બેસાડું છું. યોગ થી હેલ્થ (સ્વાસ્થ્ય), જ્ઞાન થી વેલ્થ (સંપત્તિ) મળે છે. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. લક્ષ્ય- હેતુને સામે રાખી ખુશી માં રહેવાનું છે. ક્યારેય દિલહોલ (દિલશિકસ્ત) નથી બનવાનું - આ વિચાર ક્યારેય ન આવે કે બધાં થોડી રાજા બનશે. પુરુષાર્થ કરી ઊંચ પદ પામવાનું છે.
2. મોસ્ટ બિલવેડ (સૌથી પ્રિય) બાપને ખૂબ પ્રેમ થી યાદ કરવાનાં છે, એમાં બેબી નથી બનવાનું. યાદ માટે સવારનો સમય સારો છે. આરામ થી શાંતિ માં બેસી યાદ કરો.

વરદાન :- એકતા અને એકાગ્રતા ની વિશેષતા દ્વારા નિરવ્યર્થ અને નિર્વિકલ્પ સ્થિતિ બનાવવા વાળા સફળતા સ્વરૂપ ભવ બાપદાદા ને પ્રત્યક્ષ કરવાનાં કાર્યમાં સફળતા નું વરદાન પ્રાપ્ત કરવા માટે સદા એક બનીને એક ને પ્રત્યક્ષ કરજો. એકતાની એક આંગળી જ સહયોગ ની નિશાની દેખાડી છે અને એકાગ્રતા અર્થાત્ સદા નિરવ્યર્થ સંકલ્પ અને નિર્વિકલ્પ સ્થિતિ દ્વારા જ સફળતા ગળાનો હાર બની જાય છે. પરંતુ એનાં માટે સદા આજ સ્લોગન યાદ રહે કે ન સમસ્યા સ્વરૂપ બનશું ન સમસ્યાને જોઈ ડગમગ થઈશું. સદા સમાધાન સ્વરૂપ રહેશું.

સ્લોગન :- બાપદાદા ની છત્રછાયાનાં નીચે રહો તો માયા ની છાયા પડી નથી સકતી.

“ મીઠા બાળકો - તમારો પ્રેમ એક બાપ થી છે કારણ કે તમને બેહદ નો વારસો મળે છે , તમે પ્રેમ થી કહો છો - મારાં બાબા ”

પ્રશ્ન :- કોઈ પણ દેહધારી મનુષ્ય નાં બોલ ની તુલના બાપ થી નથી કરી શકાતી - કેમ?

ઉત્તર :- કારણ કે બાપ નો એક-એક બોલ મહાવાક્ય છે. જે મહાવાક્યો ને સાંભળવા વાળા મહાન અર્થાત્ પુરુષોત્તમ બની જાય છે. બાપનાં મહાવાક્ય ગુલ-ગુલ અર્થાત્ ફૂલ બનાવી દે છે. મનુષ્ય નાં બોલ મહાવાક્ય નથી, તેનાથી તો ખૂબ જ નીચે પડતા આવ્યાં છે.

ગીત :- બદલ જાયે દુનિયા

ઓમ શાંતિ ! ગીતની પહેલી લાઇનમાં કંઈક અર્થ છે, બાકી આખું ગીત કોઈ કામનું નથી. જેમ ગીતામાં ભગવાનુવાચ મનમનાભવ, મધ્યાજ્ઞભવ અક્ષર ઠીક છે. આને કહેવાય છે લોટમાં મીઠું. હવે ભગવાન કોને કહેવાય છે, આ તો બાળકો સારી રીતે જાણી ગયાં છે, ભગવાન શિવબાબા ને કહેવાય છે. શિવબાબા આવીને શિવાલય રચે છે. આવે ક્યાં છે? વેશ્યાલયમાં. પોતે આવીને કહે છે - હેં મીઠા-મીઠા લાડકા, સિકીલધા રુહાની બાળકો, સાંભળો તો આત્મા છે ને. જાણો છો આપણે આત્મા અવિનાશી છીએ. આ દેહ વિનાશી છે. આપણે આત્મા હવે પોતાનાં પરમપિતા પરમાત્મા થી મહાવાક્ય સાંભળી રહ્યાં છીએ. મહાવાક્ય એક પરમપિતા પરમાત્માનાં જ છે જે મહાન પુરુષ પુરુષોત્તમ બનાવે છે. બાકી જે પણ મહાત્માઓ ગુરુ વગેરે છે, તેમનાં કોઈ મહાવાક્ય નથી. શિવોહમ જે કહે છે તે પણ સાચું વાક્ય છે નહીં. હમણાં તમે બાપ થી મહાવાક્ય સાંભળીને ગુલ-ગુલ બનો છો. કાંટા અને ફૂલ માં કેટલો ફરક છે. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો આપણને કોઈ મનુષ્ય નથી સંભળાવતું. આમનાં પર શિવબાબા વિરાજમાન છે, એ પણ આત્મા જ છે, પરંતુ એમને કહેવાય છે પરમ આત્મા. હમણાં પતિત આત્માઓ કહે છે - હેં પરમ આત્મા આવો, આવીને અમને પાવન બનાવો. એ છે જ પરમપિતા, પરમ બનાવવા વાળા. તમે પુરુષોત્તમ અર્થાત્ બધાં પુરુષોમાં ઉત્તમ પુરુષ બનો છો. તે છે દેવતાઓ. પરમપિતા અક્ષર ખૂબ મીઠો છે. સર્વવ્યાપી કહી દે છે તો મીઠાપણું આવતું નથી. તમારામાં પણ ખૂબ થોડાં છે જે પ્રેમ થી અંદર યાદ કરે છે, તે સ્ત્રી પુરુષ તો એક-બીજાને સ્થૂળ માં યાદ કરે છે. આ છે આત્માઓએ પરમાત્માને યાદ કરવાં, ખૂબ પ્રેમ થી. ભક્તિમાર્ગમાં આટલાં પ્રેમ થી પૂજા નથી કરી શકતાં. એવો પ્રેમ નથી રહેતો. જાણતાં જ નથી તો પ્રેમ કેવી રીતે હોય. હમણાં આપ બાળકોને ખૂબ પ્રેમ છે. આત્મા કહે છે - ‘મારાં બાબા’. આત્માઓ ભાઈ-ભાઈ છે ને. દરેક ભાઈ કહે છે બાબાએ અમને પોતાનો પરિચય આપ્યો છે. પરંતુ તે પ્રેમ નથી કહેવાતો. જેમનાથી કાંઈ મળે છે તેમનામાં પ્રેમ રહે છે. બાપ માં બાળકો નો પ્રેમ રહે છે કારણ કે બાપ થી વારસો મળે છે. જેટલો વધારે વારસો, એટલો બાળકોનો વધારે પ્રેમ રહેશે. જો બાપની પાસે કાંઈ પણ પ્રોપર્ટી છે નહીં, દાદાની પાસે છે તો પછી બાપમાં એટલો પ્રેમ નથી રહેતો. પછી દાદા થી પ્રેમ થઈ જશે. સમજશે આમનાથી પૈસા મળશે. હમણાં તો છે બેહદ નાં બાપ. આપ બાળકો જાણો છો આપણને બાપ ભણાવે છે. આ તો ખૂબ જ ખુશી ની વાત છે. ભગવાન આપણાં બાપ છે. જે રચતા બાપને કોઈ પણ નથી જાણતું. ન જાણવાનાં કારણે પછી પોતાને બાપ કહી દે છે. જેમ બાળક થી પૂછો તમારો બાપ કોણ? છેવટે કહી દેશે અમે. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો તે બધાં બાપ નાં બાપ છે જરૂર, આપણને જે હમણાં બેહદ નાં બાપ મળ્યા છે, એમનાં કોઈ બાપ છે નહીં. આ છે ઊંચેથી ઊંચા બાપ. તો બાળકોને અંદર માં ખુશી રહેવી જોઈએ. તે યાત્રાઓ પર જાય છે તો ત્યાં એટલી ખુશી નથી રહેતી કારણ કે પ્રાપ્તિ કંઈ છે નહીં. ફક્ત દર્શન કરવા જાય છે. મફત માં કેટલાં ધક્કા ખાય છે. એક તો આ ટિપ્પડ (કપાળ) ઘસ્યું અને બીજું પછી પૈસાની ટીપ્પડ ઘસાતી. પૈસા ખૂબ ખર્ચો કરતાં, પ્રાપ્તિ કાંઈ નહિં. ભક્તિમાર્ગ માં જો આવક હોત તો ભારતવાસી ખૂબ સાફકાર થઈ જાત. આ મંદિર વગેરે બનાવવામાં કરોડો રૂપિયા ખર્ચ કરે છે. તમારું સોમનાથનું મંદિર એક નહોતું. બધાં રાજાઓની પાસે મંદિર હતાં. તમને કેટલાં પૈસા આપ્યાં હતાં - ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં તમને વિશ્વનાં માલિક બનાવ્યાં હતાં. એક બાપ જ આવું કહે છે. આજથી ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં તમને રાજયોગ શીખડાવી ને એવાં બનાવ્યાં હતાં. હમણાં તમે શું બની ગયાં છો. બુદ્ધિમાં આવવું જોઈએ ને. આપણે કેટલાં ઊંચા હતાં, પુનર્જન્મ લેતાં-લેતાં એકદમ પટ પર આવીને પડ્યાં છીએ. કોડી જેવાં બની ગયાં છીએ. ફરી હવે આપણે બાબા ની પાસે જઈએ છીએ. જે બાબા આપણને વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે. આ એક જ

યાત્રા છે જ્યારે આત્માઓ ને બાપ મળે છે, તો અંદર માં તે પ્રેમ રહેવો જોઈએ. આપ બાળકો જ્યારે અહીંયા આવો છો તો બુદ્ધિમાં રહેવું જોઈએ કે અમે એ બાપની પાસે જઈએ છીએ, જેમનાથી અમને ફરીથી વિશ્વની બાદશાહી મળે છે. એ બાપ આપણને શિક્ષા આપે છે - બાળકો, દૈવી ગુણ ધારણ કરો. સર્વ શક્તિમાન પતિત-પાવન મુજ બાપ ને યાદ કરો. હું કલ્પ-કલ્પ આવીને કહું છું કે મામેકમ યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. દિલ માં આ આવવું જોઈએ અમે બેહદ નાં બાપ ની પાસે આવ્યાં છીએ. બાપ કહે છે હું ગુપ્ત છું. આત્મા કહે છે હું ગુપ્ત છું. તમે સમજો છો અમે જઈએ છે શિવબાબા ની પાસે, બ્રહ્માદાદા ની પાસે. જે કમ્બાઈઝ (ભેગાં) છે તેમને અમે મળવા જઈએ છીએ, જેમનાથી અમે વિશ્વનાં માલિક બનીએ છીએ. અંદરમાં કેટલી બેહદ ખુશી હોવી જોઈએ. જ્યારે મધુબનમાં આવવા માટે પોતાનાં ઘરે થી નીકળો છો તો અંદર માં ગદગદ થવું જોઈએ. બાપ અમને ભણાવવા માટે આવ્યાં છે, અમને દૈવી ગુણ ધારણ કરવાની યુક્તિ બતાવે છે. ઘરે થી નીકળતા સમયે જ અંદર માં આ ખુશી રહેવી જોઈએ. જેમ કન્યા પતિની સાથે મળે છે તો દાગીના વગેરે પહેરે છે તો ચહેરો જ ખીલી જાય છે. તે ચહેરો ખીલે છે દુઃખ પામવા માટે. તમારો ચહેરો ખીલે છે સદા સુખ પામવા માટે. તો એવાં બાપની પાસે આવતાં સમયે કેટલી ખુશી હોવી જોઈએ. હમણાં આપણને બેહદ નાં બાપ મળ્યાં છે. સતયુગમાં જઈશું પછી ડિગ્રી (પદવી) ઓછી થઈ જશે. હમણાં તો તમે બ્રાહ્મણ ઈશ્વરીય સંતાન છો. ભગવાન બેસી ભણાવે છે. એ આપણાં બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે, ભણાવે છે પછી પાવન બનાવીને સાથે પણ લઈ જશે. આપણે આત્મા હવે આ છી-છી રાવણ રાજ્ય થી છૂટીએ છીએ. અંદર માં અથાહ ખુશી હોવી જોઈએ - જ્યારે કે બાપ વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે તો ભણતર કેટલું સારી રીતે ભણવું જોઈએ. વિદ્યાર્થી સારી રીતે ભણે છે તો સારા માર્ક (ટકા) થી પાસ થાય છે. બાળકો કહે છે - બાબા અમે તો શ્રી નારાયણ બનશું. આ છે જ સત્યનારાયણની કથા અર્થાત્ નર થી નારાયણ બનવાની કથા. તે જુઠ્ઠી કથાઓ જન્મ-જન્માંતર સાંભળતા આવ્યાં છો. હમણાં બાપ થી એક જ વખત તમે સાચી-સાચી કથા સાંભળો છો. તે પછી ભક્તિમાર્ગ માં ચાલ્યું આવે છે. જેમ શિવબાબા એ જન્મ લીધો એમની પછી વર્ષ-વર્ષ જયંતી મનાવતા આવ્યાં છો. એ ક્યારે આવ્યાં, શું કર્યું કાંઈ પણ નથી જાણતાં. અચ્છા, કૃષ્ણ જયંતી મનાવે છે, એ પણ ક્યારે આવ્યાં, કેવી રીતે આવ્યાં, કાંઈ પણ ખબર નથી. કહે છે કંસપુરી માં આવે છે, હવે તે પતિત દુનિયામાં કેવી રીતે જન્મ લેશે! બાળકોને કેટલી ખુશી થવી જોઈએ - અમે બેહદ બાપ ની પાસે જઈએ છે. અનુભવ પણ સંભળાવો છો ને - અમને ફલાણા દ્વારા તીર લાગ્યું, બાબા આવ્યા છે.....! બસ તે દિવસથી લઈને અમે બાપને જ યાદ કરીએ છીએ.

આ છે તમારી ઊંચેથી ઊંચા બાપની પાસે આવવાની યાત્રા. બાબા તો ચૈતન્ય છે, બાળકો ની પાસે જાય પણ છે. તે છે જડ યાત્રાઓ. અહીં તો બાપ ચૈતન્ય છે. જેમ આપણે આત્મા બોલીએ છે, તેમ એ પરમાત્મા બાપ પણ બોલે છે શરીર દ્વારા. આ ભણતર છે ભવિષ્ય ૨૧ જન્મ શરીર નિર્વાહ માટે. તે છે ફક્ત આ જન્મનાં માટે. હવે કયું ભણતર ભણવું જોઈએ કે કયો ધંધો કરવો જોઈએ? બાપ કહે છે બંને કરો. સંન્યાસીઓ માફક ઘરબાર છોડી જંગલમાં નથી જવાનું. આ તો પ્રવૃત્તિ માર્ગ છે ને. બંને માટે ભણતર છે. બધાં તો ભણશે પણ નહીં. કોઈ સાડું ભણશે, કોઈ ઓછું. કોઈને એકદમ ઝટ તીર લાગી જશે. કોઈ તો તવાઈ માફક બોલતા રહેશે. કોઈ કહે છે - હાં, અમે સમજવાની કોશિશ કરશું. કોઈ કહેશે આ તો એકાંતમાં સમજવાની વાતો છે. બસ, પછી લોપ થઈ જશે. કોઈને જ્ઞાનનું તીર લાગ્યું તો ઝટ આવીને સમજશે. કોઈ પછી કહેશે - અમને કુરસત નથી. તો સમજો તીર લાગ્યું નથી. જુવો, બાબા ને તીર લાગ્યું તો ફટ થી છોડી દીધું ને. સમજ્યા બાદશાહી મળે છે, તેની આગળ આ શું છે! મારે તો બાપથી રાજાઈ લેવાની છે. હમણાં બાપ કહે છે તે ધંધો વગેરે પણ કરો ફક્ત એક સપ્તાહ આ સારી રીતે સમજો. ગૃહસ્થ વ્યવહાર પણ સંભાળવાનો છે. રચના ની પાલના પણ કરવાની છે. તેઓ તો રચીને પછી ભાગી જાય છે. બાપ કહે છે તમે રચ્યું છે તો પછી સારી રીતે સંભાળો. સમજો સ્ત્રી કે બાળકો તમારું કહેવાનું માને છે તો સપૂત છે. નથી સમજતા તો કપૂત છે. સપૂત અને કપૂત ની ખબર પડી જાય છે ને. બાપ કહે છે તમે શ્રીમત પર ચાલશો તો શ્રેષ્ઠ બનશો. નહીં તો વારસો મળી ન શકે. પવિત્ર બની, સપૂત બાળક બની નામ રોશન કરો. તીર લાગી ગયું તો પછી કહેશે - બસ, હવે તો અમે સાચી કમાણી કરશું. બાપ આવ્યાં છે શિવાલયમાં લઈ જવાં. તો શિવાલય માં જવાં માટે પછી લાયક બનવાનું છે. મહેનત છે. બોલો, હવે શિવબાબા ને યાદ કરો, મોત સામે ઊભું છે. કલ્યાણ તો તેમનું પણ કરવાનું છે ને. બોલો, હમણાં યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. આપ બાળકીઓની ફરજ છે પિયર ઘર અને સસુર ઘર નો ઉદ્ધાર કરવો જ્યારે કે તમને બોલાવ્યાં છે તો તમારી ફરજ છે તેમનું કલ્યાણ કરવાની. રહમદિલ બનવું જોઈએ. પતિત તમોપ્રધાન મનુષ્યોને સતોપ્રધાન બનવાનો રસ્તો બતાવવાનો છે. તમે જાણો છો દરેક ચીજ નવી થી જૂની જરૂર થાય છે. નર્કમાં બધી પતિત આત્માઓ છે, ત્યારે

તો ગંગામાં સ્નાન કરી પાવન થવા જાય છે. પહેલાં તો સમજે કે અમે પતિત છીએ એટલે પાવન બનવાનું છે. બાપ આત્માઓને કહે છે મને યાદ કરો તો તમારા પાપ નષ્ટ થઈ જશે. સાધુ-સંત વગેરે જે પણ છે - બધાને આ મારો પેગામ (સંદેશ) આપો કે બાપ કહે છે મને યાદ કરો. આ યોગ અગ્નિથી અથવા યાદની યાત્રાથી તમારી ખાદ નીકળતી જશે. તમે પવિત્ર બની મારી પાસે આવી જશો. હું તમને બધાને સાથે લઈ જઈશ. જેમ વીંછી હોય છે, ચાલતો જાય છે, જ્યાં નરમ ચીજ જુએ છે તો ડંખ મારી દે છે. પથ્થરને ડંખ મારીને શું કરશે! તમે પણ બાપ નો પરિચય આપો. આ પણ બાપે સમજાવ્યું છે - મારાં ભગત ક્યાં રહે છે! શિવનાં મંદિર માં, કૃષ્ણનાં મંદિરમાં, લક્ષ્મી-નારાયણનાં મંદિરમાં. ભગત મારી ભક્તિ કરતાં રહે છે. છે તો બાળકોને. મારાથી રાજ્ય લીધું હતું, હવે પૂજ્ય થી પૂજારી બની ગયાં છે. દેવતાઓનાં ભગત છે ને. નંબરવન છે શિવની અવ્યભિચારી ભક્તિ. પછી ઉતરતા-ઉતરતા હમણાં તો ભૂત પૂજા કરવા લાગી ગયાં છે. શિવનાં પૂજારીઓને સમજાવવામાં સહજ થશે. આ બધી આત્માઓનાં બાપ શિવબાબા છે. સ્વર્ગ નો વારસો આપે છે. હવે બાપ કહે છે મને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થાય. અમે તમને સંદેશ આપીએ છીએ. હવે બાપ કહે છે પતિત-પાવન, જ્ઞાનનો સાગર હું છું. જ્ઞાન પણ સંભળાવી રહ્યો છું. પાવન બનવાં માટે યોગ પણ શીખવાડી રહ્યો છું. બ્રહ્મા તન થી મેસેજ આપી રહ્યો છું મને યાદ કરો. પોતાનાં ૮૪ જન્મો ને યાદ કરો. તમને ભગત મળશે મંદિરોમાં અને પછી કુંભનાં મેળામાં. ત્યાં તમે સમજાવી શકો છો. પતિત-પાવન ગંગા છે કે પરમાત્મા?

તો બાળકોને આ ખુશી રહેવી જોઈએ કે અમે કોની પાસે જઈએ છીએ! છે કેટલાં સાધારણ. શું મોટાઈ દેખાડે! શિવબાબા શું કરે જે મોટા વ્યક્તિ દેખાય આવે? સન્યાસી કપડા તો પહેરી ન શકે. બાપ કહે છે હું તો સાધારણ તન લઉં છું. તમે જ સલાહ આપો કે હું શું કરું? આ રથને શું શ્રુંગારુ? તેઓ હુસેનનાં ઘોડાને નીકાળે છે, તેને શણગારે છે. અહીંયા શિવબાબાનો રથ, પછી બળદ બનાવી દીધો છે. બળદનાં મસ્તકમાં ગોળ-ગોળ શિવ નું ચિત્ર દેખાડે છે. હવે શિવબાબા બળદ માં ક્યાંથી આવશે. ભલા મંદિરમાં બળદ કેમ રાખ્યો છે? શંકર ની સવારી કહે છે. સૂક્ષ્મવતન માં શંકર ની સવારી હોય છે શું? આ બધું છે ભક્તિમાર્ગ જે ડ્રામામાં નોંધ છે. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સ્વયં સ્વયં થી પ્રતિજ્ઞા કરવાની છે કે હવે અમે સાચી કમાણી કરશું. સ્વયંને શિવાલય માં ચાલવાનાં લાયક બનાવશું. સપૂત બાળક બનીને શ્રીમત પર ચાલીને બાપનું નામ રોશન કરશું.
2. રહેમદિલ બની તમોપ્રધાન મનુષ્યો ને સતોપ્રધાન બનાવવાનાં છે. સર્વનું કલ્યાણ કરવાનું છે. મોતનાં પહેલાં બધાને બાપની યાદ અપાવવાની છે.

વરદાન :- હાં જી નાં પાઠ દ્વારા સેવાઓમાં મહાન બનવા વાળા સર્વની દુઆઓનાં પાત્ર ભવ કોઈ પણ સેવા ખુશી અને ઉમંગ થી કરતાં સદા ધ્યાન રહે કે જે સેવા થાય તેમાં સર્વની દુવાઓ પ્રાપ્ત થાય કારણ કે જ્યાં દુવાઓ હશે ત્યાં મહેનત નહીં હશે. હમણાં આ જ લક્ષ્ય હોય કે જેમનાં પણ સંપર્કમાં આવીએ તેમની દુવાઓ લેતા જઈએ. હાં જી નો પાઠ જ દુવાઓ લેવાનું સાધન છે. કોઈ ખોટું પણ છે તો તેને ખોટા કહીને ધક્કો આપવાનાં બદલે સહારો આપીને ઉભાં કરો. સહયોગી બનો. તો તેનાથી પણ સંતુષ્ટતાની દુવાઓ મળશે. જે દુવાઓ લેવામાં મહાન બને છે તે સ્વતઃ મહાન બની જાય છે.

સ્લોગન :- હાર્ડ વર્કર (મજૂરી) ની સાથે-સાથે પોતાની સ્થિતિ પણ હાર્ડ (મજબૂત) બનાવવાનું લક્ષ્ય રાખો.

“ મીઠા બાળકો - સ્વયં સ્વયંને જુઓ હું ફૂલ બન્યો છું , દેહ - અહંકાર માં આવીને કાંટો તો નથી બનતો ?

પ્રશ્ન :- કયા નિશ્ચયનાં આધાર પર બાપ થી અતૂટ પ્રેમ રહી શકે છે?

ઉત્તર :- પહેલાં પોતાને આત્મા નિશ્ચય કરો તો બાપ થી પ્રેમ રહેશે. આ પણ અતૂટ નિશ્ચય જોઈએ કે નિરાકાર બાપ આ ભાગીરથ પર વિરાજમાન છે. એ આપણને આમનાં દ્વારા ભણાવી રહ્યાં છે. જ્યારે આ નિશ્ચય તુટે છે તો પ્રેમ ઓછો થઈ જાય છે.

ઓમ શાંતિ ! કાંટા થી ફૂલ બનાવવા વાળા ભગવાનુવાચ અથવા બાગવાન ભગવાનુવાચ. બાળકો જાણે છે કે આપણે અહીંયા કાંટા થી ફૂલ બનવા માટે આવ્યાં છીએ. દરેક સમજે છે પહેલાં અમે કાંટા હતાં. હવે ફૂલ બની રહ્યાં છીએ. બાપની મહિમા તો ખૂબ કરે છે, પતિત-પાવન આવો. એ ખેવૈયા છે, બાગવાન છે, પાપ કટેશ્વર છે. ખૂબ જ નામ કહે છે પરંતુ ચિત્ર બધી જગ્યાએ એક જ છે. એમની મહિમા પણ ગાયે છે જ્ઞાનનાં સાગર, સુખનાં સાગર....હમણાં તમે જાણો છો આપણે એ એક બાપની પાસે બેઠાં છીએ. કાંટા રૂપી મનુષ્ય થી હમણાં આપણે ફૂલ રૂપી દેવતા બનવા આવ્યાં છીએ. આ લક્ષ-હેતું છે. હવે દરેકે પોતાનાં દિલમાં જોવાનું છે, અમારામાં દૈવી ગુણ છે? હું સર્વ ગુણ સંપન્ન છું? પહેલાં તો દેવતાઓની મહિમા ગાતાં હતાં, પોતાને કાંટા સમજતાં હતાં. હમ નિર્ગુણ હારે મેં કોઈ ગુણ નાહી.....કારણ કે પ વિકાર છે. દેહ-અભિમાન પણ ખૂબ મોટું અભિમાન છે. પોતાને આત્મા સમજે તો બાપની સાથે પણ ખૂબ પ્રેમ રહે. હમણાં તમે જાણો છો નિરાકાર બાપ આ રથ પર વિરાજમાન છે. આ નિશ્ચય કરતાં-કરતાં પણ પછી નિશ્ચય તૂટી જાય છે. તમે કહો પણ છો અમે આવ્યા છીએ શિવબાબા ની પાસે. જે આ ભાગીરથ પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં તનમાં છે, આપણાં સૌ આત્માઓનાં બાપ એક શિવબાબા છે, એ આ રથમાં વિરાજમાન છે. આ બિલકુલ પાકો નિશ્ચય જોઈએ, આમાં જ માયા સંશય માં લાવે છે. કન્યા પતિ ની સાથે લગ્ન કરે છે, સમજે છે એમનાથી ખૂબ સુખ મળવાનું છે પરંતુ સુખ શું મળે છે, ફટ થી જઈને અપવિત્ર બને છે. કુમારી છે તો મા-બાપ વગેરે બધાં માથું નમાવે છે કારણ કે પવિત્ર છે. અપવિત્ર બની અને બધાની આગળ માથું નમાવાનું શરૂ કરી દે છે. આજે બધાં તેને માથું નમાવે કાલે પોતે માથું નમાવા લાગે.

હવે આપ બાળકો સંગમ પર પુરુષોત્તમ બની રહ્યાં છો. કાલે ક્યાં હશો? આજે આ ઘર-ઘાટ શું છે! કેટલું ગંદું થયેલું છે! આને કહેવાય જ છે વેશ્યાલય. બધાં વિષ થી પેદા થાય છે. તમે જ શિવાલયમાં હતાં, આજ થી પ હજાર વર્ષ પહેલાં ખૂબજ સુખી હતાં. દુઃખનું નામનિશાન નહોતું. હવે ફરી એવાં બનવા માટે આવ્યાં છો. મનુષ્યો ને શિવાલયની ખબર જ નથી. સ્વર્ગ ને કહેવાય છે શિવાલય. શિવબાબા એ સ્વર્ગની સ્થાપના કરી. બાબા તો બધાં કહે છે પરંતુ પૂછો ફાધર ક્યાં છે? તો કહી દે છે સર્વવ્યાપી છે. કુતરા-બિલાડી, કચ્છ-મચ્છ માં કહી દે છે તો કેટલો ફરક થયો! બાપ કહે છે તમે પુરુષોત્તમ હતાં, પછી ૮૪ જન્મ ભોગવીને તમે શું બન્યાં છો? નર્કવાસી બન્યાં છો એટલે બધાં ગાયે છે-હેં પતિત-પાવન આવો. હમણાં બાપ પાવન બનાવવા આવ્યાં છે. કહે છે-આ અંતિમ જન્મ વિષ પીવાનું છોડો. તો પણ સમજતાં નથી. બધી આત્માઓનાં બાપ હવે કહે છે પવિત્ર બનો. બધાં કહે પણ છે બાબા, પહેલાં આત્માને એ બાબા યાદ આવે છે, પછી આ બાબા. નિરાકાર માં એ બાબા, સાકારમાં પછી આ બાબા. સુપ્રીમ આત્મા આ પતિત આત્માઓને બેસી સમજાવે છે. તમે પણ પહેલાં પવિત્ર હતાં. બાપની સાથે રહેતાં હતાં પછી તમે અહીંયા આવ્યા છો પાર્ટ ભજવવાં. આ ચક્રને સારી રીતે સમજી લો. હમણાં આપણે સતયુગમાં નવી દુનિયામાં જવા વાળા છીએ. તમારી આશ પણ છે ને કે અમે સ્વર્ગમાં જઈએ. તમે કહેતા પણ હતાં કે કૃષ્ણ જેવો બાળક મળે. હવે હું આવ્યો છું તમને એવાં બનાવવાં. ત્યાં બાળક હોય જ છે કૃષ્ણ જેવાં. સતોપ્રધાન ફૂલ છે ને. હમણાં તમે કૃષ્ણપુરી માં ચાલો છો. તમે તો સ્વર્ગ નાં માલિક બનો છો. સ્વયં થી પૂછવાનું છે-હું ફૂલ બન્યો છું? ક્યાંય દેહ-અહંકાર માં આવી ને કાંટો તો નથી બનતો? મનુષ્ય પોતાને આત્મા સમજવાને બદલે દેહ સમજી લે છે. આત્મા ને ભુલવાથી બાપને પણ ભૂલી ગયાં છે. બાપ ને બાપ દ્વારા જ જાણવાથી બાપનો વારસો મળે છે. બેહદ નાં બાપ થી વારસો તો બધાને મળે છે. એક પણ નથી રહેતો જેને વારસો ન મળે. બાપ જ આવીને બધાને પાવન બનાવે છે, નિર્વાણધામ માં લઈ જાય છે. તેઓ તો કહી દે છે-જ્યોતિ જ્યોત

સમાઈ, બ્રહ્મ માં લીન થઈ ગયાં. જ્ઞાન કાંઈ પણ નથી. તમે જાણો છો આપણે કોની પાસે આવ્યાં છીએ? આ કોઈ મનુષ્યનો સતસંગ નથી. આત્માઓ, પરમાત્મા થી અલગ થઈ, હવે એમનો સંગ મળ્યો છે. સાચ્યો-સાચ્યો આ સત નો સંગ ૫ હજાર વર્ષમાં એક જ વખત હોય છે. સતયુગ-ત્રેતામાં તો સતસંગ હોતો નથી. બાકી ભક્તિમાર્ગ માં તો અનેકાનેક સતસંગ છે. હવે હકીકતમાં સત તો છે જ એક બાપ. હમણાં તમે એમનાં સંગ માં બેઠાં છો. આ પણ સ્મૃતિ રહે કે અમે ગોડલી સ્ટુડન્ટ (ઈશ્વરીય વિદ્યાર્થી) છીએ, ભગવાન અમને ભણાવે છે, તો પણ અહો સૌભાગ્ય.

આપણાં બાબા અહીંયા છે, એ બાપ, શિક્ષક પછી ગુરુ પણ બને છે. ત્રણેવ પાર્ટ હમણાં ભજવી રહ્યાં છે. બાળકોને પોતાનાં બનાવે છે. બાપ કહે છે યાદ થી જ વિકર્મ વિનાશ થશે. બાપ ને યાદ કરવાથી જ પાપ કપાય છે પછી તમને લાઈટ (પ્રકાશ) નો તાજ મળી જાય છે. આ પણ એક નિશાની છે. બાકી એવું નથી કે લાઈટ જોવામાં આવે છે. આ પવિત્રતાની નિશાની છે. આ નોલેજ બીજા કોઈને મળી ન શકે. આપવા વાળા એક જ બાપ છે. એમનામાં કુલ નોલેજ છે. બાપ કહે છે હું મનુષ્ય સૃષ્ટિનો બીજરૂપ છું. આ ઉલટું ઝાડ છે. આ કલ્પવૃક્ષ છે ને. પહેલાં દેવી ફૂલોનું ઝાડ હતું. હવે કાંટાનું જંગલ બની ગયું છે કારણકે ૫ વિકાર આવી ગયાં છે. પહેલાં મુખ્ય છે દેહ-અભિમાન. ત્યાં દેહ-અભિમાન નથી રહેતું. એટલું સમજે છે અમે આત્મા છીએ, બાકી પરમાત્મા બાપને નથી જાણતાં. અમે આત્મા છીએ, બસ. બીજું કોઈ નોલેજ નથી. (સાપનું દૃષ્ટાંત) હમણાં તમને સમજાવાય છે કે જન્મ-જન્માંતર ની જૂની સડેલી આ ખાલ છે જે હવે તમારે છોડવાની છે. હમણાં આત્મા અને શરીર બંને પતિત છે. આત્મા પવિત્ર થઈ જશે તો પછી આ શરીર છૂટી જશે. આત્માઓ બધી ભાગશે. આ જ્ઞાન તમને હમણાં જ છે કે આ નાટક પૂરું થાય છે. હવે આપણે બાપની પાસે જવાનું છે, એટલે ઘરને યાદ કરવાનું છે. આ દેહને છોડી દેવાનું છે, શરીર ખતમ થયું તો દુનિયા ખતમ થઈ પછી નવા ઘર માં જશો તો નવાં સંબંધો થઈ જશે. તેઓ પછી પણ પુનર્જન્મ અહીંયા જ લે છે. તમારે તો પુનર્જન્મ લેવાનો છે ફૂલોની દુનિયા માં. દેવતાઓને પવિત્ર કહેવાય છે. તમે જાણો છો આપણે જ ફૂલ હતા પછી કાંટા બન્યા છીએ ફરી ફૂલોની દુનિયા માં જવાનું છે. આગળ ચાલીને તમને ખૂબ સાક્ષાત્કાર થશે. આ છે રમતગમત. મીરા ધ્યાન માં રમતી હતી, તેને જ્ઞાન નહોતું. મીરા કંઈ વૈકુંઠમાં ગઈ નથી. અહીંયા જ ક્યાંય હશે. આ બ્રાહ્મણ કુળ ની હશે તો અહીંયા જ જ્ઞાન લેતી હશે. એવું નહીં, ડાન્સ (નૃત્ય) કર્યો તો બસ વૈકુંઠમાં ચાલી ગઈ. એવાં તો ઘણાં ડાન્સ કરતાં હતાં. ધ્યાન માં જઈને જોઈને આવતાં હતાં પછી જઈને વિકારી બન્યાં. ગવાય છે ને-ચઢે તો ચાખે વૈકુંઠ રસ.... બાપ ભીતી આપે છે - તમે વૈકુંઠ નાં માલિક બની શકો છો જો જ્ઞાન-યોગ શીખશો તો. બાપ ને છોડ્યાં તો ગયા ગટરમાં (વિકારોમાં). આશ્ચર્યવત બાબાનાં બનન્તી, સુનન્તી, સુનાવન્તી પછી ભાગન્તી થઈ જાય છે. અહો માયા કેટલી ભારી ચોટ (માર) લાગી જાય છે. હમણાં બાપની શ્રીમત પર તમે દેવતા બનો છો. આત્મા અને શરીર બંને જ શ્રેષ્ઠ જોઈએ ને. દેવતાઓનો જન્મ વિકારો થી નથી થતો. તે છે જ નિર્વિકારી દુનિયા. ત્યાં ૫ વિકાર હોતાં નથી. શિવબાબા એ સ્વર્ગ બનાવ્યું હતું. હમણાં તો નર્ક છે. હમણાં તમે ફરી સ્વર્ગવાસી બનવા માટે આવ્યાં છો, જે સારી રીતે ભણે છે તે જ સ્વર્ગમાં જશે. તમે ફરીથી ભણો છો, કલ્પ-કલ્પ ભણતાં રહેશો. આ ચક્ર ફરતું રહેશે. આ બન્યો-બનાવેલ ડ્રામા છે, આનાથી કોઈ છૂટી નથી શકતું. જે કંઈ જુઓ છો, મચ્છર ઉડ્યો, કલ્પ પછી પણ ઉડશે. આ સમજવામાં ખુબ સારી બુદ્ધિ જોઈએ. આ શુટીંગ થતી રહે છે. આ કર્મક્ષેત્ર છે. અહીંયા પરમધામ થી આવ્યાં છો પાર્ટ ભજવવાં.

હવે આ ભણતરમાં કોઈ તો ખૂબ હોશિયાર થઈ જાય છે, કોઈ હમણાં ભણી રહ્યાં છે. કોઈ ભણતાં-ભણતાં જૂનાં થી પણ આગળ થઈ જાય છે. જ્ઞાન સાગર તો બધાને ભણાવતાં રહે છે. બાપનાં બન્યાં અને વિશ્વ નો વારસો તમારો છે. હાં, તમારી આત્મા જે પતિત છે એને પાવન જરૂર બનાવવાની છે, એનાં માટે સહજ થી સહજ રીત છે બેહદ નાં બાપ ને યાદ કરતાં રહો તો તમે આ બની જશો. આપ બાળકો ને આ જૂની દુનિયા થી વૈરાગ્ય આવવો જોઈએ. બાકી મુક્તિધામ, જીવન મુક્તિધામ છે બીજા કોઈને પણ આપણે યાદ નથી કરતાં સિવાય એકનાં. સવારે-સવારે ઉઠીને અભ્યાસ કરવાનો છે કે અમે અશરીરી આવ્યાં, અશરીરી જવાનું છે. પછી કોઈ પણ દેહધારી ને અમે યાદ કેમ કરીએ. સવારે અમૃતવેલા ઉઠીને સ્વયં થી એવી-એવી વાતો કરવાની છે. સવાર ને અમૃતવેલા કહેવાય છે. જ્ઞાન અમૃત છે જ્ઞાનસાગર ની પાસે. તો જ્ઞાન સાગર કહે છે સવાર નો સમય ખૂબ સારો છે. સવારે ઉઠીને ખુબ પ્રેમથી બાપ ને યાદ કરો-બાબા, તમે ૫ હજાર વર્ષ પછી ફરી મળ્યાં છો. હવે બાપ કહે છે મને યાદ કરો તો પાપ કપાઈ જશે. શ્રીમત પર ચાલવાનું છે. સતોપ્રધાન જરૂર બનવાનું છે. બાપ ને યાદ કરવાની આદત પડી જશે તો ખુશીમાં બેઠાં રહેશો. શરીરનું ભાન તૂટતું જશે. પછી દેહનું ભાન નહીં રહે. ખુશી ખૂબ રહેશે. તમે

ખુશી માં હતાં જ્યારે પવિત્ર હતાં. તમારી બુદ્ધિમાં આ બધું જ્ઞાન રહેવું જોઈએ. પહેલાં-પહેલાં જે આવે છે જરૂર તેઓ ૮૪ જન્મ લેતાં હશે. પછી ચંદ્રવંશી થોડાં ઓછા, ઈસ્લામી એનાથી ઓછા. નંબરવાર ઝાડની વૃદ્ધિ થાય છે ને. મુખ્ય છે ડીટી (દૈવી) ધર્મ પછી એનાથી ૩ ધર્મ નીકળે છે. પછી ડાળ-ડાળીઓ નીકળે છે. હમણાં તમે ડ્રામાને જાણો છો. આ ડ્રામા જું માફક ખૂબ ધીરે-ધીરે ફરતો રહે છે. સેકન્ડ બાઇ સેકન્ડ ટિક-ટિક ચાલતી રહે છે એટલે ગવાય છે સેકન્ડમાં જીવનમુક્તિ. આત્મા પોતાનાં બાપ ને યાદ કરે છે. બાબા અમે તમારાં બાળક છીએ. અમે તો સ્વર્ગમાં હોવા જોઈએ. પછી નર્ક માં કેમ પડ્યા છો. બાપ તો સ્વર્ગની સ્થાપના કરવા વાળા છે પછી નર્કમાં કેમ પડ્યાં છો. બાપ સમજાવે છે તમે સ્વર્ગમાં હતાં, ૮૪ જન્મ લેતાં-લેતાં તમે બધું ભૂલી ગયા છો. હવે ફરી મારી મત પર ચાલો. બાપ ની યાદ થી જ વિકર્મ વિનાશ થશે કારણ કે આત્મા માં જ ખાદ પડે છે. શરીર આત્માનો દાગીનો છે. આત્મા પવિત્ર તો શરીર પણ પવિત્ર મળે છે. તમે જાણો છો આપણે સ્વર્ગમાં હતાં, હવે ફરી બાપ આવ્યાં છે તો બાપ થી પૂરો વારસો લેવો જોઈએ ને. ૫ વિકારોને છોડવાનાં છે. દેહ-અભિમાન છોડવાનું છે. કામ-કાજ કરતાં બાપ ને યાદ કરતાં રહો. આત્મા પોતાનાં માશૂક ને અડધા કલ્પ થી યાદ કરતી આવી છે. હવે તે માશૂક આવેલાં છે. કહે છે તમે કામ ચિતા પર બેસીને કાળા બની ગયાં છો. હવે હું સુંદર બનાવવા આવ્યો છું. એનાં માટે આ યોગ અગ્નિ છે. જ્ઞાન ને ચિતા નહીં કહેશું. યોગ ની ચિતા છે. યાદની ચિતા પર બેસવાથી વિકર્મ વિનાશ થશે. જ્ઞાન ને તો નોલેજ કહેવાય છે. બાપ તમને સૃષ્ટિ નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન સંભળાવે છે. ઊંચેથી ઊંચા બાપ છે પછી બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર, પછી સૂર્યવંશી-ચંદ્રવંશી પછી બીજા ધર્મોનાં બાઈપ્લાટ છે. ઝાડ કેટલું મોટું થઈ જાય છે. હમણાં આ ઝાડ નું ફાઉન્ડેશન છે નહીં એટલે બેનન ટ્રી (વડ) નો દૃષ્ટાંત અપાય છે. દેવી-દેવતા ધર્મ પ્રાયઃલોપ થઈ ગયો છે. ધર્મભ્રષ્ટ, કર્મ ભ્રષ્ટ બની ગયાં છે. હમણાં આપ બાળકો શ્રેષ્ઠ બનવાનાં માટે શ્રેષ્ઠ કર્મ કરો છો. પોતાની દૃષ્ટિને સિવિલ (પવિત્ર) બનાવો છો. તમારે હવે ભ્રષ્ટ કર્મ નથી કરવાનાં. કોઈ કુદૃષ્ટિ ન જાય. પોતાને જુઓ - અમે લક્ષ્મીને વરવાને લાયક બન્યાં છીએ? અમે પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરીએ છીએ? રોજ પોતામેલ જુઓ. આખાં દિવસમાં દેહ-અભિમાનમાં આવીને વિકર્મ તો નથી કર્યું? નહીં તો સો ગુણા થઈ જશે. માયા ચાર્ટ પણ રાખવા નથી દેતી. ૨-૪ દિવસ લખીને પછી છોડી દે છે. બાપને ઓના (ફિકર) રહે છે ને. રહેમ પડે છે-બાળકો, મને યાદ કરે તો તેમનાં પાપ કપાઈ જાય. આમાં મહેનત છે. પોતાને ઘાટો નથી પાડવાનો. જ્ઞાન તો ખૂબ સહજ છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્રેમઅને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સવારે અમૃતવેલા ઉઠીને બાપ થી મીઠી-મીઠી વાતો કરવાની છે. અશરીરી બનવાનો અભ્યાસ કરવાનો છે. ધ્યાન રહે-બાપ ની યાદ નાં સિવાય બીજું કોઈ પણ યાદ ન આવે.
2. પોતાની દૃષ્ટિ ખૂબ શુદ્ધ પવિત્ર બનાવવાની છે. દૈવી ફૂલોનો બગીચો તૈયાર થઈ રહ્યો છે એટલે ફૂલ બનાવવાનો પૂરો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. કાંટા નથી બનવાનું.

વરદાન :- દરેક સંકલ્પ, સમય, વૃત્તિ અને કર્મ દ્વારા સેવા કરવા વાળા નિરંતર સેવાધારી ભવ જેમ બાપ અતિ પ્રિય લાગે છે બાપનાં વગર જીવન નથી, એમ જ સેવાનાં વગર જીવન નથી. નિરંતર યોગીની સાથે-સાથે નિરંતર સેવાધારી બનો. સૂતાં પણ સેવા થાય. સૂતાં સમયે જો કોઈ તમને જુએ તો તમારા ચહેરા થી શાંતિ, આનંદ નાં વાયબ્રેશન અનુભવ કરે. દરેક કર્મોન્દ્રિય દ્વારા બાપની યાદની સ્મૃતિ અપાવવાની સેવા કરતાં રહો. પોતાની પાવરફુલ વૃત્તિ દ્વારા વાયબ્રેશન ફેલાવતાં રહો, કર્મ દ્વારા કર્મયોગી ભવ નું વરદાન આપતા રહો, કદમ માં પદમો ની કમાણી જમા કરતાં રહો ત્યારે કહેશે નિરંતર સેવાધારી અર્થાત્ સર્વિસેબુલ (સેવાધારી).

સ્લોગન :- પોતાની રુહાની પર્સનાલિટી ને સ્મૃતિમાં રાખો તો માયાજીત બની જશો.

“ મીઠા બાળકો - શ્રીમત જ તમને શ્રેષ્ઠ બનાવવા વાળી છે , એટલે શ્રીમત ને ભૂલો નહીં , પોતાની મત ને છોડી એક બાપની મત પર ચાલો ”

પ્રશ્ન :- પુણ્ય આત્મા બનવાની યુક્તિ કઈ છે?

ઉત્તર :- પુણ્ય આત્મા બનવું છે તો સાચ્યાં દિલ થી, પ્રેમ થી એક બાપ ને યાદ કરો. ૨. કર્મેન્દ્રિયો થી કોઈ પણ વિકર્મ નહીં કરો. બધાને રસ્તો બતાવો. પોતાનાં દિલથી પૂછો - આ પુણ્ય અમે કેટલું કરીએ છીએ? પોતાની ચેકિંગ (તપાસ) કરો - એવું કોઈ કર્મ ન થાય જેની ૧૦૦ ગુણા સજા ખાવી પડે. તો ચેકિંગ કરવાથી પુણ્ય આત્મા બની જશો.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાપ બેસી બાળકો ને સમજાવે છે, આ તો બાળકોને ખબર છે કે હમણાં આપણે શિવબાબા ની મત પર ચાલી રહ્યાં છીએ. એમની છે ઊંચેથી ઊંચી મત. દુનિયા આ નથી જાણતી કે ઊંચેથી ઊંચા શિવબાબા કેવી રીતે બાળકોને શ્રેષ્ઠ બનાવવાં માટે શ્રેષ્ઠ મત આપે છે. આ રાવણ રાજ્યમાં કોઈ પણ મનુષ્ય માત્ર, મનુષ્યને શ્રેષ્ઠ મત આપી નથી શકતાં. તમે હમણાં ઈશ્વરીય મત વાળા બનો છો. આ સમયે આપ બાળકોને પતિત થી પાવન બનવા માટે ઈશ્વરીય મત મળી રહી છે. હમણાં તમને ખબર પડી છે અમે તો વિશ્વનાં માલિક હતાં. આ (બ્રહ્મા) જે માલિક હતાં તેમને પણ ખબર નહોતી. વિશ્વનાં માલિક પછી એકદમ પતિત બની જાય છે. આ ખેલ ખૂબ સારી રીતે બુદ્ધિથી સમજવાનો છે. સાયું-ખોટું શું છે, આમાં છે બુદ્ધિ ની લડાઈ. આખી દુનિયા છે ખોટી. એક બાપ જ છે સત્ય, સાયું બોલવા વાળા. એ તમને સચખંડ નાં માલિક બનાવે છે તો એમની મત લેવી જોઈએ. પોતાની મત પર ચાલવાથી ધોખો ખાશો. પરંતુ એ છે ગુપ્ત. છે પણ નિરાકાર. ઘણાં બાળકો ગફલત કરે છે, સમજે છે-આ તો દાદાની મત છે. માયા શ્રેષ્ઠ મત લેવા નથી દેતી. શ્રીમત પર ચાલવું જોઈએ ને. બાબા તમે જે કહેશો તે અમે માનશું જરૂર. પરંતુ ઘણાં માનતા નથી. નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર મત પર ચાલે છે બાકી તો પોતાની મત ચલાવી લે છે. બાબા આવ્યાં છે શ્રેષ્ઠ મત આપવાં. એવાં બાપને ઘડી-ઘડી ભૂલી જાય છે. માયા મત લેવા નથી દેતી. શ્રીમત તો ખુબ સહજ છે ને. દુનિયામાં કોઈને આ સમજ નથી કે અમે તમો પ્રધાન છીએ. મારી મત તો પ્રખ્યાત છે, શ્રીમત ભગવત ગીતા. ભગવાન હમણાં કહે છે હું ૫ હજાર વર્ષ પછી આવું છું, આવીને ભારતને શ્રીમત આપી શ્રેષ્ઠ થી શ્રેષ્ઠ બનાવું છું. બાપ તો સાવધાન કરે છે, બાળકો શ્રીમત પર નથી ચાલતાં. બાપ રોજ-રોજ સમજાવતા રહે છે - બાળકો, શ્રીમત પર ચાલવાનું ભૂલો નહીં. આમની (બ્રહ્મા) તો વાત જ નથી. એમની વાત સમજો. એ આમનાં દ્વારા મત આપે છે. એ જ સમજાવે છે. ખાન-પાન ખાતા નથી, કહે છે હું અભોકતા છું. આપ બાળકોને શ્રીમત આપું છું. નંબરવન મત આપે છે મને યાદ કરો. કોઈ પણ વિકર્મ નહીં કરો. પોતાનાં દિલથી પૂછો કેટલાં પાપ કર્યા છે? આ તો જાણો છો બધાનાં પાપો નો ઘડો ભરાયેલો છે. આ સમયે બધાં ખોટા રસ્તા પર છે. તમને હમણાં બાપ દ્વારા સાચો રસ્તો મળ્યો છે. તમારી બુદ્ધિ માં બધું જ્ઞાન છે. ગીતામાં જે જ્ઞાન હોવું જોઈએ તે છે નહીં. તે કોઈ બાપ ની બનાવેલી નથી. આ પણ ભક્તિમાર્ગ માં નોંધ છે. કહે પણ છે ભગવાન આવીને ભક્તિનું ફળ આપશે. બાળકોને સમજાવ્યું છે - જ્ઞાનથી સદ્ગતિ. સદ્ગતિ પણ બધાની થાય છે, દુર્ગતિ પણ બધાની થાય છે. આ તો દુનિયા જ તમોપ્રધાન છે. સતોપ્રધાન કોઈ છે નહીં. પુનર્જન્મ લેતાં-લેતાં હવે અંત આવીને રહ્યો છે. હવે મોત બધાનાં માથા પર ઉભું છે. ભારતની જ વાત છે. ગીતા પણ છે દેવી- દેવતા ધર્મ નું શાસ્ત્ર. તો તમને બીજા કોઈ ધર્મમાં જવા થી શું ફાયદો. દરેક પોત-પોતાની કુરાન, બાઇબલ વગેરે જ વાંચે છે. પોતાનાં ધર્મને જાણે છે. એક ભારતવાસી જ અન્ય બધાં ધર્મોમાં ચાલ્યા જાય છે. અને બધાં પોત-પોતાનાં ધર્મમાં પાક્કા છે. દરેક ધર્મવાળા ના ચહેરા વગેરે અલગ છે. બાપ સ્મૃતિ અપાવે છે-બાળકો, તમે પોતાનાં દેવી-દેવતા ધર્મને ભૂલી ગયાં છો. તમે સ્વર્ગનાં દેવતા હતાં, હમ સો નો અર્થ ભારતવાસીઓ ને બાપે સંભળાવ્યો છે. બાકી આપણે આત્મા સો પરમાત્મા નથી. આ વાતો તો ભક્તિમાર્ગ નાં ગુરુ લોકોએ બનાવેલી છે. ગુરુ પણ કરોડો હશે. સ્ત્રી ને પતિ માટે કહે છે કે આ તમારાં ગુરુ ઈશ્વર છે. જ્યારે કે પતિ જ ઈશ્વર છે પછી હેં ભગવાન, હેં રામ કેમ કહો છો. મનુષ્યો ની બુદ્ધિ બિલકુલ જ પથ્થર બની ગઈ છે. આ પોતે પણ કહેતાં હું પણ એવો હતો. ક્યાં વેકુંઠનાં માલિક શ્રીકૃષ્ણ, ક્યાં પછી તેમને ગામનો છોકરો કહી દીધો. શ્યામ-સુંદર કહે છે. અર્થ

થોડી સમજે છે. હમણાં બાપે તમને સમજાવ્યું છે નંબરવન સુંદર એજ નંબર લાસ્ટ તમોપ્રધાન શ્યામ બન્યાં છે. તમે સમજો છો આપણે સુંદર હતાં પછી શ્યામ બન્યાં છીએ, ૮૪ નું ચક્ર લગાવી હવે શ્યામ થી સુંદર બનવા માટે બાપ એક જ દવા આપે છે કે મને યાદ કરો. તમારી આત્મા પતિત થી પાવન બની જશે. તમારા જન્મ-જન્માન્તર નાં પાપ નાશ થઈ જશે.

તમે જાણો છો જ્યાર થી રાવણ આવ્યો છે તમે ઉતરતાં-ઉતરતાં પાપ આત્મા બન્યાં છો. આ છે જ પાપ આત્માઓની દુનિયા. એક પણ સુંદર નથી. બાપ વગર સુંદર કોઈ બનાવી ન શકે. તમે આવ્યાં છો સ્વર્ગવાસી સુંદર બનવાં. હમણાં નર્કવાસી શ્યામ છે કારણ કે કામ ચિતા પર ચડી કાળા બને છે. બાપ કહે છે કામ મહાશત્રુ છે. એનાં પર જે જીત પામશે એ જ જગતજીત બનશે. નંબરવન છે કામ. તેમને જ પતિત કહેવાય છે. ક્રોધી ને પતિત નહીં કહેશે. બોલાવે પણ છે કે આવીને પતિત થી પાવન બનાવો. તો હવે બાપ આવ્યાં છે કહે છે આ અંતિમ જન્મ પાવન બનો. જેમ રાતનાં પછી દિવસ, દિવસનાં પછી રાત થાય છે, તેમ સંગમયુગ નાં પછી ફરી સતયુગ આવવાનો છે. ચક્ર ફરવાનું છે. બાકી બીજી કોઈ આકાશમાં અથવા પાતાળમાં દુનિયા નથી. સૃષ્ટિ તો આજ છે. સતયુગ, ત્રેતા....અહીંયા જ છે. ઝાડ પણ એક જ છે, બીજું કોઈ હોઈ ન શકે. આ બધું ગપોડો (બનાવટી) છે જે કહે છે અનેક દુનિયાઓ છે. બાપ કહે છે આ બધું છે ભક્તિમાર્ગની વાતો. હવે બાપ સત્ય વાત સંભળાવે છે. હવે પોતાની અંદર જુઓ-અમે ક્યાં સુધી શ્રીમત પર ચાલી સતોપ્રધાન અર્થાત્ પુણ્ય આત્મા બની રહ્યાં છીએ? સતોપ્રધાનને પુણ્ય આત્મા, તમોપ્રધાન ને પાપ આત્મા કહેવાય છે. વિકારમાં જવું પાપ છે. બાપ કહે છે હવે પવિત્ર બનો. મારા બન્યાં છો તો મારી શ્રીમત પર ચાલવાનું છે. મુખ્ય વાત છે કોઈ પાપ નહીં કરો. નંબરવન પાપ છે વિકારમાં જવું. પછી બીજા પણ પાપ ખૂબ થાય છે. ચોરી, ચકારી, ઠગી વગેરે બહુજ કરે છે. પછી અનેકોને ગવર્મેન્ટ (સરકાર) પકડે પણ છે. હવે બાપ બાળકોને કહે છે તમે પોતાનાં દિલથી પૂછો - અમે કોઈ પાપ તો નથી કરતાં? એવું નહીં સમજો-અમે ચોરી કરી અથવા લાંચ લીધી તો આ બાબા તો જાની-જાનનહાર છે, બધું જાણે છે. નહીં, જાની-જાનનહાર નો અર્થ કોઈ આ નથી. અચ્છા, કોઈએ ચોરી કરી, બાપ જાણશે પછી શું? જે ચોરી કરી તેનો દંડ સો ગુણા થઈ જ જશે. ખૂબ-ખૂબ સજા ખાશે. પદ પણ ભ્રષ્ટ થઈ જશે. બાપ સમજાવે છે એવાં જો કામ કરશો તો દંડ ભોગવવો પડશે. કોઈ ઈશ્વરનાં બાળક બનીને પછી ચોરી કરે, શિવબાબા જેમનાથી આટલો વારસો મળે છે, એમનાં ભંડારા થી ચોરી કરે, આ તો બહુજ મોટું પાપ છે. કોઈ-કોઈ માં ચોરી ની આદત હોય છે, તેમને જેલ બંદ કહેવાય છે. આ છે ઈશ્વર નું ઘર. બધુંજ ઈશ્વરનું છે ને. ઈશ્વરનાં ઘરમાં આવો છો બાપથી વારસો લેવાં. પરંતુ કોઈ-કોઈ ની આદત થઈ જાય છે, તેની સજા સો ગુણા બની જાય છે. સજાઓ પણ ખુબ મળશે અને પછી જન્મ-જન્મ ખરાબ ઘરમાં જઈને જન્મ લેશે, તો પોતાનું જ નુકશાન કર્યું ને. એવાં ઘણાં છે જે યાદ માં બિલકુલ નથી રહેતાં, સાંભળતા કાંઈ જ નથી. બુદ્ધિ માં ચોરી વગેરેનાં જ ખ્યાલ ચાલતાં રહે રહે છે. આમ બહુજ સતસંગ માં જાય છે. ચંપલ ચોરી કરી લે, એમનો ધંધો જ આ રહે છે. જ્યાં સતસંગ હોય ત્યાં જઈને ચંપલ ચોરી કરી આવશે. દુનિયા બિલકુલ જ ડર્ટી (ગંદી) છે. આ છે ઈશ્વર નું ઘર. ચોરી ની આદત તો ખૂબ ખરાબ છે. કહેવાય છે-કખ નો ચોર સો લખ નો ચોર. પોતાને અંદરથી પૂછવું જોઈએ - અમે કેટલાં પુણ્ય આત્મા બન્યાં છીએ? કેટલું બાપ ને યાદ કરીએ છીએ? કેટલું અમે સ્વદર્શન ચક્રધારી બન્યાં છીએ? કેટલો સમય ઈશ્વરીય સર્વિસમાં રહીએ છે? કેટલાં પાપ કપાઈ રહ્યાં છે? પોતાનો પોતામેલ રોજ જુઓ. કેટલાં પુણ્ય કર્યા, કેટલું યોગમાં રહ્યાં? કેટલાને રસ્તો બતાવ્યો? ધંધો વગેરે તો ભલે કરો. તમે કર્મયોગી છો. કર્મ તો ભલે કરો. બાબા આ બેજ બનાવતા રહે છે. સારા-સારા લોકોને આનાં પર સમજાવો. આ મહાભારત લડાઈ દ્વારા જ સ્વર્ગ નાં દ્વાર ખુલી રહ્યાં છે. કૃષ્ણનાં ચિત્રમાં નીચે લખાણ ખુબ ફર્સ્ટ ક્લાસ (સરસ) છે. પરંતુ બાળકો હજુ એટલા વિશાળ બુદ્ધિ નથી થયાં. થોડુંક ધન મળે છે તો નાચવા લાગી જાય છે. કોઈને વધારે ધન હોય છે તો સમજે છે અમારા જેવું કોઈ નહીં હોય. જે બાળકોને બાપ ની પરવા નથી, તેમને બાપ જે આટલાં અવિનાશી જ્ઞાન રત્નોનો ખજાનો આપે છે તેની પણ કદર નથી રહેતી. બાબા એક વાત કહેશે, તે બીજી વાત કરી લે છે. પરવા ન હોવાનાં કારણે ખૂબ પાપ કરતાં રહે છે. શ્રીમત પર ચાલતા જ નથી. પછી પડી જાય છે. બાપ કહેશે આ પણ ડ્રામા. તેમની તકદીરમાં નથી. બાબા તો જાણે છે ને. ખૂબ પાપ કરે છે, જો નિશ્ચય હોય કે બાપ અમને ભણાવે છે તો ખુશી રહેવી જોઈએ. તમે જાણો છો આપણે ભવિષ્ય નવી દુનિયામાં પ્રિન્સ-પ્રિન્સેઝ બનશું, તો કેટલી ખુશી રહેવી જોઈએ. પરંતુ બાળકો તો હજુ સુધી પણ મુરઝાતા રહે છે. તે અવસ્થા રહેતી નથી.

બાબા એ સમજાવ્યું છે - વિનાશનાં માટે રિહર્સલ (પૂર્વતૈયારી) પણ થશે. કેલેમીટીઝ (આપદાઓ) પણ થશે.

ભારતને કમજોર કરતાં જશે. બાબા પોતે કહે છે-આ બધું થવાનું જ છે. નહીં તો વિનાશ કેવી રીતે થશે. બરફ નો વરસાદ પડશે પછી ખેતી વગેરેની શું હાલત થશે. લાખો મરતા રહે છે, કોઈ બતાવે થોડી છે. તો બાપ મુખ્ય વાત સમજાવે છે કે એવી પોતાની અંદર તપાસ કરો, હું કેટલું બાપને યાદ કરું છું. બાબા, તમે તો ખુબ મીઠા છો, કમાલ છે તમારી. તમારું ફરમાન છે મને યાદ કરો તો ૨૧ જન્મનાં માટે ક્યારેય રોગી નહીં બનશો. પોતાને આત્મા સમજી બાપને યાદ કરો તો હું ગેરેન્ટી કરું છું, સમુખ બાપ તમને કહે છે તમે પછી બીજાને સંભળાવો છો. બાપ કહે છે મુજ બાપ ને યાદ કરો, ખુબ પ્રેમ કરો. તમને કેટલો સહજ રસ્તો બતાવું છું-પતિત થી પાવન થવાનો. કોઈ કહે છે અમે તો બહુજ પાપ આત્મા છીએ. અચ્છા, ફરી એવાં પાપ નહીં કરો, મને યાદ કરતાં રહો તો જન્મ-જન્માંતરનાં જે પાપ છે, તે આ યાદ થી ભસ્મ થતાં જશે. યાદ ની જ મુખ્ય વાત છે. આને કહેવાય છે સહજ યાદ, યોગ અક્ષર પણ નીકાળી દો. સન્યાસીઓનાં હઠયોગ તો જાત-જાતનાં છે. અનેક પ્રકાર થી શીખવાડે છે. આ બાબાએ ગુરુ તો ઘણાં કર્યા છે ને. હમણાં બેહદ નાં બાપ કહે છે-આ બધાને છોડો. એ બધાનું પણ મારે ઉદ્ધાર કરવાનું છે. બીજા કોઈની તાકાત નથી જે આવું કહી શકે. બાપે જ કહ્યું છે-હું આ સાધુઓનો પણ ઉદ્ધાર કરું છું. પછી આ ગુરુ કેવી રીતે બની શકે. તો મૂળ એક વાત બાપ સમજાવે છે-પોતાનાં દિલથી પૂછો, અમે કોઈ પાપ તો નથી કરતાં. કોઈને દુઃખ તો નથી આપતાં? આમાં કોઈ તકલીફ નથી. અંદર તપાસ કરવી જોઈએ, આખાં દિવસમાં કેટલાં પાપ કર્યાં? કેટલું યાદ કર્યું? યાદ થી જ પાપ ભસ્મ થશે. કોશિશ કરવી જોઈએ. આ ખુબ મહેનતનું કામ છે. જ્ઞાન આપવા વાળા એક જ બાપ છે. બાપ જ મુક્તિ-જીવનમુક્તિ નો રસ્તો બતાવે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાપ જે અવિનાશી જ્ઞાન રત્નો નો ખજાનો આપે છે એની કદર કરવાની છે. બેપરવાહ બની પાપ કર્મ નથી કરવાનાં. જો નિશ્ચય છે ભગવાન અમને ભણાવે છે તો અપાર ખુશી માં રહેવાનું છે.
2. ઈશ્વરનાં ઘરમાં ક્યારેય ચોરી વગેરે કરવાનો વિચાર ન આવે. આ આદત બહુજ ગંદી છે. કહેવાય છે કખ નો ચોર સો લખ નો ચોર. પોતાને અંદરથી પૂછવાનું છે-અમે કેટલાં પુણ્ય આત્મા બન્યાં છીએ?

વરદાન :- પુરુષાર્થ અને સેવામાં વિધિપૂર્વક વૃદ્ધિને પ્રાપ્ત કરવા વાળા તીવ્ર પુરુષાર્થી ભવ બ્રાહ્મણ અર્થાત્ વિધિપૂર્વક જીવન. કોઈ પણ કાર્ય સફળ ત્યારે થાય છે જ્યારે વિધિ થી કરાય છે. જો કોઈ પણ વાતમાં સ્વયં નાં પુરુષાર્થ કે સેવામાં વૃદ્ધિ નથી થતી તો જરૂર કોઈ વિધિ ની કમી છે એટલે ચેક કરો કે અમૃતવેલા થી રાત સુધી મન્સા-વાચા-કર્મણા અથવા સંપર્ક વિધિપૂર્વક રહ્યો અર્થાત્ વૃદ્ધિ થઈ? જો નથી તો કારણ ને વિચારીને નિવારણ કરો પછી દિલશિકસ્ત નહીં થશો. જો વિધિપૂર્વક જીવન છે તો વૃદ્ધિ અવશ્ય થશે અને તીવ્ર પુરુષાર્થી બની જશો.

સ્લોગન :- સ્વચ્છતા અને સત્યતા માં સંપન્ન બનવું જ સાચી પવિત્રતા છે.

“ મીઠા બાળકો - બાબા આવ્યા છે આપ બાળકોની અવિનાશી કમાણી કરાવવાં , હમણાં તમે જ્ઞાન રત્નોની જેટલી કમાણી કરવા ઈચ્છો કરી શકો છો ”

પ્રશ્ન :- આસુરી સંસ્કારો ને બદલી દેવી સંસ્કારો બનાવવાં માટે કયો વિશેષ પુરુષાર્થ જોઈએ?

ઉત્તર :- સંસ્કારોને બદલવા માટે જેટલું થઈ શકે દેહી-અભિમાની રહેવાનો અભ્યાસ કરો. દેહ-અભિમાન માં આવવાથી જ આસુરી સંસ્કાર બને છે. બાપ આસુરી સંસ્કારો ને દેવી સંસ્કાર બનાવવાં માટે આવ્યાં છે, પુરુષાર્થ કરો પહેલાં હું દેહી આત્મા છું, પછી આ શરીર છે.

ગીત :- તૂને રાત ગવાઈ સો કે.....

ઓમ શાંતિ ! આ ગીત તો બાળકો એ અનેક વખત સાંભળ્યું છે. રુહાની બાળકો પ્રતિ રુહાની બાપ સાવધાની આપતાં રહે છે કે આ સમય ગુમાવવાનો નથી. આ સમય ખુબ ભારે કમાણી કરવાનો છે. કમાણી કરાવવાં માટે જ બાપ આવેલાં છે. કમાણી પણ અથાહ છે, જેને જેટલી કમાણી કરવી હોય એટલી કરી શકે છે. આ છે અવિનાશી જ્ઞાન રત્નો થી ઝોલી ભરવાની કમાણી. આ છે ભવિષ્યનાં માટે. તે છે ભક્તિ, આ છે જ્ઞાન. મનુષ્ય આ નથી જાણતા કે ભક્તિ ત્યારે શરૂ થાય છે જ્યારે રાવણ રાજ્ય શરૂ થાય છે. પછી જ્ઞાન ત્યારે શરૂ થાય છે જ્યારે બાપ આવીને રામરાજ્ય સ્થાપન કરે છે. જ્ઞાન છે જ નવી દુનિયાનાં માટે, ભક્તિ છે જૂની દુનિયાનાં માટે. હવે બાપ કહે છે પહેલાં તો પોતાને દેહી (આત્મા) સમજવાનું છે. આપ બાળકો ની બુદ્ધિમાં છે - આપણે પહેલાં આત્મા છીએ, પછી શરીર છે. પરંતુ ડ્રામા પ્લાન અનુસાર મનુષ્ય બધાં ખોટા થઈ ગયાં છે એટલે ઉલટું સમજી લીધું છે કે પહેલા અમે દેહ છીએ પછી દેહી છીએ. બાપ કહે છે આ તો વિનાશી છે. આને તમે લો છો અને છોડો છો. સંસ્કાર આત્મામાં રહે છે. દેહ-અભિમાનમાં આવવાથી સંસ્કાર આસુરી બની જાય છે. પછી આસુરી સંસ્કારોને દેવી બનાવવાં માટે બાપએ આવવું પડે છે. આ બધી રચના એ એક રચના બાપની જ છે. એમને બધાં ફાધર કહે છે. જેમ લૌકિક બાપને પણ ફાધર જ કહેવાય છે. બાબા અને મમ્મા આ બંને અક્ષર ખૂબ મીઠા છે. રચના તો બાપને જ કહેશે. એ પહેલા માં ને એડોપ્ટ (દત્તક) કરે છે પછી રચના રચે છે. બેહદ નાં બાપ પણ કહે છે કે હું આવીને આમના માં પ્રવેશ કરું છું, આમનું નામ પ્રખ્યાત છે. કહે પણ છે ભાગીરથ. મનુષ્યનું જ ચિત્ર દેખાડે છે. કોઈ બળદ વગેરે નથી. ભાગીરથ મનુષ્યનું તન છે. બાપ જ આવીને બાળકોને પોતાનો પરિચય આપે છે. તમે હંમેશા કહો અમે બાપદાદા ની પાસે જઈએ છે. ફક્ત બાપ કહેશે તો એ નિરાકાર થઈ જાય. નિરાકાર બાપની પાસે તો ત્યારે જઈ શકશો જ્યારે શરીર છોડો, આમ તો કોઈ પણ જઈ નથી શકતું. આ નોલેજ બાપ જ આપે છે. આ નોલેજ છે પણ બાપ ની પાસે. અવિનાશી જ્ઞાન રત્નોનો ખજાનો છે. બાપ છે જ્ઞાન રત્નોનાં સાગર. પાણી ની વાત નથી. જ્ઞાન રત્નોનો ભંડારો છે. એમનામાં નોલેજ છે. નોલેજ પાણીને નથી કહેવાતું. જેમ મનુષ્યને બેરિસ્ટરી, ડોક્ટરી વગેરે નું નોલેજ હોય છે, આ પણ નોલેજ છે. આ નોલેજ માટે જ ઋષિ-મુની વગેરે બધાં કહેતાં હતાં કે રચના અને રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું નોલેજ અમે નથી જાણતાં. એ તો એક રચના જ જાણે. ઝાડ નું બીજ રુપ પણ એ જ છે. સૃષ્ટિ નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું નોલેજ એમનામાં છે. એ જ્યારે આવે ત્યારે સંભળાવે. હમણાં તમને નોલેજ મળ્યું છે તો તમે આ નોલેજ થી દેવતા બનો છો. નોલેજ લઈને પછી પ્રાલબ્ધ પામો છો. ત્યાં પછી આ નોલેજ ની દરકાર નહીં રહેશે. એવું નથી કે દેવતાઓ માં આ જ્ઞાન નથી તો અજ્ઞાની છે. ના, તેઓ તો આ નોલેજ થી પદ પ્રાપ્ત કરી લે છે. બાપ ને પોકારે જ છે કે બાબા આવો, અમે પતિત થી પાવન કેવી રીતે બનીએ, એનાં માટે રસ્તો અથવા નોલેજ બતાવો કારણ કે જાણતાં નથી. હમણાં તમે જાણો છો આપણે આત્માઓ શાંતિધામ થી આવ્યાં છીએ. ત્યાં આત્માઓ શાંતિ માં રહે છે. અહીંયા આવે છે પાર્ટ ભજવવાં. આ જૂની દુનિયા છે, તો જરૂર નવી દુનિયા હતી. તે ક્યારે હતી, કોણ રાજ્ય કરતાં હતાં-આ કોઈ નથી જાણતું. તમે હમણાં બાપ દ્વારા જાણ્યું છે. બાપ છે જ જ્ઞાનનાં સાગર, સદ્ગતિ દાતા. એમને જ પોકારે છે કે બાબા આવીને અમારાં દુઃખ હરો, સુખ-શાંતિ આપો. આત્મા જાણે છે પરંતુ તમોપ્રધાન થઈ ગઈ છે એટલે ફરીથી બાપ આવીને પરિચય આપી રહ્યાં છે. મનુષ્ય ન આત્માને, ન પરમાત્માને જાણે છે. આત્મા ને જ્ઞાન જ નથી જે પરમાત્મ-અભિમાની બને. પહેલાં તમે પણ જાણતાં નહોતાં. હમણાં જ્ઞાન મળ્યું છે તો સમજે છે બરોબર સૂરત (ચહેરો) મનુષ્યની હતી અને

સીરત (આદત) વાંદરાની હતી.

હમણાં બાપે નોલેજ આપ્યું છે તો આપણે પણ નોલેજકુલ બની ગયાં છીએ. રચતા અને રચનાનું જ્ઞાન મળ્યું છે. તમે જાણો છો આપણને ભગવાન ભણાવે છે, તો કેટલો નશો રહેવો જોઈએ. બાબા છે જ્ઞાનનાં સાગર, એમનામાં બેહદનું જ્ઞાન છે. તમે કોઈની પાસે પણ જાઓ-સૃષ્ટિ નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન તો શું પરંતુ આપણે આત્મા શું વસ્તુ છીએ, તે પણ નથી જાણતાં. બાપને યાદ પણ કરે છે, દુઃખ હતાં સુખ કર્તા, તો પણ ઈશ્વર સર્વવ્યાપી કહી દે છે. બાપ કહે છે ડ્રામા અનુસાર તેમનો કોઈ પણ દોષ નથી. માયા બિલકુલ જ તુચ્છ બુદ્ધિ બનાવી દે છે. કીડા ને પછી ગંદકીમાં જ સુખ ભાસે છે. બાપ આવે છે ગંદકી થી નીકાળવાં. મનુષ્ય દલદલ માં ફસાયેલાં છે. જ્ઞાનની ખબર જ નથી તો શું કરે. દુબન (નર્ક) માં ફસાયેલાં છે પછી તેને નીકાળવાની મુશ્કેલ થઈ જાય છે. નીકાળીને અડધા-પોણા સુધી લઈ જાય તો પણ હાથ છોડાવી નીચે પડે છે. ઘણાં બાળકો તો બીજાઓને જ્ઞાન આપતાં-આપતાં સ્વયં જ માયાનો શપ્થડ ખાઈ લે છે કારણ કે બાપનાં ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) નાં વિરુદ્ધ કાર્ય કરી લે છે. બીજાઓને નીકાળવાની કોશિશ કરતા, પોતે નીચે પડે છે પછી તેમને નીકાળવામાં કેટલી મહેનત થાય છે કારણ કે માયા થી હારી જાય છે. તેમને પોતાનું પાપ જ અંદર ખાય છે. માયા ની લડાઈ છે ને. હમણાં તમે યુદ્ધ નાં મેદાન પર છો. તે છે બાહુબળ થી લડવાવાળી હિંસક સેનાઓ. તમે છો અહિંસક. તમે રાજ્ય લો છો અહિંસાથી. હિંસા બે પ્રકારની હોય છે ને. એક છે કામ કટારી ચલાવવી અને બીજી હિંસા છે કોઈને મારવું-પીટવું. તમે હમણાં ડબલ અહિંસક બનો છો. આ જ્ઞાન બળ ની લડાઈ કોઈ નથી જાણતું. અહિંસા કોને કહેવાય આ કોઈ નથી જાણતું. ભક્તિ માર્ગની સામગ્રી કેટલી અધિક છે. ગાયે પણ છે પતિત-પાવન આવો પરંતુ હું કેવી રીતે આવીને પાવન બનાવું છું - આ કોઈ નથી જાણતું. ગીતામાં જ ભૂલ કરી દીધી છે જે મનુષ્ય ને ભગવાન કહી દીધાં છે. શાસ્ત્ર મનુષ્યોએ જ બનાવ્યાં છે. મનુષ્ય જ વાંચે છે. દેવતાઓને તો શાસ્ત્ર વાંચવાની દરકાર નથી. ત્યાં કોઈ શાસ્ત્ર નથી હોતાં. જ્ઞાન, ભક્તિ પછી છે વૈરાગ્ય. કોનો વૈરાગ્ય? ભક્તિ નો, જૂની દુનિયાનો વૈરાગ્ય છે. જૂનાં શરીરનો વૈરાગ્ય છે. બાપ કહે છે આ આંખો થી જે કાંઈ જુઓ છો તે નહીં રહેશે. આ આખી છી-છી દુનિયા થી વૈરાગ્ય છે. બાકી નવી દુનિયાનો તમે દિવ્ય દૃષ્ટિ થી સાક્ષાત્કાર કરો છો. તમે ભણો છો જ નવી દુનિયાનાં માટે. આ ભણતર કાંઈ આ જન્મનાં માટે નથી. બીજા જે પણ ભણતર છે, તે હોય છે એ જ સમય એ જ જન્મનાં માટે. હવે તો છે સંગમ એટલે તમે જે ભણો છો તેની પ્રાલબ્ધ તમને નવી દુનિયામાં મળે છે. બેહદનાં બાપ થી કેટલી મોટી પ્રાલબ્ધ તમને મળે છે! બેહદનાં બાપ થી બેહદ સુખની પ્રાપ્તિ થાય છે. તો બાળકોએ પુરુષાર્થ કરી શ્રીમત પર ચાલવું જોઈએ. બાપ છે શ્રેષ્ઠ થી શ્રેષ્ઠ. એમનાથી તમે શ્રેષ્ઠ બનો છો. એ તો સદૈવ છે જ શ્રેષ્ઠ. તમને શ્રેષ્ઠ બનાવે છે. ૮૪ જન્મ લેતાં-લેતાં ફરી તમે ભ્રષ્ટ બની જાઓ છો. બાપ કહે છે હું તો જન્મ-મરણ માં નથી આવતો. હું હમણાં ભાગ્યશાળી રથ માં જ પ્રવેશ કરું છું, જેમને આપ બાળકોએ ઓળખ્યાં છે. તમારું હમણાં નાનું ઝાડ છે. ઝાડને તોફાન પણ લાગે છે ને. પત્તા ખરતાં રહે છે. અસંખ્ય ફૂલ નીકળે છે પછી તોફાન લાગવાથી નીચે પડે છે. કોઈ-કોઈ સારી રીતે ફળ લાગી જાય છે તો પણ માયાનાં તોફાનથી નીચે પડે છે. માયાનું તોફાન ખૂબ તેજ છે. તે તરફ છે બાહુબળ, આ તરફ યોગબળ અથવા યાદનું બળ. તમે યાદ અક્ષર પાકો કરી લો. તે લોકો યોગ-યોગ અક્ષર કહેતાં રહે છે. તમારી છે યાદ. હરતાં-ફરતાં બાપ ને યાદ કરો છો, આને યોગ નહીં કહેશું. યોગ અક્ષર સન્યાસીઓનો નામીગ્રામી છે. અનેક પ્રકારનાં યોગ શીખવાડે છે. બાપ કેટલું સહજ બતાવે છે-ઉઠતાં-બેસતાં, હરતાં-ફરતાં બાપ ને યાદ કરો. તમે અડધાકલ્પ નાં આશિક છો. મને યાદ કરતા આવ્યાં છો. હવે હું આવ્યો છું. આત્માને કોઈ પણ નથી જાણતું એટલે બાપ આવીને રિયલાઇઝ (યાદ) કરાવે છે. આ પણ સમજવાની ખુબ મહીન (સૂક્ષ્મ) વાતો છે. આત્મા અતિ સૂક્ષ્મ અને અવિનાશી છે. ન આત્મા વિનાશ થવાની છે, ન એનો પાટ વિનાશ થઈ શકે છે. આ વાતો મોટી બુદ્ધિવાળા મુશ્કિલ થી સમજી શકે છે. શાસ્ત્રોમાં પણ આ વાતો નથી.

આપ બાળકોએ બાપ ને યાદ કરવાની ખૂબ મહેનત કરવી પડે છે. જ્ઞાન તો ખૂબ સહજ છે. બાકી વિનાશ કાળે પ્રીત બુદ્ધિ અને વિપરીત બુદ્ધિ આ યાદનાં માટે કહેવાય છે. યાદ સારી છે તો પ્રીત બુદ્ધિ કહેવાય છે. પ્રીત પણ અવ્યભિચારી જોઈએ. પોતાને પૂછવાનું છે - અમે બાબા ને કેટલું યાદ કરીએ છીએ? આ પણ સમજે છે બાબા થી પ્રીત રાખતાં-રાખતાં કર્માતીત અવસ્થા થશે ત્યારે આ શરીર છૂટશે અને લડાઈ લાગશે. જેટલી બાપથી પ્રીત હશે તો તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બની જશો. પરીક્ષા તો એક જ સમયે થશે ને. જ્યારે પૂરો સમય આવે છે, બધાની પ્રીત બુદ્ધિ થઈ જાય છે, એ સમયે પછી વિનાશ થાય છે. ત્યાં સુધી ઝઘડા વગેરે થતાં રહે છે. વિલાયત વાળા પણ સમજે છે હમણાં મોત સામે છે, કોઈ પ્રેરક છે, જે અમારા થી બોમ્બસ બનાવડાવે છે. પરંતુ કરી શું શકે.

ડ્રામા ની નોંધ છે ને. પોતાનાં જ સાયન્સ (વિજ્ઞાન) બળથી પોતાનાં કુળનું મોત લાવે છે. બાળકો કહે છે પાવન દુનિયામાં લઈ જાઓ, તો શરીરોને થોડી લઈ જશે. બાપ કાળોનાં કાળ છે ને. આ વાતો કોઈ નથી જાણતું. ગવાયેલું છે મિરુઆ મોત મલુકા શિકાર. તેઓ કહે છે વિનાશ બંધ થઈ જાય, શાંતિ થઈ જાય. અરે, વિનાશ વગર સુખ-શાંતિ કેવી રીતે સ્થાપન થશે એટલે ચક્ર પર જરૂર સમજાવો. હમણાં સ્વર્ગનાં દ્વાર ખુલી રહ્યાં છે. બાબાએ કહ્યું છે આનાં પર પણ એક પુસ્તક છપાવો - ગેટ વે ટૂ શાંતિધામ-સુખધામ. આનો અર્થ પણ નહિં સમજશે. છે ખૂબ સહજ, પરંતુ કોટો માં કોઈ મુશ્કેલ સમજે છે. તમારે પ્રદર્શની વગેરેમાં ક્યારેય દિલશિકસ્ત ન થવું જોઈએ. પ્રજા તો બને છે ને. મંઝિલ મોટી છે, મહેનત લાગે છે. મહેનત છે યાદ ની. એમાં ખૂબ ફેલ (નપાસ) થાય છે. યાદ પણ અવ્યભિચારી જોઈએ. માયા ઘડી-ઘડી ભુલાવી દે છે. મહેનત વગર થોડી કોઈ વિશ્વનાં માલિક બની શકે છે. પૂરો પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ-આપણે સુખધામ નાં માલિક હતાં. અનેક વખત ચક્ર લગાવ્યું છે. હવે બાપને યાદ કરવાનાં છે. માયા ખૂબ વિઘ્ન નાખે છે. બાબાની પાસે સર્વિસ (સેવા) નાં પણ સમાચાર આવે છે. આજે વિદ્રત મંડળીને સમજાવ્યું, આજે આ કર્યું....ડ્રામા અનુસાર માતાઓનું નામ પ્રસિદ્ધ થવાનું છે. આપ બાળકોએ આ ખ્યાલ રાખવાનો છે, માતાઓને આગળ કરવાની છે. આ છે ચૈતન્ય દિલવાડા મંદિર. તમે ચૈતન્ય માં બની જશો પછી તમે રાજ્ય કરતાં રહેશો. ભક્તિમાર્ગ નાં મંદિર વગેરે રહેશે નહીં. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-ખ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. એક બાપથી અવ્યભિચારી પ્રીત રાખતાં-રાખતાં કર્માતીત અવસ્થાને પામવાની છે. આ જૂની દેહ અને જૂની દુનિયાથી બેહદ નો વૈરાગ્ય હોય.
2. કોઈ પણ કર્તવ્ય બાપનાં ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) નાં વિરુદ્ધ નથી કરવાનું. યુદ્ધ નાં મેદાનમાં ક્યારે પણ હાર નથી ખાવાની. ડબલ અહિંસક બનવાનું છે.

વરદાન :- પોતાની રુહાની લાઈટસ (પ્રકાશ) દ્વારા વાયુમંડળ ને પરિવર્તન કરવાની સેવા કરવા વાળા સહજ સફળતામૂર્ત ભવ જેમ સાકાર સૃષ્ટિ માં જેવા રંગની લાઈટ લગાવો છો તેવું વાતાવરણ થઈ જાય છે. જો લીલી લાઈટ હોય છે તો ચારે તરફ એજ પ્રકાશ છવાઈ જાય છે. લાલ લાઈટ લગાવો છો તો યાદ નું વાયુમંડળ બની જાય છે. જ્યારે સ્થૂળ લાઈટ વાયુમંડળ ને પરિવર્તન કરી દે છે તો તમે લાઈટ હાઉસ પણ પવિત્રતાની લાઈટ અથવા સુખની લાઈટ થી વાયુમંડળ પરિવર્તન કરવાની સેવા કરો તો સફળતામૂર્ત બની જશો. સ્થૂળ લાઈટ આંખો થી જુએ છે, રુહાની લાઈટ અનુભવ થી જાણશે.

સ્લોગન :- વ્યર્થ વાતો માં સમય અને સંકલ્પ ગુમાવવો - આ પણ અપવિત્રતા છે.

“ મીઠા બાળકો - આપ આત્માઓનો પ્રેમ એક બાપ થી છે , બાપે તમને આત્મા થી પ્રેમ કરતા શીખવાડ્યું છે , શરીર થી નહીં ”

પ્રશ્ન :- કયા પુરુષાર્થમાં જ માયા વિઘ્ન નાખે છે? માયાજીત બનવાની યુક્તિ કઈ છે?

ઉત્તર :- તમે પુરુષાર્થ કરો છો કે અમે બાપને યાદ કરીને પોતાનાં પાપોને ભસ્મ કરીએ. તો આ યાદમાં જ માયાનાં વિઘ્ન પડે છે. બાપ ઉસ્તાદ તમને માયાજીત બનવાની યુક્તિ બતાવે છે. તમે ઉસ્તાદ ને ઓળખીને યાદ કરો તો ખુશી પણ રહેશે, પુરુષાર્થ પણ કરતાં રહેશો અને સર્વિસ પણ ખુબ કરશો. માયાજીત પણ બની જશો.

ગીત :- ઈસ પાપ કી દુનિયા સે

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાળકો એ ગીત સાંભળ્યું, અર્થ સમજ્યો. દુનિયામાં કોઈપણ અર્થ નથી સમજતાં. બાળકો સમજે છે અમારી આત્માનો પ્રેમ પરમપિતા પરમાત્માની સાથે છે. આત્મા પોતાનાં બાપ પરમપિતા પરમાત્માને પોકારે છે. પ્રેમ આત્મામાં છે કે શરીરમાં? હવે બાપ શીખવાડે છે પ્રેમ આત્મામાં હોવો જોઈએ. શરીર તો ખતમ થઈ જવાનું છે. પ્રેમ આત્મામાં છે. હવે બાપ સમજાવે છે તમારો પ્રેમ પરમાત્મા બાપ થી હોવો જોઈએ, શરીરો થી નહીં. આત્મા જ પોતાનાં બાપને પોકારે છે કે પુણ્ય આત્માઓની દુનિયામાં લઈ ચાલો. તમે સમજો છો-આપણે પાપ આત્મા હતાં, હવે ફરી પુણ્ય આત્મા બની રહ્યાં છીએ. બાબા તમને યુક્તિ થી પુણ્ય આત્મા બનાવી રહ્યાં છે. બાપ બતાવે ત્યારે તો બાળકોને અનુભવ થાય અને સમજે કે અમે બાપ દ્વારા બાપની યાદથી પવિત્ર પુણ્ય આત્મા બની રહ્યાં છીએ. યોગબળ થી આપણાં પાપ ભસ્મ થઈ રહ્યાં છે. બાકી ગંગા વગેરેમાં કોઈ પાપ ધોવાઈ નથી જતાં. મનુષ્ય ગંગાસ્નાન કરે છે, શરીરને માટી ચોળે છે પરંતુ તેનાથી કોઈ પાપ ધોવાતા નથી. આત્માનાં પાપ યોગબળ થી જ નીકળે છે. ખાદ નીકળે છે, આ તો બાળકોને જ ખબર છે અને નિશ્ચય છે અમે બાબા ને યાદ કરશું તો અમારા પાપ ભસ્મ થશે. નિશ્ચય છે તો પછી પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ ને. આ પુરુષાર્થમાં જ માયા વિઘ્ન નાખે છે. રુસ્તમ થી માયા પણ સારી રીતે રુસ્તમ થઈને લડે છે. કાયાં થી શું લડશે! બાળકોએ હંમેશા આ ખ્યાલ રાખવાનો છે, આપણે માયાજીત જગતજીત બનવાનું છે. માયાજીતે જગતજીત નો અર્થ પણ કોઈ સમજતાં નથી. હમણાં આપ બાળકોને સમજાવાય છે-તમે કેવી રીતે માયા પર જીત પામી શકો છો. માયા પણ સમર્થ છે ને. આપ બાળકોને ઉસ્તાદ મળેલો છે. એ ઉસ્તાદ ને પણ નંબરવાર કોઈ વિરલા જાણે છે. જે જાણે છે તેમને ખુશી પણ રહે છે. પુરુષાર્થ પણ પોતે કરે છે. સર્વિસ પણ ખુબ કરે છે. અમરનાથ પર અનેક લોકો જાય છે.

હવે બધાં મનુષ્ય કહે છે વિશ્વમાં શાંતિ કેવી રીતે થાય? હમણાં તમે બધાને સિદ્ધ કરી બતાવો છો કે સતયુગમાં કેવી રીતે સુખ-શાંતિ હતી. આખાં વિશ્વ પર શાંતિ હતી. આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું, બીજો કોઈ ધર્મ નહોતો. આજ થી ૫ હજાર વર્ષ થયા જ્યારે કે સતયુગ હતું પછી સૃષ્ટિએ ચક્ર તો જરૂર લગાડવાનું છે. ચિત્રો થી તમે બિલકુલ ક્લિયર (સ્પષ્ટ) બતાવો છો, કલ્પ પહેલાં પણ આવાં ચિત્ર બનાવ્યાં હતાં. દિવસ-પ્રતિદિવસ ઇમ્પ્રુવમેન્ટ (સુધાર) થતી જાય છે. ક્યાંક બાળકો ચિત્રો માં તિથિ-તારીખ લખવાનું ભૂલી જાય છે. લક્ષ્મી-નારાયણનાં ચિત્ર માં તિથિ-તારીખ જરૂર હોવી જોઈએ. આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં બેઠેલું છે ને કે અમે સ્વર્ગવાસી હતાં, હવે ફરી બનવાનું છે. જેટલો જે પુરુષાર્થ કરે છે એટલું પદ પામે છે. હમણાં બાપ દ્વારા તમે જ્ઞાનની ઓથોરિટી (સત્તા) બનો છો. ભક્તિ હવે ખલાસ થઈ જવાની છે. સતયુગ-ત્રેતામાં ભક્તિ થોડી હશે. પાછળ થી અડધોકલ્પ ભક્તિ ચાલે છે. આ પણ હમણાં આપ બાળકોને સમજમાં આવે છે. અડધાકલ્પ પછી રાવણ રાજ્ય શરૂ થાય છે. આખી રમત આપ ભારતવાસીઓ પર જ છે. ૮૪ નું ચક્ર ભારત પર જ છે. ભારત જ અવિનાશી ખંડ છે, આ પણ પહેલાં થોડી ખબર હતી. લક્ષ્મી-નારાયણને ગોડ-ગોડેજ (ભગવાન-ભગવતી) કહે છે ને. કેટલું ઊંચું પદ છે અને ભણતર કેટલું સહજ છે. આ ૮૪ નું ચક્ર પૂરું કરી પછી આપણે પાછાં જઈએ છે. ૮૪ નું ચક્ર કહેવાથી બુદ્ધિ ઉપર ચાલી જાય છે. હમણાં તમને મૂળવતન, સૂક્ષ્મવતન, સ્થૂળવતન બધું યાદ છે. પહેલાં થોડી જાણતા હતાં-સૂક્ષ્મવતન શું હોય છે. હમણાં તમે સમજો છો ત્યાં કેવી રીતે મૂવીમાં વાતચીત કરે છે. મૂવી બાઈસ્કોપ પણ નીકળ્યો હતો. તમને સમજાવવામાં સહજ થાય છે. સાઈલેન્સ, મુવી, ટોકી. તમે બધું જાણો છો

લક્ષ્મી-નારાયણનાં રાજ્ય થી લઈને હમણાં સુધી આખું ચક્ર બુદ્ધિમાં છે.

તમને ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહેતાં આજ ફિકર લાગી રહે કે અમારે પાવન બનવાનું છે. બાપ સમજાવે છે ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહેતાં પણ આ જૂની દુનિયાથી મમત્વ મટાવી દો. બાળકો વગેરેને પણ ભલે સંભાળો. પરંતુ બુદ્ધિ બાપની તરફ હોય. કહે છે ને - હાથે થી કામ કરતાં બુદ્ધિ બાપ તરફ રહે. બાળકોને ખવડાવો, પીવડાવો, સ્નાન કરાવો, બુદ્ધિમાં બાપની યાદ હોય કારણ કે જાણો છો શરીર પર પાપોનો બોજો બહુજ છે એટલે બુદ્ધિ બાપની તરફ લાગી રહે. તે માશૂક ને ખુબ-ખુબ યાદ કરવાનાં છે. માશૂક બાપ આપ સર્વ આત્માઓને કહે છે મને યાદ કરો, આ પાર્ટ પણ હમણાં ચાલી રહ્યો છે પછી ૫ હજાર વર્ષ પછી ચાલશે. બાપ કેટલી સહજ યુક્તિ બતાવે છે. કોઈ તકલીફ નથી. કોઈ કહે અમે તો આ કરી નથી શકતાં, અમને બહુજ તકલીફ ભાસે છે, યાદ ની યાત્રા બહુજ મુશ્કેલ છે. અરે, તમે બાબા ને યાદ નથી કરી શકતાં! બાપ ને થોડી ભૂલવું જોઈએ. બાપને તો સારી રીતે યાદ કરવાનાં છે ત્યારે વિકર્મ વિનાશ થશે અને તમે એવર હેલ્દી (સદા સ્વસ્થ) બનશો. નહીં તો બનશો નહિં. તમને સલાહ બહુજ સારી એક ટીક મળે છે. એક ટીક દવા હોય છે ને. હું ગેરંટી કરું છું આ યોગબળ થી તમે ૨૧ જન્મોનાં માટે ક્યારેય રોગી નહીં બનશો. ફક્ત બાપ ને યાદ કરો-કેટલી સહજ યુક્તિ છે. ભક્તિમાર્ગમાં યાદ કરતા હતાં અજાણ થી. હવે બાપ બેસીને સમજાવે છે, તમે સમજો છો આપણે કલ્પ પહેલાં પણ બાબા તમારી પાસે આવ્યાં હતાં, પુરુષાર્થ કરતા હતાં. પાક્કો નિશ્ચય થઈ ગયો છે. આપણે જ રાજ્ય કરતા હતાં પછી આપણે ગુમાવ્યું હવે ફરી બાબા આવેલાં છે, એમનાથી રાજ્ય-ભાગ્ય લેવાનું છે. બાબા કહે છે મને યાદ કરો અને રાજાઈ ને યાદ કરો. મનમનાભવ. અંત મતિ સો ગતિ થઈ જશે. હમણાં નાટક પૂરું થાય છે, પાછાં જઈશું. બાબા આવ્યાં છે બધાને લઈ જવા માટે. જેમ વર, વધૂ ને લેવા માટે આવે છે. બ્રાઈડસ (વધૂ) ને ખુબ ખુશી થાય છે, અમે અમારાં સાસરે જઈએ છે. તમે બધી સીતાઓ છો એક રામની. રામ જ તમને રાવણની જેલ થી છોડાવીને લઈ જાય છે. લિબરેટર (મુક્તિદાતા) એક જ છે, રાવણ રાજ્યથી લિબરેટ કરે છે. કહે પણ છે-આ રાવણ રાજ્ય છે, પરંતુ યથાર્થ રીતે સમજતાં નથી. હમણાં બાળકોને સમજાવાય છે, બીજાઓને સમજાવવા માટે ખુબ સારા-સારા પોઇન્ટ અપાય છે. બાબા એ સમજાવ્યું-આ લખી દો કે વિશ્વમાં શાંતિ કલ્પ પહેલાં માફક બાપ સ્થાપન કરી રહ્યાં છે. બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના થઈ રહી છે. વિષ્ણુ નું રાજ્ય હતું તો વિશ્વમાં શાંતિ હતી ને. વિષ્ણુ સો લક્ષ્મી-નારાયણ હતાં, આ પણ કોઈ સમજે થોડી છે. વિષ્ણુ અને લક્ષ્મી-નારાયણ અને રાધે-કૃષ્ણ ને અલગ-અલગ સમજે છે. હમણાં તમે સમજ્યાં છો, સ્વદર્શન ચક્રધારી પણ તમે છો. શિવબાબા આવીને સૃષ્ટિચક્ર નું જ્ઞાન આપે છે. એમનાં દ્વારા હમણાં આપણે પણ માસ્ટર જ્ઞાન સાગર બન્યાં છીએ. તમે જ્ઞાન નદીઓ છો ને. આ તો બાળકોનાં જ નામ છે.

ભક્તિમાર્ગમાં મનુષ્ય કેટલાં સ્નાન કરે છે, કેટલાં ભટકે છે. ખુબ દાન-પુણ્ય વગેરે કરે છે, સાહુકાર લોકો તો ખુબજ દાન કરે છે. સોનું પણ દાન કરે છે. તમે પણ હમણાં સમજો છો-આપણે કેટલાં ભટકતા હતાં. હવે આપણે કોઈ હઠયોગી તો છીએ નહીં. આપણે તો છીએ રાજ્યોગી. પવિત્ર ગૃહસ્થ આશ્રમ નાં હતાં, પછી રાવણ રાજ્યમાં અપવિત્ર બન્યાં છીએ. ડ્રામા અનુસાર બાપ ફરી ગૃહસ્થ ધર્મ બનાવી રહ્યાં છે બીજું કોઈ બનાવી ન શકે. મનુષ્ય તમને કહે છે કે તમે બધાં પવિત્ર બનશો તો દુનિયા કેવી રીતે ચાલશે? બોલો, આટલાં બધાં સન્યાસી પવિત્ર રહે છે તો દુનિયા કોઈ બંધ થઈ ગઈ છે કે શું? અરે સૃષ્ટિ આટલી વધી ગઈ છે, ખાવાનાં માટે અનાજ પણ નથી હજુ સૃષ્ટિ પછી શું વધારશો. હમણાં આપ બાળકો સમજો છો, બાબા આપણી સમુખ હાજીર-નાજીર છે, પરંતુ એમને આ આંખોથી જોઈ નથી શકતાં. બુદ્ધિથી જાણીએ છીએ, બાબા આપણને આત્માઓને ભણાવે છે, હાજીર-નાજીર છે.

જે વિશ્વ શાંતિ ની વાતો કરે છે, તેમને તમે બતાવો કે વિશ્વમાં શાંતિ તો બાપ કરાવી રહ્યાં છે. તેનાં માટે જ જૂની દુનિયાનો વિનાશ સામે ઊભો છે, ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ વિનાશ થયો હતો. હમણાં પણ આ વિનાશ સામે ઊભો છે પછી વિશ્વમાં શાંતિ થઈ જશે. હમણાં આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં છે જ આ વાતો. દુનિયામાં કોઈ નથી જાણતું. કોઈ નથી જેમની બુદ્ધિમાં આ વાતો હોય. તમે જાણો છો સતયુગમાં આખાં વિશ્વ પર શાંતિ હતી. એક ભારતખંડ નાં સિવાય બીજો કોઈ ખંડ નહોતો. પાછળ બીજા ખંડ થયાં છે. હમણાં કેટલા ખંડ છે. હવે આ રમતનો પણ અંત છે. કહે પણ છે ભગવાન જરૂર હશે, પરંતુ ભગવાન કોણ અને કયા રૂપમાં આવે છે. આ નથી જાણતાં. કૃષ્ણ તો હોઈ ન શકે. ન કોઈ પ્રેરણાથી કે શક્તિથી કામ કરાવી શકે છે. બાપ તો મોસ્ટ બિલવેડ (સૌથી પ્રિય) છે, એમનાથી વારસો મળે છે. બાપ જ સ્વર્ગ સ્થાપન કરે છે તો પછી જરૂર જૂની દુનિયાનો વિનાશ પણ એ કરાવશે.

તમે જાણો છો સતયુગમાં આ લક્ષ્મી-નારાયણ હતાં. હવે ફરી પોતે પુરુષાર્થ થી આ બની રહ્યાં છે. નશો રહેવો જોઈએ ને. ભારતમાં રાજ્ય કરતા હતાં. શિવબાબા રાજ્ય આપીને ગયા હતાં, એવું નહીં કહેશે શિવબાબા રાજ્ય કરીને ગયા હતાં. ના. ભારત ને રાજ્ય આપીને ગયા હતાં. લક્ષ્મી-નારાયણ રાજ્ય કરતા હતાં ને. ફરી બાબા રાજ્ય આપવા આવ્યાં છે. કહે છે - મીઠા-મીઠા બાળકો, તમે મને યાદ કરો અને ચક્રને યાદ કરો. તમે જ ૮૪ જન્મ લીધાં છે. ઓછો પુરુષાર્થ કરે છે તો સમજો એમણે ઓછી ભક્તિ કરી છે. વધારે ભક્તિ કરવા વાળા પુરુષાર્થ પણ વધારે કરશે. કેટલું ક્લિયર કરી સમજાવે છે પરંતુ જ્યારે બુદ્ધિ માં બેસે. તમારું કામ છે પુરુષાર્થ કરાવવાનું. ઓછી ભક્તિ કરી હશે તો યોગ લાગશે નહીં. શિવબાબા ની યાદ બુદ્ધિમાં રહેશે નહીં. ક્યારેય પણ પુરુષાર્થ માં ઠંડા ન થવું જોઈએ. માયાને પહેલવાન જોઈ હાર્ટ ફેલ ન થવું જોઈએ. માયાનાં તોફાન તો ખુબ આવશે. આ પણ બાળકોને સમજાવ્યું છે, આત્મા જ બધું કરે છે. શરીર તો ખતમ થઈ જશે. આત્મા નીકળી ગઈ, શરીર માટી થઈ ગયું. તે પછી મળવાનું તો છે નહીં. પછી તેને યાદ કરી રડવા વગેરેથી ફાયદો શું. તે ચીજ ફરી મળશે શું. આત્માએ તો જઈને બીજું શરીર લીધું. હમણાં તમે કેટલી ઊંચી કમાણી કરો છો. તમારું જ જમા થાય છે, બાકી બધાનું નહિ થશે.

બાબા ભોળા વ્યાપારી છે ત્યારે તો તમને મુઠ્ઠી ચોખાને બદલે ૨૧ જન્મોનાં માટે મહેલ આપી દે છે, કેટલું વ્યાજ આપે છે. તમને જેટલું જોઈએ ભવિષ્યનાં માટે જમા કરો. પરંતુ એવું નહીં, અંતમા આવીને કહેશે જમા કરો, તો તે સમય લઈને શું કરશે. અનાડી વેપારી થોડી છે. કામમાં આવે નહિ અને વ્યાજ ભરીને આપવું પડે. એવાં નું લેશે થોડી. તમને મુઠ્ઠી ચોખા ને બદલે ૨૧ જન્મોનાં માટે મહેલ મળી જાય છે. કેટલું વ્યાજ મળે છે. બાબા કહે છે નંબરવન ભોળો તો હું છું. જુઓ તમને વિશ્વની બાદશાહી આપું છું, ફક્ત તમે મારાં બનીને સર્વિસ (સેવા) કરો. ભોળાનાથ છે ત્યારે તો તેમને બધાં યાદ કરે છે. હવે તમે છો જ્ઞાનમાર્ગ માં. હવે બાપની શ્રીમત પર ચાલો અને બાદશાહી લો. કહે પણ છે બાબા અમે આવ્યાં છે રાજાઈ લેવાં. તે પણ સૂર્યવંશી માં. અચ્છા, તમારું મુખ મીઠું થાય. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્રેમ અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. શ્રીમત પર ચાલી બાદશાહી લેવાની છે. ચોખા મુઠ્ઠી આપી ૨૧ જન્મોનાં માટે મહેલ લેવાનાં છે. ભવિષ્યનાં માટે કમાણી જમા કરવાની છે.
2. ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહેતાં આ જૂની દુનિયા થી મમત્વ મટાવીને પૂરું પાવન બનવાનું છે. બધુંજ કરતાં બુદ્ધિ બાપ ની તરફ લાગી રહે.

વરદાન :- હજાર ભુજાવાળા બ્રહ્મા બાપનાં સાથ નો નિરંતર અનુભવ કરવા વાળા સાચાં સ્નેહી ભવ વર્તમાન સમયે હજાર ભુજાવાળા બ્રહ્મા બાપનાં રૂપ નો પાર્ટ ચાલી રહ્યો છે. જેમ આત્માનાં વગર ભુજા કાંઈ નથી કરી શકતી તેમ બાપદાદા નાં વગર ભુજારૂપી બાળકો કાંઈ નથી કરી શકતાં. દરેક કાર્યમાં પહેલાં બાપ નો સહયોગ છે. જ્યાં સુધી સ્થાપના નો પાર્ટ છે ત્યાં સુધી બાપદાદા બાળકોનાં દરેક સંકલ્પ અને સેકન્ડ માં સાથે-સાથે છે એટલે ક્યારે પણ જુદાઈ નો પડદો નાખી વિયોગી નહીં બનો. પ્રેમનાં સાગર ની લહેરો માં લહેરાવો, ગુણગાન કરો પરંતુ ઘાયલ નહીં બનો. બાપનાં સ્નેહનું પ્રત્યક્ષ સ્વરૂપ સેવાનાં સ્નેહી બનો.

સ્લોગન :- અશરીરી સ્થિતિનો અનુભવ કે અભ્યાસ જ નંબર આગળ આવવાનો આધાર છે.

“ ધરતીનાં ‘ હોલી ’ (પવિત્ર) તારાઓ ”

આજે જ્ઞાન સૂર્ય બાપ પોતાનાં અનેક પ્રકારનાં વિશેષતાઓથી સંપન્ન વિશેષ તારાઓને જોઈ રહ્યાં છે. દરેક તારાની વિશેષતા વિશ્વને પરિવર્તન કરવાનો પ્રકાશ આપવાવાળી છે. આજકાલ તારાઓની શોધ વિશ્વમાં વિશેષ કરે છે કારણ કે તારાઓનો પ્રભાવ પૃથ્વી પર પડે છે. સાયન્સ (વિજ્ઞાન) વાળા આકાશનાં તારાઓની શોધ કરે, બાપદાદા પોતાનાં હોલી સ્ટાર્સ (તારાઓ) ની વિશેષતાઓને જોઈ રહ્યાં છે. જ્યારે આકાશનાં તારાઓ એટલાં દૂર થી પોતાનો પ્રભાવ સારો અથવા ખરાબ નાખી શકે છે તો તમે હોલી સ્ટાર્સ આ વિશ્વને પરિવર્તન કરવાનો, પવિત્રતા-સુખ-શાંતિમય સંસાર બનાવવાનો પ્રભાવ કેટલો સહજ નાખી શકો છો. તમે ધરતીનાં તારાઓ, તે આકાશનાં તારાઓ. ધરતીનાં તારાઓ આ વિશ્વને હલચલ થી બચાવી સુખી સંસાર, સુવર્ણ સંસાર બનાવવા વાળા છો. આ સમયે પ્રકૃતિ અને વ્યક્તિ બંનેવ હલચલ મચાવવાનાં નિમિત્ત છે પરંતુ તમે પુરુષોત્તમ આત્માઓ વિશ્વને સુખનો શ્વાંસ, શાંતિનો શ્વાંસ આપવાનાં નિમિત્ત છો. તમે ધરતીનાં તારાઓ સર્વ આત્માઓની સર્વ આશાઓ પૂર્ણ કરવાવાળા પ્રાપ્તિ સ્વરૂપ તારાઓ, સર્વની નાઉમ્મીદો ને ઉમ્મીદોમાં બદલવા વાળા શ્રેષ્ઠ ઉમ્મીદો નાં તારાઓ છો. તો પોતાનાં શ્રેષ્ઠ પ્રભાવને ચેક (તપાસ) કરો કે મુજ શાંતિનાં તારા, પવિત્રનાં તારાની, સુખ સ્વરૂપ તારાની, સદા સફળતાનાં તારાની, સર્વ આશાઓ પૂર્ણ કરવાવાળા તારાની, સંતુષ્ટતાનાં પ્રભાવશાળી તારાની પ્રભાવ પાડવાની ચમક અને ઝલક કેટલી છે? ક્યાં સુધી પ્રભાવ પાડી રહ્યાં છો? પ્રભાવની સ્પીડ (ગતિ) કેટલી છે? જેમ તે તારાઓની સ્પીડ ચેક કરે છે, તેમ પોતાનાં પ્રભાવની સ્પીડ સ્વયં ચેક કરો કારણ કે વિશ્વમાં આ સમયે આવશ્યકતા આપ પવિત્ર તારાઓની છે. તો બાપદાદા બધાં વેરાયટી (વિવિધ) તારાઓને જોઈ રહ્યા હતાં.

આ રુહાની તારાઓનું સંગઠન કેટલું શ્રેષ્ઠ છે અને કેટલું સુખદાયી છે. એવાં પોતાને ચમકતા તારા સમજો છો? જેમ તે તારાઓને જોવાનાં માટે કેટલાં ઇચ્છુક છે. હવે સમય એવો આવી રહ્યો છે જે આપ પવિત્ર તારાઓ ને જોવાં માટે બધાં ઇચ્છુક થશે. શોધશે આપ તારાઓને કે આ શાંતિ નો પ્રભાવ, સુખ નો પ્રભાવ, અચળ બનાવવાનો પ્રભાવ ક્યાંથી આવી રહ્યો છે. આ પણ રિસર્ચ (સંશોધન) કરશે. હમણાં તો પ્રકૃતિની શોધ તરફ લાગેલાં છે, જ્યારે પ્રકૃતિની શોધ થી થાકી જશે તો આ રુહાની રિસર્ચ કરવાનો સંકલ્પ આવશે. તેનાં પહેલાં તમે પવિત્ર તારાઓ સ્વયંને સંપન્ન બનાવી લો. કોઈ ને કોઈ ગુણની, ભલે શાંતિની, ભલે શક્તિની વિશેષતા પોતાનામાં ભરવાની વિશેષ તીવ્રગતિ ની તૈયારી કરો. તમે પણ રિસર્ચ કરો. બધાં ગુણ તો છે જ પરંતુ છતાં પણ ઓછા માં ઓછા એક ગુણની વિશેષતા થી સ્વયંને વિશેષ એમાં સંપન્ન બનાવો. જેમ ડોક્ટર્સ હોય છે-જનરલ બીમારીઓનું નોલેજ તો રાખે જ છે પરંતુ સાથે-સાથે કોઈ એકમાં વિશેષ નોલેજ હોય છે. એ વિશેષતાનાં કારણે નામીગ્રામી થઈ જાય છે. તો સર્વગુણ સંપન્ન બનવાનું જ છે. તો પણ એક વિશેષતાને વિશેષ રૂપથી અનુભવમાં લાવી, સેવામાં લાવી આગળ વધતાં ચાલો. જેમ ભક્તિમાં પણ દરેક દેવીની મહિમા માં, દરેક ની વિશેષતા અલગ-અલગ ગવાય છે. અને પૂજન પણ તે વિશેષતા પ્રમાણે થાય છે જેમ સરસ્વતી ને વિશેષ વિદ્યાની દેવી કહીને માને છે અને પૂજે છે. છે શક્તિ સ્વરૂપ પરંતુ વિશેષતા વિદ્યાની દેવી કહીને પૂજે છે. લક્ષ્મીને ધનની દેવી કહીને પૂજે છે. એમ પોતાનામાં સર્વગુણ, સર્વશક્તિઓ હોવા છતાં પણ એક વિશેષતામાં વિશેષ રિસર્ચ કરી સ્વયંને પ્રભાવશાળી બનાવો. આ વર્ષમાં દરેક ગુણની, દરેક શક્તિની રિસર્ચ કરો. દરેક ગુણની મહીનતા માં જાઓ. મહીનતા થી એની મહાનતાનો અનુભવ કરી શકશો. યાદ ની સ્ટેજીસ (તબક્કાઓ) ની, પુરુષાર્થ ની સ્ટેજીસ (તબક્કાઓ) ની મહીનતા થી રિસર્ચ કરો, ગુહ્યતા માં જાઓ, ગહન અનુભૂતિઓ કરો. અનુભવનાં સાગરનાં તળિયા માં જાઓ. ફક્ત ઉપર-ઉપર ની લહેરો માં લહેરાવાના અનુભવી બનવું, આ જ સંપૂર્ણ અનુભવ નથી. હજું અંતર્મુખી બની ગુહ્ય અનુભવો નાં રત્નો થી બુદ્ધિ ને ભરપુર બનાવો કારણ કે પ્રત્યક્ષતા નો સમય સમીપ આવી રહ્યો છે. સંપન્ન બનો, સંપૂર્ણ બનો તો સર્વ આત્માઓની આગળ અજ્ઞાન નો પડદો હટી જાય. તમારા સંપૂર્ણતાનાં પ્રકાશ થી આ પડદો સ્વતઃ જ ખુલી જશે એટલે રિસર્ચ કરો. સર્ચ લાઇટ

(મશાલ) બનો, ત્યારે જ કહેશે ગોલ્ડન જુબલી મનાવી.

ગોલ્ડન જુબલી ની વિશેષતા, દરેક દ્વારા બધાને એજ અનુભવ થાય, દૃષ્ટિ થી પણ સોનેરી શક્તિઓની અનુભૂતિ થાય. જેમ લાઈટની કિરણો આત્માઓ ને ગોલ્ડન બનાવવાની શક્તિ આપી રહી છે. તો દરેક સંકલ્પ, દરેક કર્મ ગોલ્ડ હોય. ગોલ્ડ બનાવવાનાં નિમિત્ત છે. આ ગોલ્ડન જુબલીનું વર્ષ પોતાને પારસનાથ નાં બાળકો માસ્ટર પારસનાથ સમજો. કેવી પણ લોહ સમાન આત્મા હોય પરંતુ પારસનાં સંગ થી લોહ પણ પારસ બની જાય. આ લોહ છે, એ નહીં વિચારતાં. હું પારસ છું આ સમજજો. પારસ નું કામ જ છે લોહ ને પણ પારસ બનાવવું. આ જ લક્ષ અને આ જ લક્ષણ સદા સ્મૃતિમાં રાખવાં, ત્યારે પવિત્ર તારાઓનો પ્રભાવ વિશ્વની નજરો માં આવશે. હમણાં તો બિચારા ગભરાઈ રહ્યાં છે, ફલાણા તારા આવી રહ્યાં છે. પછી ખુશ થશે કે પવિત્ર તારાઓ આવી રહ્યાં છે. ચારે બાજુ વિશ્વમાં પવિત્ર તારાઓની રીમઝીમ અનુભવ થશે. બધાનાં મુખ થી આ જ અવાજ નીકળશે કે ભાગ્યશાળી તારાઓ, સફળતાનાં તારાઓ આવી ગયાં. સુખ શાંતિનાં તારાઓ આવી ગયાં. હમણાં તો દુરબીનો લઈને જુએ છે ને. પછી ત્રીજા નેત્ર, દિવ્ય નેત્ર થી જોશે. પરંતુ આ વર્ષ તૈયારી નું છે. સારી રીતે તૈયાર કરજો. અચ્છા-પ્રોગ્રામમાં શું કરશો? બાપદાદાએ પણ વતનમાં દૃશ્ય ઈમર્જ કર્યું, દૃશ્ય શું હતું?

કોન્ફરન્સ (સંમેલન) ની સ્ટેજ પર તો સ્પીકર્સ (વક્તા) જ બેસાડો છો ને. કોન્ફરન્સ ની સ્ટેજ અર્થાત્ સ્પીકર્સ નું સ્ટેજ. આ રુપરેખા બનાવો છો ને. ટોપીક (વિષય) પર ભાષણ તો સદા જ કરો છો- અને સાડું કરો છો પરંતુ આ ગોલ્ડન જુબલી માં ભાષણ નો સમય ઓછો હોય અને પ્રભાવ વધારે હોય. એજ સમયે ભિન્ન-ભિન્ન સ્પીકર્સ પોતાનું પ્રભાવશાળી ભાષણ કરી શકે, એની તે રુપરેખા શું હોય. એક દિવસ વિશેષ અડધો કલાક માટે આ પ્રોગ્રામ રાખો અને જેમ બહારવાળા કે વિશેષ ભાષણ વાળા ભાષણ કરે છે તે ભલે ચાલે પરંતુ અડધો કલાક માટે એક દિવસ સ્ટેજ નાં પણ આગળ ભિન્ન-ભિન્ન આયુ વાળા અર્થાત્ એક નાનો બાળક, એક કુમારી, એક પવિત્ર યુગલ હોય. એક પ્રવૃત્તિમાં રહેવાવાળા યુગલ હોય. એક વૃદ્ધ હોય. તે ભિન્ન-ભિન્ન ચંદ્રમા ની જેમ સ્ટેજ પર બેઠેલા હોય અને સ્ટેજ ની લાઈટ (પ્રકાશ) અતિશય ન હોય. સાધારણ હોય. અને એક-એક ત્રણ-ત્રણ મિનિટમાં પોતાનાં વિશેષ ગોલ્ડન વર્શન્સ (સંસ્કરણ) સંભળાવે કે આ શ્રેષ્ઠ જીવન બનવાનું ગોલ્ડન વર્શન્સ શું મળ્યું, જેનાથી જીવન બનાવી લીધું. નાનકડો કુમાર અર્થાત્ બાળક અથવા બાળકી સંભળાવે, બાળકો માટે શું ગોલ્ડન વર્શન્સ મળ્યું. કુમારી જીવન માટે ગોલ્ડન વર્શન્સ શું મળ્યું, બાળ બ્રહ્મચારી યુગલોને ગોલ્ડન વર્શન્સ શું મળ્યું. અને પ્રવૃત્તિમાં રહેવાવાળા ટ્રસ્ટી આત્માઓને ગોલ્ડન વર્શન્સ શું મળ્યું. વૃદ્ધોને ગોલ્ડન વર્શન્સ શું મળ્યું. તે ત્રણ-ત્રણ મિનિટ બોલે. પરંતુ છેલ્લે ગોલ્ડન વર્શન્સ સુવિચારનાં રુપમાં આખી સભામાં પુનરાવર્તન કરે. અને જેનો વારો હોય બોલવાનો તેનાં પર વિશેષ લાઈટ હોય. તો સ્વતઃ જ બધાનું અટેન્શન એની તરફ જશે. સાઈલેન્સ (શાંતિ) નો પ્રભાવ હોય. જેમ કોઈ ડ્રામા કરો છો, એવો જ સીન (દૃશ્ય) હોય. ભાષણ હોય પરંતુ દૃશ્યનાં રુપમાં હોય. અને થોડું બોલે. ૩ મિનિટ થી વધારે ન બોલે. પહેલે થી જ તૈયારી હોય. અને બીજા દિવસે પછી એજ રુપરેખા થી ભિન્ન-ભિન્ન વર્ગ માટે હોય. જેમ કોઈ ડોક્ટર હોય, કોઈ બિઝનેસમેન હોય, ઓફીસર હોય....એમ ભિન્ન-ભિન્ન વર્ગવાળા ત્રણ-ત્રણ મિનિટમાં બોલે કે ઓફીસર ની ફરજ બજાવતા પણ કઈ એવી મુખ્ય ગોલ્ડન ધારણા થી કાર્યમાં સફળ રહે છે. તે સફળતાનો મુખ્ય પોઈન્ટ ગોલ્ડન વર્શન્સ નાં રુપમાં સંભળાવે. હશે ભાષણ જ પરંતુ રુપરેખા થોડી ભિન્ન પ્રકાર ની હોવાથી આ ઈશ્વરીય જ્ઞાન કેટલું વિશાળ છે અને દરેક વર્ગનાં માટે વિશેષતા શું છે, તે ત્રણ-ત્રણ મિનિટ માં અનુભવ, અનુભવ ની રીતથી નહીં સંભળાવવાનું, પરંતુ અનેક અનુભવ કરી લે. વાતાવરણ એવું શાંતિનું હોય જે સાંભળવા વાળા ને પણ બોલવાની હલચલ ની હિંમત ન થાય. દરેક બ્રાહ્મણ આ લક્ષ રાખે કે જેટલો સમય પ્રોગ્રામ ચાલે છે એટલો સમય જેમ ટ્રાફિક બેક નો રેકોર્ડ વાગે છે તો બધાં એક જ સાઈલેન્સ નું વાયુમંડળ બનાવે છે-એમ આ વખતે આ વાયુમંડળ ને પાવરફુલ બનાવવા માટે મુખ થી ભાષણ નહીં પરંતુ શાંતિ નું ભાષણ કરવાનું છે. હું પણ એક સ્પીકર છું, બંધાયેલો છું. શાંતિની ભાષા પણ ઓછી નથી. આ બ્રાહ્મણોનું વાતાવરણ બીજાઓને પણ એ જ અનુભૂતિમાં લાવે છે. જ્યાં સુધી થઈ શકે બીજા કારોબાર સમાપ્ત કરી સભાનાં સમયે બધાં બ્રાહ્મણોએ વાયુમંડળ બનાવવાનો સહયોગ આપવાનો જ છે. જો કોઈની એવી ડ્યુટી પણ છે તો તે આગળ ન બેસવા જોઈએ. આગળ હલચલ ન થવી જોઈએ. સમજો ત્રણ કલાકની ભઠ્ઠી છે ત્યારે ભાષણ સાડું નહીં કહેશે પરંતુ કહેશે ભાસનાં સારી આવી. ભાષણ ની સાથે ભાસના પણ તો આવે ને. જે પણ બ્રાહ્મણ આવે છે તે આ સમજી ને આવે કે અમારે ભઠ્ઠીમાં જવાનું છે. કોન્ફરન્સ જોવા નથી આવવાનું પરંતુ સહયોગી બની આવવાનું છે. તો એજ પ્રકારે વાયુમંડળ એવું શક્તિશાળી બનાવો જે કેવી પણ હલચલ વાળી

આત્માઓ થોડા સમયની પણ શાંતિ અને શક્તિની અનુભૂતિ કરી ને જાય. એવું લાગે આ ત્રણ હજાર નથી પરંતુ ફરિશ્તાઓની સભા છે. કલ્ચરલ (સાંસ્કૃતિક) પ્રોગ્રામનાં સમયે ભલે હસવું મળવું પરંતુ કોન્ફરન્સનાં સમયે શક્તિશાળી વાતાવરણ હોય. તો બીજા આવવાવાળા પણ તે પ્રકાર થી બોલશે. જેવું વાયુમંડળ હોય છે તેમ બીજા બોલવા વાળા પણ તે વાયુમંડળમાં આવી જાય છે. તો થોડાં સમયમાં અનેક ખજાના આપવાનો પ્રોગ્રામ બનાવો. શોર્ટ અને સ્વીટ (ટૂંકો અને મીઠો). જો આપણા બ્રાહ્મણ ધીરે થી બોલશે તો બીજા બહારવાળા પણ ધીરે થી બોલશે. અચ્છા - હવે શું કરશો? પોતાને વિશેષ તારાઓ પ્રત્યક્ષ કરશો ને. તો આ ગોલ્ડન જુબલી નું વર્ષ વિશેષ પોતાને સંપન્ન અને સંપૂર્ણ બનાવવાનું વર્ષ મનાવો. ન હલચલ માં આવો, ન હલચલમાં લાવો. હલચલ મચાવવા વાળી તો પ્રકૃતિ જ પર્યાપ્ત છે. આ પ્રકૃતિ પોતાનું કામ કરી રહી છે. તમે તમારું કામ કરો. અચ્છા!

સદા પવિત્ર તારાઓ બની વિશ્વને સુખ શાંતિમય બનાવવા વાળા, માસ્ટર પારસનાથ બની પારસ દુનિયા બનાવવા વાળા, સર્વને પારસ બનાવવા વાળા, સદા અનુભવોનાં સાગર નાં તળિયા માં અનુભવોનાં રત્ન સ્વયં માં જમા કરવાવાળા, સર્ચ લાઈટ બની અજ્ઞાન નો પડદો હટાવવા વાળા - એવાં બાપને પ્રત્યક્ષ કરવાવાળા વિશેષ તારાઓ ને બાપદાદાનાં યાદ પ્યાર અને નમસ્તે.

ટીચર્સ થી :- નવી દુનિયા બનાવવાનો ઠેકો ઉઠાવ્યો છે ને! તો સદા નવી દુનિયા બનાવવા માટે નવો ઉમંગ, નવો ઉત્સાહ સદા રહે છે કે વિશેષ પ્રસંગ પર ઉમંગ આવે છે? ક્યારેક-ક્યારેક નાં ઉમંગ-ઉત્સાહ થી નવી દુનિયા નથી સ્થાપન થતી. સદા ઉમંગ-ઉત્સાહવાળા જ નવી દુનિયા બનાવવાનાં નિમિત્ત બને છે. જેટલાં નવી દુનિયા નાં નજીક આવતાં જશો એટલો જ નવી દુનિયાની વિશેષ વસ્તુઓનો વિસ્તાર થતો રહેશે. નવી દુનિયામાં આવવાવાળા પણ તમે છો તો બનાવવા વાળા પણ તમે છો. તો બનાવવામાં શક્તિયો પણ લાગે છે, સમય પણ લાગે છે પરંતુ જે શક્તિશાળી આત્માઓ છે તે સદા વિઘ્નોને સમાપ્ત કરી આગળ વધતાં રહે છે. તો એવી દુનિયાનાં ફાઉન્ડેશન છો. જો ફાઉન્ડેશન કાયું હશે તો બિલ્ડીંગ નું શું થશે! તો નવી દુનિયા બનાવવાની ડ્યુટી વાળા જે છે એમણે મહેનત કરી ફાઉન્ડેશન પાકડું બનાવવાનું છે. એવું પાકડું બનાવો જે ૨૧ જન્મ સુધી બિલ્ડીંગ સદા ચાલતી રહે. તો પોતાની ૨૧ જન્મોની બિલ્ડીંગ તૈયાર કરી છે ને! અચ્છા!

૨) બાપનાં દિલતપ્તનશીન આત્માઓ છો, એવો અનુભવ કરો છો? આ સમયે દિલતપ્તનશીન છે પછી વિશ્વ નાં રાજ્યનાં તપ્તનશીન. દિલતપ્તનશીન એ જ બને છે જેમનાં દિલમાં એક બાપની યાદ સમાયેલી રહે છે. જેમ બાપ નાં દિલમાં સદા બાળકો સમાયેલાં છે એમ બાળકો નાં દિલમાં બાપ ની યાદ સદા અને સ્વતઃ રહે. બાપ નાં સિવાય બીજું છે જ શું. તો તપ્તનશીન છો એ જ નશા અને ખુશી માં રહો. અચ્છા!

વિદાયનાં સમયે - સવારે ૬ વાગે ગુરુવાર :- ચારો તરફનાં સ્નેહી સહયોગી બાળકો પર સદા વૃક્ષપતિની બ્રહ્મસ્પતિ ની દશા તો છે જ. અને આ જ બ્રહ્મસ્પતિની દશા થી શ્રેષ્ઠ બનાવવાની સેવામાં આગળ વધતા જઈ રહ્યાં છો. સેવા અને યાદ બંનેમાં વિશેષ સફળતાને પ્રાપ્ત કરી રહ્યાં છો અને કરતાં રહેશો. બાળકોનાં માટે સંગમયુગ જ બ્રહ્મસ્પતિની વેળા છે. દર ઘડી સંગમયુગ ની બ્રહ્મસ્પતિ અર્થાત ભાગ્યવાન છે એટલે ભાગ્યવાન છો, ભગવાનનાં છો, ભાગ્ય બનાવવા વાળા છો. ભાગ્યવાન દુનિયા નાં અધિકારી છો. એવાં સદા ભાગ્યવાન બાળકો ને યાદપ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ!

વરદાન :- ઈશ્વરીય મર્યાદાઓનાં આધાર પર વિશ્વની આગળ એકઝામ્પલ (ઉદાહરણ) બનવાવાળા સહજયોગી ભવ વિશ્વની આગળ એકઝામ્પલ બનવા માટે અમૃતવેલા થી રાત સુધી જે ઈશ્વરીય મર્યાદાઓ છે તે પ્રમાણે ચાલતાં રહો. વિશેષ અમૃતવેલાનાં મહત્વ ને જાણીને એ સમયે પાવરફુલ સ્ટેજ બનાવો તો આખાં દિવસનું જીવન મહાન બની જશે. જ્યારે અમૃતવેલાએ વિશેષ બાપથી શક્તિ ભરી લેશે તો શક્તિ સ્વરૂપ થઈ ચાલવાથી કોઈ પણ કાર્યમાં મુશ્કેલીનો અનુભવ નહીં થાય અને મર્યાદા પૂર્વક જીવન વિતાવવાથી સહજયોગી ની સ્ટેજ પણ સ્વતઃ બની જશે પછી વિશ્વ તમારા જીવનને જોઈને પોતાનું જીવન બનાવશે.

સ્લોગન :- પોતાની ચલન અને ચહેરા થી પવિત્રતા ની શ્રેષ્ઠતાનો અનુભવ કરાવો.

“ મીઠા બાળકો - તમે આ આંખો થી જે કંઈ જુઓ છો આ બધી જૂની દુનિયાની સામગ્રી છે , આ સમાપ્ત થવાની છે , એટલે આ દુઃખધામ ને બુદ્ધિથી ભૂલી જાઓ ”

પ્રશ્ન :- મનુષ્યોએ બાપ પર કયો દોષ લગાવ્યો છે પરંતુ તે દોષ કોઈનો પણ નથી?

ઉત્તર :- આટલો મોટો જે વિનાશ થાય છે, મનુષ્ય સમજે છે ભગવાન જ કરાવે છે, દુઃખ પણ એ આપે, સુખ પણ એ આપે. આ ખુબ મોટો દોષ લગાવી દીધો છે. બાપ કહે-બાળકો, હું સદા સુખદાતા છું, હું કોઈને દુઃખ નથી આપી શકતો. જો હું વિનાશ કરાવું તો બધું પાપ મારા પર આવી જાય. એ તો બધું ડ્રામા અનુસાર થાય છે, હું નથી કરાવતો.

ગીત :- રાત કે રાહી

ઓમ શાંતિ ! બાળકોને શીખવાડવા માટે ઘણાં ગીત ખુબ સરસ છે. ગીતનો અર્થ કરવાથી વાણી ખુલી જશે. બાળકોની બુદ્ધિમાં તો છે કે આપણે બધાં દિવસ ની યાત્રા પર છીએ, રાતની યાત્રા પૂરી થાય છે. ભક્તિ માર્ગ છે જ રાતની યાત્રા. અંધારામાં ધક્કા ખાવાના હોય છે. અડધોકલ્પ રાતની યાત્રા કરી ઉતરતા આવ્યાં છો. હમણાં આવ્યાં છો દિવસની યાત્રા પર. આ યાત્રા એક જ વખત કરો છો. તમે જાણો છો યાદની યાત્રાથી આપણે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બની ફરી સતોપ્રધાન સતયુગનાં માલિક બનીએ છીએ. સતોપ્રધાન બનવાથી સતયુગનાં માલિક, તમોપ્રધાન બનવાથી કળયુગનાં માલિક બનો છો. તેને કહેવાય છે સ્વર્ગ, આને કહેવાય છે નર્ક. હવે આપ બાળકો બાપ ને યાદ કરો છો. બાપ થી સુખ જ મળે છે. જો બીજું કંઈ બોલી નથી શકતા તે ફક્ત આ યાદ રાખે - શાંતિધામ છે આપણું આત્માઓનું ઘર, સુખધામ છે સ્વર્ગની બાદશાહી અને હમણાં આ છે દુઃખધામ, રાવણરાજ્ય. હવે બાપ કહે છે આ દુઃખધામ ને ભૂલી જાઓ. ભલે અહીંયા રહો છો પરંતુ બુદ્ધિમાં એ રહે કે આ આંખોથી જે કંઈ જોઈએ છીએ એ બધું રાવણરાજ્ય છે. આ શરીરોને જોઈએ છીએ, આ પણ બધી જૂની દુનિયાની સામગ્રી છે. આ બધી સામગ્રી આ યજ્ઞમાં સ્વાહા થવાની છે. તે પતિત બ્રાહ્મણ લોકો યજ્ઞ રચે છે તો તેમાં જવ-તલ વગેરે સામગ્રી સ્વાહા કરે છે. અહીંયા તો વિનાશ થવાનો છે. ઊંચેથી ઊંચા છે બાપ, પછી છે બ્રહ્મા અને વિષ્ણુ. શંકરનો એટલો કોઈ પાર્ટ છે નહીં. વિનાશ તો થવાનો જ છે. બાપ તો વિનાશ તેનાથી કરાવે છે જેનાં પર કોઈ પાપ ન લાગે. જો કહે ભગવાન વિનાશ કરાવે છે તો એમનાં પર દોષ આવી જાય એટલે આ બધું ડ્રામા માં નોંધ છે. આ બેહદ નો ડ્રામા છે, જેને કોઈ જાણતું નથી. રચતા અને રચના ને કોઈ નથી જાણતું. ન જાણવાનાં કારણે નિધનના બની ગયાં છે. કોઈ ઘણી છે નહીં. કોઈ ઘરમાં બાપ નથી હોતો અને આપસમાં લડે છે તો કહે છે તમારો કોઈ ઘણી નથી કે શું! હમણાં તો કરોડો મનુષ્ય છે, એમનું કોઈ ઘણીઘોણી નથી. દેશ-દેશમાં લડતાં રહે છે. એક જ ઘરમાં બાળકો બાપની સાથે, પુરુષ સ્ત્રીની સાથે લડતાં રહે છે. દુઃખધામ છે જ અશાંતિ. એવું નહીં કહેશે ભગવાન બાપ કોઈ દુઃખ રચે છે. મનુષ્ય સમજે છે દુઃખ-સુખ બાપ જ આપે છે પરંતુ બાપ ક્યારેય દુઃખ આપી ન શકે. એમને કહેવાય જ છે સુખ-દાતા તો પછી દુઃખ કેવી રીતે આપશે. બાપ તો કહે છે હું તમને બહુજ સુખી બનાવું છું. એક તો સ્વયંને આત્મા સમજો. આત્મા છે અવિનાશી, શરીર છે વિનાશી. આપણું આત્માઓનું રહેવાનું સ્થાન પરમધામ છે, જેને શાંતિધામ પણ કહેવાય છે. આ અક્ષર હીક છે. સ્વર્ગને પરમધામ નહીં કહેશે. પરમ એટલે પરે થી પરે. સ્વર્ગ તો અહીંયા જ હોય છે. મૂળવતન છે પરે થી પરે, જ્યાં આપણે આત્માઓ રહીએ છીએ. સુખ-દુઃખ નો પાર્ટ તમે અહીંયા ભજવો છો. આ જે કહે છે ફલાણા સ્વર્ગ પધાર્યા. આ છે બિલકુલ ખોટું. સ્વર્ગ તો અહીંયા છે નહીં. હમણાં તો છે કળયુગ. આ સમયે તમે છો સંગમયુગી, બાકી બધાં છે કળયુગી. એક જ ઘરમાં બાપ કળયુગી તો બાળક સંગમયુગી. સ્ત્રી સંગમયુગી, પુરુષ કળયુગી... કેટલો ફરક થઈ જાય છે. સ્ત્રી જ્ઞાન લે છે, પુરુષ જ્ઞાન નથી લેતો તો એક-બીજા ને સાથ નથી આપતાં. ઘરમાં ખીટ-ખીટ થઈ જાય છે. સ્ત્રી ફૂલ બની જાય છે, તે કાંટાનાં કાંટા રહી જાય. એક જ ઘરમાં બાળક જાણે છે અમે સંગમયુગી પુરુષોત્તમ પવિત્ર દેવતા બની રહ્યાં છીએ, પરંતુ બાપ કહે છે શાદી (લગન) બરબાદી કરી નર્કવાસી બનો. હવે રુહાની બાપ કહે છે - બાળકો, પવિત્ર બનો. હમણાં ની પવિત્રતા ૨૧ જન્મ ચાલશે. આ રાવણરાજ્ય જ ખલાસ થઈ જવાનું છે. જેનાથી દુશ્મની હોય છે તો તેની એફીજી (પુતળું) બાળે છે ને. જેમ રાવણને બાળે છે. તો દુશ્મન થી કેટલી ધૂણા હોવી

જોઈએ. પરંતુ આ કોઈને ખબર નથી કે રાવણ કોણ છે? બહુજ ખર્ચો કરે છે. મનુષ્યોને બાળવા માટે આટલો ખર્ચો નથી કરતાં. સ્વર્ગ માં તો એવી કોઈ વાત હોતી નથી. ત્યાં તો વીજળી માં રાખ્યું અને ખતમ. ત્યાં આ વિચાર નથી રહેતો કે તેમની માટી કામમાં આવે. ત્યાંની તો રીત-રિવાજ એવી છે જે કોઈ તકલીફ અથવા થકાવટ ની વાત નથી રહેતી. એટલું સુખ રહે છે. તો હવે બાપ સમજાવે છે - મામેકમ યાદ કરવાનો પુરુષાર્થ કરો. યાદ કરવાનું જ ચુક્ર છે. બાપ બાળકોને સમજાવતાં રહે છે-મીઠા બાળકો, પોતાનાં ઉપર અટેન્શન (સાવધાની) નો પહેરો આપતાં રહો. માયા ક્યાંક નાક-કાન કાપી ન જાય કારણ કે દુશ્મન છે ને. તમે બાપ ને યાદ કરો છો અને માયા તોફાનમાં ઉડાવી દે છે એટલે બાબા કહે છે દરેકે આખાં દિવસ નો ચાર્ટ લખવો જોઈએ કે કેટલું બાપ ને યાદ કર્યું? ક્યાં મન ભાગ્યું? ડાયરીમાં નોંધ કરો, કેટલો સમય બાપ ને યાદ કર્યા? પોતાની તપાસ કરવી જોઈએ તો માયા પણ જોશે આ તો સારા બહાદુર છે, પોતાનાં પર સારું અટેન્શન રાખે છે. પૂરો પહેરો રાખવાનો છે. હમણાં આપ બાળકોને બાપ આવીને પરિચય આપે છે. કહે છે ભલે ઘરબાર સંભાળો ફક્ત બાપ ને યાદ કરો. આ કોઈ તે સન્યાસીઓ માફક નથી. તેઓ ભીખ પર ચાલે છે તો પણ કર્મ તો કરવું પડે છે ને. તમે તેમને પણ કહી શકો છો કે તમે હઠયોગી છો, રાજયોગ શિખવાડવા વાળા એક જ ભગવાન છે. હમણાં આપ બાળકો સંગમ પર છો. આ સંગમયુગને જ યાદ કરવો પડે. આપણે હમણાં સંગમયુગ પર સર્વોત્તમ દેવતા બનીએ છીએ. આપણે ઉત્તમ પુરુષ અર્થાત્ પૂજ્ય દેવતા હતાં, હવે કનિષ્ઠ બની ગયાં છીએ. કોઈ કામ ના નથી રહ્યાં. હવે આપણે શું બનીએ છીએ. મનુષ્ય જે સમયે બેરિસ્ટરી વગેરે ભણે છે, તે સમયે પદ નથી મળતું. પરીક્ષા પાસ કરી, પદ ની ટોપી મળી. જઈને ગવર્મેન્ટની સર્વિસમાં લાગશે. હમણાં તમે જાણો છો આપણને ઊંચેથી ઊંચા ભગવાન ભણાવે છે તો જરૂર ઊંચેથી ઊંચું પદ પણ આપશે. આ લક્ષ-હેતુ છે. હવે બાપ કહે છે મામેકમ યાદ કરો, હું જે છું, જેવો છું, તે સમજાવી દીધું છે. આત્માઓનો બાપ હું બિંદુ છું, મારામાં બધું જ્ઞાન છે, તમને પણ પહેલાં આ જ્ઞાન થોડી હતું કે આત્મા બિંદુ છે. એમાં આખો ૮૪ જન્મો નો પાર્ટ અવિનાશી નોંધાયેલો છે. કાઈસ્ટ પાર્ટ ભજવીને ગયાં છે, પછી જરૂર આવશે તો ખરા ને. કાઈસ્ટનાં હમણાં બધાં જશે. કાઈસ્ટની આત્મા પણ હમણાં તમોપ્રધાન હશે. જે પણ ઊંચેથી ઊંચા ધર્મસ્થાપક છે, તે હમણાં તમોપ્રધાન છે. આ પણ કહે છે હું અનેક જન્મોનાં અંતમાં તમોપ્રધાન બન્યો, હવે ફરી સતોપ્રધાન બનું છું. તત ત્ત્વમ.

તમે જાણો છો - આપણે હમણાં બ્રાહ્મણ બન્યાં છીએ દેવતા બનવા માટે. વિરાટ રૂપનાં ચિત્ર નો અર્થ કોઈ નથી જાણતું. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો આત્મા સ્વીટહોમ (શાંતિધામ) માં રહે છે તો પવિત્ર છે. અહીંયા આવવાથી પતિત બની છે. ત્યારે કહે છે - હે પતિત-પાવન આવીને અમને પવિત્ર બનાવો તો અમે પોતાનાં ઘરે મુક્તિધામમાં જઈએ. આ પણ પોઇન્ટ (વાત) ધારણ કરવા માટે છે. મનુષ્ય નથી જાણતાં મુક્તિ-જીવનમુક્તિધામ કોને કહેવાય છે. મુક્તિધામ ને શાંતિધામ કહેવાય છે. જીવનમુક્તિધામ ને સુખધામ કહેવાય છે. અહીંયા છે દુઃખનું બંધન. જીવનમુક્તિ ને સુખનાં સંબંધ કહેશે. હવે દુઃખનાં બંધન દૂર થઈ જશે. આપણે પુરુષાર્થ કરીએ છીએ ઊંચું પદ પામવા માટે. તો આ નશો હોવો જોઈએ. આપણે હમણાં શ્રીમત પર પોતાનું રાજ્ય-ભાગ્ય સ્થાપન કરી રહ્યાં છીએ. જગતઅંબા નંબરવન માં જાય છે. અમે પણ તેને ફાલો (અનુકરણ) કરશું. જે બાળકો હમણાં માતા-પિતાનાં દિલ પર ચઢે છે તેજ ભવિષ્યમાં તખ્તનશીન બનશે. દિલ પર તે ચઢે જે દિવસ-રાત સર્વિસ (સેવા) માં વ્યસ્ત રહે છે. બધાંને પેગામ (સંદેશ) આપવાનો છે કે બાપ ને યાદ કરો. પૈસા-કોડી કાંઈ પણ લેવાનું નથી. તેઓ સમજે છે આ રાખડી બાંધવા આવે છે, કંઈ આપવું પડશે. બોલો અમને બીજું કાંઈ જોઈતું નથી ફક્ત ૫ વિકારોનું દાન આપો. આ દાન લેવા માટે અમે આવ્યાં છીએ એટલે પવિત્રતાની રાખડી બાંધીએ છીએ. બાપ ને યાદ કરો, પવિત્ર બનો તો આ (દેવતા) બનશો. બાકી અમે પૈસા કાંઈ પણ નથી લઈ શકતાં. અમે તે બ્રાહ્મણ નથી. ફક્ત ૫ વિકારોનું દાન આપો તો ગ્રહણ છૂટે. હમણાં કોઈ કળા નથી રહી. બધાં પર ગ્રહણ લાગેલું છે. તમે બ્રાહ્મણ છો ને. જ્યાં પણ જાઓ-બોલો, દે દાન તો છૂટે ગ્રહણ. પવિત્ર બનો. વિકારમાં ક્યારેય નહીં જાઓ. બાપ ને યાદ કરશો તો વિકર્મ વિનાશ થશે અને તમે ફૂલ બની જશો. તમે જ ફૂલ હતાં પછી કાંટા બન્યાં છો. ૮૪ જન્મ લેતાં-લેતાં ઉતરતાં જ આવ્યાં છો. હવે પાછાં જવાનું છે. બાપે ડાયરેક્શન આપ્યું છે આમનાં દ્વારા. એ છે ઊંચેથી ઊંચા ભગવાન. એમને શરીર નથી. અચ્છા, બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર ને શરીર છે? તમે કહેશો-હાં, સૂક્ષ્મ શરીર છે. પરંતુ તે મનુષ્યની સૃષ્ટિ તો નથી. રમત બધી અહીંયા છે. સૂક્ષ્મ વતનમાં નાટક કેવી રીતે ચાલશે? તેમ મૂળવતનમાં પણ સૂર્ય-ચંદ્ર જ નથી તો નાટક પણ શેનું હોય! આ બહુજ મોટો માંડવો છે. પુનર્જન્મ પણ અહીંયા થાય છે. સૂક્ષ્મવતન માં નથી થતાં. હમણાં તમારી બુદ્ધિમાં આખી બેહદની રમત છે. હમણાં ખબર પડી છે-આપણે જે દેવી-દેવતા હતાં તે પછી કેવી રીતે વામમાર્ગ માં આવીએ

છીએ. વામમાર્ગ વિકારી માર્ગને કહેવાય છે. અડધોકલ્પ આપણે પવિત્ર હતાં, આપણી જ હાર અને જીત ની રમત છે. ભારત અવિનાશી ખંડ છે. આ ક્યારેય વિનાશ થતો નથી. આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ હતો તો બીજો કોઈ ધર્મ નહોતો. તમારી આ વાતોને માનશે તે જેમણે કલ્પ પહેલાં માન્યું હશે. ૫ હજાર વર્ષથી જૂની ચીજ કોઈ હોતી નથી. સતયુગમાં પછી તમે પહેલાં જઈને પોતાનાં મહેલ બનાવશો. એવું નથી કે સોનાની-દારિકા કોઈ સમુદ્રની નીચે છે તે નીકળી આવશે. દેખાડે છે સાગર થી દેવતાઓ રત્નોની થાળીઓ ભરીને આપતા હતાં. હકીકતમાં જ્ઞાનસાગર બાપ છે જે આપ બાળકોને જ્ઞાન રત્નોની થાળીઓ ભરીને આપી રહ્યાં છે. દેખાડે છે શંકરે પાર્વતી ને કથા સંભળાવી. જ્ઞાન રત્નો થી ઝોલી ભરી. શંકરનાં માટે કહેશે - ભાંગ-ધતુરો પીતાં હતાં, પછી તેમની આગળ જઈને કહેશે ઝોલી ભરી દો, અમને ધન આપો. તો જુઓ, શંકરની પણ ઝલાનિ કરી દીધી છે. સૌથી વધારે ઝલાનિ કરી દીધી છે મારી. આ પણ રમત છે જે ફરી પણ થશે. આ નાટકને કોઈ જાણતું નથી. હું આવીને આદિ થી અંત સુધી બધું રહસ્ય સમજાવું છું. આ પણ જાણો છો ઊંચેથી ઊંચા બાપ છે. વિષ્ણુ સો બ્રહ્મા, બ્રહ્મા સો વિષ્ણુ કેવી રીતે બને છે-આ કોઈ સમજી ન શકે.

હમણાં આપ બાળકો પુરુષાર્થ કરો છો કે અમે વિષ્ણુ કુળનાં બનીએ. વિષ્ણુપુરી નાં માલિક બનવા માટે તમે બ્રાહ્મણ બન્યાં છો. તમારા દિલમાં છે - અમે બ્રાહ્મણ પોતાનાં માટે સૂર્યવંશી-ચંદ્રવંશી રાજધાની સ્થાપન કરી રહ્યાં છીએ શ્રીમત પર. આમાં લડાઈ વગેરેની કોઈ વાત નથી. દેવતાઓ અને અસુરો ની લડાઈ ક્યારેય હોતી નથી. દેવતાઓ છે સતયુગમાં. ત્યાં લડાઈ કેવી રીતે થશે. હમણાં આપ બ્રાહ્મણ યોગબળ થી વિશ્વનાં માલિક બનો છો. બાહુબળ વાળા વિનાશને પ્રાપ્ત થઈ જશે. તમે સાઈલેન્સ (શાંતિ) બળ થી સાયન્સ (વિજ્ઞાન) પર વિજય પામો છો. હવે તમારે આત્મ-અભિમાની બનવાનું છે. આપણે આત્મા છીએ, આપણે જવાનું છે આપણાં ઘરે. આત્માઓ તીખી છે. હમણાં એરોપ્લેન (વિમાન) એવાં નીકાળ્યા છે જે એક કલાક માં ક્યાંથી ક્યાં ચાલ્યાં જાય છે. હવે આત્મા તેનાથી પણ તીખી છે. ચપટી માં આત્મા ક્યાંથી ક્યાં જઈને જન્મ લે છે. કોઈ વિલાયતમાં પણ જઈને જન્મ લે છે. આત્મા સૌથી તીખું રોકેટ છે. આમાં યંત્ર વગેરેની કોઈ વાત નથી. શરીર છોડ્યું અને આ ભાગી. હવે આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં છે આપણે ઘરે જવાનું છે, પતિત આત્મા તો જઈ ન શકે. તમે પાવન બનીને જ જશો બાકી તો બધાં સજાઓ ખાઈને જશે. સજાઓ તો ખુબ મળે છે. ત્યાં તો ગર્ભમહેલ માં આરામ થી રહે છે. બાળકોએ સાક્ષાત્કાર કર્યો છે. કૃષ્ણ નો જન્મ કેવી રીતે થાય છે, કોઈ વિકાર ની વાત નથી. એકદમ જાણે પ્રકાશ થઈ જાય છે. હમણાં તમે વૈકુંઠનાં માલિક બનો છો તો એવો પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ. શુદ્ધ પવિત્ર ખાન-પાન હોવું જોઈએ. દાળ-ભાત સૌથી સરસ છે. ઋષિકેશ માં સન્યાસી એક બારી થી લઈને ચાલ્યાં જાય, હાં કોઈ કેવાં, કોઈ કેવાં હોય છે. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. પોતાનાં ઉપર અટેન્શન નો પૂરે-પૂરો પહેરો આપવાનો છે. માયા થી પોતાની સંભાળ કરવાની છે. યાદ નો સાચ્યો-સાચ્યો ચાર્ટ રાખવાનો છે.
2. માત-પિતા ને ફાલો કરી દિલતખ્તનશીન બનવાનું છે. દિવસ-રાત સર્વિસ પર તત્પર રહેવાનું છે. સર્વ ને પેગામ (સંદેશ) આપવાનો છે કે બાપ ને યાદ કરો. ૫ વિકારોનું દાન આપો તો ગ્રહણ છૂટે.

વરદાન :- બાપ ની યાદ દ્વારા અસંતોષ ની પરિસ્થિતિઓમાં, સદા સુખ કે સંતોષ ની અનુભૂતિ કરવાવાળા મહાવીર ભવ સદા બાપ ની યાદ માં રહેવાવાળા દરેક પરિસ્થિતિમાં સદા સંતુષ્ટ રહે છે કારણ કે નોલેજ ની શક્તિનાં આધાર પર પહાડ જેવી પરિસ્થિતિ પણ રાઈ અનુભવ થાય છે, રાઈ અર્થાત્ કાંઈ નહિં. ભલે પરિસ્થિતિ અસંતોષની હોય, દુઃખ ની ઘટના હોય પરંતુ દુઃખની પરિસ્થિતિમાં સુખની સ્થિતિ રહે ત્યારે કહેશે મહાવીર. કાંઈ પણ થઈ જાય, નર્થિંગ ન્યુ ની સાથે-સાથે બાપની સ્મૃતિ થી સદા એકરસ સ્થિતિ રહી શકે છે, પછી દુઃખ અશાંતિ ની લહેર પણ નહીં આવશે.

સ્લોગન :- પોતાનું દૈવી સ્વરૂપ સદા સ્મૃતિમાં રહે તો કોઈની પણ વ્યર્થ નજર નથી જઈ શકતી.

“ મીઠા બાળકો - તમને ખેવૈયા મળ્યાં છે આ પાર થી પેલી પાર લઈ જવા માટે , તમારા પગ હવે આ જૂની દુનિયા પર નથી , તમારું લંગર ઉઠી ચૂક્યું છે ”

પ્રશ્ન :- જાદુગર બાપની વન્ડરકુલ જાદુગરી કઈ છે જે બીજું કોઈ નથી કરી શકતું?

ઉત્તર :- કોડી તુલ્ય આત્મા ને હીરા તુલ્ય બનાવી દેવી, બાગવાન બનીને કાંટાને ફૂલ બનાવી દેવાં - આ ખૂબ વન્ડરકુલ (અદ્ભુત) જાદુગરી છે જે એક જાદુગર બાપ જ કરે છે, બીજું કોઈ નહીં. મનુષ્ય પૈસા કમાવવા માટે ફક્ત જાદુગર કહેવાય છે, પરંતુ બાપ જેવા જાદુ નથી કરી શકતાં.

ઓમ શાંતિ ! આખાં સૃષ્ટિ ચક્ર કે ડ્રામામાં બાપ એક જ વખત આવે છે. બીજા કોઈ સતસંગ વગેરેમાં આવું નહીં સમજતાં હશે. ન તે કથા કરવાવાળા બાપ છે, ન તે બાળકો છે. તેઓ તો હકીકતમાં ફોલોઅર્સ (અનુયાયી) પણ નથી. અહીંયા તો તમે બાળકો પણ છો, વિદ્યાર્થી પણ છો અને ફોલોઅર્સ પણ છો. બાપ બાળકો ને સાથે લઈ જશે. બાબા જશે તો પછી બાળકો પણ આ છી-છી દુનિયા થી પોતાની ગુલ-ગુલ દુનિયામાં જઈ ને રાજ્ય કરશે. આ આપ બાળકોની બુદ્ધિ માં આવવું જોઈએ. આ શરીરની અંદર જે રહેવાવાળી આત્મા છે તે ખૂબ ખુશ થાય છે. તમારી આત્મા ખૂબ ખુશ હોવી જોઈએ. બેહદનાં બાપ આવેલાં છે જે બધાનાં બાપ છે, આ પણ ફક્ત આપ બાળકોને સમજ છે. બાકી આખી દુનિયામાં તો બધાં બેસમજ જ છે. બાપ બેસી સમજાવે છે રાવણે તમને કેટલાં બેસમજ બનાવી દીધાં છે. બાપ આવીને સમજદાર બનાવે છે. આખાં વિશ્વ પર રાજ્ય કરવા લાયક, એટલાં સમજદાર બનાવે છે. આ સ્ટ્રડન્ટ લાઇફ (વિદ્યાર્થી જીવન) પણ એક જ વખત હોય છે, જ્યારે કે ભગવાન આવીને ભણાવે છે. તમારી બુદ્ધિ માં આ છે, બાકી જે પોતાનાં ધંધા-દોરી વગેરેમાં ફસાયેલાં ખૂબ રહે છે, એમને ક્યારેય આ બુદ્ધિ માં આવી ન શકે કે ભગવાન ભણાવે છે. એમને તો પોતાનો ધંધો વગેરે જ યાદ રહે છે. તો આપ બાળકો જ્યારે કે જાણો છો ભગવાન આપણને ભણાવે છે તો કેટલું હર્ષિત રહેવું જોઈએ બીજા તો બધાં છે પાઈ-પૈસા વાળાનાં બાળકો, તમે તો ભગવાનનાં બાળકો બન્યાં છો, તો આપ બાળકોને અથાહ ખુશી રહેવી જોઈએ. કોઈ તો ખૂબ હર્ષિત રહે છે. કોઈ કહે છે બાબા અમારી મુરલી નથી ચાલતી, આ થાય.... અરે, મુરલી કોઈ મુશ્કેલ થોડી છે. જેમ ભક્તિમાર્ગમાં સાધુ-સંત વગેરેથી કોઈ પૂછે છે-અમે ઈશ્વર ને કેવી રીતે મળીએ? પરંતુ તેઓ જાણતાં નથી. ફક્ત આંગળી થી ઈશારો કરશે કે ભગવાનને યાદ કરો. બસ, ખુશ થઈ જાય છે. તે કોણ છે-દુનિયામાં કોઈ પણ નથી જાણતું. પોતાનાં બાપને કોઈ પણ નથી જાણતું. આ ડ્રામા જ એવો બનેલો છે, છતાં પણ ભૂલી જશે. એવું નથી કે તમારામાં બધાં બાપ અને રચનાને જાણે છે. ક્યાંક-ક્યાંક તો ચલન એવી ચાલે છે, વાત નહીં પૂછો. તે નશો જ ઊડી જાય છે. હમણાં આપ બાળકોનાં પગ જૂની દુનિયા પર જેમ કે છે જ નહીં. તમે જાણો છો કળયુગી દુનિયા થી હવે પગ ઉઠી ગયો છે, બોટ (નાવ) નું લંગર ઉઠાવેલું છે. હવે આપણે જઈ રહ્યાં છીએ, બાપ આપણને ક્યાં લઈ જશે આ બુદ્ધિમાં છે કારણ કે બાપ ખેવૈયા પણ છે તો બાગવાન પણ છે. કાંટાને ફૂલ બનાવે છે. એમનાં જેવો બાગવાન કોઈ છે નહીં જે કાંટા ને ફૂલ બનાવી દે. આ જાદુગરી કોઈ ઓછી થોડી જ છે. કોડી તુલ્ય આત્માને હીરા તુલ્ય બનાવે છે. આજકાલ જાદુગર ખૂબ નીકળ્યાં છે, આ છે ઠગીઓની દુનિયા. બાપ છે સદ્ગુરુ. કહે પણ છે સદ્ગુરુ અકાળ. ખૂબ ધૂન થી કહે છે. હવે જ્યારે કે પોતે કહે છે સદ્ગુરુ એક છે, સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા એક છે, પછી પોતાને ગુરુ કેમ કહેવડાવું જોઈએ? ન તે સમજે છે, ન લોકો કાંઈ સમજે છે. આ જૂની દુનિયામાં રાખ્યું જ શું છે. બાળકોને જ્યારે ખબર હોય છે, બાબા નવું ઘર બનાવી રહ્યાં છે તો એવું કોણ હશે જે નવાં ઘર થી નફરત, જૂનાં ઘર થી પ્રીત રાખશે. બુદ્ધિ માં નવું ઘર જ યાદ રહે છે. તમે બેહદ બાપ નાં બાળકો બન્યાં છો તો તમને સ્મૃતિ રહેવી જોઈએ કે બાપ અમારા માટે નવું વિશ્વ બનાવી રહ્યાં છે. આપણે તે નવાં વર્લ્ડ માં જઈએ છીએ. તે નવાં વર્લ્ડ નાં અનેક નામ છે. સતયુગ, હેવન, પેરેડાઇઝ, વૈકુંઠ વગેરે.... તમારી બુદ્ધિ હવે જૂની દુનિયા થી ઉઠી ગઈ છે કારણ કે જૂની દુનિયામાં દુઃખ જ દુઃખ છે. આનું નામ જ છે હેલ, કાંટા નું જંગલ, રૌરવ નર્ક, કંસપુરી. આનો અર્થ પણ કોઈ નથી જાણતું. પથ્થર બુદ્ધિ છે ને. ભારતની જુઓ શું હાલત છે. બાપ કહે છે આ સમયે બધાં પથ્થર બુદ્ધિ છે. સતયુગમાં બધાં છે પારસ બુદ્ધિ, યથા રાજા રાણી તથા પ્રજા. અહીંયા તો છે

જ પ્રજા નું પ્રજા પર રાજ્ય એટલે બધાનાં સ્ટેમ્પ બનાવતાં રહે છે.

આપ બાળકોની બુદ્ધિ માં આ યાદ રહેવું જોઈએ. ઊંચેથી ઊંચા છે બાપ. પછી સેકન્ડ નંબર માં ઊંચુ કોણ છે? બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર ની તો કોઈ ઊંચાઈ નથી. શંકરની તો પહેરવેશ વગેરે જ કેવી બનાવી દીધી છે. કહી દે છે તે ભાંગ પીતાં, ધતુરો ખાતાં... આ તો ઈન્સલ્ટ (અપમાન) છે ને. આ વાતો હોતી નથી. આ પોતાનાં ધર્મને જ ભૂલેલાં છે. પોતાનાં દેવતાઓનાં માટે શું-શું કહેતા રહે છે, કેટલી બેઠજજતી કરે છે! ત્યારે બાપ કહે છે મારી પણ બેઠજજતી, શંકર ની, બ્રહ્મા ની પણ બેઠજજતી. વિષ્ણુની બેઠજજતી નથી થતી. હકીકતમાં ગુપ્ત તેમની પણ કરે છે, કારણ કે વિષ્ણુ જ રાધે-કૃષ્ણ છે. હવે કૃષ્ણ નાનું બાળક તો મહાત્મા થી પણ ઊંચ ગવાય છે. આ (બ્રહ્મા) તો પછી સન્યાસ કરે છે, તે તો નાનો બાળક છે જ પવિત્ર. પાપ વગેરેને જાણતો નથી. તો ઊંચેથી ઊંચા છે શિવબાબા, તો પણ બિચારાઓને ખબર નથી કે પ્રજાપિતા બ્રહ્મા ક્યાં હોવાં જોઈએ. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા ને દેખાડે પણ શરીરધારી છે. અજમેર માં એમનું મંદિર છે. દાઢી મૂંછ આપે છે બ્રહ્માને, શંકર કે વિષ્ણુને નથી આપતાં. તો આ સમજણ ની વાત છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા સૂક્ષ્મવતન માં કેવી રીતે હશે! એ તો અહીંયા હોવા જોઈએ. આ સમયે બ્રહ્માની કેટલી સંતાન છે? લખેલું છે પ્રજાપિતા બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ આટલાં અસંખ્ય છે તો જરૂર પ્રજાપિતા બ્રહ્મા હશે. ચૈતન્ય છે તો જરૂર કાંઈ કરતાં હશે. શું પ્રજાપિતા બ્રહ્મા ફક્ત બાળકો જ પેદા કરે છે કે બીજું પણ કાંઈ કરે છે. ભલે આદિ દેવ બ્રહ્મા, આદિ દેવી સરસ્વતી કહે છે પરંતુ તેમનો પાર્ટ શું છે, આ કોઈને પણ ખબર નથી. રચતા છે તો જરૂર અહીંયા થઈને ગયા હશે. જરૂર બ્રાહ્મણોને શિવબાબાએ એડોપ્ટ કર્યા હશે. નહીં તો બ્રહ્મા ક્યાંથી આવે? આ નવી વાતો છે ને. જ્યાં સુધી બાપ નથી આવ્યાં ત્યાં સુધી કોઈ જાણી નથી શકતું. જેમનો જે પાર્ટ છે તે જ ભજવે છે. બુદ્ધ એ શું પાર્ટ ભજવ્યો, ક્યારે આવ્યાં, શું આવીને કર્યું-કોઈ નથી જાણતું. તમે હવે જાણો છો શું તે ગુરુ છે, શિક્ષક છે, બાપ છે? ના. સદ્ગતિ તો આપી ન શકે. તે તો ફક્ત પોતાનાં ધર્મનાં રચતા થયાં, ગુરુ નહીં. બાપ બાળકોને રચે છે. પછી ભણાવે છે. બાપ, શિક્ષક, ગુરુ ત્રણેવ છે. બીજા કોઈને થોડી કહેશો કે તમે ભણાવો. બીજા કોઈની પાસે આ નોલેજ છે જ નહીં. બેહદ નાં બાપ જ જ્ઞાનનાં સાગર છે. તો જરૂર જ્ઞાન સંભળાવશે. બાપે જ સ્વર્ગનું રાજ્ય-ભાગ્ય આપ્યું હતું. હમણાં ફરીથી આપી રહ્યાં છે. બાપ કહે છે તમે ફરી થી પ હજાર વર્ષ પછી આવીને મળ્યાં છો. બાળકોને અંદર માં ખુશી છે જેમને આખી દુનિયા શોધી રહી છે, એ અમને મળી ગયાં. બાબા કહે છે બાળકો તમે પ હજાર વર્ષ નાં પછી ફરીથી આવી ને મળ્યાં છો. બાળકો કહે-હાં બાબા, અમે તમને અનેક વાર મળ્યાં છીએ. ભલે કેટલું પણ કોઈ તમને મારે-પીટે અંદરમાં તો તે ખુશી છે ને. શિવબાબા નાં મળવાની યાદ તો છે ને. યાદ થી જ કેટલાં પાપ કપાય છે. અબળાઓ, બાંધેલીઓનાં તો ખૂબ જ વધારે કપાય છે કારણ કે તે વધારે શિવબાબા ને યાદ કરે છે. અત્યાચાર થાય છે તો બુદ્ધિ શિવબાબા ની તરફ ચાલી જાય છે. શિવબાબા રક્ષા કરો. તો યાદ કરવું સારું છે ને. ભલે રોજ માર ખાઓ, શિવબાબા ને યાદ કરશો, આ તો ભલાઈ છે ને. એવાં માર પર તો બલિહાર જવું જોઈએ. માર પડે છે તો યાદ કરે છે. કહે છે ગંગાજળ મુખમાં હોય, ગંગાનો તટ હોય, ત્યારે પ્રાણ તન થી નીકળે. તમને જ્યારે માર મળે છે, બુદ્ધિમાં અલ્ફ અને બે યાદ હોય. બસ. બાબા કહેવાથી વારસો જરૂર યાદ આવશે. એવું કોઈ પણ નહીં હશે, જેમને બાબા કહેવાથી વારસો યાદ ન આવે. બાપની સાથે મિલકત જરૂર યાદ આવશે. તમને પણ શિવબાબા ની સાથે વારસો જરૂર યાદ આવશે. તે તો તમને વિષ માટે (વિકારનાં માટે) માર આપીને શિવબાબા ની યાદ અપાવે છે. તમે બાપથી વારસો પામો છો, પાપ કપાઈ જાય છે. આ પણ ડ્રામા માં તમારાં માટે ગુપ્ત કલ્યાણ છે. જેમ કહેવાય છે લડાઈ કલ્યાણકારી છે તો આ માર પણ સારો થયો ને.

આજકાલ બાળકોનું પ્રદર્શની મેળાની સર્વિસ પર જોર છે. નવ નિર્માણ પ્રદર્શની ની સાથે-સાથે લખી દો ગેટ વે ટૂ હેવન. બંને અક્ષર હોવાં જોઈએ. નવી દુનિયા કેવી રીતે સ્થાપન થાય છે, એનું એક્ઝિબિશન (પ્રદર્શની) છે તો મનુષ્યને સાંભળીને ખુશી થશે. નવી દુનિયા કેવી રીતે સ્થાપન થાય છે, એનાં માટે આ ચિત્ર બનાવ્યાં છે. આવીને જુવો. ગેટ વે ટૂ ન્યુ વર્લ્ડ, આ અક્ષર પણ ઠીક છે. આ જે લડાઈ છે એનાં દ્વારા ગેટસ ખુલે છે. ગીતામાં પણ છે ભગવાન આવ્યાં હતાં, આવીને રાજયોગ શીખવાડ્યો હતો. મનુષ્ય થી દેવતા બનાવ્યા તો જરૂર નવી દુનિયા સ્થાપન થઈ હશે. મનુષ્ય કેટલી કોશિશ કરે છે મૂન (ચંદ્ર) માં જવાની. જુએ છે ધરતી જ ધરતી છે. મનુષ્ય કાંઈ પણ જોવામાં નથી આવતાં. એટલું સંભળાવે છે. તેનાથી ફાયદો જ શું! હમણાં તમે રીયલ સાઈલેન્સ (સાચી શાંતિ) માં જાઓ છો ને. અશરીરી બનો છો. એ છે સાઈલેન્સ વર્લ્ડ (શાંતિધામ). તમે મોત ઈચ્છો છો, શરીર છોડી જવા ઈચ્છો છો. બાપને પણ મોત માટે જ બોલાવો છો કે આવીને પોતાની સાથે

મુક્તિ-જીવનમુક્તિ માં લઈ જાઓ. પરંતુ સમજે થોડી છે, પતિત-પાવન આવશે તો જેમ અમે કાળોનાં કાળ ને બોલાવીએ છીએ. હમણાં તમે સમજો છો, બાબા આવેલાં છે, કહે છે ચાલો ઘરે અને આપણે ઘરે જઈએ છીએ. બુદ્ધિ કામ કરે છે ને. અહીંયા ઘણાં બાળક હશે જેમની બુદ્ધિ ધંધા વગેરે તરફ દોડતી હશે. ફલાણા બીમાર છે, શું થયું હશે. અનેક પ્રકારનાં સંકલ્પ આવી જાય છે. બાપ કહે છે તમે અહીંયા બેઠાં છો, આત્માની બુદ્ધિ બાપ અને વારસા તરફ રહે. આત્મા જ યાદ કરે છે ને. સમજો કોઈનો બાળક લન્ડનમાં છે, સમાચાર આવ્યાં બીમાર છે. બસ, બુદ્ધિ ચાલી જશે. પછી જ્ઞાન બુદ્ધિમાં બેસી ન શકે. અહીંયા બેસીને બુદ્ધિમાં તેમની યાદ આવતી રહેશે. કોઈનો પતિ બીમાર થઈ ગયો તો સ્ત્રીનાં અંદર ઉથલ-પાથલ થશે. બુદ્ધિ જાય તો છે ને. તો તમે પણ અહીંયા બેઠાં બધુંજ કરતાં શિવબાબા ને યાદ કરતાં રહો. તો પણ અહો સૌભાગ્ય. જેમ તેઓ પતિને અથવા ગુરુને યાદ કરે છે, તમે બાપ ને યાદ કરો. તમારે પોતાની એક મિનિટ પણ ખોટી ન કરવી જોઈએ. બાપને જેટલું યાદ કરશો તો સર્વિસ કરવામાં પણ બાપ જ યાદ આવશે. બાબાએ કહ્યું છે મારા ભક્તો ને સમજાવો. આ કોણે કહ્યું? શિવબાબાએ. કૃષ્ણનાં ભક્તો ને શું સમજાવશો? તેમને કહો કૃષ્ણ નવી દુનિયા સ્થાપન કરી રહ્યાં છે. માનશે? ક્રિયેટર (રચયિતા) તો ગોડફાધર (પરમપિતા) છે, કૃષ્ણ થોડી છે. પરમપિતા પરમાત્મા જ જૂની દુનિયાને નવી બનાવી રહ્યાં છે, આ માનશે પણ. નવી થી જૂની, જૂની થી પછી નવી થાય છે. ફક્ત સમય ખૂબ આપી દેવા થી મનુષ્ય ધોર અંધકાર માં છે. તમારા માટે તો હવે હથેળી પર બહિષ્ત (સ્વર્ગ) છે. બાપ કહે છે હું તમને તે સ્વર્ગનાં માલિક બનાવવાં આવ્યો છું. બનશો? વાહ, કેમ નહીં બનશું! અચ્છા, મને યાદ કરો, પવિત્ર બનો. યાદ થી જ પાપ ભસ્મ થઈ જશે. આપ બાળકો જાણો છો વિકર્મો નો બોજ આત્મા પર છે, ન કે શરીર પર. જો શરીર પર બોજ હોત તો જ્યારે શરીરને બાળે છે તો તેની સાથે પાપ પણ બળી જાય. આત્મા તો છે જ અવિનાશી, તેમાં ફક્ત ખાદ પડે છે. જેને નીકાળવા માટે બાપ એક જ યુક્તિ બતાવે છે કે યાદ કરો. પતિત થી પાવન બનવાની યુક્તિ કેવી સરસ છે. મંદિર બનાવવા વાળા, શિવની પૂજા કરવાવાળા પણ ભક્ત છે ને. પૂજારીને ક્યારેય પૂજ્ય કહી ન શકાય. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. જેને આખી દુનિયા શોધી રહી છે, એ બાબા આપણને મળી ગયાં - એ જ ખુશી માં રહેવાનું છે. યાદ થી જ પાપ કપાય છે એટલે કોઈ પણ પરિસ્થિતિ માં બાપ અને વારસાને યાદ કરવાનો છે. એક મિનિટ પણ પોતાનો સમય વેસ્ટ નથી કરવાનો.
2. આ જૂની દુનિયાથી બુદ્ધિનું લંગર ઉઠાવી દેવાનું છે. બાબા આપણાં માટે નવું ઘર બનાવી રહ્યાં છે, આ છે રૌરવ નર્ક, કંસપુરી, આપણે જઈએ છીએ વૈકુંઠપુરી માં. સદા આ સ્મૃતિમાં રહેવાનું છે.

વરદાન :- હરતાં - ફરતાં ફરિશ્તા સ્વરુપનો સાક્ષાત્કાર કરાવવા વાળા સાક્ષાત્કારમૂર્ત ભવ જેમ શરુ માં હરતાં-ફરતાં બ્રહ્મા લોપ થઈને શ્રી કૃષ્ણ દેખાતાં હતાં. એ જ સાક્ષાત્કારે બધુંજ છોડાવી દીધું. એવાં સાક્ષાત્કાર દ્વારા હમણાં પણ સેવા થાય. જ્યારે સાક્ષાત્કાર થી પ્રાપ્તિ થશે તો બન્યાં વગર રહી નહીં શકશે એટલે હરતાં-ફરતાં ફરિશ્તા સ્વરુપનો સાક્ષાત્કાર કરાવો. ભાષણ વાળા ઘણાં છે પરંતુ તમે ભાસના આપવાવાળા બનો - ત્યારે સમજશે આ અલ્લાહ લોકો છે.

સ્લોગન :- સદા રુહાની મોજ નો અનુભવ કરતાં રહો તો ક્યારેય પણ મૂંઝાશો નહીં.

“ મીઠા બાળકો - અમૃતવેલા પોતાનાં બીજા બધાં સંકલ્પો ને લોકપ (બંધ) કરી એક બાપ ને પ્રેમ થી યાદ કરો , બાપ થી મીઠી - મીઠી રુહરિહાન કરો ”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકોની દરેક વાત માં અર્થ છે, અર્થ સહિત શબ્દ કોણ બોલી શકે છે?

ઉત્તર :- જે દેહી-અભિમાની છે, તે દરેક બોલ અર્થ સહિત બોલી શકે છે. બાપ તમને સંગમ પર જે પણ શીખવાડે છે, તે અર્થ સહિત છે. દેહ-અભિમાન માં આવીને મનુષ્ય જે કંઈ બોલે છે તે બધું અર્થ નાં વગર અનર્થ છે. તેમાં કોઈ ફળ નથી નીકળતું, ફાયદો નથી થતો .

ગીત :- નૈન હીન કો રાહ દિખાઓ પ્રભુ

ઓમ શાંતિ ! આ બધાં ગીત વગેરે છે ભક્તિમાર્ગનાં. તમારાં માટે ગીતોની દરકાર નથી. કોઈ તકલીફ ની વાત નથી. ભક્તિમાર્ગમાં તો તકલીફ ખુબ છે. કેટલાં રીત-રિવાજ ચાલે છે - બ્રાહ્મણ જમાડવાં, આ કરવું, તીર્થો વગેરે પણ બહુજ કંઈ કરવાનું હોય છે. અહીંયા આવીને બધી તકલીફો થી છોડાવી દે છે. આમાં કાંઈ પણ કરવાનું નથી. મુખ થી શિવ-શિવ નથી બોલવાનું. આ કાયદા મુજબ નથી, આનાથી કોઈ ફળ નહીં મળે. બાપ કહે છે - આ અંદરમાં સમજવાનું છે હું આત્મા છું. બાપએ કહ્યું છે મને યાદ કરો, અંતર્મુખી થઈ બાપને જ યાદ કરવાનાં છે, તો બાપ પ્રતિજ્ઞા કરે છે તમારાં પાપ ભસ્મ થઈ જશે. આ છે યોગ અગ્નિ, જેનાથી તમારા વિકર્મ વિનાશ થઈ જશે પછી તમે પાછાં ચાલ્યાં જશો. હિસ્ટ્રી રીપીટ થાય છે. આ બધી પોતાની સાથે વાતો કરવાની યુક્તિઓ છે. પોતાની સાથે રુહરિહાન કરતાં રહો. બાપ કહે છે - હું કલ્પ-કલ્પ તમને આ યુક્તિ બતાવું છું. આ પણ જાણો છે ધીરે-ધીરે આ ઝાડ વૃદ્ધિને પામશે. માયાનું તોફાન પણ આ સમયે છે જ્યારે કે હું આવીને આપ બાળકોને માયાનાં બંધનથી છોડાવું છું. સતયુગમાં કોઈ બંધન હોતું નથી. આ પુરુષોત્તમ યુગ પણ હમણાં તમને અર્થ સહિત બુદ્ધિમાં છે. અહીંયા દરેક વાત અર્થ સહિત જ છે. દેહ-અભિમાની જે વાત કરશે તે અનર્થ. દેહી-અભિમાની જે વાત કરશે અર્થ સહિત. તેમાંથી ફળ નીકળશે. હવે ભક્તિમાર્ગમાં કેટલી ડિફિકલ્ટી (મુશ્કેલી) હોય છે. સમજે છે કે તીર્થયાત્રા કરવી, આ કરવું, આ બધું ભગવાનની પાસે પહોંચવાનો રસ્તો છે. પરંતુ બાળકોએ હવે સમજ્યું છે પાછું કોઈ એક પણ જઈ નથી શકતું. પહેલાં નંબરમાં જે વિશ્વનાં માલિક લક્ષ્મી-નારાયણ હતાં, તેમનાં જ ૮૪ જન્મ બતાવી દે છે. તો પછી બીજા કોઈ છૂટી કેવી રીતે શકે. બધાં ચક્ર માં આવે છે તો કૃષ્ણ માટે કેવી રીતે કહેશું કે તે સદેવ કાયમ છે જ છે. હાં, કૃષ્ણ નું નામ-રુપ તો ચાલ્યું ગયું, બાકી આત્મા તો છે જ કોઈને કોઈ રુપમાં. આ બધી વાતો બાળકોને બાપે આવીને સમજાવી છે. આ ભણતર છે. સ્ટ્રાન્ડ લાઇફ (વિદ્યાર્થી જીવન) માં ધ્યાન આપવાનું છે. રોજનો સમય નક્કી કરી દો પોતાનો ચાર્ટ લખવાનો. વ્યાપારી લોકોને બહુજ બંધન રહે છે. નોકરી કરવા વાળા પર બંધન નથી રહેતું. તે તો પોતાનું કામ પૂરું કર્યું ખલાસ. વ્યાપારીઓની પાસે તો ક્યારેય ગ્રાહક આવે તો સપ્લાય (આપૂર્તિ) કરવું પડે. બુદ્ધિયોગ બહાર ચાલ્યો જાય છે. તો કોશિશ કરી સમય નીકાળવો જોઈએ. અમૃતવેલા નો સમય સારો છે. તે સમયે બહારનાં વિચારો ને લોકપ (બંધ) કરી દેવાં જોઈએ, કોઈ પણ વિચાર ન આવે. બાપ ની યાદ રહે. બાપની મહિમા માં લખી દેવું જોઈએ - બાબા જ્ઞાનનાં સાગર, પતિત-પાવન છે. બાબા આપણને વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે, એમની શ્રીમત પર ચાલવાનું છે. સૌથી સારી મત મળે છે મનમનાભવ. બીજું કોઈ બોલી ન શકે. કલ્પ-કલ્પ આ મત મળે છે-તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનવાની. બાપ ફક્ત કહે છે મામેકમ યાદ કરો. આને કહેવાય છે - વશીકરણ મંત્ર, અર્થ સહિત યાદ કરવાથી જ ખુશી થશે.

બાપ કહે છે અવ્યભિચારી યાદ જોઈએ. જેમ ભક્તિમાં એક શિવની પૂજા અવ્યભિચારી છે પછી વ્યભિચારી થવાથી અનેકોની ભક્તિ કરે છે. પહેલાં હતી અદ્વૈત ભક્તિ, એક ની ભક્તિ કરતાં હતાં. જ્ઞાન પણ એ એકનું જ સાંભળવાનું છે. આપ બાળકો જેમની ભક્તિ કરતા હતાં, એ સ્વયં તમને સમજાવી રહ્યાં છે - મીઠા-મીઠા બાળકો હમણાં હું આવ્યો છું, આ ભક્તિ કલ્ટ (સંપ્રદાય) હવે પૂરું થયું. તમે જ પહેલાં-પહેલાં એક શિવબાબા નું મંદિર બનાવ્યું. તે સમયે તમે અવ્યભિચારી ભક્ત હતાં, એટલે બહુજ સુખી હતાં પછી વ્યભિચારી ભક્ત બનવાથી દ્વૈત માં આવી ગયાં ત્યારે થોડું દુઃખ થાય છે. એક બાપ તો બધાને સુખ આપવા વાળા છે ને. બાપ કહે છે હું આવીને

આપ બાળકોને મંત્ર આપું છું. મંત્ર પણ એકનો જ સાંભળો, અહીં દેહધારી કોઈ પણ નથી. અહીંયા તમે આવો જ છો બાપદાદા ની પાસે. શિવબાબા થી ઊંચુ કોઈ છે નહીં. યાદ પણ બધાં એમને કરે છે. ભારત જ સ્વર્ગ હતું, લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું. તેમને એવાં કોણે બનાવ્યાં? જેમની તમે પછી પૂજા કરો છો. કોઈને ખબર નથી મહાલક્ષ્મી કોણ છે! મહાલક્ષ્મી ની પહેલાનો જન્મ કયો હતો? આપ બાળકો જાણો છો તે છે જગતઅંબા. તમે બધી માતાઓ છો, વંદે માતરમ. આખાં જગત પર જ તમે પોતાનો દાવ જમાવો છો. ભારતમાતા કોઈ એકનું નામ નથી. તમે બધાં શિવ થી શક્તિ લો છો યોગબળ થી. શક્તિ લેવામાં માયા ઇન્ટરફેયર (દખલ) કરે છે. યુદ્ધમાં કોઈ આંગળી લગાવે છે તો બહાદુર થઈને લડવું જોઈએ. એવું નહીં કોઈએ આંગળી લગાવી અને તમે ફસાઈ જાઓ, આ છે જ માયાનું યુદ્ધ. બાકી કોઈ કૌરવ અને પાંડવોનું યુદ્ધ છે નહીં, તેમનું તો આપસમાં યુદ્ધ છે. મનુષ્ય જ્યારે લડે છે, તો એક-બે ગજ જમીન માટે ગળું કાપી દે છે. બાપ આવી ને સમજાવે છે - આ બધો ડ્રામા બનેલો છે. રામરાજ્ય, રાવણરાજ્ય, હમણાં આપ બાળકોને આ જ્ઞાન છે કે આપણે રામરાજ્ય માં જઈશું, ત્યાં અથાહ સુખ છે. નામ જ છે સુખધામ, ત્યાં દુઃખ નું નામ-નિશાન નથી હોતું. હવે જ્યારે કે બાપ આવ્યાં છે, આવી રાજાઈ આપવા તો બાળકોએ કેટલો પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ. ઘડી-ઘડી કહું છું બાળકો થાકો નહીં. શિવબાબા ને યાદ કરતા રહો. એ પણ બિંદુ છે, આપણે આત્મા પણ બિંદુ છીએ, અહીંયા પાર્ટ ભજવવા આવ્યાં છીએ, હવે પાર્ટ પૂરો થયો છે. હવે બાપ કહે છે મને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. વિકર્મ આત્મા પર જ ચઢે છે ને. શરીર તો અહીંયા ખતમ થઈ જશે. ઘણાં મનુષ્ય કોઈ પાપ કર્મ કરે છે તો પોતાનાં શરીરને જ ખતમ કરી દે છે. પરંતુ તેનાથી કોઈ પાપ ઉતરતું નથી. પાપ આત્મા કહેવાય છે. સાધુ-સંત વગેરે તો કહી દે છે આત્મા નિર્લેપ છે, આત્મા સો પરમાત્મા, અનેક મતો છે. હમણાં તમને એક શ્રીમત મળે છે. બાપે તમને જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર આપ્યું છે. આત્મા જ બધું જાણે છે. પહેલાં ઈશ્વરનાં વિષય માં કંઈ જાણતા નહોતાં. સૃષ્ટિ ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે, આત્મા કેટલી નાની છે, પહેલાં-પહેલાં આત્માનું રીયલાઈજેશન (અનુભવ) કરાવે છે. આત્મા ખુબજ સૂક્ષ્મ છે, તેનો સાક્ષાત્કાર થાય છે, તે બધી છે ભક્તિમાર્ગની વાતો. જ્ઞાનની વાતો બાપ જ સમજાવે છે. તે પણ ભ્રુકુટી ની મધ્યમાં આવીને બેસે છે બાજુમાં. આ પણ ઝટ સમજી લે છે. આ બધી છે નવી વાતો જે બાપ જ બેસી ને સમજાવે છે. આ પાક્કું યાદ કરી લો, ભૂલો નહીં. બાપને જેટલું યાદ કરશો એટલાં વિકર્મ વિનાશ થશે. વિકર્મ વિનાશ થવા પર જ આધાર છે તમારા ભવિષ્યનો. આપ બાળકોની સાથે-સાથે ભારતખંડ પણ સૌથી સૌભાગ્યશાળી છે, આનાં જેવો સૌભાગ્યશાળી બીજો કોઈ ખંડ નથી. અહીંયા બાપ આવે છે, ભારત જ હેવન હતું, જેને ગાર્ડન ઓફ અલ્લાહ કહે છે. તમે જાણો છો બાપ ફરીથી ભારતને ફૂલોનો બગીચો બનાવી રહ્યાં છે, આપણે ભણીએ જ છીએ ત્યાં જવા માટે. સાક્ષાત્કાર પણ કરીએ છીએ, આ પણ જાણીએ છીએ કે આ એ જ મહાભારત લડાઈ છે, પછી આવી લડાઈ ક્યારેય લાગતી નથી. આપ બાળકોનાં માટે નવી દુનિયા પણ જરૂર જોઈએ. નવી દુનિયા હતી ને, ભારત સ્વર્ગ હતું. ૫ હજાર વર્ષ થયાં, લાખો વર્ષની તો વાત જ નથી. લાખો વર્ષ હોત તો મનુષ્ય અગણિત થઈ જાય. આ પણ કોઈની બુદ્ધિમાં નથી બેસતું કે આટલું થઈ કેવી રીતે શકે જ્યારે કે આટલી આદમસુમારી (જનસંખ્યા) નથી.

હમણાં તમે સમજો છો - આજ થી ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં આપણે વિશ્વ પર રાજ્ય કરતા હતાં, બીજા ખંડ નહોતાં, તે હોય છે પાછળથી. આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં આ બધી વાતો છે, બીજા કોઈની બુદ્ધિમાં બિલકુલ નથી. થોડો પણ ઇશારો આપો તો સમજી જાય. વાત તો બરાબર છે, અમારા પહેલાં જરૂર કોઈ ધર્મ હતો. હમણાં તમે સમજાવી શકો છો કે એક આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ હતો તે પ્રાયઃ લોપ થઈ ગયો છે. કોઈ પોતાને દેવતા ધર્મનાં કહી નથી શકતાં. સમજતા જ નથી કે અમે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મનાં હતાં પછી તે ધર્મ ક્યાં ગયો? હિંદુ ધર્મ ક્યાંથી આવ્યો? કોઈનું પણ આ વાતોમાં ચિંતન નથી ચાલતું. આપ બાળકો સમજાવી શકો છો - બાપ તો છે જ્ઞાનનાં સાગર, જ્ઞાનની ઓથોરિટી (સત્તા). તો જરૂર આવીને જ્ઞાન સંભળાવ્યું હશે. જ્ઞાન થી જ સદ્ગતિ થાય છે, આમાં પ્રેરણાની વાત નથી. બાપ કહે છે જેમ હમણાં આવ્યો છું, તેમ કલ્પ-કલ્પ આવું છું. કલ્પ બાદ પણ આવીને ફરી બધાં બાળકો થી મળશે. તમે પણ આમ ચક્ર લગાવો છો. રાજ્ય લો છો પછી ગુમાવો છો. આ બેહદ નું નાટક છે, તમે બધાં એક્ટર્સ છો. આત્મા એક્ટર થઈને ક્રિયેટર, ડાયરેક્ટર, મુખ્ય એક્ટર ને ન જાણે તો પછી શું કામની. આપ બાળકો જાણો છો કેવી રીતે આત્મા શરીર ધારણ કરે છે અને પાર્ટ ભજવે છે. હવે ફરી પાછાં જવાનું છે. હવે આ જૂની દુનિયાનો અંત છે. કેટલી સહજ વાત છે. આપ બાળકો જ જાણો છો - બાપ કેવી રીતે ગુપ્ત બેઠાં છે. ગોદડીમાં કરતાર જોયા. હવે જોયાં કહે કે જાણ્યા કહે - વાત એક જ છે. આત્માને જોઈ શકે છે, પરંતુ તેનાથી કોઈ ફાયદો નથી. કોઈને સમજમાં આવી ન શકે. નૌધા ભક્તિમાં ખુબ સાક્ષાત્કાર કરે છે, આગળ આપ આત્માઓ પણ કેટલાં સાક્ષાત્કાર કરતાં હતાં, ખુબ પ્રોગ્રામ આવતાં હતાં ફરી અંતમાં આ ખેલપાલ તમે જોશો. હવે તો બાપ કહે

છે ભણીને હોશિયાર થઈ જાઓ. જો નહિં ભણશો તો પછી જ્યારે રીઝલ્ટ (પરિણામ) નીકળશે તો મોઢું નીચે થઈ જશે, પછી સમજશો અમે કેટલો સમય વેસ્ટ કર્યો. જેટલાં-જેટલાં બાપ ની યાદ માં રહેશો, યાદ નાં બળ થી પાપ મટી જશે. જેટલાં બાપ ની યાદ માં રહેશો એટલો ખુશી નો પારો ચઢશે.

મનુષ્યને આ ખબર નથી કે ભગવાનને કેમ યાદ કરાય છે! કહે પણ છે તુમ માત-પિતા....અર્થ નથી જાણતાં. હમણાં તમે જાણો છો, શિવનાં ચિત્ર પર સમજાવી શકો છો - આ જ્ઞાનનાં સાગર, પતિત-પાવન છે, એમને યાદ કરવાનાં છે. બાળકો જાણે છે એ જ બાપ આવ્યાં છે સુખ ધનેરા નો રસ્તો બતાવવાં. આ ભણતર છે. આમાં જે જેટલો પુરુષાર્થ કરશે એટલું ઉચ્ચ પદ પામશે. આ કોઈ સાધુ-સંત વગેરે નથી, જેમની ગાદી ચાલી આવી હોય. આ તો શિવબાબા ની ગાદી છે. એવું નથી આ જશે તો બીજું કોઈ ગાદી પર બેસશે. બાપ તો બધાને સાથે લઈ જશે. ઘણાં બાળકો વ્યર્થ વિચારોમાં પોતાનો સમય વેસ્ટ કરે છે. વિચારે છે ખુબ ધન ભેગું કરીએ, પુત્ર પૌત્ર ખાશે, પછી કામ આવશે, બેંક લોકર માં જમા કરીએ, બાળ-બચ્ચાઓ ખાતાં રહેશે. પરંતુ કોઈને પણ ગવર્મેન્ટ છોડશે નહિં એટલે તેનો વધારે વિચાર ન કરી પોતાની ભવિષ્ય કમાણીમાં લાગી જવું જોઈએ. હવે બાળકોએ પુરુષાર્થ કરવાનો છે. એવું નહિં હે ડ્રામામાં હશે તો કરશું. પુરુષાર્થ વગર ખાવાનું પણ નથી મળતું પરંતુ કોઈની તકદીરમાં નથી તો પછી એવાં-એવાં વિચાર આવી જાય છે. તકદીરમાં જ નથી તો પછી ઈશ્વરીય તદબીર પણ શું કરશે. જેમની તકદીરમાં છે, તે સારી રીતે ધારણ કરે અને કરાવે છે. બાપ તમારા શિક્ષક પણ છે, ગુરુ પણ છે તો એમને યાદ કરવાં જોઈએ. સૌથી પ્રિય બાપ, શિક્ષક અને ગુરુ જ હોય છે. એમને તો યાદ કરવાં જોઈએ. બાબા યુક્તિઓ તો ઘણી બતાવે છે. તમે સાધુ-સંત વગેરેને પણ નિમંત્રણ આપી શકો છો. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. પુરુષાર્થ કરી પોતાની ભવિષ્ય કમાણીમાં લાગી જવાનું છે, ડ્રામામાં હશે તો કરી લઈશું, આ કહીને પુરુષાર્થ હીન નથી બનવાનું.
2. આખાં દિવસમાં જે પણ પાપ થાય છે કે કોઈને દુઃખ આપો છો તે નોંધ કરવાનું છે. સચ્ચાઈ થી બાપને સંભળાવાનું છે, સાફ દિલ બની એક બાપ ની યાદ થી બધાં હિસાબ ચૂકતું કરવાનાં છે.

વરદાન :- દરેક સંકલ્પ કે કર્મ ને શ્રેષ્ઠ અને સફળ બનાવવા વાળા જ્ઞાન સ્વરૂપ સમજદાર ભવ જે જ્ઞાન સ્વરૂપ, સમજદાર બનીને કોઈ પણ સંકલ્પ કે કર્મ કરે છે, તે સફળતા મૂર્ત બને છે. એનું જ યાદગાર ભક્તિમાર્ગ માં કાર્ય પ્રારંભ કરતાં સમયે સ્વસ્તિકા બનાવે છે કે ગણેશ ને નમન કરે છે. આ સ્વસ્તિકા, સ્વ સ્થિતિમાં સ્થિત થવું અને ગણેશ નોલેજકુલ સ્થિતિ નું સૂચક છે. આપ બાળકો જ્યારે સ્વયં નોલેજકુલ બની દરેક સંકલ્પ અથવા કર્મ કરો છો તો સહજ સફળતા નો અનુભવ થાય છે.

સ્લોગન :- બ્રાહ્મણ જીવનની વિશેષતા છે ખુશી, એટલે ખુશી નું દાન કરતાં ચાલો.

“ મીઠા બાળકો - તમારે સંગ ખૂબ સારો કરવાનો છે , ખોટા સંગ નો રંગ લાગ્યો તો પડી જશો , કુસંગ બુદ્ધિને તુચ્છ બનાવી દે છે ”

પ્રશ્ન :- હમણાં આપ બાળકોને કઈ ઉછળ આવી જોઈએ?

ઉત્તર :- તમને ઉછળ આવવી જોઈએ કે ગામ-ગામમાં જઈને સર્વિસ કરીએ. તમારી પાસે જે કંઈ છે, તે સેવા અર્થ છે. બાપ બાળકો ને સલાહ આપે છે - બાળકો, આ જૂની દુનિયા થી પોતાનો પલ્લવ આઝાદ કરો. કોઈ વસ્તુમાં મમત્વ નહીં રાખો, એનાથી દિલ નહીં લગાવો.

ગીત :- ઇસ પાપ કી દુનિયા સે

ઓમ શાંતિ ! પાપ આત્માઓની દુનિયા અને પુણ્ય આત્માઓની દુનિયા, નામ આત્માઓનું જ રખાય છે. હમણાં અહીંયા દુઃખ છે ત્યારે પોકારો છો. પુણ્ય આત્માઓની દુનિયામાં પોકારતાં નથી કે ક્યાંય લઈ જાઓ. આપ બાળકો સમજો છો, આ કોઈ પંડિત અથવા સન્યાસી શાસ્ત્રવાદી વગેરે નથી સંભળાવતાં. આ સ્વયં પણ કહે છે - હું આ જ્ઞાન નહીંતો જાણતો, રામાયણ વગેરે શાસ્ત્ર તો અનેક વાંચતા હતાં. બાકી આ જ્ઞાન હમણાં હું તમને સંભળાવું છું. આ પણ સાંભળે છે. હમણાં આ છે પાપ આત્માઓની દુનિયા. પુણ્ય આત્માઓનાં માટે ફક્ત કહેશે કે આ થઈને ગયાં છે. બસ, પૂજા કરીને આવી જશે, શિવની પૂજા કરીને આવશે. આપ બાળકો હવે કોની પૂજા કરશો? તમે જાણો છો ઊંચેથી ઊંચા ભગવાન શિવ છે, એ છે ઓબીડિયન્ટ (આજ્ઞાકારી) બાપ, શિક્ષક, ઓબીડિયન્ટ પ્રિસેપ્ટર (ગુરુ). સાથે લઈ જવાની ગેરંટી બીજા કોઈ ગુરુ વગેરે કરી ન શકે. તે પણ તે કોઈ બધાને થોડી લઈ જશે. હમણાં તમે સમુખ બેઠાં છો, અહીંયા થી પોતાનાં ઘરમાં જવાથી પણ તમે ભૂલી જશો. અહીંયા સમુખ સાંભળવાથી મજા આવશે. બાપ ઘડી-ઘડી કહે છે - બાળકો, સારી રીતે ભણો. આમાં ગફલત નહીં કરો, કુસંગ માં નહીં ફસાઓ. નહીં તો ખૂબ જ તુચ્છ બુદ્ધિ થઈ જશે. બાળકો જાણે છે અમે શું હતાં, કયા પાપ કર્યા. હવે અમે આ દેવતા બનીએ છીએ, આ જૂની દુનિયા ખતમ થવાની છે પછી અહીંયા મકાન વગેરેની શું પરવા રાખવાની છે. આ દુનિયાનું જે કંઈ છે તે ભૂલવાનું છે. નહીં તો અવરોધ નાખશે. આમાં દિલ લાગતું નથી. આપણે નવી દુનિયામાં પોતાનાં હીરા-ઝવેરાતો નાં મહેલ જઈને બનાવશું. અહીંયાનાં પૈસા વગેરે કોઈ વસ્તુ સારી લાગતી હશે તો શરીર છોડતાં સમયે એમાં મોહ ચાલ્યો જશે. મારું-મારું કરશો તો તે અંતમાં સામે આવી જશે. આ તો બધું અહીંયા ખતમ થઈ જવાનું છે. આપણે આપણી રાજધાનીમાં આવી જઈશું, આમાં શું દિલ લગાવવાનું છે. ત્યાં ખૂબ સુખ રહે છે. નામ જ છે સ્વર્ગ. હવે આપણે ચાલ્યાં પોતાનાં વતન, આ તો રાવણનું વતન છે, આપણું નથી. આનાથી છૂટવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. જૂની દુનિયાથી પલ્લવ આઝાદ કરાવે છે એટલે બાપ કહે છે કોઈ વસ્તુમાં મમત્વ નહીં રાખો. પેટ કોઈ વધારે નથી માંગતું, ફાલતુ ચીજો પર ખર્ચો ખૂબ થાય છે. આપ બાળકોને સર્વિસ કરવા માટે ઉછળ આવવી જોઈએ. ઘણાં બાળકો છે જેમને ગામ-ગામમાં સર્વિસ કરવાનો શોખ છે. બાકી જેમને સર્વિસ નો શોખ નથી, એમને શું કામના કહેશું. જેવાં બાપ તેવું બાળકોએ બનવું જોઈએ. બાપનો જ પરિચય આપવાનો છે. બાપ ને યાદ કરો અને બાપ થી વારસો લો. બાળકોને શોખ હોય - અમે બાબાની સર્વિસ પર જઈએ છે. તો બાપ પણ હિંમત વધારે છે. બાપ આવ્યા છે સર્વિસ પર, સર્વિસ માટે બધું જ છે. આ તો બાપનો પરિચય બધાને આપવાનો છે. બાપ એક જ છે. ભારતમાં આવ્યા હતાં, ભારતમાં દેવતાઓનું રાજ્ય હતું. કાલની વાત છે, લક્ષ્મી-નારાયણનું રાજ્ય હતું પછી રામ-સીતાનું. પછી વામમાર્ગ માં પડ્યાં. રાવણ રાજ્ય શરૂ થયું, સીડી નીચે ઉતર્યા હવે ફરી ચઢતી કળા સેકન્ડ ની વાત છે.

એક હોય છે રીયલ (સાચો) પ્રેમ, બીજો હોય છે આર્ટિફિશિયલ લવ (બનાવટી). સાચો પ્રેમ બાપ થી ત્યારે હોય જ્યારે પોતાને આત્મા સમજે. હમણાં આપ બાળકોનો આ દુનિયામાં આર્ટિફિશિયલ લવ છે. આ તો ખતમ થવાની છે. સર્વિસ કરવાવાળા ક્યારેય ભૂખ્યાં નથી મરી શકતાં. તો સર્વિસ નો બાળકોએ શોખ રાખવો જોઈએ. તમારી ઈશ્વરીય મિશન ખૂબ સહજ છે. કોઈ સમજતા નથી કે ધર્મ કેવી રીતે સ્થાપન થાય છે. કાઈસ્ટ આવ્યાં, ક્રિશ્ચન ધર્મ સ્થાપન કર્યો, ધર્મ વધતો ગયો. તેમની મત પર ચાલતાં-ચાલતાં પડતાં આવ્યાં, હવે આપ

બાળકોએ દેહી-અભિમાની બનવાનું છે. અડધોકલ્પ રાવણ રાજ્યમાં આપણે બાપ ને ભૂલી ગયાં, હવે બાપએ આવીને સુજાગ કર્યા છે. બાબા કહે ડ્રામા અનુસાર તમારે પડવાનું જ હતું. તમારો પણ દોષ નથી. રાવણ રાજ્યમાં દુનિયાની આવી હાલત થઈ જાય છે. બાપ કહે છે હવે હું આવ્યો છું ભણાવવાં. તમે ફરીથી પોતાની રાજાઈ લો. હું બીજી કોઈ તકલીફ નથી આપતો. એક તો બજારની છી-છી ગંદી ચીજો નહીં ખાઓ અને મામેકમ યાદ કરો. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો - આ ડ્રામા નું ચક્ર છે, જે ફરી રીપીટ (પુનરાવર્તન) થશે. તમારી બુદ્ધિમાં ડ્રામાનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન છે. તમે કોઈને પણ સમજાવી શકો છો. પહેલાં તો બાપ ની યાદ રહેવી જોઈએ. સર્વિસ માટે આપસમાં મળીને સાથી બનાવી લેવાં જોઈએ. માતાઓને પણ નીકળવું જોઈએ. આમાં ડરવાની કોઈ વાત નથી. ચિત્ર વગેરે બધું તમને મળશે. તમારી સર્વિસ વધારે થશે. કહેશે તમે ચાલ્યાં જાઓ છો, પછી અમને કોણ શીખવાડશે? બોલો, અમે સર્વિસ કરવા માટે તૈયાર છીએ. મકાન વગેરેનો પ્રબંધ કરો. અનેકોનાં કલ્યાણ અર્થ નિમિત્ત બની જશે. બાબા સર્વિસનો ઉમંગ અપાવે છે. બાળકોમાં હિંમત છે, તો સર્વિસ પણ વધે છે. આ કોઈ મેળો નથી જે ૧૦-૧૫ દિવસ મેળો ચાલ્યો પછી ખલાસ. આ મેળો તો ચાલતો જ રહે છે. અહીંયા આત્માઓ અને પરમાત્મા નું મિલન થાય છે, જેને જ સાચો મેળો કહેવાય છે. એ તો હમણાં ચાલી જ રહ્યો છે. મેળો બંધ ત્યારે થશે જ્યારે સર્વિસ પૂરી થશે. ડ્રામા અનુસાર બાળકોને સર્વિસ નો ખુબજ શોખ જોઈએ. જે બેહદનાં બાપમાં નોલેજ છે, તે બાળકોને બુદ્ધિમાં છે. ઊંચેથી ઊંચા બાપ થી આપણે કેટલાં ઊંચા બનતાં આવ્યાં છીએ. એવી-એવી પોતાનાથી વાતો કરવાની છે. આપસમાં સેમિનાર કરવાનું છે. બાબા થી સલાહ લઈ સર્વિસ માં લાગી જાઓ. કોઈ મદદની દરકાર હોય તો બાબા દુલ્હેલાલ બેઠાં છે. આ બધું ડ્રામામાં નોંધ છે. ફિકર ની કોઈ વાત નથી. નહીં તો સ્થાપના કેવી રીતે થશે. બીજી વાત આ પણ છે, જે કરશે તે પામશે. હમણાં આપ બાળકો પથ્થર બુદ્ધિ થી હીરા જેવાં બનો છો. બાપ જ્ઞાન થી એટલાં સીધા કરે, માયા પછી નાક થી પકડી ને પીઠ જ અપાવી દે છે.

આપ બાળકોએ સંગ ખુબ સારો કરવો જોઈએ. ખોટા સંગનો રંગ લાગવાથી નીચે પડશો. બાબા બાઈસ્કોપ (સિનેમા) વગેરે જોવાની મનાઈ કરે છે. જેમને બાઈસ્કોપ ની આદત પડી તે પતિત બન્યાં વગર રહી નહીં શકશે. અહીંયા દરેક ની એક્ટિવિટી (પ્રવૃત્તિ) ખરાબ છે, નામ જ છે વેશ્યાલય. બાપ શિવાલય સ્થાપન કરી રહ્યાં છે. વેશ્યાલય ને પૂરી આગ લાગવાની છે. કુંભકરણની જેમ આસુરી નિંદ્રા માં સૂતેલાં છે. તમે સમજો છો કે આપણે શિવાલયમાં જઈ રહ્યાં છીએ. પહેલાં આપણે પણ વાંદરા જેવાં હતાં, આનાં પર રામાયણ માં પણ વાર્તા છે. હવે તમે બાપનાં મદદગાર બન્યાં છો. તમે પોતાની શક્તિથી રાજ્ય સ્થાપન કરી રહ્યાં છો. પછી આ રાવણ રાજ્ય ખલાસ થઈ જવાનું છે. આપ બાળકોને અનેક પ્રકારની યુક્તિઓ બતાવતાં રહે છે. કોઈને દાન નહીં કરશો તો પણ કેવી રીતે મળશે. પહેલાં-પહેલાં ૧૦-૧૫ ને રસ્તો બતાવી ને પછી ભોજન ખાવું જોઈએ. પહેલાં શુભ કામ કરીને આવો, આમાં જ તમારું કલ્યાણ છે. કોઈ પણ દેહધારી ને યાદ નહીં કરો. આ તો પતિત દુનિયા છે. પતિત-પાવન એક બાપ ને યાદ કરો તો પાવન દુનિયાનાં માલિક બની જશો. અંત મતિ સો ગતિ થઈ જશે. તો કોઈને ને કોઈને સંદેશ સંભળાવીને પછી આવીને ભોજન ખાવું જોઈએ. તમે બધાને આજ બતાવતા રહો કે બાપને યાદ કરવાથી આટલા ઊંચા બની જશો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

રાત્રી ક્લાસ - ૧૭ - ૩ - ૬૮

ક્યારે પણ કોઈ ભાષણ વગેરે કરવાનું હોય તો આપસમાં મળીને બે-ચાર વખત પૂર્વતૈયારી કરો, પોઇન્ટસ એડિશન કરેકશન (સુધારી-વધારો) કરી તૈયાર કરો તો પછી રિફાઇન ભાષણ કરશો. મૂળ એક વાત પર (ગીતાનાં ભગવાન પર) જ તમે વિજય પામ્યાં તો પછી બધી વાતોમાં વિજય થઈ જશે, એનાં માટે કોન્ફરન્સ (સંમેલન) તો થશે ને! સમજતાં રહેશે ઝાડની વૃદ્ધિ તો જરૂર થવાની છે. માયાનાં તોફાન તો બધાને લાગે છે. વધારે કરીને લખે છે બાબા અમે કામની ચમાટ ખાધી, આને કહેવાય છે કરેલી કમાણી ચટ. ક્રોધ વગેરે કર્યો તો કહેશે કંઈક ખોટ પડી. આને માટે સમજાવવું પડે છે, કામ પર જીત પહેરી જગત જીત બને છે. કામ થી હારે હાર થાય છે. કામથી હારવા વાળા ની કમાણી ચટ થઈ જાય છે, દંડ પડી જાય છે. મંઝિલ ખુબ ઊંચી છે એટલે ખુબ ખબરદારી રાખવી પડે છે. આપ બાળકો જાણો છો ૫૦૦૦ વર્ષ પહેલાં પણ આપણને બાદશાહી મળી હતી. હવે

ફરીથી દેવી રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે. આ ભણતર થી આપણે એ રાજધાનીમાં જઈએ છીએ, બધો આધાર છે ભણતર પર. ભણતર અને ધારણા થી જ બાપ સમાન બનશો. રજીસ્ટર પણ જોઈએ ને જે ખબર પડે કેટલાં ને આપસમાન બનાવ્યાં. જેટલી વધારે ધારણા કરશો એટલાં જ મીઠા બનશો. ખૂબ પ્રેમાળ બાળકો જોઈએ. આપ બાળકોનાં માટે જ તે દિવસ આવ્યો આજે, જેનાં માટે મનુષ્ય ખૂબ કોશિશ કરે છે કે મુક્તિમાં જઈએ. બાપ બધાને સાથે જ મુક્તિ જીવનમુક્તિ આપે છે. જે દેવતા બનવાનો પુરુષાર્થ કરે છે તેજ જીવનમુક્તિ માં આવશે. બાકી બધાં મુક્તિમાં જશે. હિસાબ એક્યુરેટ (સચોટ) નથી નિકાળી શકાતો. કોઈ તો રહેશે પણ. વિનાશનો સાક્ષાત્કાર કરશે. આ સોનેરી સમય પણ જોશે. દરેક વાત માં પુરુષાર્થ કરવાનો હોય છે. એવું પણ નહીં યાદ માં બેસશો તો કામ થઈ જશે. મકાન મળી જશે. ના. એ તો ડ્રામામાં જે છે તે જ થાય છે, આશ ન રાખવી જોઈએ. પુરુષાર્થ કરવાનો હોય છે. બાકી થાય છે તે જ જે ડ્રામામાં નોંધ છે. આગળ ચાલી તમારી વૃત્તિ પણ ભાઈ-ભાઈ ની થઈ જશે. જેટલો પુરુષાર્થ કરશો એટલી તે વૃત્તિ રહેશે. આપણે અશરીરી આવ્યા હતાં. ૮૪ જન્મનું ચક્ર પૂરું કર્યું. હવે બાપ કહે છે કર્માતીત અવસ્થામાં જવાનું છે.

તમારે હકીકતમાં કોઈથી પણ શાસ્ત્રો વગેરે પર વિવાદ કરવાની દરકાર નથી. મૂળ વાત છે જ યાદની અને સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને સમજવાનું છે. ચક્રવર્તી રાજા બનવાનું છે. આ ચક્રને જ ફક્ત સમજવાનું છે. આનું જ ગાયન છે સેકન્ડમાં જીવનમુક્તિ. આપ બાળકોને વન્ડર લાગતું હશે, અડધો કલ્પ ભક્તિ ચાલે છે. જ્ઞાન રીંચક નથી. જ્ઞાન છે જ બાપ ની પાસે. બાપ દ્વારા જ જાણવાનું છે. આ બાપ કેટલા અનકોમન (અસાધારણ) છે, એટલે કોટોમાં કોઈ નીકળે છે. તે શિક્ષક એવું થોડી કહેશે. આ તો કહે છે હું જ બાપ, શિક્ષક, ગુરુ છું. તો મનુષ્ય સાંભળીને વન્ડર ખાશે. ભારતને મધરકન્ટ્રી (માતૃભૂમિ) કહે છે કારણકે અંબાનું નામ ખૂબ પ્રખ્યાત છે. અંબાનાં મેળા પણ ખૂબ લાગે છે. અંબા મીઠો અક્ષર છે. નાનાં બાળકો પણ માં ને પ્રેમ કરે છે ને કારણ કે માં ખવડાવે પીવડાવે સંભાળે છે. હવે અંબા નાં બાબા પણ જોઈએ ને. આ તો બાળકી છે એડોપ્ટેડ (દત્તક), આનો પતિ તો છે નહીં. આ નવી વાત છે ને. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા જરૂર એડોપ્ટ કરતાં હશે. આ બધી વાતો બાપ જ આવીને આપ બાળકો ને સમજાવે છે. કેટલાં મેળા લાગે છે, પૂજા થાય છે, કારણ કે આપ બાળકો સર્વિસ કરો છો. મમ્મા એ જેટલાને ભણાવ્યાં હશે એટલું બીજા કોઈ ભણાવી ન શકે. મમ્મા નો નામાચાર ખૂબ છે, મેળા પણ ખૂબ લાગે છે. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો, બાપ એ જ આવીને રચનાનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું બધું રહસ્ય આપ બાળકોને સમજાવ્યું છે. તમને બાપનાં ઘરની પણ ખબર પડી છે. બાપ થી જ પ્રેમ છે, ઘર થી પણ પ્રેમ છે. આ જ્ઞાન તમને હમણાં મળે છે. આ ભણતરથી કેટલી કમાણી થાય છે. તો ખુશી થવી જોઈએ ને અને તમે છો બિલકુલ સાધારણ. દુનિયાને ખબર નથી, બાબા આવીને આ નોલેજ સંભળાવે છે. બાપ જ આવીને બધી નવી-નવી વાતો બાળકોને સંભળાવે છે. નવી દુનિયા બને છે બેહદનાં ભણતર થી. જૂની દુનિયા થી વૈરાગ્ય આવી જાય છે. આપ બાળકોનાં અંદરમાં જ્ઞાનની ખુશી રહે છે. બાપને અને ઘરને યાદ કરવાનું છે. ઘરે તો બધાને જવાનું જ છે. બાપ તો બધાને કહેશે ને બાળકો હું તમને મુક્તિ જીવનમુક્તિ નો વારસો આપવા આવ્યો છું. પછી ભૂલી કેમ જાઓ છો! હું તમારો બેહદ નો બાપ છું, રાજયોગ શીખવાડવાં આવ્યો છું. તો શું તમે શ્રીમત પર નહીં ચાલશો. પછી તો ખૂબ ઘાટો પડી જશે. આ છે બેહદ ની ખોટ. બાપનો હાથ છોડ્યો તો કમાણી માં ખોટ પડી જશે. અચ્છા-ગુડનાઈટ. ઓમ શાંતિ.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આ દુનિયાનું જે કાંઈ છે તેને ભૂલવાનું છે. બાપ સમાન ઓબીડિયન્ટ (આજ્ઞાકારી) બની સર્વિસ કરવાની છે. બધાને બાપ નો પરિચય આપવાનો છે.
2. આ પતિત દુનિયા માં સ્વયં સ્વયંને કુસંગ થી બચાવવાનું છે. બજારનું ગંદુ ભોજન નથી ખાવાનું, બાઈસ્કોપ નથી જોવાનું.

વરદાન :-

પરમાત્મ યાદ નાં ખોળામાં સમાવા વાળા સંગમયુગી શ્રેષ્ઠ ભાગ્યવાન આત્મા ભવ સંગમયુગ સતયુગી સ્વર્ગથી પણ શ્રેષ્ઠ છે કારણ કે હમણાં નું ગાયન છે અપ્રાપ્ત નથી કોઈ વસ્તુ બ્રાહ્મણોનાં સંસારમાં. એક બાપ મળ્યાં તો બધુંજ મળ્યું. હમણાં આપ બાળકો ક્યારેક અતીન્દ્રિય સુખનાં ઝૂલામાં ઝૂલો છો, ક્યારેક ખુશી, ક્યારેક શાંતિ, ક્યારેક જ્ઞાન, ક્યારેક આનંદ અને ક્યારેક પરમાત્મ ખોળાનાં ઝૂલામાં ઝૂલતાં. પરમાત્મ ખોળો છે - યાદની લવલીન અવસ્થા. આ ખોળો સેકન્ડમાં અનેક જન્મોનાં દુખ-દર્દ ભુલાવી દે છે. તો આ શ્રેષ્ઠ સંસ્કાર ને સદા સ્મૃતિ માં રાખી ભાગ્યવાન આત્મા બનો.

સ્લોગન :- એવાં સપૂત બનો જે બાબા તમારાં ગીત ગાએ અને તમે બાબા નાં ગીત ગાઓ.

“ મીઠા બાળકો - તમારું મુખ હમણાં સ્વર્ગનાં તરફ છે , તમે નર્ક થી કિનારો કરી સ્વર્ગનાં તરફ જઈ રહ્યાં છો , એટલે બુદ્ધિ નો યોગ નર્ક થી નિકાળી દો ”

પ્રશ્ન :- સૌથી ઊંચી અને સૂક્ષ્મ મંજિલ કઈ છે, તેને પાર કોણ કરી શકે છે?

ઉત્તર :- આપ બાળકો સ્વર્ગનાં તરફ મુખ કરો છો, માયા તમારું મુખ નર્ક તરફ ફેરવી દે છે, અનેક તોફાન લાવે છે, એ જ તોફાનોને પાર કરવાં - આ છે સૂક્ષ્મ મંજિલ. આ મંજિલ ને પાર કરવા માટે નષ્ટોમોહા બનવું પડે. નિશ્ચય અને હિંમતનાં આધાર પર આને પાર કરી શકો છો. વિકારીઓ નાં વચમાં રહેતાં નિર્વિકારી હંસ બનવું - આજ છે મહેનત.

ગીત :- નિર્બલ સે લડાઈ બલવાન કી

ઓમ શાંતિ ! બાળકો જે સેન્સિબલ (સમજદાર) છે તે અર્થ તો સારી રીતે સમજે છે, જેમનો બુદ્ધિયોગ શાંતિધામ અને સ્વર્ગ તરફ છે એમને જ તોફાન લાગે છે. બાપ તો હમણાં તમારું મુખ ફેરવે છે. અજ્ઞાનકાળ માં પણ જૂનાં ઘર થી મુખ ફરી જાય છે પછી નવાં ઘરને યાદ કરતાં રહે છે - ક્યારે તૈયાર થાય! હમણાં બાળકોને પણ ધ્યાન માં છે, ક્યારે અમારાં સ્વર્ગની સ્થાપના થાય પછી સુખધામ માં આવશું. આ દુઃખધામ થી તો બધાએ જવાનું છે. આખી સૃષ્ટીનાં મનુષ્યમાત્ર ને બાપ સમજાવતાં રહે છે-બાળકો હમણાં સ્વર્ગનાં દ્વાર ખુલી રહ્યાં છે. હવે તમારો બુદ્ધિયોગ સ્વર્ગ તરફ જવો જોઈએ. હેવન (સ્વર્ગ) માં જવાવાળા ને કહેવાય છે પવિત્ર. હેલ (નર્ક) માં જવાવાળા ને અપવિત્ર કહેવાય છે. ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહેતાં પણ બુદ્ધિયોગ સ્વર્ગ તરફ લગાડવાનો છે. સમજો બાપ નો બુદ્ધિયોગ સ્વર્ગ તરફ અને બાળકોનો નરક તરફ છે તો બંને એક ઘરમાં રહી કેવી રીતે શકે. હંસ અને બગલા ભેગાં રહી ન શકે. ખુબ મુશ્કેલ છે. તેમનો બુદ્ધિયોગ છે જ પ વિકારો તરફ. તે નરક તરફ જવાવાળા, તે સ્વર્ગ તરફ જવાવાળા, બંને ભેગાં રહી ન શકે. ઊંચી મંજિલ છે. બાપ જુએ છે મારાં બાળકોનું મુખ નરક તરફ છે, નરક તરફ ગયાં વગર રહી નથી શકતાં, પછી શું કરવું જોઈએ! જરૂર ઘર માં ઝઘડા ચાલશે. કહેશે આ પણ કોઈ જ્ઞાન છે. બાળક લગ્ન ન કરે.... ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહે તો ઘણાં છે ને. બાળકનું મુખ નરક તરફ છે, તે ઈચ્છે છે નર્કમાં જઈએ. બાપ કહે નર્ક તરફ બુદ્ધિયોગ નહીં રાખો. પરંતુ બાપનું પણ કહેવું માનતા નથી. પછી શું કરવું પડે? આમાં ખુબ જ નષ્ટોમોહા સ્થિતિ જોઈએ. આ બધું જ્ઞાન આત્મા માં છે. બાપ ની આત્મા કહે છે આમને મેં ક્રિયેટ (રચ્યા) કર્યા છે, મારું કહેવું નથી માનતા. કોઈ તો બ્રાહ્મણ પણ બન્યાં છે પાછી બુદ્ધિ ચાલી જાય છે નરક તરફ. તો તે જેમ કે એકદમ રસાતાળ માં ચાલ્યાં જશે.

બાળકોને સમજાવાયું છે - આ છે જ્ઞાનસાગર નો દરબાર. ભક્તિમાર્ગ માં ઈન્દ્રનો દરબાર પણ ગવાયેલ છે. પુખરાજ પરી, નીલમ પરી, માણેક પરી, ખુબજ નામ રાખેલાં છે. કારણ કે જ્ઞાન ડાન્સ કરે છે ને. અનેક પ્રકારની પરીઓ છે. તે પણ પવિત્ર જોઈએ. જો કોઈ અપવિત્ર ને લઈ આવે તો દંડ પડી જશે. આમાં ખુબ જ પાવન જોઈએ. આ મંજિલ ખુબ ઊંચી છે એટલે ઝાડ જલ્દી-જલ્દી વૃદ્ધિ ને નથી પામતું. બાપ જે જ્ઞાન આપે છે તેને કોઈ જાણતું નથી. શાસ્ત્રોમાં પણ આ જ્ઞાન નથી એટલે થોડો નિશ્ચય થયો પછી માયા એક જ થપ્પડ થી પાડી દે છે. તોફાન છે ને. નાનકડો દીવો તેને તો તોફાન એક જ થપ્પડ થી પાડી દે છે. બીજાઓને વિકારમાં પડતાં જોઈ પોતે પણ પડી જાય છે. આમાં તો વિશાળ બુદ્ધિ જોઈએ સમજવાની. ગવાયેલ પણ છે અબળાઓ પર અત્યાચાર થયાં. બાપ સમજાવે છે-બાળકો, કામ મહાશત્રુ છે, આનાથી તો તમને બહુજ નફરત થવી જોઈએ. બાબા બહુજ નફરત અપાવે છે હમણાં, પહેલાં આ વાત નહોતી. નરક તો હમણાં છે ને. દ્રૌપદી એ પોકાર્યું છે, આ હમણાં ની જ વાત છે. કેટલું સારી રીતે સમજાવાય છે. તો પણ બુદ્ધિમાં બેસતું નથી.

આ ગોળાનું ચિત્ર ખુબ સરસ છે-ગેટ વે ટૂ હેવન (સ્વર્ગનો દ્વાર). આ ગોળાનાં ચિત્ર થી ખુબ સારી રીતે સમજી શકશે. સીડી થી પણ એટલું નહીં જેટલું આનાથી સમજશે. દિવસ-પ્રતિદિવસ કરેકશન (સુધાર) પણ થતી જાય છે. બાપ કહે છે આજે તમને બિલકુલ જ નવું ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) આપું છું. પહેલાં થી થોડી બધાં ડાયરેક્શન

મળે છે. આ કેવી દુનિયા છે, આમાં કેટલું દુઃખ છે. કેટલો બાળકોમાં મોહ રહે છે. બાળક મરી જાય છે તો એકદમ દિવાના થઈ જાય, અથાહ દુઃખ છે. એવું નથી કે સાહુકાર છે, તો સુખી છે. અનેક પ્રકારની બીમારીઓ થતી રહે છે. પછી હોસ્પિટલમાં પડ્યાં રહે છે. ગરીબ જનરલ વોર્ડ માં પડ્યાં રહે છે, સાહુકારને અલગ સ્પેશિયલ રુમ મળી જાય છે. પરંતુ દુઃખ તો જેવું સાહુકારને તેવું ગરીબને થાય છે. ફક્ત તેમને જગ્યા સારી મળે છે. સંભાળ સારી થાય છે. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો આપણને બાપ ભણાવી રહ્યાં છે. બાપે અનેક વખત ભણાવ્યાં છે. પોતાનાં દિલથી પૂછવું જોઈએ અમે ભણીએ છીએ કે નહીં? કેટલાંને ભણાવીએ છીએ? જો ભણાવશો નહીં તો શું પદ મળશે! રોજ રાત્રે પોતાનો ચાર્ટ જુઓ - આજે કોઈને દુઃખ તો નથી આપ્યું? શ્રીમત કહે છે - કોઈને દુઃખ નહીં આપો અને બધાને રસ્તો બતાવો. જે આપણા જેવાં હશે તેમને ઝટ ટય થશે. આમાં વાસણ જોઈએ સોનાનું, જેમાં અમૃત રહે. જેમ કહે છે ને - સિંહણનાં દૂધ માટે સોનાનું વાસણ જોઈએ કારણ કે તેનું દૂધ બહુજ ભારે તાકાતવાળું હોય છે. તેમનો બાળકોમાં મોહ રહે છે. કોઈને જોઈને એકદમ ઊછળી પડશે. સમજશે બાળકને મારી ન નાખે. અહીંયા પણ ઘણાં છે જેમનો પતિ, બાળકો વગેરેમાં મોહ રહે છે. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો સ્વર્ગનો ગેટ ખુલે છે. કૃષ્ણનાં ચિત્રમાં બહુજ ક્લિયર (સ્પષ્ટ) લખેલું છે. આ લડાઈનાં પછી સ્વર્ગનાં ગેટ ખુલે છે. ત્યાં ખુબ થોડાં મનુષ્ય હોય છે. બાકી બધાં મુક્તિધામમાં ચાલ્યાં જાય છે. સજાઓ ખુબ ખાવી પડે છે. જે પણ પાપ કર્મ કર્યાં છે, એક-એક જન્મ નો સાક્ષાત્કાર કરાવી, સજાઓ ખાતાં રહેશે. પછી પાઈ પૈસા નું પદ પામી લેશે. યાદમાં ન રહેવાનાં કારણે વિકર્મ વિનાશ નથી થતાં.

ઘણાં બાળકો છે જે મુરલી પણ મિસ કરી લે છે, બહુજ બાળકો આમાં બેદરકાર રહે છે. સમજે છે અમે નથી વાંચી તો શું થયું! અમે તો પાર થઈ ગયા છીએ. મુરલી ની પરવા નથી કરતાં. એવાં દેહ-અભિમાની બહુજ છે, તે પોતાનું જ નુકસાન કરે છે. બાબા જાણે છે એટલે અહીંયા જ્યારે આવે છે, તો પણ પૂછું છું, ઘણી મુરલીઓ વાંચી નહીં હશે! ખબર નહિં તેમાં કોઈ સારી પોઇન્ટસ (વાત) હોય. પોઇન્ટસ તો રોજ નીકળે છે ને. એવાં પણ બહુજ સેવાકેન્દ્ર પર આવે છે. પરંતુ ધારણા કાંઈ નથી, જ્ઞાન નથી. શ્રીમત પર નહીં ચાલે તો પદ થોડી મળશે. સત બાપ, સત શિક્ષક ની ઝ્લાનિ કરાવવા થી ક્યારેય ઠોર પામી ન શકે. પરંતુ બધાં તો રાજાઓ નહીં બનશે. પ્રજા પણ બને છે. નંબરવાર પદ હોય છે ને. બધો આધાર યાદ પર છે, જે બાપથી વિશ્વનું રાજ્ય મળે છે, એમને યાદ નથી કરી શકતાં. તકદીરમાં જ નથી તો પછી તદબીર પણ શું કરશે. બાપ તો કહે છે યાદની યાત્રાથી જ પાપ ભસ્મ થશે, તો પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ ને. બાબા કાંઈ એવું પણ નથી કહેતા કે ખાવા પીવાનું નહીં ખાઓ. આ કોઈ હઠયોગ નથી. હરતાં-ફરતાં બધું કામ કરતાં, જેમ આશિક માશૂક ને યાદ કરે છે, એવી યાદ માં રહો. તેમનો તો નામ-રૂપનો પ્રેમ હોય છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ વિશ્વનાં માલિક કેવી રીતે બન્યાં? કોઈને પણ ખબર નથી. તમે તો કહો છો કાલની વાત છે. આ રાજ્ય કરતાં હતાં, મનુષ્ય તો લાખો વર્ષ કહી દે છે. માયાએ મનુષ્યને બિલકુલ જ પથ્થરબુદ્ધિ બનાવી દીધાં છે. હમણાં તમે પથ્થર બુદ્ધિ થી પારસ બુદ્ધિ બનો છો. પારસનાથ નું મંદિર પણ છે. પરંતુ તે કોણ છે, આ કોઈ નથી જાણતું. મનુષ્ય બિલકુલ જ ઘોર અંધકારમાં છે. હવે બાપ કેટલી સારી-સારી વાતો સમજાવે છે. પછી દરેક ની બુદ્ધિ પર છે. ભણાવવા વાળા તો એક જ છે. ભણાવવાવાળા તો અનેકો હોય છે. ગલી-ગલી માં તમારી સ્કૂલ થઈ જશે. ગેટ વે ટૂ હેવન. મનુષ્ય એક પણ નથી જે સમજે કે અમે નરક માં છીએ. બાપ સમજાવે છે બધાં પુજારી છે. પૂજ્ય હોય જ છે સતયુગમાં. પૂજારી હોય છે કળયુગમાં. મનુષ્ય પછી સમજે ભગવાન જ પૂજ્ય, ભગવાન જ પૂજારી બને છે. તમે જ ભગવાન છો, તમે જ આ બધો ખેલ કરો છો. તમે પણ ભગવાન, અમે પણ ભગવાન. કાંઈ પણ સમજતાં નથી, આ છે જ રાવણ રાજ્ય. તમે શું હતાં, હવે શું બનો છો. બાળકોને ખુબ નશો રહેવો જોઈએ. બાપ ફક્ત કહે છે મને યાદ કરો તો તમે પુણ્ય આત્મા બની જશો.

બાપ બાળકોને પુણ્ય આત્મા બનવાની યુક્તિ બતાવે છે - બાળકો, આ જૂની દુનિયા નો હવે અંત છે. હું હમણાં ડાયરેક્ટ (પ્રત્યક્ષ) આવેલો છું, આ છે અંતનું દાન, એકદમ સરેન્ડર (સમર્પિત) થઈ જાઓ. બાબા, આ બધું તમારું છે. બાપ તો આપવા માટે જ કરાવે છે. આમનું કંઈક ભવિષ્ય બની જાય. મનુષ્ય ઈશ્વર અર્થ દાન-પુણ્ય કરે છે, તે છે અપ્રત્યક્ષ. તેનું ફળ બીજા જન્મ માં મળે છે. આ પણ ડ્રામા માં નોંધ છે. હમણાં તો હું છું પ્રત્યક્ષ. હમણાં તમે જે કરશો તેનું રિટર્ન (વળતર) પદમ ગુણા મળશે. સતયુગમાં તો દાન-પુણ્ય વગેરેની વાત નથી હોતી. અહીંયા કોઈની પાસે પૈસા છે તો બાબા કહેશે સારું, તમે જઈને સેવાકેન્દ્ર ખોલો. પ્રદર્શનની બનાવો. ગરીબ છે તો કહેશે સારું, પોતાનાં ઘરમાં જ ફક્ત બોર્ડ લગાવી દો-ગેટ વે ટૂ હેવન. સ્વર્ગ અને નર્ક છે ને. હમણાં આપણે નર્કવાસી છીએ, આ પણ કોઈ સમજતાં નથી. જો સ્વર્ગ પધાર્યા તો પછી તેમને નર્કમાં કેમ બોલાવો છો. સ્વર્ગમાં થોડી

કોઈ કહેશે સ્વર્ગ પધાર્યા. એ તો છે જ સ્વર્ગમાં. પુનર્જન્મ સ્વર્ગ માં જ મળે છે. અહીંયા પુનર્જન્મ નર્ક માં જ મળે છે. આ વાતો પણ તમે સમજાવી શકો છો. ભગવાનુવાચ - મામેકમ યાદ કરો કારણ કે એ જ પતિત-પાવન છે, મને યાદ કરો તો તમે પૂજારી થી પૂજ્ય બની જશો. ભલે સ્વર્ગમાં સુખી તો બધાં હશે પરંતુ નંબરવાર પદ હોય છે. ખુબ મોટી મંજિલ છે. કુમારીઓ ને તો ખુબ જ સર્વિસનો જોશ આવવો જોઈએ. અમે ભારતને સ્વર્ગ બનાવીને દેખાડશું. કુમારી એ જે ૨૧ કુળનો ઉદ્ધાર કરે અર્થાત્ ૨૧ જન્મ માટે ઉદ્ધાર કરી શકે છે. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આ જૂની દુનિયાનો અંત છે, બાપ ડાયરેક્ટ આવ્યાં છે તો એકદમ સરેન્ડર (સમર્પિત) થઈ જવાનું છે, બાબા આ બધું તમારું છે... આ યુક્તિથી પુણ્યાત્મા બની જશો.
2. મુરલી ક્યારેય પણ મિસ નથી કરવાની, મુરલી માં બેદરકાર નથી રહેવાનું. એવું નહીં, અમે નથી વાંચી તો શું થયું. અમે તો પાર થઈ ગયાં છીએ. ના. આ દેહ-અભિમાન છે. મુરલી જરૂર વાંચવાની છે.

વરદાન :- નિશ્ચય નાં આધાર પર વિજયી રત્ન બની સર્વનાં પ્રતિ માસ્ટર સહારા દાતા ભવ નિશ્ચય બુદ્ધિ બાળકો વિજયી હોવાનાં કારણે સદા ખુશીમાં નાચે છે. તે પોતાનાં વિજયનું વર્ણન નથી કરતા પરંતુ વિજયી હોવાનાં કારણે તે બીજાઓની પણ હિંમત વધારે છે. કોઈને નીચા દેખાડવાની કોશિશ નથી કરતાં. પરંતુ બાપ સમાન માસ્ટર સહારા દાતા બને છે અર્થાત નીચેથી ઊંચા ઉઠાવે છે. વ્યર્થ થી સદા દૂર રહે છે. વ્યર્થ થી કિનારે થવું જ વિજયી બનવું છે. એવાં વિજયી બાળકો સર્વનાં માટે માસ્ટર સહારા દાતા બની જાય છે.

સ્લોગન :- નિઃસ્વાર્થ અને નિર્વિકલ્પ સ્થિતિ થી સેવા કરવાવાળા જ સફળતા મૂર્ત છે.

“ મીઠા બાળકો - હમણાં ડ્રામાનું ચક્ર પૂરું થાય છે , તમારે ક્ષીરખંડ બનીને નવી દુનિયા માં આવવાનું છે , ત્યાં બધાં ક્ષીરખંડ છે , અહીંયા લૂણપાણી છે .”

પ્રશ્ન :- આપ ત્રિનેત્રી બાળકો કયા નોલેજ ને જાણી ને ત્રિકાળદર્શી બની ગયાં છો?

ઉત્તર :- તમને હવે આખાં વર્લ્ડ ની હિસ્ટ્રી-જોગોફીનું નોલેજ મળ્યું છે, સતયુગ થી લઈને કળયુગ અંત સુધીની હિસ્ટ્રી-જોગોફી તમે જાણો છો. તમને જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર મળ્યું છે કે આત્મા એક શરીર છોડી બીજું લે છે. સંસ્કાર આત્મામાં છે. હવે બાપ કહે છે-બાળકો, નામ-રૂપ થી ન્યારા બનો. પોતાને આત્મા અશરીરી સમજો.

ગીત :- ધીરજ ધર મનુવા

ઓમ શાંતિ ! કલ્પ-કલ્પ બાળકોને કહેવાય છે અને બાળકો જાણે છે, દિલ થાય છે કે જલ્દી સતયુગ થઈ જાય તો આ દુઃખ થી છૂટી જઈએ. પરંતુ ડ્રામા ખૂબ ધીરે-ધીરે ચાલવાવાળો છે. બાપ ધીરજ આપે છે બાકી થોડાં દિવસ છે. મોટા-મોટા દ્વારા પણ અવાજ સાંભળતા રહેશો દુનિયા બદલવાની છે. જે પણ મોટા-મોટા છે પોપ જેવાં, તે પણ કહે છે દુનિયા બદલવાની છે. અચ્છા, પછી શાંતિ કેવી રીતે થશે? આ સમયે બધાં લૂણપાણી છે. હમણાં આપણે ક્ષીરખંડ થઈ રહ્યાં છીએ. તે તરફ દિવસ-પ્રતિદિવસ લૂણપાણી થતાં જાય છે. આપસમાં લડી-ઝઘડી ખતમ થવાનાં છે, તૈયારીઓ થઈ રહી છે. આ ડ્રામા નું ચક્ર હવે પૂરું થાય છે. જૂની દુનિયા પૂરી થાય છે. નવી દુનિયાની સ્થાપના થઈ રહી છે. નવી દુનિયા સો જૂની, જૂની સો નવી દુનિયા ફરી બનશે. આને દુનિયાનું ચક્ર કહેવાય છે જે ફરતું રહે છે. એવું નહીં, લાખો વર્ષ પછી જૂની દુનિયા નવી થશે. ના. આપ બાળકો સારી રીતે જાણી ચૂક્યાં છો, ભક્તિ બિલકુલ જ અલગ છે. ભક્તિનું કનેક્શન રાવણની સાથે છે. જ્ઞાનનું કનેક્શન રામની સાથે છે. આ તમે હમણાં સમજી રહ્યાં છો. હમણાં બાપ ને બોલાવે પણ છે - હેં પતિત-પાવન આવો, આવીને નવી દુનિયા સ્થાપન કરો. નવી દુનિયામાં જરૂર સુખ હોય છે. હવે બાળકો નાનાં કે મોટાં બધાં જાણી ગયા છે કે હવે ઘરે જવાનું છે. આ નાટક પૂરું થાય છે. આપણે ફરીથી સતયુગમાં જઈશું ફરી ૮૪ જન્મોનું ચક્ર લગાડવાનું છે. સ્વ આત્મા ને દર્શન થાય છે-સૃષ્ટિ ચક્રનું અર્થાત્ આત્માને જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર મળ્યું છે, તેને કહેવાય છે ત્રિનેત્રી. હમણાં તમે ત્રિનેત્રી છો બીજા બધાં મનુષ્યને આ સ્થૂળ નેત્ર છે. જ્ઞાનનું નેત્ર કોઈને નથી. ત્રિનેત્રી બને ત્યારે ત્રિકાળદર્શી બને કારણ કે આત્માને જ્ઞાન મળે છે ને. આત્મા જ એક શરીર છોડી બીજું લે છે. સંસ્કાર આત્મામાં રહે છે. આત્મા અવિનાશી છે. હવે બાપ કહે છે નામ-રૂપ થી ન્યારા બનો. પોતાને અશરીરી સમજો. દેહ નહીં સમજો. આ પણ જાણો છો આપણે અડધાકલ્પ થી પરમાત્માને યાદ કરતાં આવ્યાં છીએ. આમાં જ્યારે વધારે દુઃખ હોય છે ત્યારે વધારે યાદ કરે છે, હમણાં કેટલું દુઃખ છે. પહેલાં આટલું દુઃખ નહોતું. જ્યાર થી બહારવાળા આવ્યા છે ત્યાર થી આ રાજાઓ પણ આપસમાં લડે છે. જુદા-જુદા થયાં છે. સતયુગ માં તો એક જ રાજ્ય હતું.

હમણાં આપણે સતયુગ થી લઈને કળયુગ અંત સુધી હિસ્ટ્રી-જોગોફી સમજી રહ્યાં છીએ. સતયુગ-ત્રેતા માં એક જ રાજ્ય હતું. એવી એક જ ડીનાયસ્ટી (રાજાઈ) કોઈની હોતી નથી. કિશ્વનમાં પણ જુઓ ફૂટ (દરાર) છે, ત્યાં તો આખું વિશ્વ એકનાં હાથમાં રહે છે. તે ફક્ત સતયુગ-ત્રેતામાં જ હોય છે. આ બેહદની હિસ્ટ્રી-જોગોફી હમણાં તમારી બુદ્ધિમાં છે. બીજા કોઈ સતસંગમાં હિસ્ટ્રી-જોગોફી અક્ષર નહીં સાંભળશો. ત્યાં તો રામાયણ, મહાભારત વગેરે જ સાંભળો છો. અહીંયા તે વાતો છે નહીં. અહીંયા છે વર્લ્ડ ની હિસ્ટ્રી-જોગોફી. તમારી બુદ્ધિમાં છે ઊંચેથી ઊંચા આપણા બાપ છે. બાપનો ધન્યવાદ છે જેમણે બધું જ્ઞાન સંભળાવ્યું છે. એક આત્માઓનું ઝાડ છે, બીજુ છે મનુષ્યો નું ઝાડ. મનુષ્યોનાં ઝાડમાં ઉપર માં કોણ છે? ગ્રેટ-ગ્રેટ ગ્રેન્ડ ફાધર બ્રહ્મા ને જ કહેશે. આ જાણે છે બ્રહ્મા મુખ્ય છે પરંતુ બ્રહ્માની પાછળ શું હિસ્ટ્રી-જોગોફી છે, આ કોઈ નથી જાણતું. હમણાં તમારી બુદ્ધિ માં છે-ઊંચેથી ઊંચા બાપ રહે પણ છે પરમધામ માં. પછી સૂક્ષ્મવતનની પણ તમને ખબર છે. મનુષ્ય જ ફરિશ્તા બને છે, એટલે સૂક્ષ્મવતન દેખાડ્યું છે. તમે આત્માઓ જાઓ છો, શરીર તો સૂક્ષ્મવતન માં નહિ જશે. જાય કેવી રીતે છે, તેને કહેવાય છે ત્રીજું નેત્ર, દિવ્ય-દૃષ્ટિ અથવા ધ્યાન પણ કહે છે. તમે ધ્યાનમાં બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકરને જુઓ છો.

લોકો દેખાડે છે-શંકર નાં આંખ ખોલવાથી વિનાશ થઈ જાય છે. હવે એનાથી તો કોઈ સમજી ન શકે. હમણાં આપ જાણો છો વિનાશ તો ડ્રામા અનુસાર થવાનો જ છે. આપસમાં લડીને વિનાશ થઈ જશે. બાકી શંકર શું કરે છે! આ ડ્રામા અનુસાર નામ રાખી દીધું છે. તો સમજાવું પડે છે. બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર ત્રણ છે. સ્થાપના માટે બ્રહ્માને રાખ્યાં છે, પાલના માટે વિષ્ણુને, વિનાશ માટે શંકરને રાખી દીધાં છે. હકીકતમાં આ બન્ધો-બનાવેલ ડ્રામા છે. શંકરનો પાર્ટ કંઈ પણ છે નહીં. બ્રહ્મા અને વિષ્ણુ નો પાર્ટ તો આખાં કલ્પમાં છે. બ્રહ્મા સો વિષ્ણુ, વિષ્ણુ સો બ્રહ્મા. બ્રહ્માનાં પણ ૮૪ જન્મ પુરા થયાં તો વિષ્ણુના પણ પુરા થયાં. શંકર તો જન્મ-મરણ થી ન્યારા છે એટલે શિવ અને શંકર ને પછી મળાવી દીધાં છે. હકીકતમાં શિવનો તો ખૂબ પાર્ટ છે, ભણાવે છે.

ભગવાનને કહેવાય છે નોલેજકુલ. જો તેઓ પ્રેરણાથી કાર્ય કરે તો સુષ્ટિ ચક્રનું જ્ઞાન કેવી રીતે આપે! એટલે બાપ સમજાવે છે-બાળકો, પ્રેરણા ની તો કોઈ વાત જ નથી. બાપને તો આવવું પડે છે. બાપ કહે - બાળકો, મારામાં સુષ્ટિ ચક્ર નું જ્ઞાન છે. મને આ પાર્ટ મળેલો છે એટલે મને જ જ્ઞાન સાગર નોલેજકુલ કહે છે. નોલેજ કોને કહેવાય છે, તે તો જ્યારે મળે ત્યારે ખબર પડે. મળ્યું જ નથી તો અર્થ કેવી રીતે ખબર પડે. પહેલાં તમે પણ કહેતાં હતાં ઈશ્વર પ્રેરણા કરે છે. તે બધુંજ જાણે છે. આપણે જે પાપ કરીએ છે, ઈશ્વર જુએ છે. બાબા કહે છે આ ધંધો હું નથી કરતો. આ તો જેવાં કર્મ કરે છે તેની પોતે જ સજા ભોગવે છે, હું કોઈને નથી આપતો. ન કોઈ પ્રેરણાથી સજા આપીશ. હું પ્રેરણાથી કરું તો જાણે મેં સજા આપી. કોઈ ને કહેવું કે આમને મારો, આ પણ દોષ છે. કહેવાવાળા પણ ફસાઈ જાય. શંકર પ્રેરણા આપે તો તે પણ ફસાઈ જાય. બાપ કહે છે હું તો આપ બાળકોને સુખ આપવા વાળો છું. તમે મારી મહિમા કરો છો-બાબા આવી ને દુઃખ હરો. હું થોડી દુઃખ આપુ છું.

હમણાં આપ બાળકો બાપનાં સમ્મુખ બેઠાં છો તો કેટલી ખુશી થવી જોઈએ! અહીંયા ડાયરેક્ટ ભાસના આવે છે. બાબા આપણને ભણાવે છે. આને મેળો કહેવાય છે. સેવાકેન્દ્ર પર તમે જાઓ છો ત્યાં કોઈ આત્માઓ, પરમાત્મા નો મેળો નહીં કહેશું. આત્માઓ પરમાત્મા નો મેળો અહીંયા લાગે છે. આ પણ તમે જાણો છો મેળો લાગેલો છે. બાપ બાળકોની વચમાં આવ્યાં છે. આત્માઓ બધી અહીંયા છે. આત્મા જ યાદ કરે છે કે બાપ આવે. આ સૌથી સારો મેળો છે. બાપ આવીને બધી આત્માઓને રાવણ રાજ્ય થી છોડાવી દે છે. આ મેળો સારો થયો ને, જેનાથી મનુષ્ય પારસબુદ્ધિ બને છે. તે એ મેળા પર તો મનુષ્ય મેલા થઈ જાય છે. પૈસા બરબાદ કરતા રહે છે, મળતું કાંઈ પણ નથી. તેને માયાવી, આસુરી મેળો કહેવાશે. આ છે ઈશ્વરીય મેળો. રાત-દિવસ નો ફરક છે. તમે પણ આસુરી મેળામાં હતાં. હમણાં છો ઈશ્વરીય મેળામાં. તમે જ જાણો છો બાબા આવેલાં છે. બધાં જાણી જાય તો ખબર નહીં કેટલી ભીડ થઈ જાય. એટલાં મકાન વગેરે રહેવા માટે ક્યાંથી લાવશું! પાછળ થી ગવાય છે ને-અહો પ્રભુ તારી લીલા. કઈ લીલા? સૃષ્ટિને બદલવાની લીલા. આ છે સૌથી મોટી લીલા. જૂની દુનિયા ખતમ થવાનાં પહેલાં નવી દુનિયાની સ્થાપના થાય છે એટલે હંમેશા કોઈને પણ સમજાવો તો પહેલાં સ્થાપના, વિનાશ પછી પાલના કહેવાનું છે. જ્યારે સ્થાપના પૂરી થાય છે ત્યારે પછી વિનાશ શરૂ થાય છે, પછી પાલના થશે. તો આપ બાળકોને આ ખુશી રહે છે-આપણે સ્વદર્શન ચક્રધારી બ્રાહ્મણ છીએ. પછી આપણે ચક્રવર્તી રાજા બનીએ છે. આ કોઈને ખબર નથી, તે દેવતાનું રાજ્ય ક્યાં ગયું. નામ-નિશાન લોપ થઈ ગયું છે. દેવતાઓને બદલે પોતાને હિન્દુ કહી દે છે. હિન્દુસ્તાનમાં રહેલા વાળા હિન્દુ છે. લક્ષ્મી-નારાયણ ને તો એવું ક્યારેય નહીં કહેશે. એમને તો દેવતા કહેવાય છે. તો હવે આ મેળામાં ડ્રામા અનુસાર તમે આવ્યાં છો. આ ડ્રામા માં નોંધ છે. ધીરે-ધીરે વૃદ્ધિ થતી રહેશે. તમારો જે કંઈ પાર્ટ ચાલી રહ્યો છે પછી કલ્પ બાદ ચાલશે. આ ચક્ર ફરતું રહે છે. પછી રાવણ રાજ્યમાં આસુરી પાલના થશે. તમે હમણાં ઈશ્વરીય બાળકો છો પછી દૈવી બાળકો પછી ક્ષત્રિય બનશો. તમે જે અપવિત્ર પ્રવૃત્તિવાળા બની ગયા હતાં તે ફરી પવિત્ર પ્રવૃત્તિવાળા બનો છો. છે તો આ પણ દૈવી ગુણવાળા મનુષ્ય ને. બાકી આટલી ભુજાઓ વગેરે આપી દીધી છે, વિષ્ણુ કોણ છે, આ કોઈ બતાવી ન શકે. મહાલક્ષ્મી ની પણ પૂજા કરે છે. જગતઅંબા થી ક્યારે ધન નથી માંગતા. ધન વધારે મળી ગયું તો કહેશે લક્ષ્મીની પૂજા કરી એટલે એમણે ભંડારો ભરી દીધો. અહીંયા તો તમે જગતઅંબા થી પામી રહ્યાં છો પરમપિતા પરમાત્મા શિવ દ્વારા, આપવાવાળા એ છે. આપ બાળકો બાપદાદા થી પણ ભાગ્યશાળી છો. જુવો, જગદંબાનો કેટલો મેળો લાગે છે, બ્રહ્માનો એટલો નહીં. બ્રહ્મા ને તો એક જ જગ્યાએ બેસાડી દીધાં છે, અજમેરમાં મોટું મંદિર છે. દેવીઓનાં મંદિર ખુબ છે કારણ કે આ સમયે તમારી ખુબ મહિમા છે. તમે ભારતની સેવા કરો છો. પૂજા પણ તમારી વધારે થાય છે. તમે લકી છો. જગતઅંબા નાં માટે એવું ક્યારેય નહીં કહેશે કે તે સર્વવ્યાપી છે. તમારી મહિમા થતી રહે

છે. બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકરને પણ સર્વવ્યાપી નથી કહેતાં, મને કહી દે છે કણ-કણમાં છે, કેટલી ઝાનિ કરે છે.

તમારી હું કેટલી મહિમા વધારું છું. ભારત માતાની જય કહે છે ને. ભારત માતા તો તમે છો ને. ધરણી નહીં. ધરણી વગેરે જે હવે તમોપ્રધાન છે, સતયુગમાં સતોપ્રધાન થઈ જાય છે એટલે કહે છે દેવતાઓનાં પગ પતિત દુનિયામાં નથી આવતાં. જ્યારે સતોપ્રધાન ધરણી હોય છે ત્યારે આવે છે. હમણાં તમારે સતોપ્રધાન બનવાનું છે. શ્રીમત પર ચાલતાં બાપ ને યાદ કરતાં રહેશો તો ઉચ્ચ પદ પામશો. આ ખ્યાલ રાખવાનો છે. યાદ કરશો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. શ્રીમત મળતી રહે છે. સતયુગમાં તમારી આત્મા પવિત્ર કંચન થઈ જાય છે, તો શરીર પણ કંચન મળે છે. સોનામાં ખાદ પડે છે તો પછી દાગીનો પણ એવો બને છે. આત્મા જુઠી તો શરીર પણ જુઠું. ખાદ પડવાથી સોનાનું મુલ્ય પણ ઓછું થઈ જાય છે. તમારું મુલ્ય હવે કાંઈ પણ નથી. પહેલા તમે વિશ્વનાં માલિક ૨૪ કેરેટ હતાં. હમણાં ૯ કેરેટ કહેશે. આ બાપ બાળકો થી રુહરિહાન કરે છે. બાળકોને બેસી પંપાળે છે, જે તમે સાંભળતાં-સાંભળતાં ચેન્જ (પરિવર્તન) થઈ જાયો છો. મનુષ્ય થી દેવતા બની જાયો છો. ત્યાં હીરા-ઝવેરાતો નાં મહેલ હશે, સ્વર્ગ તો પછી શું! ત્યાં નાં સુબીરસ વગેરે પણ તમે પીને આવો છો. ત્યાં નાં ફળો જ એટલાં મોટા-મોટા હોય છે. અહીંયા તો મળી ન શકે. સૂક્ષ્મવતન માં તો કાંઈ છે નહીં. હમણાં તમે પ્રેક્ટિકલમાં જાયો છો. આ છે આત્મા અને પરમાત્માનો મેળો, આનાથી તમે ઉજ્જવળ બનો છો.

આપ બાળકો જ્યારે અહીંયા આવો છો તો પછી ફી છો, ઘર-બાર ધંધો વગેરે ની કોઈ ચિંતા નથી. તો અહીંયા તમને યાદની યાત્રા માં રહેવાની તક સારી છે. ત્યાં તો ઘર-ઘાટ વગેરે યાદ આવતું રહેશે. અહીંયા તો કંઈ છે નહીં. રાતનાં બે વાગે ઉઠીને અહીંયા બેસી જાયો. સેવાકેન્દ્ર પર તો રાતનાં તમે જઈ નથી શકતાં. અહીંયા તો સહજ છે. શિવબાબા ની યાદમાં આવીને બેસો, બીજું કોઈ યાદ ન આવે. અહીંયા તમને મદદ પણ મળશે. સવારે (જલ્દી) સુઈ જાયો પછી સવારે ઊઠો. ૩ થી ૫ વાગ્યા સુધી આવીને બેસો. બાબા પણ આવી જશે, બાળકો ખુશ થશે. બાબા છે યોગ શિખવાડવા વાળા. આ પણ શીખવા વાળા છે તો બંને બાપ અને દાદા આવી જશે પછી અહીંયા અને ત્યાં યોગમાં બેસવાનો ફરક પણ ખબર પડશે. અહીંયા કાંઈ પણ યાદ નહીં આવશે, આમાં ફાયદો ખૂબ છે. બાબા સલાહ આપે છે-આ ખુબ સરસ થઈ શકે છે. હવે જોવો બાળકો ઉઠી શકે છે? અનેકોને સવારે ઉઠવાનો અભ્યાસ છે. તમારો સન્યાસ છે આ ૫ વિકારો નો અને વૈરાગ્ય છે આખી જૂની દુનિયા થી. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-ખ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. હમણાં સૃષ્ટિ બદલવાની લીલા ચાલી રહી છે એટલે સ્વયં ને બદલવાનું છે. ક્ષીરખંડ થઈને રહેવાનું છે.
2. સવારે ઉઠીને એક બાપની યાદમાં બેસવાનું છે, તે સમયે બીજું કોઈ પણ યાદ ન આવે. જૂની દુનિયાથી બેહદ નાં વૈરાગી બની ૫ વિકારોનો સન્યાસ કરવાનો છે.

વરદાન :- કિનારો કરવાનાં બદલે દરેક પળ બાપ નો સહારો અનુભવ કરવાવાળા નિશ્ચય બુદ્ધિ વિજયી ભવ વિજયી ભવ ની વરદાની આત્મા દરેક પળ સ્વયંને સહારાની નીચે અનુભવ કરે છે. તેમનાં મનમાં સંકલ્પ માત્ર પણ નિરાધાર અથવા અલબેલાપણા નો અનુભવ નથી થતો. ક્યારેય ઉદાસી કે અલ્પકાળનો હદનો વૈરાગ્ય નથી આવતો. તે ક્યારેક કોઈ કાર્ય થી, સમસ્યા થી, વ્યક્તિ થી, કિનારો નથી કરતાં પરંતુ દરેક કર્મ કરતાં, સામનો કરતાં, સહયોગી બનતાં, બેહદની વૈરાગ્ય વૃત્તિમાં રહે છે.

સ્લોગન :- એક બાપની કંપની (સાથ) માં રહો અને બાપને જ પોતાનાં કમ્પેનિયન (સાથી) બનાવો.

“બ્રાહ્મણ જીવન - સદા બેહદની ખુશીઓનું જીવન”

આજે બાપદાદા પોતાના હોલી (પવિત્ર) અને હેપ્પી (ખુશ) હંસોની સભા જોઈ રહ્યાં છે. બધાં હોલીની સાથે હેપ્પી પણ સદા રહો છો? હોલી અર્થાત્ પવિત્રતા ની પ્રત્યક્ષ નિશાની - હેપ્પી અર્થાત્ ખુશી સદા પ્રત્યક્ષ રુપમાં જ દેખાશે. જો ખુશી નથી તો અવશ્ય કોઈ અપવિત્રતા અર્થાત્ સંકલ્પ કે કર્મ યથાર્થ નથી ત્યારે ખુશી નથી. અપવિત્રતા ફક્ત ૫ વિકારોને નથી કહેવાતું. પરંતુ સંપૂર્ણ આત્માઓનાં માટે, દેવાત્મા બનવા વાળાનાં માટે અયથાર્થ, વ્યર્થ, સાધારણ સંકલ્પ, બોલ કે કર્મ પણ સંપૂર્ણ પવિત્રતા નહીં કહેવાશે. સંપૂર્ણ સ્ટેજ (અવસ્થા) નાં સમીપ પહોંચી રહ્યાં છો એટલે વર્તમાન સમયનાં પ્રમાણે વ્યર્થ અને સાધારણ કર્મ ન થાય આમાં પણ ચેકિંગ (તપાસ) અને ચેન્જ (પરિવર્તન) જોઈએ. જેટલાં સમર્થ અને શ્રેષ્ઠ સંકલ્પ, બોલ અને કર્મ હશે, એટલી સદા ખુશીની ઝલક, ખુશનસીબી ની ફલક અનુભવ થશે અને અનુભવ કરાવશે. બાપદાદા બધાં બાળકોની આ બંને વાતો ચેક કરી રહ્યાં હતાં કે પવિત્રતા ક્યાં સુધી ધારણ કરી છે! વ્યર્થ અને સાધારણતા હમણાં પણ ક્યાં સુધી છે? અને રુહાની ખુશી, અવિનાશી ખુશી આંતરિક ખુશી ક્યાં સુધી રહે છે! બધાં બ્રાહ્મણ બાળકોનું બ્રાહ્મણ જીવણ ધારણ કરવાનું લક્ષ જ છે સદા ખુશ રહેવું. ખુશીની જીવન વ્યતિત કરવા માટે જ બ્રાહ્મણ બન્યાં છો ન કે પુરુષાર્થ ની મહેનત કે કોઈને કોઈ મૂંઝવણ માં રહેવા માટે બ્રાહ્મણ બન્યાં છો.

રુહાની આંતરિક ખુશી કે અતીન્દ્રિય સુખ જે આખાં કલ્પમાં નથી પ્રાપ્ત થઈ શકતું તે પ્રાપ્ત કરવા માટે બ્રાહ્મણ બન્યાં છો. પરંતુ ચેક કરો કે ખુશી કોઈ સાધન નાં આધાર પર, કોઈ હદ ની પ્રાપ્તિ નાં આધાર પર, કે થોડાં સમયની સફળતા નાં આધાર પર, માન્યતા કે નામાચાર નાં આધાર પર, મનની હદની ઈચ્છાઓનાં આધાર પર અથવા આ જ સાટું લાગે છે - ભલે વ્યક્તિ, ભલે સ્થાન કે વૈભવ, એવાં મનપસંદ નાં પ્રમાણે ખુશીની પ્રાપ્તિનો આધાર તો નથી? આ આધારો થી ખુશીની પ્રાપ્તિ - આ કોઈ વાસ્તવિક ખુશી નથી. અવિનાશી ખુશી નથી. આધાર હલે તો ખુશી પણ હલી જાય. એવી ખુશી પ્રાપ્ત કરવા માટે બ્રાહ્મણ નથી બન્યાં. અલ્પકાળ ની પ્રાપ્તિ દ્વારા ખુશી આ તો દુનિયાવાળા ની પાસે પણ છે. તેમનું પણ સ્લોગન છે ખાઓ પીવો મોજ કરો. પરંતુ તે અલ્પકાળ નો આધાર સમાપ્ત થયો તો ખુશી પણ સમાપ્ત થઈ જાય. એવી રીતે જ બ્રાહ્મણ જીવનમાં પણ આ આધારો થી ખુશીની પ્રાપ્તિ થઈ તો બાકી અંતર શું થયું? ખુશીઓનાં સાગરનાં બાળકો બન્યાં છો તો દરેક સંકલ્પમાં, દરેક સેકન્ડ ખુશી ની લહેરો માં લહેરાવવા વાળા છો. સદા ખુશીઓનાં ભંડાર છો! આને કહેવાય છે હોલી અને હેપ્પી હંસ. બાપદાદા જોઈ રહ્યાં હતાં કે જે લક્ષ છે વગર કોઈ હદનાં આધારે સદા આંતરિક ખુશીમાં રહેવાનું, તે લક્ષ થી બદલાઈ અને હદની પ્રાપ્તિઓ ની નાની-નાની ગલીઓમાં ફસાઈ જવાનાં કારણે ઘણાં બાળકો લક્ષ અર્થાત્ મંઝિલ થી દૂર થઈ જાય છે. હાઈવે ને છોડીને ગલીઓમાં ફસાઈ જાય છે. પોતાનું લક્ષ, ખુશી ને છોડી હદની પ્રાપ્તિઓની પાછળ લાગી જાય છે. આજે નામ થયું કે કામ થયું ઈચ્છા પૂર્ણ થઈ તો ખુશી છે. મનપસંદ, સંકલ્પ પસંદ પ્રાપ્તિ થઈ તો ખુબ ખુશી છે. થોડું પણ ઓછું થયું તો લક્ષ ત્યાં જ રહી જાય છે. લક્ષ હદનું બની જાય એટલે બેહદની અવિનાશી ખુશી થી કિનારો થઈ જાય છે. તો બાપદાદા બાળકોથી પૂછે છે કે શું બ્રાહ્મણ એટલાં માટે બન્યાં છો? એટલે આ રુહાની જીવન અપનાવ્યું છે? આ તો સાધારણ જીવન છે. આને શ્રેષ્ઠ જીવન નથી કહેવાતું.

કોઈ પણ કર્મ કરો, ભલે કેટલી પણ મોટી સેવાનું કામ હોય પરંતુ જે સેવા આંતરિક ખુશી, રુહાની મોજ, બેહદની પ્રાપ્તિ થી નીચે લઈ આવે છે અર્થાત્ હદ માં લઈ આવે છે, આજે મોજ કાલે મૂંઝ, આજે ખુશી કાલે વ્યર્થ મૂંઝવણ માં નાખે છે, ખુશી થી વંચિત કરી દે છે, એવી સેવા ને છોડી દો પરંતુ ખુશી ને નહીં છોડો. સાચી સેવા સદા બેહદની સ્થિતિનો, બેહદની ખુશીનો અનુભવ કરાવે છે. જો એવી અનુભૂતિ નથી તો તે મિક્સ (ભેળસેળ) સેવા છે. સાચી સેવા નથી. આ લક્ષ સદૈવ રાખો કે સેવા દ્વારા સ્વ ઉન્નતી, સ્વ પ્રાપ્તિ, સંતુષ્ટતા અને મહાનતા ની અનુભૂતિ થઈ? જ્યાં સંતુષ્ટતાની મહાનતા હશે ત્યાં અવિનાશી પ્રાપ્તિની અનુભૂતિ હશે. સેવા અર્થાત્ ફૂલોનાં બગીચા ને હર્યો-ભર્યો કરવો. સેવા અર્થાત્ ફૂલોનાં બગીચા નો અનુભવ કરવો ન કે કાંટાનાં જંગલ માં ફરવું.

મૂંઝવણ, અપ્રાપ્તિ, મનની મૂંઝવણ, હમણાં-હમણાં મોજ, હમણાં-હમણાં મૂંઝ, આ છે કાંટા. આ કાંટાઓ થી કિનારો કરવો અર્થાત્ બેહદની ખુશીનો અનુભવ કરવો છે. કાંઈ પણ થઈ જાય-હદની પ્રાપ્તિ નો ત્યાગ પણ કરવો પડે, કંઈક વાતોને છોડવી પણ પડે, વાતોને છોડો પરંતુ ખુશીને નહીં છોડો. જેનાં માટે આવ્યાં છો તે લક્ષ થી કિનારે ન થઈ જાઓ. આ સૂક્ષ્મ ચેકિંગ કરો. ખુશ તો છો પરંતુ અલ્પકાળ ની પ્રાપ્તિનાં આધાર થી ખુશ રહેવું તેને જ ખુશી તો નથી સમજતાં? ક્યાંક સાઈડ સીન ને જ મંઝિલ તો નથી સમજી રહ્યાં? કારણ કે સાઈડ સીન પણ આકર્ષણ કરવાવાળા હોય છે. પરંતુ મંઝિલ ને પામવું અર્થાત્ બેહદનાં રાજ્ય અધિકારી બનવું. મંઝિલ થી કિનારો કરવાવાળા વિશ્વનાં રાજ્ય અધિકારી નથી બની શકતાં. રોયલ ફેમિલી માં પણ નથી આવી શકતાં એટલે લક્ષ ને, મંઝિલ ને સદા સ્મૃતિમાં રાખો. સ્વયં થી પૂછો - ચાલતાં-ચાલતાં ક્યાંક કોઈ હદની ગલીમાં તો નથી પહોંચી રહ્યાં! અલ્પકાળની પ્રાપ્તિ ની ખુશી, સદાકાળની ખુશનસીબી થી કિનારો તો નથી કરાવી રહી? થોડાં માં ખુશ થવાવાળા તો નથી? પોતે પોતાને ખુશ તો નથી કરી રહ્યાં? જેવી છું, તેવી છું, ઠીક છું, ખુશ છું. અવિનાશી ખુશી ની નિશાની છે - તેમને બીજાઓથી પણ સદા ખુશી ની દુવાઓ અવશ્ય પ્રાપ્ત થશે. બાપદાદા અને નિમિત્ત મોટાઓનાં સ્નેહની દુવાઓ અંદર અલૌકિક આત્મિક ખુશી નાં સાગરમાં લહેરાવાનો અનુભવ કરાવશે. અલબેલાપણ માં એ નહીં વિચારતાં હું તો ઠીક છું પરંતુ બીજા મને નથી જાણતાં. શું સૂર્યનો પ્રકાશ છુપાઈ શકે છે? સત્યતાની સુગંધ ક્યારેય સમાપ્ત નથી શકતી. છુપાઈ નથી શકતી એટલે ધોખો ક્યારેય પણ નહીં ખાતાં. આજ પાઠ પાકો કરજો. પહેલાં પોતાની બેહદની અવિનાશી ખુશી પછી બીજી વાત. બેહદની ખુશી સેવાની કે સર્વનાં સ્નેહની, સર્વ દ્વારા અવિનાશી સમ્માન પ્રાપ્ત થવાની ખુશનસીબી અર્થાત્ શ્રેષ્ઠ ભાગ્ય સ્વતઃ જ અનુભૂતિ કરાવશે. જે સદા ખુશ છે તે ખુશનસીબ છે. વગર મહેનતે, વગર ઇચ્છાએ અથવા વગર કહે સર્વ પ્રાપ્તિ સહજ થશે. આ પાઠ પાકો કર્યો?

બાપદાદા જુએ છે આવ્યાં શેના માટે છે, જવું ક્યાં છે અને જઈ ક્યાં રહ્યાં છે? હદને છોડી ફરી પણ હદમાં જ જવું તો બેહદનો અનુભવ ક્યારે કરશો! બાપદાદા ને પણ બાળકો પર સ્નેહ હોય છે. રહેમ તો નહિં કહેશે કારણ કે ભિખારી થોડી છો. દાતા, વિદાતા નાં બાળકો છો, દુઃખીઓ પર રહેમ કરાય છે. તમે તો સુખ સ્વરૂપ સુખદાતા નાં બાળકો છો. હવે સમજ્યાં શું કરવાનું છે? બાપદાદા આ વર્ષ માટે વારં-વાર ભિન્ન-ભિન્ન વાતોમાં અટેન્શન (ધ્યાન) અપાવી રહ્યાં છે. આ વર્ષ વિશેષ સ્વ પર અટેન્શન રાખવાનો સમય આપી રહ્યાં છે. દુનિયા વાળા તો ફક્ત કહે છે કે ખાઓ પીવો મોજ કરો. પરંતુ બાપદાદા કહે છે - ખાઓ અને ખવડાવો. મોજ માં રહો અને મોજ માં લાવો. અચ્છા-

સદા અવિનાશી બેહદની ખુશીમાં રહેવાવાળા, દરેક કર્મમાં ખુશનસીબ અનુભવ કરવાવાળા, સદા સર્વ ને ખુશીનો ખજાનો વેચવાવાળા, સદા ખુશીની સુગંધ ફેલાવવા વાળા, સદા ખુશીનાં ઉમંગ, ઉત્સાહની લહેરોમાં લહેરાવા વાળા, એવાં સદા ખુશી ની ઝલક અને ફલક માં રહેવાવાળા, શ્રેષ્ઠ લક્ષ ને પ્રાપ્ત કરવાવાળા શ્રેષ્ઠ આત્માઓ ને બાપદાદાનાં સદા હોલી અને હેપ્પી રહેવાનાં યાદપ્યાર અને નમસ્તે.

પાર્ટીઓ થી :-

૧ - પ્રવૃત્તિમાં રહેતાં સદા ન્યારા અને બાપનાં પ્યારા છો ને! ક્યારે પણ પ્રવૃત્તિ થી લગાવ તો નથી લાગી જતો? જો ક્યાંય પણ કોઈ થી અટેચમેન્ટ (લગાવ) છે તો તે સદા માટે પોતાનાં જીવનનું વિઘ્ન બની જાય છે એટલે સદા નિર્વિઘ્ન બની આગળ વધતા ચાલો. કલ્પ પહેલાં ની જેમ અંગદ બની અચળ અડોલ રહો? અંગદ ની વિશેષતા શું દેખાડી છે? એવો નિશ્ચયબુદ્ધિ જે પગ પણ કોઈ હલાવી ન શકે. માયા નિશ્ચય રુપી પગ ને હલાવવા માટે ભિન્ન-ભિન્ન પ્રકાર થી આવે છે. પરંતુ માયા હલી જાય તમારો નિશ્ચય રુપી પગ ન હલે. માયા સ્વયં સરેન્ડર થાય છે. તમે તો સરેન્ડર નહીં થાઓ ને! બાપનાં આગળ સરેન્ડર થાજો, માયાની આગળ નહીં, એવાં નિશ્ચયબુદ્ધિ સદા નિશ્ચિત રહે છે. જો જરા પણ કોઈ ચિંતા છે તો નિશ્ચયની ખોટ છે. ક્યારેય કોઈ વાતની થોડી એવી પણ ચિંતા થઈ જાય છે - તેનું કારણ શું હોય, જરૂર કોઈને કોઈ વાતમાં નિશ્ચય ની કમી છે. ભલે ડ્રામામાં નિશ્ચયની કમી હોય, ભલે પોતાને પોતાના માં નિશ્ચયની કમી હોય, ભલે બાપમાં નિશ્ચય ની કમી હોય. ત્રણેય પ્રકારનાં નિશ્ચય માં જરા પણ કમી છે તો નિશ્ચિત નથી રહી શકતાં. સૌથી મોટી બીમારી છે ચિંતા. ચિંતાની બીમારી ની દવા ડૉક્ટર ની પાસે પણ નથી. ટેમ્પરરી ઊંઘવાની દવા આપી દેશે પરંતુ સદા માટે ચિંતા નહીં મટાડી શકે. ચિંતા વાળા જેટલાં પ્રાપ્તિ ની પાછળ દોડે છે, એટલી પ્રાપ્તિ આગળ દૌડ લગાડે છે એટલે સદા નિશ્ચય નાં પગ અચળ

રહે. સદા એક બળ એક ભરોસો આ જ પગ છે. નિશ્ચય કહો, ભરોસો કહો, એક જ વાત છે. આવાં નિશ્ચયબુદ્ધિ બાળકો ની વિજય નિશ્ચિત છે.

૨ - સદા બાપ પર બલિહાર જવાવાળા છો? જે ભક્તિમાં વાચદો કર્યો હતો - તે નિભાવવા વાળા છો ને? શું વાચદો કર્યો? સદા આપ પર બલિહાર જઈશું. બલિહાર અર્થાત્ સદા સમર્પિત થઈ બળવાન બનવા વાળા. તો બલિહાર થઈ ગયા કે થવાવાળા છો? બલિહાર થવું એટલે મારું કાંઈ નથી. મારા-પણું સમાપ્ત. મારું શરીર પણ નહીં. તો ક્યારેય દેહ-અભિમાન માં આવો છો? મારું છે ત્યારે દેહ-ભાન આવે છે. એનાથી પણ પરે રહેવાવાળા આને કહેવાય છે - બલિહાર જવું. તો મારુ-પણું સદાનાં માટે સમાપ્ત કરતાં ચાલો. બધુંજ તમારું આ અનુભવ કરતાં ચાલો. જેટલાં વધારે અનુભવી એટલાં ઓથોરિટી સ્વરૂપ. તે ક્યારેય ધોખો નથી ખાઈ શકતાં. દુઃખની લહેરમાં નથી આવી શકતાં. તો સદા અનુભવ ની વાર્તાઓ બધાંને સંભળાવતાં રહો. અનુભવી આત્મા થોડાં સમયમાં સફળતા વધારે પ્રાપ્ત કરે છે. અચ્છા.

વિદાયનાં સમયે - ૧૪ જાન્યુઆરી મકરસંક્રાંતિ નાં યાદખ્યાર

આજ નાં દિવસનાં મહત્વ ને સદા ખાવા અને ખવડાવવાનું મહત્વ બનાવી દીધું છે. કંઈક ખાય છે, કંઈક ખવડાવે છે. તેઓ તલનું દાન કરે છે કે ખાય છે. તલ અર્થાત્ ખૂબ નાનકડી બિંદી (દાણો), કોઈ પણ વાત હોય છે - નાની હોય છે તો કહે છે આ તલ નાં સમાન છે અને મોટી હોય તો પહાડ સમાન કહેવાય છે. તો પહાડ અને તલ ખૂબ ફરક થઈ જાય છે ને. તો તલનું મહત્વ એટલે છે, કારણ કે અતિ સૂક્ષ્મ બિંદી બનો છો. જ્યારે બિંદી રૂપ બનો છો ત્યારે જ ઉડતી કળા નાં પતંગ બનો છો. તો તલ નું પણ મહત્વ છે. અને તલ સદા મીઠાશ થી સંગઠન રૂપ માં લાવે છે, એમ જ તલ નથી ખાતાં. મધુરતા અર્થાત્ સ્નેહ થી સંગઠિત રૂપમાં લાવવાની નિશાની છે. જેમ તલ માં મીઠાશ પડે છે તો સરસ લાગે છે, એમ જ તલ ખાઓ તો કડવા લાગશે પરંતુ મીઠાશ ભળી જાય છે તો ખૂબ સરસ લાગશે. તો આપ આત્માઓ પણ જ્યારે મધુરતાની સાથે સંબંધમાં આવી જાઓ છો, સ્નેહમાં આવી જાઓ છો તો શ્રેષ્ઠ બની જાઓ છો. તો આ સંગઠિત મધુરતા ની યાદગાર છે. આની પણ નિશાની છે. તો સદા સ્વયંને મધુરતાનાં આધાર થી સંગઠન ની શક્તિમાં લાવજો, બિંદુ રૂપ બનજો અને પતંગ બની ઉડતી કળામાં ઉડજો, આ છે આજનાં દિવસનું મહત્વ. તો મનાવવું અર્થાત્ બનવું. તો તમે બન્યાં છો અને તે ફક્ત થોડાં સમય માટે મનાવે છે. આમાં દાન આપવું અર્થાત્ જે પણ કાંઈ કમજોરી છે તેને દાનમાં આપી દો. નાનકડી વાત સમજી ને આપી દો. તલ સમાન સમજી ને આપી દો. મોટી વાત નહીં સમજો - છોડવું પડશે, આપવું પડશે, નહીં. તલ નાં સમાન નાનકડી વાત દાન આપવી, ખુશી-ખુશી નાનકડી વાત સમજી ને ખુશી થી આપી દો. આ છે દાનનું મહત્વ. સમજ્યાં.

સદા સ્નેહી બનજો, સદા સંગઠિત રૂપમાં ચાલજો અને સદા મોટી વાત ને નાની સમજી સમાપ્ત કરજો. આગમાં બાળી દેવી, આ છે મહત્વ. તો મનાવી લીધી ને. દૃઢ સંકલ્પ ની આગ પેટાવી. આગ પેટાવે છે ને આ દિવસે. તો સંસ્કાર પરિવર્તન દિવસ, તેઓ સંક્રાંતિ કહે છે, તમે સંસ્કાર પરિવર્તન કહેશો. અચ્છા - બધાને સ્નેહ અને સંગઠનની શક્તિ માં સદા સફળ રહેવાનાં યાદખ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ.

વરદાન :- સદા ભગવાન અને ભાગ્યની સ્મૃતિમાં રહેવાવાળા સર્વશ્રેષ્ઠ ભાગ્યવાન ભવ સંગમયુગ પર ચૈતન્ય સ્વરૂપમાં ભગવાન બાળકોની સેવા કરી રહ્યાં છે. ભક્તિમાર્ગમાં બધાં ભગવાન ની સેવા કરે પરંતુ અહીંયા ચૈતન્ય ઠાકુરો ની સેવા સ્વયં ભગવાન કરે છે. અમૃતવેલા ઉઠાડે છે, ભોગ લગાવે છે, સુવડાવે છે. રેકોર્ડ પર સૂવા અને રેકોર્ડ પર ઉઠવાવાળા, એવાં લાડલા અથવા સર્વશ્રેષ્ઠ ભાગ્યવાન આપણે બ્રાહ્મણ છીએ - આજ ભાગ્ય ની ખુશીમાં સદા ઝૂલતાં રહો. ફક્ત બાપ નાં લાડલા બનો, માયા નાં નહીં. જે માયાનાં લાડલા બને છે તે ખૂબ લાડકોડ કરે છે.

સ્લોગન :- પોતાનાં હર્ષિતમુખ ચહેરા થી સર્વ પ્રાપ્તિઓ ની અનુભૂતિ કરાવવી-સાચી સેવા છે.

સુચના :- આજે આંતરરાષ્ટ્રીય યોગ દિવસ ત્રીજો રવિવાર છે, સાંજે ૬.૩૦ થી ૭.૩૦ વાગ્યા સુધી બધાં ભાઈ-બહેનો સંગઠિત રૂપમાં એકત્રિત થઈ પ્રભુ પ્રેમમાં સમાવાનો અનુભવ કરે. સદા એ જ સ્વમાન માં બેસે કે હું આત્મા સર્વ પ્રાપ્તિઓથી સમ્પન્ન સર્વશ્રેષ્ઠ ભાગ્યવાન આત્મા છું. પ્રેમનાં સાગર બાપનાં પ્રેમની કિરણો નીકળીને

મુજ આત્મા માં સમાતી જઈ રહી છે. એ જ પ્રેમનાં પ્રકંપન ચારેય બાજુ વાતાવરણમાં ફેલાઈ રહ્યાં છે.

“ મીઠા બાળકો - તમે ફરીથી પોતાનાં ઠેકાણા પર પહોંચી ગયા છો , તમે બાપ દ્વારા રચતા અને રચના ને જાણી લીધું છે તો
ખુશી માં રોમાંચ ઉભાં થઈ જવા જોઈએ ”

પ્રશ્ન :- આ સમયે બાપ આપ બાળકો નો શ્રંગાર કેમ કરી રહ્યાં છે?

ઉત્તર :- કારણ કે હવે આપણે સજી-ધજી ને વિષ્ણુ પુરી (સાસર-ઘર) માં જવાનું છે. આપણે આ જ્ઞાન થી સજીને વિશ્વનાં મહારાજા-મહારાણી બનીએ છીએ. હમણાં સંગમયુગ પર છીએ, બાબા શિક્ષક બનીને ભણાવી રહ્યાં છે- પિયર ઘરથી સાસર ઘર લઈ જવા માટે.

ગીત :- આખિર વહ દિન આયા આજ.....

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા સ્વીટ ચિલ્ડ્રન (બાળકો), મીઠા-મીઠા સિકીલધા બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું. આપ બાળકો જ જાણો છો કે અડધોકલ્પ જે માશૂક ને યાદ કર્યા છે, છેવટે તે મળ્યાં છે. દુનિયા આ નથી જાણતી કે અમે કોઈ અડધોકલ્પ ભક્તિ કરીએ છીએ, માશૂક બાપને પોકારીએ છીએ. આપણે આશિક છીએ, એ માશૂક છે - આ પણ કોઈ નથી જાણતું. બાપ કહે છે રાવણે તમને બિલકુલ જ તુચ્છ બુદ્ધિ બનાવી દીધાં છે. ખાસ ભારતવાસિયો ને. તમે દેવી-દેવતા હતાં આ પણ ભૂલી ગયાં છો, તો તુચ્છ બુદ્ધિ થયાં. પોતાનાં ધર્મને ભૂલી જવું, આ છે તુચ્છ બુદ્ધિનું કામ. હમણાં આ ફક્ત તમે જ જાણો છો. આપણે ભારતવાસી સ્વર્ગવાસી હતાં. આ ભારત સ્વર્ગ હતું. થોડો જ સમય થયો છે. ૧૨૫૦ વર્ષ તો સતયુગ હતું અને ૧૨૫૦ વર્ષ રામરાજ્ય ચાલ્યું. એ સમયે અથાહ સુખ હતું. સુખ ને યાદ કરી રોમાંચ ઉભાં થઈ જવા જોઈએ. સતયુગ, ત્રેતા.....આ પસાર થઈ ગયાં. સતયુગ ની આયુ કેટલી હતી, આ પણ કોઈ નથી જાણતું. લાખો વર્ષ કેવી રીતે હોઈ શકે છે. હમણાં બાપ આવી ને સમજાવે છે-તમને માયાએ કેટલાં તુચ્છ બુદ્ધિ બનાવી દીધાં છે. દુનિયામાં કોઈ પોતાને તુચ્છ બુદ્ધિ સમજતાં નથી. તમે જાણો છો આપણે કાલે તુચ્છ બુદ્ધિ હતાં. હવે બાબા એ એટલી બુદ્ધિ આપી છે જે રચતા અને રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત ને આપણે જાણી ગયાં છીએ. કાલે નહોતાં જાણતાં, આજે જાણીએ છીએ. જેટલું-જેટલું જાણતાં જઈએ છીએ, એટલાં ખુશીમાં રોમાંચ ઉભા થતાં જશે. આપણે ફરીથી પોતાનાં ઠેકાણા પર પહોંચીએ છીએ. બરાબર બાપે આપણને સ્વર્ગની રાજાઈ આપી હતી પછી આપણે ગુમાવી દીધી. હમણાં પતિત બની ગયાં છીએ. સતયુગ ને પતિત નહીં કહેશું. એ છે જ પાવન દુનિયા. મનુષ્ય કહે છે પતિત-પાવન આવો. રાવણ રાજ્યમાં પાવન ઊંચું કોઈ હોઈ જ નથી શકતું. ઊંચેથી ઊંચા બાપનાં બાળકો બન્યાં તો ઊંચા પણ બન્યાં. આપ બાળકોએ બાપને જાણ્યાં છે, તે પણ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. પોતાનાં દિલ થી સવારે ઊઠીને પૂછો, અમૃતવેલાં નો સમય સારો છે. સવારે અમૃતવેલા બેસીને આ વિચાર કરો. બાબા આપણા બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે. ઓ ગોડફાધર, હેં પરમપિતા પરમાત્મા તો કહે જ છે. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો જેમને યાદ કરીએ છીએ - હેં ભગવાન, હમણાં એ આપણને મળ્યાં છે. આપણે ફરીથી બેહદ નો વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. તે છે લૌકિક બાપ, આ છે બેહદ નાં બાપ. તમારા લૌકિક બાપ પણ એ બેહદનાં બાપ ને યાદ કરે છે. તો બાપ ઓ નાં બાપ, પતિઓ નાં પતિ, એ થઈ ગયાં. આ પણ ભારતવાસી જ કહે છે કારણ કે હમણાં હું બાપ ઓ નો બાપ, પતિઓનો પતિ બનું છું. હમણાં હું તમારો બાપ પણ છું. તમે બાળકો બન્યાં છો. બાબા-બાબા કહેતાં રહો છો. હવે ફરી તમને વિષ્ણુપુરી સાસર ઘર લઈ જાઉં છું. આ છે તમારા બાપ નું ઘર, પછી સાસર ઘર જશે. બાળકો જાણે છે અમારો ખૂબ સારો શ્રંગાર થાય છે. હમણાં તમે પિયરઘર માં છો ને. તમને ભણાવાય પણ છે. આ જ્ઞાનથી સજીને વિશ્વનાં મહારાજા-મહારાણી બનો છો. તમે અહીંયા આવ્યાં જ છો વિશ્વનાં માલિક બનવાં. તમે ભારતવાસી જ વિશ્વ નાં માલિક હતાં જ્યારે સતયુગ હતું. હમણાં તમે એવું નહીં કહેશો કે અમે વિશ્વનાં માલિક છીએ. હમણાં તમે જાણો છો ભારતનાં માલિક કળયુગી છે, આપણે તો સંગમયુગી છીએ. પછી આપણે સતયુગમાં આખા વિશ્વનાં માલિક બનશું. આ વાતો આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં આવવી જોઈએ. જાણો છો વિશ્વની બાદશાહી આપવા વાળા આવ્યાં છે. હમણાં સંગમયુગ પર એ આવ્યાં છે. જ્ઞાન દાતા એક જ બાપ છે. બાપનાં સિવાય કોઈ પણ મનુષ્યને જ્ઞાન દાતા નહીં કહેશું કારણ કે બાપ ની પાસે એવું જ્ઞાન છે જેનાથી આખાં વિશ્વ ની સદગતિ થાય છે. તત્વો સહિત

બધાંની સદ્ગતિ થઈ જાય છે. મનુષ્યોની પાસે સદ્ગતિ નું જ્ઞાન છે નહીં.

આ સમયે આખી દુનિયા તત્વો સહિત તમોપ્રધાન છે. આમાં રહેવાવાળા પણ તમોપ્રધાન છે. નવી દુનિયા છે જ સતયુગ. એમાં રહેવાવાળા પણ દેવતા હતાં પછી રાવણે જીતી લીધું. હવે ફરી બાપ આવેલાં છે. આપ બાળકો કહો છો અમે જઈએ છીએ બાપદાદાની પાસે. બાપ અમને દાદા દ્વારા સ્વર્ગની બાદશાહી નો વારસો આપે છે. બાપ તો સ્વર્ગની બાદશાહી આપશે બીજું શું આપશે. આપ બાળકો ની બુદ્ધિમાં આ તો આવવું જોઈએ ને. પરંતુ માયા ભુલાવી દે છે. સ્થાયી ખુશી રહેવાં નથી દેતી. જે સારી રીતે ભણશે-ભણાવશે તે ઉચ્ચપદ પામશે. ગાયન પણ છે સેકન્ડમાં જીવન-મુક્તિ. ઓળખવું એક જ વખત જોઈએ ને. બધી આત્માઓનાં બાપ એક છે, એ બધી આત્માઓનાં બાપ આવેલાં છે. પરંતુ બધાં તો મળી પણ નહીં શકશે. અશક્ય છે. બાપ તો ભણાવવા આવે છે. આપ પણ બધાં ટીચર્સ છો. કહેવાય છે ને ગીતા પાઠશાળા. આ અક્ષર પણ કોમન (સામાન્ય) છે. કહે છે કૃષ્ણએ ગીતા સંભળાવી. હવે આ કૃષ્ણની પાઠશાળા તો છે નહીં. કૃષ્ણની આત્મા ભણી રહી છે. સતયુગમાં કોઈ ગીતા પાઠશાળામાં ભણે ભણાવે છે શું? કૃષ્ણ તો થયા જ છે સતયુગ માં પછી ૮૪ જન્મ લે છે. એક પણ શરીર બીજાથી મળી ન શકે. ડ્રામા પ્લાન અનુસાર દરેક આત્મામાં પોતાનો પાર્ટ ૮૪ જન્મોનો ભરેલો છે. એક સેકન્ડ ન મળે બીજાથી. ૫ હજાર વર્ષ તમે પાર્ટ ભજવો છો. એક સેકન્ડનો પાર્ટ બીજો સેકન્ડ થી મળી ન શકે. કેટલી સમજ ની વાત છે. ડ્રામા છે ને. પાર્ટ રીપીટ થતો જાય છે. બાકી તે શાસ્ત્ર બધાં છે ભક્તિમાર્ગનાં. અઠ્ઠોકલ્પ ભક્તિ ચાલે છે પછી સર્વને સદ્ગતિ હું જ આવીને આપું છું. આપ જાણો છો ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં રાજ્ય કરતાં હતાં. સદ્ગતિ માં હતાં. દુઃખ નું નામ નહોતું. હમણા તો દુઃખ જ દુઃખ છે. આને દુઃખધામ કહેવાય છે. શાંતિધામ, સુખધામ અને દુઃખધામ. ભારતવાસીઓ ને જ આવીને સુખધામ નો રસ્તો બતાવું છું. કલ્પ-કલ્પ પછી મારે આવવું પડે છે. અનેક વખત આવ્યો છું, આવતો રહીશ. આનો અંત નથી થઈ શકતો. તમે ચક્ર લગાવીને દુઃખધામ આવો છો પછી મારે આવવું પડે છે. હમણાં તમને સ્મૃતિ આવી છે ૮૪ જન્મોનાં ચક્રની. હવે બાપને રચતા કહેવાય છે. એવું નહીં કે ડ્રામાનાં કોઈ રચતા છે. રચતા અર્થાત આ સમયે સતયુગ ને આવીને રચે છે. સતયુગમાં જેમનું રાજ્ય હતું પછી ગુમાવ્યું, એમને જ બેસીને ભણાવું છું. બાળકોને એડોપ્ટ (દત્તક લે) કરે છે. તમે મારા બાળકો છો ને. તમને કોઈ સાધુ-સંત વગેરે નથી ભણાવતાં. ભણાવવા વાળા એક બાપ છે, જેમને બધાં યાદ કરે છે. યાદ જેમને કરીએ છીએ જરૂર ક્યારેક આવશે પણ ને. આ પણ કોઈને સમજ નથી કે યાદ કેમ કરે છે! તો જરૂર પતિત-પાવન બાપ આવે છે. કાઈસ્ટ ને એવું નહીં કહેશે કે ફરીથી આવો. તેઓ તો સમજે છે, લીન થઈ ગયાં. પછી આવવાની વાત જ નથી. યાદ તો પણ પતિત-પાવન ને કરે છે. અમને આત્માઓને ફરીથી વારસો આપો. હવે આપ બાળકોને સ્મૃતિ આવી - બાબા આવેલાં છે. નવી દુનિયાની સ્થાપના કરશે. તેઓ પછી પણ પોતાનાં સમય પર રજો, તમો માં જ આવશે. હમણાં આપ બાળકો સમજો છો આપણે માસ્ટર નોલેજકુલ બનીએ છીએ.

એક બાપ જ છે જે આપ બાળકોને ભણાવીને વિશ્વનાં માલિક બનાવી દે છે. પોતે નથી બનતાં એટલે એમને કહેવાય છે નિષ્કામ સેવાધારી. મનુષ્ય કહે છે અમે ફળની આશા નથી રાખતાં, નિષ્કામ સેવા કરીએ છીએ. પરંતુ એવું હોતું નથી. જેવાં સંસ્કાર લઈ જાય છે, તે અનુસાર જન્મ મળે છે. કર્મનું ફળ અવશ્ય મળે છે. સન્યાસી પણ પુનર્જન્મ ગૃહસ્થોઓની પાસે લઈને પછી સંસ્કાર અનુસાર સંન્યાસ ધર્મમાં ચાલ્યા જાય છે. જેમ બાબા યુદ્ધ વાળાઓનું પણ દૃષ્ટાંત આપે છે. કહે છે ગીતામાં લખેલું છે જે યુદ્ધનાં મેદાન માં મરશે તે સ્વર્ગમાં જશે, પરંતુ સ્વર્ગનો પણ સમય જોઈએ ને. સ્વર્ગ તો લાખો વર્ષ કહી દે છે. હવે તમે જાણો છો બાપ શું સમજાવે છે, ગીતામાં શું લખી દીધું છે. કહે છે, ભગવાનુવાચ હું સર્વવ્યાપી છું. બાપ કહે છે હું પોતાને એવી ગાળ કેવી રીતે આપું કે હું સર્વવ્યાપી છું, કુતરા-બિલાડી બધામાં છું. મને તો જ્ઞાન સાગર કહો છો. હું પોતાને પછી આ કેવી રીતે કહીશ? કેટલું જુદું છે. જ્ઞાન તો કોઈમાં છે નહીં. સન્યાસીઓ વગેરેનું માન કેટલું છે, કારણ કે પવિત્ર છે. સતયુગમાં ગુરુ તો કોઈ હોતાં નથી. અહીંયા તો સ્ત્રીને કહે તમારો પતિ ગુરુ ઈશ્વર છે, બીજા કોઈ ગુરુ નહિં કરતાં. તે તો ત્યારે સમજાવાતું હતું જ્યારે ભક્તિ પણ સતોપ્રધાન હતી. સતયુગમાં તો ગુરુ હતાં નહીં. ભક્તિની શરૂઆત માં પણ ગુરુ હોતાં નથી. પતિ જ બધું છે. ગુરુ નથી કરતાં. આ બધી વાતોને હવે તમે સમજો છો.

ઘણાં મનુષ્ય તો બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓનું નામ સાંભળીને જ ડરી જાય છે કારણ કે સમજે છે આ ભાઈ-બહેન બનાવે છે. અરે, પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં બાળક બનવું તો સારું છે ને. બી.કે. જ સ્વર્ગનો વારસો લે છે. હમણાં તમે લઈ રહ્યાં છો. તમે બી.કે. બન્યાં છો. બંને કહે છે અમે ભાઈ-બહેન છીએ. શરીરનું ભાન, વિકારની વાસ નીકળી જાય

છે. આપણે એક બાપનાં બાળકો ભાઈ-બહેન વિકારમાં કેવી રીતે જઈ શકીએ. આ તો મહાન પાપ છે. આ પવિત્ર રહેવાની યુક્તિ ડ્રામામાં છે. સન્યાસીઓ નો છે નિવૃત્તિ માર્ગ. તમે છો પ્રવૃત્તિ માર્ગવાળા. હવે તમારે આ છી-છી દુનિયાની રીત-રિવાજ ને છોડીને આ દુનિયાને પણ ભૂલી જવાનું છે. તમે સ્વર્ગનાં માલિક હતાં પછી રાવણે કેટલાં છી-છી બનાવ્યાં છે. આ પણ બાબા એ સમજાવ્યું છે, કોઈ કહે અમે કેવી રીતે માનીએ કે અમે ૮૪ જન્મ લીધાં છે. ૮૪ જન્મ લીધાં છે, આ તો આપણે સારું કહીએ છીએ ને. ૮૪ જન્મ નથી લીધાં તો ઉભા જ નહીં રહે. સમજાય છે આ દેવી-દેવતા ધર્મનાં નથી, સ્વર્ગમાં આવી નહીં શકે. પ્રજામાં પણ ઓછું પદ લેશે. પ્રજામાં પણ સારું પદ, ઓછું પદ છે ને. આ વાતો કોઈ શાસ્ત્રો માં નથી. ભગવાન આવીને કિંગડમ (રાજધાની) સ્થાપન કરે છે. શ્રીકૃષ્ણ તો વૈકુંઠ નાં માલિક હતાં. સ્થાપના બાપ કરે છે. બાપે ગીતા સંભળાવી જેનાથી આ પદ પામ્યા પછી તો ભણવા-ભણાવવાની દરકાર જ નથી. તમે ભણીને પદ પામી લો છો. પછી થોડી ગીતાનું જ્ઞાન ભણશો. જ્ઞાનથી સદ્ગતિ મળી ગઈ, જેટલો પુરુષાર્થ એટલું ઊંચ પદ પામશો. જેટલો પુરુષાર્થ કલ્પ પહેલાં કર્યો હતો તેઓ કરતાં રહે છે. સાક્ષી થઈને જોવાનું છે. શિક્ષકને પણ જોવાનાં છે, આપણે અમને ભણાવ્યું છે, અમારે આમનાથી પણ હોશિયાર થવાનું છે. માર્જિન (તક) ખૂબ છે. કોશિશ કરવાની છે ઊંચેથી ઊંચા બનવાની. મૂળ વાત છે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનવાનું છે. આ સમજવાની વાત છે ને. ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં પણ રહેવાનું છે, બાપ ને યાદ કરવાનાં છે તો પાવન બની જશો. અહીંયા બધાં પતિત છે આમાં દુઃખ જ દુઃખ છે. સુખનું રાજ્ય ક્યારે હતું, આ કોઈને ખબર નથી. દુઃખમાં કહે છે હેં ભગવાન, હેં રામ, આ દુઃખ કેમ આપ્યું? હવે ભગવાન તો કોઈને દુઃખ આપતા નથી. રાવણ દુઃખ આપે છે. હમણાં તમે જાણો છો આપણા રાજ્યમાં બીજા કોઈ ધર્મ નહીં હશે. પછી પાછળ થી બીજા ધર્મ આવશે. તમે ભલે ક્યાંય પણ જાઓ. ભણતર સાથે છે, મનમનાભવ નું લક્ષ તો મળ્યું છે, બાપ ને યાદ કરો. બાપ થી આપણે સ્વર્ગનો વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. આ પણ યાદ નથી કરી શકતાં. આ યાદ પાક્કી જોઈએ. તો પછી અંત મતિ સો ગતિ થઈ જશે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સવારે-સવારે અમૃતવેલા ઉઠી વિચાર કરવાનો છે-બાબા આપણા બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે, હમણાં બાબા આવ્યાં છે આપણો જ્ઞાન રત્નો થી શ્રંગાર કરવાં. એ બાપો નાં બાપ, પતિઓ નાં પતિ છે, એવો વિચાર કરતાં અપાર ખુશી નો અનુભવ કરવાનો છે.
2. દરેક નાં પુરુષાર્થ ને સાક્ષી થઈને જોવાનું છે, ઊંચ પદની માર્જિન (તક) છે એટલે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનવાનું છે.

વરદાન :- સંગમયુગ પર પ્રત્યક્ષ ફળ દ્વારા શક્તિશાળી બનવા વાળી સદા સમર્થ આત્મા ભવ સંગમયુગ પર જે આત્માઓ બેહદ સેવાનાં નિમિત્ત બને છે એમને નિમિત્ત બનવાનું પ્રત્યક્ષ ફળ શક્તિની પ્રાપ્તિ થાય છે. આ પ્રત્યક્ષ ફળ જ શ્રેષ્ઠ યુગનું ફળ છે. આવું ફળ ખાવા વાળી શક્તિશાળી આત્મા કોઈ પણ પરિસ્થિતિનાં ઉપર સહજ વિજય પામી લે છે. તે સમર્થ બાપનાં સાથે હોવાનાં કારણે વ્યર્થ થી સહજ મુક્ત થઈ જાય છે. ઝેરીલા સાપ સમાન પરિસ્થિતિઓ પર પણ તેમની વિજય થઈ જાય છે એટલે યાદગાર માં દેખાડે છે કે શ્રીકૃષ્ણે સાપનાં માથા પર નૃત્ય કર્યું.

સ્લોગન :- પાસ વિથ ઓનર બનીને પાસ્ટ ને પાસ કરો અને બાપ ની સદા પાસે રહો.

“ મીઠા બાળકો - તમે હમણાં શાંતિધામ , સુખધામ માં જવાં માટે ઈશ્વરીય ધામ માં બેઠાં છો , આ સત નો સંગ છે , જ્યાં તમે પુરુષોત્તમ બની રહ્યાં છો ”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકો બાપ થી પણ ઊંચા છો, નીચાં નથી - કેવી રીતે?

ઉત્તર :- બાબા કહે - બાળકો, હું વિશ્વ નો માલિક નથી બનતો, તમને વિશ્વનાં માલિક બનાવું છું તો બ્રહ્માંડનાં પણ માલિક બનાવું છું. હું ઊંચેથી ઊંચો બાપ આપ બાળકોને નમસ્તે કરું છું, એટલે તમે મારાં થી પણ ઊંચા છો, હું આપ માલિકોને સલામ કરું છું. તમે પછી એવાં બનાવવા વાળા બાપ ને સલામ કરો છો.

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકોને નમસ્તે. રેસપોન્ડ (પ્રત્યુત્તર) પણ નથી કરતાં - બાબા નમસ્તે, કારણ કે બાળકો જાણે છે બાબા અમને બ્રહ્માંડ નાં માલિક પણ બનાવે છે અને વિશ્વનાં માલિક પણ બનાવે છે. બાપ તો ફક્ત બ્રહ્માંડ નાં માલિક બને છે, વિશ્વનાં માલિક નથી બનતાં. બાળકોને બ્રહ્માંડ અને વિશ્વ બંનેનાં માલિક બનાવે છે તો બતાવો મોટું કોણ થયું? બાળકો મોટા થયાં ને એટલે બાળકો પછી નમસ્તે કરે છે. બાબા આપ જ અમને બ્રહ્માંડ અને વિશ્વનાં માલિક બનાવો છો એટલે આપને નમસ્તે. મુસલમાન લોકો પણ માલેકમ સલામ, સલામ માલેકમ કહે છે ને. આપ બાળકોને આ ખુશી છે. જેમને નિશ્ચય છે, નિશ્ચય વગર તો કોઈ અહીંયા આવી પણ ન શકે. અહીંયા જે આવે છે તે જાણે છે અમે કોઈ મનુષ્ય ગુરુની પાસે નથી જતાં. મનુષ્ય બાપની પાસે, શિક્ષકની પાસે કે મનુષ્ય ગુરુની પાસે નથી જતાં. તમે આવો છો રુહાની બાપ, રુહાની શિક્ષક, રુહાની સદ્ગુરુ ની પાસે. તે મનુષ્ય તો અનેક છે. આ એક જ છે. આ પરિચય કોઈને પણ હતો નથી. ભક્તિમાર્ગનાં શાસ્ત્રોમાં પણ છે કે રચતા અને રચનાને કોઈ પણ નથી જાણતું. ન જાણવાનાં કારણે, તેમને ઓરફન (અનાથ) કહેવાય છે. જે સારું ભણેલા-ગણેલાં હોય છે, સમજી શકે છે, આપણે સૌ આત્માઓનાં બાપ એક જ નિરાકાર છે. એ આવીને બાપ, શિક્ષક, સદ્ગુરુ પણ બને છે. ગીતામાં કૃષ્ણ નું નામ પ્રખ્યાત છે. ગીતા છે સર્વ શાસ્ત્રમંઈ શિરોમણી, સૌથી ઉત્તમ થી ઉત્તમ. ગીતા ને જ મા-બાપ કહેવાય છે બીજા જે પણ શાસ્ત્ર છે, તેને માત-પિતા નહીં કહેશે. શ્રીમદ ભગવતગીતા માતા ગવાય છે. ભગવાનનાં મુખ કમળ થી નીકળેલી ગીતાનું જ્ઞાન. ઊંચેથી ઊંચા બાપ છે તો જરૂર ઊંચેથી ઊંચા ની ગાયેલી ગીતા થઈ ગઈ ક્રિયેટર (રચયિતા). બાકી બધાં શાસ્ત્ર છે તેનાં પત્તા, ક્રિયેશન. રચનાથી ક્યારેય વારસો મળી ન શકે. જો મળશે પણ તો અલ્પકાળ માટે. બીજા એટલા બધાં શાસ્ત્ર છે, જેને વાંચવાથી અલ્પકાળનું સુખ મળે છે એક જન્મનાં માટે. જે મનુષ્ય જ મનુષ્યને ભણાવે છે. દરેક પ્રકારનાં જે પણ ભણતર છે તે અલ્પકાળનાં માટે મનુષ્ય, મનુષ્યને ભણાવે છે. અલ્પકાળનું સુખ મળ્યું પછી બીજા જન્મમાં બીજું ભણતર ભણવું પડે. અહીંયા તો એક નિરાકાર બાપ જ છે જે ૨૧ જન્મો નાં માટે વારસો આપે છે. કોઈ મનુષ્ય તો આપી ન શકે. તે તો વર્થ નોટ એ પેની (કોડીતુલ્ય) બનાવી દે છે. બાપ બનાવે છે પાઉન્ડ (હીરાતુલ્ય). હમણાં બાપ બેસીને બાળકો ને સમજાવે છે. તમે બધાં ઈશ્વરનાં બાળકો છો ને. સર્વવ્યાપી કહેવાથી અર્થ કાંઈ નથી સમજતાં. બધામાં પરમાત્મા છે તો પછી ફાધરહુડ (પિતૃત્વ) થઈ જાય છે. ફાધર જ ફાધર તો પછી વારસો ક્યાંથી મળે! કોનું દુઃખ કોણ હરે! બાપને જ દુઃખહર્તા, સુખકર્તા કહેવાય છે. ફાધર જ ફાધરનો તો કોઈ અર્થ જ નથી નીકળતો. બાપ બેસી ને સમજાવે છે - આ છે જ રાવણ રાજ્ય. આ પણ દ્રામા માં નોંધ છે એટલે ચિત્રોમાં પણ ક્લિયર (સ્પષ્ટ) કરી દેખાડ્યું છે.

આપ બાળકોની બુદ્ધિ માં છે - અમે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર છીએ. બાપ પુરુષોત્તમ બનાવવાં આવેલાં છે. જેમ બેરિસ્ટરી, ડોક્ટરી વગેરે ભણે છે, જેનાથી પદ પામે છે. સમજે છે આ ભણતર થી અમે ફલાણા બનશું. અહીંયા તમે સત નાં સંગ માં બેઠાં છો, જેનાથી તમે સુખધામ માં જાઓ છો. સતધામ પણ બે છે-એક સુખધામ, બીજું છે શાંતિધામ. આ છે ઈશ્વર નું ધામ. બાપ રચતા છે ને. જે બાપ દ્વારા સમજી ને હોશિયાર થતાં જાય છે - તેમનું કર્તવ્ય છે સર્વિસ (સેવા) કરવી. બાપ કહે છે તમે હમણાં સમજીને હોશિયાર થયા છો તો શિવનાં મંદિરમાં જઈને સમજાવો, તેમને કહો આનાં પર ફળ, ફૂલ, માખણ, ઘી, આકડાનાં ફૂલ, ગુલાબના ફૂલ વેરાઈટી કેમ ચઢાવો છો.

કૃષ્ણના મંદિરમાં આકાશનાં ફૂલ નથી ચઢાવતાં. ત્યાં ખૂબ સરસ સુગંધિત ફૂલ લઈ જાય છે. શિવની આગળ અકનાં ફૂલ તો ગુલાબનાં ફૂલ પણ ચઢાવે છે. અર્થ તો કોઈ જાણતાં નથી. આ સમયે આપ બાળકોને બાપ ભણાવે છે, કોઈ મનુષ્ય નથી ભણાવતાં. બીજા બધી દુનિયામાં મનુષ્યને મનુષ્ય ભણાવે છે. તમને ભગવાન ભણાવે છે. કોઈ મનુષ્યને ભગવાન કદાચિત કહેવાતું નથી. લક્ષ્મી-નારાયણ ને પણ ભગવાન નહીં, તેમને દેવી-દેવતા કહેવાય છે. બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકરને પણ દેવતા કહેશે. ભગવાન એક બાપ જ છે, એ છે જ બધી આત્માઓનાં બાપ. બધાં કહે પણ છે-હૈં પરમપિતા પરમાત્મા. એમનું સાચું-સાચું નામ છે શિવ અને આપ બાળકો છો સાલિગ્રામ. પંડિત લોકો જ્યારે રુદ્ર યજ્ઞ રચે છે તો શિવનું ખુબ મોટું લિંગ બનાવે છે અને સાલિગ્રામ નાનાં-નાનાં બનાવે છે. સાલિગ્રામ કહેવાય છે આત્માઓને. શિવ કહેવાય છે પરમાત્મા ને. તે બધાનાં બાપ છે, આપણે બધાં છીએ ભાઈ-ભાઈ, કહે પણ છે બ્રધરહુડ (બંધુત્વ). બાપ નાં બાળકો આપણે ભાઈ-ભાઈ છીએ. પછી ભાઈ-બહેન કેવી રીતે થયાં? પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં મુખ થી પ્રજા રચાય છે. તે છે બ્રાહ્મણ અને બ્રાહ્મણીઓ. આપણે પ્રજાપિતા બ્રહ્માની સંતાન છીએ, એટલે બી.કે કહેવાઈએ છે. અચ્છા, બ્રહ્માને કોણે પેદા કર્યા? ભગવાને. બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર....આ બધી રચના છે. સૂક્ષ્મવતન ની રચના થઈ ગઈ. બ્રહ્મા મુખ કમળ થી આપ બાળકો નીકળ્યાં છો. બ્રાહ્મણ-બ્રાહ્મણી કહેવાઓ છે. તમે બ્રહ્મા મુખ વંશાવલી એડોપ્ટેડ છો. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા બાળકો કેવી રીતે પેદા કરશે, જરૂર એડોપ્ટ કરશે. જેમ ગુરુઓનાં ફોલોઅર્સ (અનુયાયી) એડોપ્ટ થાય છે, તેમને કહેશું શિષ્ય. તો પ્રજાપિતા બ્રહ્મા આખી દુનિયાનાં પિતા થઈ ગયાં. તેમને કહેવાય છે - ગ્રેટ-ગ્રેટ-ગ્રાન્ડ ફાધર. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા તો અહીંયા જોઈએ ને. સૂક્ષ્મવતન માં પણ બ્રહ્મા છે. નામ ગવાયેલું છે બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર પરંતુ સૂક્ષ્મવતન માં પ્રજા તો હોતી નથી. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા કોણ છે, આ બધું બાપ બેસી સમજાવે છે. તે બ્રાહ્મણ લોકો પણ પોતાને બ્રહ્માની સંતાન કહે છે? હમણાં બ્રહ્મા ક્યાં છે? તમે કહેશો આ બેઠાં છે, તે કહેશે થઈને ગયાં છે. તે પછી પોતાને પૂજારી બ્રાહ્મણ કહેવડાવે છે. હમણાં તમે તો પ્રેક્ટિકલમાં છો. પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં બાળકો આપસમાં ભાઈ-બહેન થઈ ગયાં. બ્રહ્મા ને એડોપ્ટ કર્યા છે શિવબાબા એ. કહે છે હું આ વૃદ્ધ તનમાં પ્રવેશ કરી તમને રાજયોગ શીખવાડું છું. મનુષ્યને દેવતા બનાવવાં - આ કોઈ મનુષ્ય નું કામ નથી. બાપને જ રચતા કહેવાય છે. ભારતવાસી જાણે છે શિવજયંતી પણ મનાવાય છે. શિવ છે બાપ. મનુષ્યોને આ પણ ખબર નથી કે દેવી-દેવતાઓ ને આ રાજ્ય કોણે આપ્યું? સ્વર્ગ નાં રચયિતા છે જ પરમ આત્મા, જેમને પતિત-પાવન કહેવાય છે. આત્મા અસલ પવિત્ર હોય છે, પછી સતો-રજો-તમો માં આવે છે. આ સમયે કળયુગમાં બધાં છે તમોપ્રધાન, સતયુગમાં સતોપ્રધાન હતાં. આજ થી ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું. ૨૫૦૦ વર્ષ દેવતાઓની ડિનાયસ્ટી (રાજાઈ) ચાલી. તેમનાં બાળકોએ પણ રાજ્ય કર્યું ને. લક્ષ્મી-નારાયણ ધ ફર્સ્ટ, ધ સેકન્ડ એવું ચાલ્યું આવે છે. મનુષ્યને આ વાતોની કાંઈ પણ ખબર નથી. આ સમય છે બધાં તમોપ્રધાન, પતિત. અહીંયા એક પણ મનુષ્ય પાવન હોઈ જ નથી શકતાં. બધાં પોકારે છે હૈં પતિત-પાવન આવો. તો પતિત દુનિયા થઈને. આને જ કળયુગ નર્ક કહેવાય છે. નવી દુનિયા ને સ્વર્ગ પાવન દુનિયા કહેવાય છે. પછી પતિત કેવી રીતે બન્યાં, આ કોઈ નથી જાણતું. ભારતમાં એક પણ મનુષ્ય નથી જે પોતાનાં ૮૪ જન્મો ને જાણતા હોય. મનુષ્ય મેક્સિમમ (વધુમાં વધુ) ૮૪ જન્મ લે છે, મિનીમમ (ઓછામાં ઓછો) એક જન્મ.

ભારતને અવિનાશી ખંડ મનાયેલો છે કારણ કે અહીંયા જ શિવબાબા નું અવતરણ થાય છે. ભારત ખંડ ક્યારેય વિનાશ થઈ નથી શકતો. બાકી છે અનેક ખંડ છે તે બધાં વિનાશ થઈ જશે. આ સમયે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ પ્રાયઃલોપ થઈ ગયો છે. કોઈ પણ પોતાને દેવતા નથી કહેવડાવતા કારણ કે દેવતાઓ સતોપ્રધાન પાવન હતાં. હમણાં તો બધાં પતિત પુજારી બની ગયાં છે. આ પણ બાપ બેસી સમજાવે છે, ભગવાનુવાય છે ને. ભગવાન બધાનાં બાપ છે, એ એક જ વખત ભારતમાં આવે છે. ક્યારે આવે છે? પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર. આજ સંગમયુગ ને જ પુરુષોત્તમ કહેવાય છે. આ સંગમયુગ છે કળયુગ થી સતયુગ, પતિત થી પાવન બનવાનો. કળયુગમાં રહે છે પતિત મનુષ્ય, સતયુગમાં છે પાવન દેવતાઓ એટલે આને પુરુષોત્તમ સંગમયુગ કહેવાય છે, જ્યારે કે બાપ આવીને પતિત થી પાવન બનાવે છે. તમે આવ્યાં જ છો મનુષ્ય થી દેવતા પુરુષોત્તમ બનવાં. મનુષ્ય તો આ પણ નથી જાણતાં કે આપણે આત્માઓ નિર્વાણધામ માં રહીએ છીએ. ત્યાં થી આવીએ છે પાર્ટ ભજવવાં. આ નાટકની આયુ ૫ હજાર વર્ષ છે. આપણે આ બેહદનાં નાટકમાં પાર્ટ ભજવીએ છીએ. આટલાં બધાં મનુષ્ય પાર્ટધારી છે. આ ડ્રામા નું ચક્ર ફરતું રહે છે. ક્યારે બંધ થવાનું નથી. પહેલાં-પહેલાં આ નાટકમાં સતયુગમાં પાર્ટ ભજવવા આવે છે દેવી-દેવતા. પછી ત્રેતામાં ક્ષત્રિય. આ નાટકને પણ જાણવું જોઈએ ને. આ છે જ કાંટાનું જંગલ. બધાં મનુષ્ય દુઃખી છે. કળયુગનાં પછી ફરી સતયુગ આવે છે. કળયુગમાં

અનેક મનુષ્ય છે, સતયુગમાં કેટલાં હશે? બહુજ થોડાં. આદિ સનાતન સૂર્યવંશી દેવી-દેવતાઓ જ હશે. આ જૂની દુનિયા હવે બદલવાની છે. મનુષ્ય સૃષ્ટિ થી પછી દેવતાઓની સૃષ્ટિ હશે. આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ હતો. પરંતુ હવે પોતાને દેવતા કહેવડાવતા નથી. પોતાનાં ધર્મને જ ભૂલી ગયાં છે. આ ફક્ત ભારતવાસી જ છે જે પોતાનાં ધર્મને ભૂલી ગયાં છે, હિન્દુસ્તાનમાં રહેવાનાં કારણે હિંદુ ધર્મ કહી દે છે. દેવતાઓ તો પાવન હતાં, આ છે પતિત એટલે પોતાને દેવતા કહી નથી શકતાં. દેવતાઓની પૂજા કરતાં રહે છે. પોતાને પાપી નીચ કહે. હવે બાપ સમજાવે છે તમે જ પૂજ્ય હતાં પછી તમે જ પુજારી પતિત બનો છો. હમ સો નો અર્થ પણ સમજાવ્યો છે. તેઓ કહી દે છે આત્મા સો પરમાત્મા. આ છે જુદો અર્થ, જુદી કાયા, જુદી માયા....સતયુગમાં એવું નહીં કહેશે. સચખંડ ની સ્થાપના બાપ કરે છે, જુઠખંડ પછી રાવણ બનાવે છે. આ પણ બાપ આવી ને સમજાવે છે - આત્મા શું છે, પરમાત્મા શું છે. આ પણ કોઈ નથી જાણતું. બાપ કહે છે તમે આત્મા બિંદુ છો, તમારામાં ૮૪ જન્મોનો પાર્ટ નોંધાયેલો છે. આપણે આત્મા કેવી છે - આ કોઈ નથી જાણતું. અમે બેરિસ્ટર છીએ, ફલાણા છીએ-આ જાણે છે, બાકી આત્મા ને એક પણ નથી જાણતાં. બાપ જ આવીને ઓળખાણ આપે છે. તમારી આત્મા માં ૮૪ જન્મો નો પાર્ટ અવિનાશી નોંધાયેલો છે, જે ક્યારેય વિનાશ નથી થઈ શકતો. આ ભારત ગાર્ડન ઓફ ફલાવર (ફૂલોનો બગીચો) હતો. સુખ જ સુખ હતું, હમણાં દુઃખ જ દુઃખ છે. આ બાપ નોલેજ આપે છે.

આપ બાળકો બાપ દ્વારા હમણાં નવી-નવી વાતો સાંભળો છો. સૌથી નવી વાત છે - તમારે મનુષ્ય થી દેવતા બનવાનું છે. તમે જાણો છો મનુષ્ય થી દેવતા બનવાનું ભણતર કોઈ પણ મનુષ્ય નથી ભણાવતાં, ભગવાન ભણાવે છે. એ ભગવાનને સર્વવ્યાપી કહેવું આ તો ગાળ આપવી થયું. હવે બાપ સમજાવે છે - હું ૫૫ હજાર વર્ષ પછી આવીને ભારતને સ્વર્ગ બનાવું છું. રાવણ નર્ક બનાવે છે. આ વાતો દુનિયામાં બીજું કોઈ નથી જાણતું. બાપ જ આવીને તમને મનુષ્ય થી દેવતા બનાવે છે. ગાયન પણ છે - મૂત પલીત કપડ ધોયે.... ત્યાં વિકાર હોતાં નથી. તે છે જ સંપૂર્ણ નિર્વિકારી દુનિયા. હમણાં છે વિશશ વર્લ્ડ (વિકારી દુનિયા). બોલાવે પણ છે - પતિત-પાવન આવો. અમને રાવણે પતિત બનાવ્યાં છે પરંતુ જાણતા નથી કે રાવણ ક્યારે આવ્યો, શું થયું! રાવણે કેટલાં કંગાળ બનાવી દીધાં છે. ભારત ૫૫ હજાર વર્ષ પહેલાં કેટલો સાફકાર હતો. સોના, હીરા-ઝવેરાતો નાં મહેલ હતાં. કેટલું ધન હતું. હમણાં શું હાલત છે! તે સિવાય બાપનાં સિરતાજ કોઈ બનાવી ન શકે. હમણાં તમે કહો છો શિવબાબા ભારત ને સ્વર્ગ બનાવે છે. હવે બાપ કહે છે મોત સામે ઊભું છે. તમે વાનપ્રસ્થી છો. હવે જવાનું છે પાછું એટલે પોતાને આત્મા સમજો, મામેકમ યાદ કરો તો પાપ ભસ્મ થઈ જશે. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આપણે બ્રહ્મા મુખ્ય વંશાવલી બ્રાહ્મણ છીએ, સ્વયં ભગવાન આપણને મનુષ્ય થી દેવતા બનાવવાનું ભણતર ભણાવી રહ્યાં છે, આ નશા અને ખુશી માં રહેવાનું છે. પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર પુરુષોત્તમ બનવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે.
2. હમણાં આપણી વાનપ્રસ્થ અવસ્થા છે, મોત સામે ઊભું છે, પાછું ઘરે જવાનું છે.....એટલે બાપ ની યાદ થી બધાં પાપો ને ભસ્મ કરવાનાં છે.

વરદાન :- રુહાની યાત્રી છું - આ સ્મૃતિ થી સદા ઉપરામ , ન્યારા અને નિર્મોહી ભવ
રુહાની યાત્રી સદા યાદની યાત્રા માં આગળ વધતાં રહે છે, આ યાત્રા સદા સુખદાયી છે. જે રુહાની યાત્રામાં તત્પર રહે છે, તેમને બીજું કોઈ યાત્રા કરવાની આવશ્યકતા નથી. આ યાત્રામાં બધી યાત્રાઓ સમાયેલી છે. મન કે તન થી ભટકવાનું બંધ થઈ જાય છે. તો સદા આ જ સ્મૃતિ રહે કે આપણે રુહાની યાત્રી છીએ, યાત્રીનો કોઈ માં પણ મોહ નથી હોતો. તેમને સહજ જ ઉપરામ, ન્યારા કે નિર્મોહી બનવાનું વરદાન મળી જાય છે.

સ્લોગન :- સદા વાહ બાબા, વાહ તકદીર અને વાહ મીઠો પરિવાર-આ જ ગીત ગાતા રહો.

“ મીઠા બાળકો - ધંધો વગેરે કરતાં પણ સદા પોતાની ગોડલી સ્ટુડન્ટ લાઈફ (ઈશ્વરીય વિદ્યાર્થી જીવન) અને સ્ટડી (ભણતર) યાદ રાખો , સ્વયં ભગવાન આપણને ભણાવે છે આ નશા માં રહો ”

પ્રશ્ન :- જે બાળકોને જ્ઞાન અમૃત હજમ (પચાવતાં) કરતાં આવડે છે, એમની નિશાની શું હશે?

ઉત્તર :- એમને સદા રુહાની નશો ચઢેલો રહેશે અને એ નશાનાં આધાર પર બધાનું કલ્યાણ કરતાં રહેશે. કલ્યાણ કરવાનાં સિવાય બીજી કોઈ વાત કરવી પણ એમને સારું નહીં લાગશે. કાંટા ને ફૂલ બનાવવાની જ સેવામાં બીજી (વ્યસ્ત) રહેશે.

ઓમ શાંતિ ! હમણાં આપ બાળકો અહીંયા બેઠા છો અને આ પણ જાણો છો કે હમણાં આપણે પાર્ટધારી છીએ. ૮૪ જન્મો નું ચક્ર પૂરું કર્યું છે. આ આપ બાળકોની સ્મૃતિ માં આવવું જોઈએ. જાણો છો કે બાબા આવેલાં છે આપણને ફરી થી રાજ્ય પ્રાપ્ત કરાવવાં અથવા તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનાવવાં. આ વાતો સિવાય બાપ નાં બીજું કોઈ નહિં સમજાવશે. તમે જ્યારે અહીંયા બેસો છો તો તમે જાણે સ્કૂલમાં બેઠાં છો. બહાર છો તો સ્કૂલમાં નથી હોતાં. જાણો છો આ ઊંચે થી ઊંચી રુહાની સ્કૂલ છે. રુહાની બાપ બેસીને ભણાવે છે. ભણવાનું તો બાળકોને યાદ આવવું જોઈએ ને. આ પણ બાળક થયાં. આમને અથવા બધાને શિખવાડવા વાળા એ બાપ છે. બધી મનુષ્ય માત્રની આત્માઓનાં બાપ એ છે. એ આવીને શરીરની લોન (ઉધાર) લઈને તમને સમજાવી રહ્યાં છે. રોજ સમજાવે છે, અહીંયા જ્યારે બેસો છો તો બુદ્ધિમાં સ્મૃતિ રહેવી જોઈએ કે આપણે ૮૪ જન્મ લીધાં. આપણે વિશ્વનાં માલિક હતાં, દેવી-દેવતા હતાં પછી પુનર્જન્મ લેતાં-લેતાં આવીને પટ પર પડ્યાં છીએ. ભારત કેટલો સોલવેન્ટ (સધ્ધર) હતો. બધી સ્મૃતિ આવી છે. ભારતની જ કથા છે સાથે-સાથે પોતાની પણ. પોતાને પછી ભૂલી ન જાઓ. આપણે સ્વર્ગ માં રાજ્ય કરતાં હતાં પછી આપણે ૮૪ જન્મ લેવાં પડ્યાં. આ આખો દિવસ સ્મૃતિમાં લાવવું પડે. ધંધો વગેરે કરતાં ભણતર તો યાદ આવવું જોઈએ ને. કેવી રીતે આપણે વિશ્વનાં માલિક હતાં પછી આપણે નીચે ઉતરતા આવ્યાં, ખૂબજ સહજ છે પરંતુ આ યાદ પણ કોઈને રહેતી નથી. આત્મા પવિત્ર ન હોવાનાં કારણે યાદ ખસી જાય છે. આપણને ભગવાન ભણાવે છે આ યાદ ખસી જાય છે. આપણે બાબા નાં સ્ટુડન્ટ છીએ. બાબા કહેતા રહે છે - યાદ ની યાત્રા પર રહો. બાપ આપણને ભણાવીને આ બનાવી રહ્યાં છે. આખો દિવસ આ સ્મૃતિ આવતી રહે. બાપ જ સ્મૃતિ અપાવે છે, આ જ ભારત હતું ને. આપણે સો દેવી-દેવતા હતાં, સો હવે અસુર બન્યાં છીએ. પહેલાં તમારી પણ બુદ્ધિ આસુરી હતી. હવે બાપે ઈશ્વરીય બુદ્ધિ આપી છે. પરંતુ છતાં પણ કોઈ-કોઈની બુદ્ધિ માં બેસતું નથી. ભૂલી જાય છે. બાપ કેટલો નશો ચઢાવે છે. તમે ફરીથી દેવતા બનો છો તો તે નશો રહેવો જોઈએ ને. આપણે પોતાનું રાજ્ય લઈ રહ્યાં છીએ. આપણે પોતાનું રાજ્ય કરશું, કોઈને તો બિલકુલ નશો ચઢતો નથી. જ્ઞાન અમૃત હજમ જ નથી થતું. જેમને નશો ચઢેલો હશે, એમને કોઈનું કલ્યાણ કરવાનાં સિવાય બીજી કોઈ વાત કરવી પણ સારું નહીં લાગશે. ફૂલ બનાવવાની સર્વિસ (સેવા) માં જ લાગેલા રહેશે. આપણે પહેલાં ફૂલ હતાં પછી માયાએ કાંટા બનાવી દીધાં. હવે ફરી ફૂલ બનીએ છીએ. એવી-એવી વાતો પોતાનાં થી કરવી જોઈએ. આ નશામાં રહી તમે કોઈને પણ સમજાવશો તો ઝટ કોઈને તીર લાગશે. ભારત ગાર્ડન ઓફ અલ્લાહ (ફૂલોનો બગીચો) હતું. હવે પતિત બની ગયું છે. આપણે જ આખાં વિશ્વનાં માલિક હતાં, કેટલી મોટી વાત છે! હમણાં ફરી આપણે શું બની ગયા છીએ! કેટલાં ઉતરી ગયાં! આપણું ઉતરવાનું અને ચઢવાનું આ નાટક છે. આ કથા બાપ બેસી સંભળાવે છે. તે છે જુઠ્ઠી, આ છે સાચી. તેઓ સત્યનારાયણની કથા સંભળાવે છે, સમજે થોડી છે કે અમે કેવી રીતે ચઢ્યા પછી કેવી રીતે ઉતર્યા છીએ. આ બાપએ સાચી સત્યનારાયણની કથા સંભળાવી છે. રાજાઈ કેવી રીતે ગુમાવી, આ બધું છે આપણા ઉપર. આત્માને હમણાં ખબર પડી છે કે આપણે કેવી રીતે હવે બાપ થી રાજાઈ લઈ રહ્યા છીએ. બાપ અહીંયા પૂછે છે તો કહે છે-હાં, નશો છે પછી બહાર જવાથી કાંઈ પણ નશો નથી રહેતો. બાળકો પોતે સમજે છે ભલે હાથ તો ઉઠાવે છે પરંતુ ચલન એવી છે જે નશો રહી નથી શકતો. ફીલિંગ તો આવે છે ને.

બાપ બાળકોને સ્મૃતિ અપાવે છે - બાળકો, તમને મેં રાજાઈ આપી હતી પછી તમે ગુમાવી દીધી. તમે નીચે

ઉત્તરતા આવ્યાં છો કારણ કે આ નાટક છે ચઢવાનું અને ઉત્તરવાનું. આજે રાજા છે, કાલે તેને ઉતારી દે છે. સમાચારમાં ખૂબ એવી-એવી વાતો આવે છે, જેનો રેસ્પોન્ડ (પ્રતિઉત્તર) અપાય તો કંઈ સમજે. આ નાટક છે, આ યાદ રહે તો પણ સદૈવ ખુશી રહે. બુદ્ધિ માં છે ને-આજ થી ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં શિવબાબા આવ્યા હતાં, આવીને રાજયોગ શીખવાડ્યો હતો. લડાઈ લાગી હતી. હમણાં આ બધી સત્ય વાતો બાપ સંભળાવે છે. આ છે પુરુષોત્તમ યુગ. કળયુગ નાં પછી આ પુરુષોત્તમ યુગ આવે છે. કળયુગને પુરુષોત્તમ યુગ નહીં કહેશું. સતયુગ ને પણ નહીં કહેશું. આસુરી સંપ્રદાય અને દેવી સંપ્રદાય કહે છે, એની વચ્ચેનો છે આ સંગમયુગ, જ્યારે જૂની દુનિયા થી નવી દુનિયા બને છે. નવી થી જૂની થવામાં આખું ચક્ર લાગી જાય છે. હમણાં છે સંગમયુગ. સતયુગમાં દેવી-દેવતાઓનું રાજ્ય હતું. હવે તે છે નહીં. બાકી અનેક ધર્મ આવી ગયાં છે. આ તમારી બુદ્ધિમાં રહે છે. ઘણાં છે જે ૬-૮ મહિના ૧૨ મહિના ભણીને પછી પડી જાય છે. ફેલ (નપાસ) થઈ જાય છે. ભલે પવિત્ર બને છે પરંતુ અભ્યાસ નથી કરતાં તો ફસાઈ જાય છે. ફક્ત પવિત્રતા પણ કામ નથી આવતી. એવાં ઘણાં સન્યાસી પણ છે, તે સંન્યાસ ધર્મ છોડી જઈ ગૃહસ્થી બની જાય છે, લગ્ન વગેરે કરી લે છે. તો હવે બાપ બાળકો ને સમજાવે છે-તમે સ્કૂલમાં બેઠા છો. આ સ્મૃતિમાં છે આપણે પોતાની રાજાઈ કેવી રીતે ગુમાવી, કેટલાં જન્મ લીધાં. હવે ફરી બાપ કહે છે વિશ્વનાં માલિક બનો. પાવન જરૂર બનવાનું છે. જેટલું વધારે યાદ કરશો એટલાં પવિત્ર થતાં જશો કારણ કે સોનામાં ખાદ પડી છે, તે નીકળે કેવી રીતે? આપ બાળકો ની બુદ્ધિમાં છે આપણે આત્માઓ સતોપ્રધાન હતી, ૨૪ કેરેટ હતી પછી પડતાં-પડતાં આવી હાલત થઈ ગઈ છે. આપણે શું બની ગયાં? બાપ તો એવું નથી કહેતાં કે હું શું હતો. તમે મનુષ્ય જ કહો છો અમે દેવતા હતાં. ભારતની મહિમા તો છે ને. ભારતમાં કોણ આવે છે, શું જ્ઞાન આપે છે, આ કોઈ નથી જાણતું. આ તો ખબર હોવી જોઈએ ને કે લિબરેટર (મુક્તિદાતા) ક્યારે આવે છે. ભારત પ્રાચીન ગવાયેલ છે તો જરૂર ભારતમાં જ રીઈનકારનેશન (પુનર્જન્મ) થતું હશે અથવા જયંતી પણ ભારતમાં જ મનાવે છે. જરૂર ફાધર (પિતા) અહીંયા આવે છે. કહે પણ છે ભાગીરથ. તો મનુષ્ય શરીરમાં આવ્યાં હશે ને. પછી ઘોડાગાડી પણ દેખાડી છે. કેટલો ફરક છે. કૃષ્ણ અને રથ દેખાડે છે. મારી કોઈને ખબર જ નથી. હમણાં તમે સમજો છો બાબા આ રથ પર આવે છે, આને જ ભાગ્યશાળી રથ કહેવાય છે. બ્રહ્મા સો વિષ્ણુ, ચિત્રમાં કેટલું ક્લિયર (સ્પષ્ટ) છે. ત્રિમૂર્તિ ની ઉપર શિવ, આ શિવ નો પરિચય કોણે આપ્યો. બાબા એ જ બનાવડાવ્યું ને. હમણાં તમે સમજો છો બાબા આ બ્રહ્મા રથમાં આવ્યાં છે. બ્રહ્મા સો વિષ્ણુ, વિષ્ણુ સો બ્રહ્મા. આ પણ બાળકોને સમજાવ્યું છે, ક્યાં ૮૪ જન્મનાં પછી વિષ્ણુ સો બ્રહ્મા બને છે, ક્યાં બ્રહ્મા સો વિષ્ણુ એક સેકન્ડ માં. વન્ડરફુલ વાતો છે ને બુદ્ધિમાં ધારણ કરવાની. પહેલાં-પહેલાં સમજાવવાનો હોય છે બાપ નો પરિચય. ભારત સ્વર્ગ હતું જરૂર. હેવનલી ગોડફાધર (પરમપિતા પરમાત્મા) એ સ્વર્ગ બનાવ્યું હશે. આ ચિત્ર તો ખુબ સરસ છે, સમજાવવાનો શોખ રહે છે ને. બાપને પણ શોખ છે. તમે સેવાકેન્દ્ર પર પણ આમ સમજાવતાં રહો છો. અહીંયા તો ડાયરેક્ટ બાપ છે. બાપ આત્માઓને બેસી સમજાવે છે. આત્માઓનાં સમજાવવામાં અને બાપનાં સમજાવવામાં ફરક તો જરૂર રહે છે એટલે અહીંયા સમ્મુખ આવે છે સાંભળવા માટે. બાપ જ ઘડી-ઘડી બાળકો-બાળકો કહે છે. ભાઈ-ભાઈ ની એટલી અસર નથી રહેતી જેટલી બાપની રહે છે. અહીંયા તમે બાપનાં સમ્મુખ બેઠાં છો. આત્માઓ અને પરમાત્મા મળે છે તો એને મેળો કહેવાય છે. બાપ સમ્મુખ બેસી સમજાવે છે તો ખૂબ નશો ચઢે છે. સમજે છે બેહદનાં બાપ કહે છે, અમે તેમનું નહીં માનશું! બાપ કહે છે મેં તમને સ્વર્ગમાં મોકલ્યા હતાં પછી તમે ૮૪ જન્મ લેતાં-લેતાં પતિત બન્યાં છો. પછી તમે પાવન નહીં બનશો! આત્માઓને કહે છે. કોઈ સમજે છે, બાબા સાચું કહે છે, કોઈ તો ઝટ કહે બાબા અમે પવિત્ર કેમ નહીં બનશું!

બાપ કહે છે મને યાદ કરો તો તમારા પાપ કપાઈ જશે. તમે સાચું સોનું બની જશો. હું બધાનો પતિત-પાવન બાપ છું તો બાપનાં સમજાવવામાં અને આત્માઓનાં (બાળકોનાં) સમજાવવા માં કેટલો ફરક છે. સમજો કોઈ નવું આવી જાય છે, એમાં પણ જે અહીં નું ફૂલ હશે તો એમને ટચ (સ્પર્શ) થશે. આ કહે ઠીક છે. જે અહીંયા નાં નહીં હોય તો સમજશે નહીં. તો તમે પણ સમજાવો આપણી આત્માઓનાં બાપ કહે છે તમે પાવન બનો. મનુષ્ય પાવન બનવા માટે ગંગાસ્નાન કરે છે, ગુરુ કરે છે. પરંતુ પતિત-પાવન તો બાપ જ છે. બાપ આત્માઓને કહે છે કે તમે કેટલા પતિત બની ગયાં છો એટલે આત્મા યાદ કરે છે કે આવી ને પાવન બનાવો. બાપ કહે છે હું કલ્પ-કલ્પ આવું છું, આપ બાળકોને કહું છું આ અંતિમ જન્મ પવિત્ર બનો. આ રાવણ રાજ્ય ખતમ થવાનું છે. મુખ્ય વાત છે જ પાવન બનવાની. સ્વર્ગમાં વિષ હોતું નથી. જ્યારે કોઈ આવે છે તો તેમને આ સમજાવો કે બાપ કહે છે-પોતાને આત્મા સમજો મુજ બાપને યાદ કરો તો પાવન બની જશો, ખાદ નીકળી જશે. મનમનાભવ અક્ષર યાદ છે ને. બાપ નિરાકાર છે આપણે આત્મા પણ નિરાકાર છીએ. જેમ આપણે શરીર દ્વારા સાંભળીએ છે,

બાપ પણ આ શરીર માં આવી ને સમજાવે છે. નહીં તો કેવી રીતે કહે કે મામેકમ યાદ કરો. દેહનાં સર્વ સંબંધ છોડો. જરૂર અહીંયા આવે છે, બ્રહ્મામાં પ્રવેશ કરે છે. પ્રજાપિતા હવે પ્રેક્ષિકલમાં છે, આમનાં દ્વારા આપણને બાપ એવું કહે છે, આપણે બેહદનાં બાપનું જ માનીએ છીએ. એ કહે છે પાવન બનો. પતિતપણું છોડો. જૂનાં દેહનાં અભિમાનને છોડો. મને યાદ કરો તો અંત મતિ સો ગતિ થઈ જશે, તમે લક્ષ્મી-નારાયણ બની જશો.

બાપ થી બેમુખ કરવાવાળો મુખ્ય અવગુણ છે - એકબીજા નું પરચિંતન કરવું. ઇવિલ (ખરાબ) વાતો સાંભળવી અને સંભળાવી. બાપનું ડાયરેક્શન છે તમારે ઇવિલ વાતો સાંભળવાની નથી. આમની વાત એમને, એમની વાત આમને સંભળાવવી આ ધૂતીપણું આપ બાળકોમાં ન હોવું જોઈએ. આ સમયે દુનિયામાં બધાં વિપરીત બુદ્ધિ છે ને. સિવાય રામ નાં બીજી કોઈ વાત સંભળાવવી, આને ધૂતીપણું કહેવાય છે. હવે બાપ કહે છે-આ ધૂતીપણું છોડો. તમે બધી આત્માઓને બતાવો કે હું સીતાઓ તમે એક રામથી યોગ લગાવો. તમે છો મેસેન્જર (સંદેશવાહક), આ સંદેશ આપો કે બાપએ કહ્યું છે મને યાદ કરો, બસ. આ વાતનાં સિવાય બાકી બધું છે ધૂતીપણું. બાપ બધાં બાળકોને કહે છે-ધૂતીપણું છોડી દો. બધી સીતાઓનો એક રામ થી યોગ જોડાવો. તમારો ધંધો જ આ છે. બસ, આ પૈગામ (સંદેશ) આપતા રહો. બાપ આવેલાં છે, કહે છે તમારે ગોલ્ડન એજ (સ્વર્ણિમયુગ) માં જવાનું છે. હવે આ આચરન એજ (કળયુગ) ને છોડવાનું છે. તમને વનવાસ મળેલો છે, જંગલમાં બેઠાં છો ને. વન જંગલને કહેવાય છે. કન્યાનાં જ્યારે લગ્ન થાય છે તો વનમાં બેસે છે પછી મહેલમાં જાય છે. તમે પણ જંગલમાં બેઠાં છો. હવે સાસર ઘરે જવાનું છે, આ જૂનાં દેહને છોડવાનું છે. એક બાપને યાદ કરો. જેમની વિનાશકાળે પ્રીત બુદ્ધિ છે તે તો મહેલમાં જશે, બાકી વિપરીત નો છે વનવાસ. જંગલ માં વાસ છે. બાપ આપ બાળકોને ભિન્ન-ભિન્ન રીતે સમજાવે છે. જે બાપ થી આટલી બેહદની બાદશાહી લીધી છે, એમને ભૂલી ગયા છો તો વનવાસ માં ચાલ્યા ગયાં છો. વનવાસ અને ગાર્ડન વાસ. બાપનું નામ જ છે બાગવાન. પરંતુ જ્યારે કોઈની બુદ્ધિ માં આવે. ભારતમાં જ આપણું રાજ્ય હતું. હમણાં છે નહીં. હમણાં તો વનવાસ છે. પછી ગાર્ડન માં જઈએ છીએ. તમે અહીંયા બેઠાં છો તો પણ બુદ્ધિમાં છે-અમે બેહદનાં બાપ થી પોતાનું રાજ્ય લઈ રહ્યાં છીએ. બાપ કહે છે મારી સાથે પ્રીત રાખો તો પણ ભૂલી જાઓ છો. બાપ ઉલ્હના (ફરિયાદ) આપે છે-તમે મુજ બાપ ને ક્યાં સુધી ભૂલતાં રહેશો. પછી સ્વર્ણિમયુગ માં કેવી રીતે જશો. પોતાને પૂછો અમે કેટલો સમય બાબા ને યાદ કરીએ છીએ? આપણે જેમ કે યાદની અગ્નિમાં પડ્યાં છીએ, જેનાથી વિકર્મ વિનાશ થાય છે. એક બાપ થી પ્રીત બુદ્ધિ થવાનું છે. સૌથી ફર્સ્ટક્લાસ માશૂક છે જે તમને પણ ફર્સ્ટક્લાસ બનાવે છે. ક્યાં થઈ ક્લાસ માં બકરીઓ માફક યાત્રા કરવી, ક્યાં એરકન્ડિશન માં. કેટલો ફરક છે. આ બધું વિચાર સાગર મંથન કરવાનું છે તમને મજા આવશે. આ બાબા પણ કહે છે હું પણ બાબા ને યાદ કરવા માટે ખુબ માથું મારું છું. આખો દિવસ વિચાર ચાલતો રહે છે. આપ બાળકોએ પણ આ જ મહેનત કરવાની છે. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. કોઈને પણ એક રામ (બાપ) ની વાતોનાં સિવાય બીજી કોઈ પણ વાતો નથી સંભળાવવાની. એક ની વાત બીજાને સંભળાવવી, પરચિંતન કરવું આ ધૂતીપણું છે, તેને છોડી દેવાનું છે.
2. એક બાપની સાથે પ્રીત રાખવાની છે. જૂનાં દેહનું અભિમાન છોડી એક બાપની યાદથી સ્વયંને પાવન બનાવવાનું છે.

વરદાન :- અલૌકિક નશાની અનુભૂતિ દ્વારા નિશ્ચય નો પ્રમાણ આપવાવાળા સદા વિજયી ભવ
અલૌકિક રુહાની નશો નિશ્ચયનું દર્પણ છે. નિશ્ચયનું પ્રમાણ છે નશો અને નશા નું પ્રમાણ છે ખુશી. જે સદા ખુશી અને નશામાં રહે છે એમની સામે માયાની કોઈ પણ ચાલ ચાલી નથી શકતી. બેફિકર બાદશાહની બાદશાહી ની અંદર માયા આવી નથી શકતી. અલૌકિક નશો સહજ જ જૂનાં સંસાર અથવા જૂનાં સંસ્કાર ભૂલાવી દે છે એટલે સદા આત્મિક સ્વરૂપનાં નશામાં, અલૌકિક જીવનનાં નશા માં, ફરિશ્તા પણા નાં નશા માં અથવા ભવિષ્યનાં નશા માં રહો તો વિજયી બની જશો.

સ્લોગન :- મધુરતાનો ગુણ જ બ્રાહ્મણ જીવન ની મહાનતા છે, એટલે મધુર બનો અને મધુર બનાવો.

“ મીઠા બાળકો - તમે બેહદનાં બાપ થી બેહદ નો વારસો લેવા આવ્યાં છો , અહીંયા હદની કોઈ વાત નથી , તમે ખુબ ઉમંગ થી બાપ ને યાદ કરો તો જૂની દુનિયા ભૂલાય જશે ”

પ્રશ્ન :- કઈ એક વાત તમારે વારંવાર પોતાનાં થી ઘૂંટી પાક્કી કરવી જોઈએ?

ઉત્તર :- અમે આત્મા છીએ, અમે પરમાત્મા બાપથી વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. આત્માઓ છે બાળકો, પરમાત્મા છે બાપ. હમણાં બાળકો અને બાપ નો મેળો થયો છે. આ વાત વારંવાર ઘૂંટી-ઘૂંટી પાક્કી કરો. જેટલાં આત્મ-અભિમાની બનતાં જશો, દેહ-અભિમાન મટી જશે.

ગીત :- જો પિયા કે સાથ હૈ

ઓમ શાંતિ ! બાળકો જાણે છે કે આપણે બાબાની સાથે બેઠેલાં છીએ- આ છે ઊંચેથી ઊંચા બાબા, બધાનાં બાબા છે. બાબા આવેલાં છે. બાપ થી શું મળે છે, આ તો સવાલ જ નથી ઉઠતો. બાપ થી મળે છે જ વારસો. આ છે બધાનાં બેહદનાં બાપ, જેમનાથી બેહદનું સુખ, બેહદની પ્રોપર્ટી (મિલકત) મળે છે. તે છે હદની મિલકત. કોઈની પાસે હજાર, કોઈની પાસે ૫ હજાર હશે. કોઈની પાસે ૧૦-૨૦-૫૦ કરોડ, અરબ હશે. હવે તે તો બધાં છે લૌકિક બાબાઓ અને હદનાં બાળકો. અહીંયા આપ બાળકો પણ સમજો છો આપણે બેહદનાં બાપ ની પાસે આવ્યાં છીએ બેહદની મિલકત લેવાં. દિલમાં આશ તો રહે છે ને. સિવાય સ્કૂલનાં બીજા સતસંગ વગેરેમાં કોઈ આશ નથી રહેતી. કહેશે શાંતિ મળે, તે તો મળી નથી શકતી. અહીંયા આપ બાળકો સમજો છો આપણે આવ્યાં છીએ વિશ્વ નવી દુનિયાનાં માલિક બનવાં. નહીં તો અહીંયા કેમ આવીએ. બાળકો કેટલી વૃદ્ધિને પામતા રહે છે! કહે છે બાબા અમે તો વિશ્વ નાં માલિક બનવા આવ્યાં છીએ, હદ ની કોઈ વાત જ નથી. બાબા તમારાં થી અમે બેહદ સ્વર્ગનો વારસો લેવા આવ્યાં છીએ. કલ્પ-કલ્પ અમે બાપથી વારસો લઈએ છીએ પછી માયા બિલાડી છીનવી લે છે એટલે આને હાર-જીત ની રમત કહેવાય છે. બાપ બેસી ને બાળકો ને સમજાવે છે. બાળકો પણ નંબરવાર સમજે છે, આ કોઈ સાધુ-સંત નથી. જેમ તમને કપડા પડે છે તેમ આમને પડે છે. આ તો બાબા છે ને. કોઈ પૂછે કોની પાસે જાઓ છો? કહેશે અમે બાપદાદા ની પાસે જઈએ છીએ. આ તો ફેમિલી (પરિવાર) થઈ ગઈ. કેમ જાઓ છો, શું લેવા જાઓ છો? આ તો બીજું કોઈ સમજી ન શકે. કહી ન શકે કે અમે બાપદાદા ની પાસે જઈએ છીએ, વારસો એમનાં થી મળે છે. દાદાની પ્રોપર્ટી (મિલકત) નાં બધાં હકદાર છે. શિવબાબાનાં અવિનાશી બાળકો (આત્માઓ) તો છો જ પછી પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં બનવાથી એમનાં પોત્રા-પૌત્રીઓ છો. હમણાં તમે જાણો છો આપણે આત્મા છીએ. આ તો બહુજ પાક્કું ઘૂંટવું જોઈએ. આપણે આત્માઓ પરમાત્મા બાપથી વારસો લઈએ છીએ. આપણે આત્માઓ બાપ થી આવીને મળ્યાં છીએ. પહેલાં તો શરીરનું ભાન હતું. ફલાણા-ફલાણા નામવાળા જ મિલકત લે છે. હમણાં તો છે આત્માઓ, પરમાત્મા થી વારસો લે છે. આત્માઓ છે બાળકો, પરમાત્મા છે બાપ. બાળકો અને બાપનો ખુબ સમય નાં પછી મેળો લાગે છે. એક જ વખત. ભક્તિમાર્ગમાં પછી અનેક આર્ટિફિશિયલ (બનાવટી) મેળા લાગતા રહે છે. આ છે સૌથી વઢરકુલ મેળો. આત્માઓ, પરમાત્મા અલગ રહ્યાં બહુકાળ.....કોણ? તમે આત્માઓ. આ પણ તમે સમજો છો આપણે આત્માઓ પોતાનાં સ્વીટ સાઈલેન્સ ઘર માં રહેવાવાળી છીએ. હમણાં અહીંયા પાર્ટ ભજવતા-ભજવતા થાકી ગયાં છીએ. તો સંન્યાસી ગુરુ વગેરેનાં પાસે જઈને શાંતિ માગે છે. સમજે છે તે ઘરબાર છોડી જંગલમાં જાય છે, તેમનાથી શાંતિ મળશે. પરંતુ એવું છે નહીં. હમણાં તો બધાં શહેરમાં આવી ગયાં છે. જંગલ માં ગુફાઓ ખાલી પડી છે. ગુરુ બનીને બેઠાં છે. નહીં તો તેમણે નિવૃત્તિ માર્ગનું જ્ઞાન આપી પવિત્રતા શીખવાડવાની છે. આજકાલ તો જુઓ લગ્ન કરાવતાં રહે છે.

આપ બાળકો તો પોતાનાં યોગબળ થી પોતાની કર્મેન્દ્રિયો ને વશ માં કરો છો. કર્મેન્દ્રિયો યોગબળ થી શીતળ થઈ જશે. કર્મેન્દ્રિયોમાં ચંચળતા હોય છે ને. હવે કર્મેન્દ્રિયો પર જીત પામવાની છે, જો કોઈ ચંચળતા ન ચાલે. સિવાય યોગબળનાં કર્મેન્દ્રિયનું વશ થવું અસંભવ છે. બાપ કહે છે કર્મેન્દ્રિયોની ચંચળતા યોગબળ થી જ તૂટશે. યોગબળ ની તાકાત તો છે ને. આમાં ખુબ જ મહેનત લાગે છે. આગળ ચાલીને કર્મેન્દ્રિયોની ચંચળતા નહીં રહે. સતયુગમાં તો કોઈ ગંદી બિમારી નથી હોતી. અહીંયા તમે કર્મેન્દ્રિયોને વશ કરી જાઓ છો તો કોઈ પણ ગંદી

વાત ત્યાં હોતી નથી. નામ જ છે સ્વર્ગ. તેને ભૂલી જવાનાં કારણે લાખો વર્ષ કહી દે છે. હમણાં સુધી પણ મંદિર બનાવતાં રહે છે. જો લાખો વર્ષ થયા હોય તો પછી વાત જ યાદ ન હોય. આ મંદિર વગેરે કેમ બનાવે? તો ત્યાં કર્મેન્દ્રિયો શીતળ રહે છે. કોઈ ચંચળતા નથી રહેતી. શિવબાબા ને તો કર્મેન્દ્રિયો છે નહીં. બાકી આત્મા માં જ્ઞાન તો બધું છે ને. એ જ શાંતિનાં સાગર, સુખનાં સાગર છે. તે લોકો કહે છે કર્મેન્દ્રિયો વશ નથી થઈ શકતી. બાપ કહે છે યોગબળ થી તમે કર્મેન્દ્રિયોને વશ કરો. બાપની યાદ માં રહો. કોઈ પણ બેકાયદેસર કામ કર્મેન્દ્રિયો થી નથી કરવાનું. આવાં લવલી (પ્રેમાળ) બાપ ને યાદ કરતાં-કરતાં પ્રેમમાં આંસુ આવવાં જોઈએ. આત્મા પરમાત્મા માં લીન તો થતી નથી. બાપ એક જ વખત મળે છે, જ્યારે શરીરનું લોન લે છે તો એવાં બાપની સાથે કેટલાં પ્રેમ થી ચાલવું જોઈએ. બાબાને ઉછળ આવીને. ઓહો! બાબા વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે પછી આ ધન માલ શું કરશું, છોડો બધું. જેમ પાગલ હોય છે ને. બધાં કહેવા લાગ્યા આમને બેઠાં-બેઠાં શું થયું. ધંધો વગેરે બધું છોડી ને આવી ગયાં. ખુશીનો પારો ચઢી ગયો. સાક્ષાત્કાર થવા લાગ્યાં. રાજાઈ મળવાની છે પરંતુ કેવી રીતે મળશે. શું થશે? આ કઈ પણ ખબર નથી. બસ મળવાનું છે, એ જ ખુશીમાં બધું છોડી દીધું. પછી ધીરે-ધીરે નોલેજ મળતું રહે છે. આપ બાળકો અહીંયા સ્કૂલ માં આવ્યાં છો, લક્ષ-હેતુ તો છે ને. આ છે રાજયોગ. બેહદ નાં બાપ થી રાજાઈ લેવા આવ્યાં છો. બાળકો જાણે છે આપણે એમનાથી ભણીએ છીએ, જેમને યાદ કરતાં હતાં કે બાબા આવીને અમારા દુઃખ હરો સુખ આપો. બાળકીઓ કહે છે અમને કૃષ્ણ જેવો બાળક મળે. અરે તે તો વૈકુંઠ માં મળશે ને. કૃષ્ણ વૈકુંઠનાં છે, તેમને તમે ઝૂલાવો છો તો તેમનાં જેવો બાળક તો વૈકુંઠમાં જ મળશે ને. હમણાં તમે વૈકુંઠની બાદશાહી લેવા આવ્યાં છો. ત્યાં જરૂર પ્રિન્સ-પ્રિન્સેજ (રાજકુમાર-રાજકુમારી) જ મળશે. પવિત્ર બાળક મળે, આ આશ પણ પૂરી થાય છે. આમ તો પ્રિન્સ-પ્રિન્સેજ અહીંયા પણ બહુજ જ છે પરંતુ નર્કવાસી છે. તમે ઈચ્છો છો સ્વર્ગવાસી ને. ભણતર તો ખુબ સહજ છે. બાપ કહે છે તમે ખુબ ભક્તિ કરી છે, ધક્કા ખાધાં છે. તમે કેટલાં ખુશી થી તીર્થો વગેરે પર જાઓ છો. અમરનાથ પર જાઓ છો, સમજે છે શંકરે પાર્વતીને અમરકથા સંભળાવી. અમરનાથની સાચી કથા તમે હમણાં સંભળો છો. આ તો બાપ બેસીને તમને સંભળાવે છે. તમે આવ્યાં છો-બાપનાં પાસે. જાણો છો આ ભાગ્યશાળી રથ છે, એમને આ લોન પર લીધો છે. આપણે શિવબાબા ની પાસે જઈએ છીએ, તેમની જ શ્રીમત પર ચાલશું. કાંઈ પણ પૂછવું હોય તો બાબા થી પૂછી શકો છો. કહે છે - બાબા અમે બોલી નથી શકતાં. આ તો તમે પુરુષાર્થ કરો, આમાં બાબા શું કરી શકે છે.

બાપ આપ બાળકોને શ્રેષ્ઠ બનવાનો સહજ રસ્તો બતાવે છે-એક તો કર્મેન્દ્રિયોને વશ કરો, બીજું દૈવીગુણ ધારણ કરો. કોઈ ગુસ્સો વગેરે કરે તો સંભળો નહીં. એક કાને થી સંભળી બીજા કાને થી નિકાળી દો. જે ખરાબ વાત માં રુચિ ન આવે, તેને સંભળો જ નહીં. જુઓ પતિ ક્રોધ કરે છે, મારે છે તો શું કરવું જોઈએ? જ્યારે જુઓ પતિ ગુસ્સો કરે છે તો તેનાં પર ફૂલ વરસાવો. હસતાં રહો. યુક્તિઓ તો ખૂબ છે. કામેશું, ક્રોધેશું હોય છે ને. અબલાઓ પોકારે છે. એક દ્રૌપદી નથી, બધી છે. હવે બાપ આવ્યાં છે નઝન થવાથી બચાવવાં. બાપ કહે છે આ મૃત્યુલોકમાં આ તમારો અંતિમ જન્મ છે. હું આપ બાળકોને શાંતિધામ લઈ જવા આવ્યો છું. ત્યાં પતિત આત્મા તો જઈ ન શકે, એટલે હું આવીને બધાંને પાવન બનાવું છું. જેમને જે પાર્ટ મળેલો છે તે પૂરો કરી હવે બધાએ પાછાં જવાનું છે. આખાં ઝાડ નું રહસ્ય બુદ્ધિમાં છે. બાકી ઝાડનાં પત્તા થોડી કોઈ ગણી શકે છે. તો બાપ પણ મૂળ વાત સમજાવે છે-બીજ અને ઝાડ. બાકી મનુષ્ય તો અનેક છે. એક-એક નાં અંદર થોડી બેસી જાણશે. મનુષ્ય સમજે છે ભગવાન તો અંતર્યામી છે, દરેક નાં અંદરની વાતને જાણે છે. આ બધી છે અંધશ્રદ્ધા.

બાપ કહે છે તમે અમને બોલાવો છે કે આવીને અમને પતિત થી પાવન બનાવો, રાજયોગ શીખવાડો. હમણાં તમે રાજયોગ શીખી રહ્યાં છો. બાપ કહે છે મને યાદ કરો. બાપ આ મત આપે છે ને. બાપની શ્રીમત અને ગત સૌથી ન્યારી છે. મત એટલે સલાહ, જેનાથી આપણી સદ્ગતિ થાય છે. એજ એક બાપ આપણી સદ્ગતિ કરવાવાળા છે, બીજું ન કોઈ. આ સમયે જ બોલાવે છે. સતયુગમાં તો બોલાવતાં નથી. હમણાં જ કહે છે સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા એક રામ. જ્યારે માળા ફેરવે છે તો ફેરવતા-ફેરવતા જ્યારે ફૂલ આવે છે તો તેને રામ કહી આંખો પર લગાવે છે. જપવાનું છે એક ફૂલ ને. બાકી છે તેમની પવિત્ર રચના. માળાને તમે સારી રીતે જાણી ગયાં છો. જે બાપની સાથે સર્વિસ કરે છે તેમની આ માળા છે. શિવબાબા ને રચતા નહીં કહેશે. રચતા કહેશે તો પ્રશ્ન ઉઠશે કે ક્યારે રચના રચી? પ્રજાપિતા બ્રહ્મા હમણાં સંગમ પર જ બ્રાહ્મણોને રચે છે ને. શિવબાબા ની રચના તો આનાદિ છે જ. ફક્ત પતિત થી પાવન બનાવવા માટે બાપ આવે છે. હમણાં તો છે જૂની સૃષ્ટિ. નવાં માં રહે છે દેવતાઓ. હવે શૂદ્રોને દેવતા કોણ બનાવે. હવે તમે ફરીથી બનો છો. જાણો છો બાબા આપણને શુદ્ધ થી બ્રાહ્મણ,

બ્રાહ્મણ થી દેવતા બનાવે છે. હમણાં તમે બ્રાહ્મણ બનો છો, દેવતા બનવા માટે. મનુષ્ય સૃષ્ટિ રચવા વાળા થઈ ગયાં બ્રહ્મા, જે મનુષ્ય સૃષ્ટિનાં મુખ્ય છે. બાકી આત્માઓનાં અવિનાશી બાપ શિવ તો છે જ. આ બધી નવી વાતો તમે સાંભળો છો. જે બુદ્ધિવાન છે તે સારી રીતે ધારણ કરે છે. ધીરે-ધીરે તમારી પણ વૃદ્ધિ થતી જશે. હમણાં આપ બાળકોને સ્મૃતિ આવી છે, આપણે અસલમાં દેવતા હતાં પછી ૮૪ જન્મ કેવી રીતે લઈએ છીએ. બધું રહસ્ય તમે જાણો છો. વધારે વાતો માં જવાની દરકાર જ નથી.

બાપ થી પૂરો વારસો લેવા માટે મુખ્ય વાત બાપ કહે છે - એક તો મને યાદ કરો, બીજું પવિત્ર બનો. સ્વદર્શન ચક્રધારી બનો અને આપ સમાન બનાવો. કેટલું સહજ છે. ફક્ત યાદ રહેતી નથી. નોલેજ તો ખુબ સહજ છે. હવે જૂની દુનિયા ખતમ થવાની છે. પછી સતયુગમાં નવી દુનિયામાં દેવી-દેવતાઓ રાજ્ય કરશે. આ દુનિયામાં જૂનાં થી જૂનાં આ દેવતાઓનાં ચિત્ર છે કે તેમનાં મહેલ વગેરે છે. તમે કહ્યો જૂનાં થી જૂનાં અમે વિશ્વનાં મહારાજા-મહારાણી હતાં. શરીર તો ખતમ થઈ જાય છે. બાકી ચિત્ર બનાવતાં રહે છે. હમણાં આ થોડી કોઈને ખબર છે, આ લક્ષ્મી-નારાયણ જે રાજ્ય કરતાં હતાં તે ક્યાં ગયાં? રાજાઈ કેવી રીતે લીધી? બિરલા આટલાં મંદિર બનાવે છે, પરંતુ જાણતા નથી. પૈસા મળતા જાય છે અને બનાવતાં રહે છે. સમજે છે આ દેવતાઓની કૃપા છે. એક શિવની પૂજા છે અવ્યભિચારી ભક્તિ. જ્ઞાન આપવા વાળા તો જ્ઞાન સાગર એક જ છે, બાકી છે ભક્તિમાર્ગ. જ્ઞાન થી અડધોકલ્પ સદ્ગતિ થાય છે પછી ભક્તિની દરકાર નથી રહેતી. જ્ઞાન, ભક્તિ, વૈરાગ્ય. હવે ભક્તિથી, જૂની દુનિયા થી વૈરાગ્ય. જૂની હવે ખતમ થવાની છે, આમાં આસક્તિ શું રાખીએ. હવે તો નાટક પૂરું થાય છે, આપણે જઈએ છીએ ઘરે. તે ખુશી રહે છે. કોઈ સમજે છે મોક્ષ પામવો તો સારું છે પછી આવશું નહીં. આત્મા પરપોટો છે જે સાગરમાં મળી જાય છે. આ બધાં ગપોડા છે. એક્ટર તો એકટ (કર્મ) કરશે જરૂર. જે ઘરે બેસી જાય તે કોઈ એક્ટર થોડી થયો. મોક્ષ થતો નથી. આ ડ્રામા અનાદિ બનેલો છે. અહીંયા તમને કેટલું નોલેજ મળે છે. મનુષ્યોની બુદ્ધિમાં તો કાંઈ પણ નથી. તમારો પાર્ટ જ છે-બાપ થી જ્ઞાન લેવાનો, વારસો પામવાનો. તમે ડ્રામામાં બંધાયમાન છો. પુરુષાર્થ જરૂર કરશો. એવું નહીં ડ્રામામાં હશે તો મળશે. પછી તો બેસી જાઓ. પરંતુ કર્મ વગર કોઈ રહી નથી શકતું. કર્મ સંન્યાસ થઈ જ નથી શકતો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. યોગબળ ની તાકાત થી પોતાની કર્મેન્દ્રિયો ને શીતળ બનાવાની છે. વશમાં રાખવાની છે. ઇવિલ વાતો ન તો સાંભળવાની છે, ન સંભળાવવાની છે. જે વાત પસંદ નથી આવતી, તેને એક કાન થી સાંભળી બીજા થી નીકળી દેવાની છે.
2. બાપ થી પૂરો વારસો લેવા માટે સ્વદર્શન ચક્રધારી બનવાનું છે, પવિત્ર બની આપ સમાન બનાવવાની સેવા કરવાની છે.

વરદાન :- શક્તિશાળી સેવા દ્વારા નિર્બળ માં બળ ભરવા વાળા સાચાં સેવાધારી ભવ સાચાં સેવાધારી ની વાસ્તવિક વિશેષતા છે-નિર્બળમાં બળ ભરવાનાં નિમિત્ત બનવું. સેવા તો બધાં કરે છે પરંતુ સફળતામાં જે અંતર દેખાય છે તેનું કારણ છે સેવાનાં સાધનોમાં શક્તિ ની ખોટ. જેમ તલવારમાં જો ધાર નથી તો તે તલવાર નું કામ નથી કરતી, એમ સેવાનાં સાધનોમાં જો યાદની શક્તિનું બળ નથી તો સફળતા નથી એટલે શક્તિશાળી સેવાધારી બનો, નિર્બળ માં બળ ભરી ક્વાલિટી (ગુણવત્તા) વાળી આત્માઓ નિકાળો ત્યારે કહેવાશે સાચાં સેવાધારી.

સ્લોગન :- દરેક પરિસ્થિતિને ઉડતી કળાનું સાધન સમજી સદા ઉડતા રહો.

“ મીઠા બાળકો - એકાંત માં બેસી પોતાની સાથે વાતો કરો , હું અવિનાશી આત્મા છું , બાપ થી સાંભળું છું , આ અભ્યાસ કરો ”

પ્રશ્ન :- જે બાળકો યાદ માં અલબેલા છે, એમનાં મુખ થી કયા બોલ નીકળે છે?

ઉત્તર :- તેઓ કહે છે-અમે શિવબાબાનાં બાળક છીએ જ. યાદ માં જ છીએ. પરંતુ બાબા કહે છે તે બધાં ગપોડા છે, અલબેલાપણું છે. આમાં તો પુરુષાર્થ કરવાનો છે, સવારે ઉઠીને પોતાને આત્મા સમજી બેસી જવાનું છે. રુહરુહાન કરવાની છે. આત્મા જ વાતચીત કરે છે, હમણાં તમે દેહી-અભિમાની બનો છો. દેહી-અભિમાની બાળકો જ યાદ નો ચાર્ટ રાખશે ફક્ત જ્ઞાનની લબાર (વાતો બનાવવી) નહીં લગાવશે.

ગીત :- મુખડા દેખ લે પ્રાણી

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાળકો ને સમજાવ્યું છે કે પ્રાણ આત્માને કહેવાય છે. હવે બાપ આત્માઓને સમજાવે છે, આ ગીત તો ભક્તિમાર્ગનું છે. આ તો ફક્ત એનો સાર સમજાવાય છે. હવે તમે જ્યારે અહીંયા બેસો છો તો પોતાને આત્મા સમજો. દેહનું ભાન છોડી દેવાનું છે. આપણે આત્મા ખુબ નાની બિંદી છીએ. હું જ આ શરીર દ્વારા પાર્ટ ભજવું છું. આ આત્માનું જ્ઞાન કોઈને છે નહીં. આ બાપ સમજાવે છે, પોતાને આત્મા સમજો - હું નાની આત્મા છું. આત્મા જ બધો પાર્ટ ભજવે છે આ શરીર થી, તો દેહ-અભિમાન નીકળી જાય. આ છે મહેનત. આપણે આત્મા આ બધાં નાટકનાં એક્ટર્સ છીએ. ઊંચે થી ઊંચા એક્ટર છે પરમપિતા પરમાત્મા. બુદ્ધિમાં રહે છે એ પણ એટલી નાની બિંદી છે, એમની મહિમા કેટલી ભારે છે. જ્ઞાન નાં સાગર, સુખ નાં સાગર છે. પરંતુ છે નાની બિંદી. આપણે આત્મા પણ નાની બિંદી છીએ. આત્મા ને સિવાય દિવ્ય દૃષ્ટિનાં જોઈ નથી શકતાં. આ નવી-નવી વાતો હમણાં તમે સાંભળી રહ્યાં છો. દુનિયા શું જાણે. તમારામાં પણ થોડાં છે જે યથાર્થ રીતે સમજે છે અને બુદ્ધિ માં રહે છે કે આપણે આત્મા નાની બિંદી છીએ. અમારા પિતા આ ડ્રામા માં મુખ્ય એક્ટર છે. ઊંચે થી ઊંચા એક્ટર બાપ છે, પછી ફલાણા-ફલાણા આવે છે. તમે જાણો છો બાપ જ્ઞાન નાં સાગર છે પરંતુ શરીર વગર તો જ્ઞાન સંભળાવી ન શકે. શરીર દ્વારા જ બોલી શકે છે. અશરીરી થવાથી ઓર્ગાન્સ (અવયવો) અલગ થઈ જાય છે. ભક્તિમાર્ગમાં તો દેહધારીઓનું જ સિમરણ કરે. પરમપિતા પરમાત્માનાં નામ, રૂપ, દેશ, કાળ ને જ નથી જાણતાં. બસ કહી દે છે પરમાત્મા નામ-રૂપ થી ન્યારા છે. બાપ સમજાવે છે-ડ્રામા અનુસાર તમે જે નંબરવન સતોપ્રધાન હતાં, તમારે જ પછી સતોપ્રધાન બનવાનું છે, તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનવા માટે તમારે પછી આ અવસ્થા મજબૂત રાખવાની છે કે આપણે આત્મા છીએ, આત્મા આ શરીર દ્વારા વાત કરે છે. એમાં જ્ઞાન છે. આ જ્ઞાન બીજા કોઈની બુદ્ધિમાં નથી કે આપણી આત્મામાં ૮૪ જન્મોનો પાર્ટ અવિનાશી નોંધાયેલો છે. આ ખૂબ નવી-નવી પોઇન્ટસ (વાતો) છે. એકાંતમાં બેસીને પોતાની સાથે એવી-એવી વાતો કરવાની છે - હું આત્મા છું, બાપ થી સાંભળી રહ્યો છું. ધારણા મુજ આત્મા માં થાય છે. મુજ આત્મા માં જ પાર્ટ ભરેલો છે. હું આત્મા અવિનાશી છું. આ અંદર ઘૂંટવું જોઈએ. આપણે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનવાનું છે. દેહ-અભિમાની મનુષ્યો ને આત્માનું પણ જ્ઞાન નથી, કેટલી મોટી-મોટી પુસ્તકો પોતાની પાસે રાખે છે. અહંકાર કેટલો છે. આ છે જ તમોપ્રધાન દુનિયા. ઊંચેથી ઊંચી આત્મા તો કોઈ પણ છે નહીં. તમે જાણો છો કે હવે આપણે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. આ વાતને અંદરમાં ઘૂંટવાનું છે. જ્ઞાન સંભળાવવા વાળા તો ખૂબ છે. પરંતુ યાદ છે નહીં. અંદર માં તે અંતર્મુખતા રહેવી જોઈએ. આપણે બાપની યાદ થી પતિત થી પાવન બનવાનું છે, ફક્ત પંડિત નથી બનવાનું. આનાં પર એક પંડિત નું દૃષ્ટાંત પણ છે-માતાઓને કહે રામ-રામ કહેવાથી પાર થઈ જશો..... તો એવું લબાડ (જુકું બોલનાર) નથી બનવાનું. આવાં ઘણાં છે.

સમજાવે ખૂબ સારું છે, પરંતુ યોગ છે નહીં. આખો દિવસ દેહ-અભિમાનમાં રહે છે. નહીં તો બાબા ને ચાર્ટ મોકલવો જોઈએ - હું આ સમયે ઉઠું છું, આટલું યાદ કરું છું. કાંઈ સમાચાર નથી આપતાં. જ્ઞાન ની ખુબ લબાડ મારે છે. યોગ છે નહીં. ભલે મોટા-મોટાઓને જ્ઞાન આપે છે, પરંતુ યોગમાં કાચ્યા છે. સવારે ઊઠીને બાપને યાદ કરવાનાં છે. બાબા તમે કેટલાં મોસ્ટ બિલવેડ (સૌથી પ્રિય) છો. કેવો આ વિચિત્ર ડ્રામા બનેલો છે. કોઈ પણ આ

રહસ્ય નથી જાણતું. ન આત્માને, ન પરમાત્માને જાણે છે. આ સમયે મનુષ્ય જાનવર થી પણ બદતર છે. આપણે પણ એવા હતાં. માયાનાં રાજ્ય માં કેટલી દુર્દશા થઈ જાય છે. આ જ્ઞાન તમે કોઈને પણ આપી શકો છો. બોલો, તમે આત્મા હમણાં તમોપ્રધાન છો, તમારે સતોપ્રધાન બનવાનું છે. પહેલાં તો પોતાને આત્મા સમજો. ગરીબો માટે તો હજુ જ સહજ છે. સાહુકારો નાં તો લફડા ખુબ હોય છે.

બાપ કહે છે-હું આવું છું જ સાધારણ તન માં. ન ખૂબ ગરીબ, ન ખૂબ સાહુકાર. હમણાં તમે જાણો છો કલ્પ-કલ્પ બાપ આવીને આપણને આ શિક્ષા આપે છે કે પાવન કેવી રીતે બનો. બાકી તમારા ધંધા વગેરેમાં ખીટખીટ છે, તેનાં માટે બાબા નથી આવ્યાં. તમે તો બોલાવો જ છો હેં પતિત-પાવન આવો, તો બાબા પાવન બનવાની યુક્તિ બતાવે છે. આ બ્રહ્મા પોતે પણ કાંઈ નહોતાં જાણતાં. એક્ટર થઈને અને ડ્રામાનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને ન જાણે તો તેમને શું કહેશો. આપણે આત્મા આ સૃષ્ટિ ચક્રમાં એક્ટર છીએ, આ પણ કોઈ જાણતાં નથી. ભલે કહી દે છે આત્મા મૂળવતન માં નિવાસ કરે છે પરંતુ અનુભવ થી નથી કહેતાં. તમે તો હમણાં પ્રેક્ટિકલ માં જાણો છો - આપણે આત્મા મૂળવતનનાં રહેવાસી છીએ. આપણે આત્મા અવિનાશી છીએ. આ તો બુદ્ધિમાં યાદ રહેવું જોઈએ. અનેકોનો યોગ બિલકુલ છે નહીં. દેહ-અભિમાન નાં કારણે પછી ભૂલો પણ ખૂબ થાય છે. મૂળ વાત છે જ દેહી-અભિમાની બનવું. આ કુરના (ફિકર) રહેવી જોઈએ મારે સતોપ્રધાન બનવાનું છે. જે બાળકોને સતોપ્રધાન બનવાની તાત (લગન) છે, એમનાં મુખ થી ક્યારેય પથ્થર નહીં નીકળશે. કોઈ ભૂલ થઈ ગયું તો ઝટ બાપને રિપોર્ટ (જાણ) કરશે. બાબા અમારા થી આ ભૂલ થઈ. ક્ષમા કરજો. છુપાવશે નહીં. છુપાવવા થી તે વધારે જ વૃદ્ધિને પામે છે. બાબાને સમાચાર આપતાં રહો. બાબા લખી દેશે તમારો યોગ ઠીક નથી. પાવન બનવાની જ મુખ્ય વાત છે. આપ બાળકોની બુદ્ધિ માં ૮૪ જન્મોની કથા છે. જેટલું થઈ શકે બસ આજ ચિંતા લાગી રહે સતોપ્રધાન બનવું છે. દેહ-અભિમાન ને છોડી દેવાનું છે. તમે છો રાજકૃષિ. હઠયોગી ક્યારેય રાજયોગ શીખવાડી ન શકે. રાજયોગ બાપ જ શીખવાડે છે. જ્ઞાન પણ બાપ જ આપે છે. બાકી આ સમયે છે તમોપ્રધાન ભક્તિ. જ્ઞાન ફક્ત બાપ સંગમ પર જ આવીને સંભળાવે છે. બાપ આવ્યાં છે તો ભક્તિ ખતમ થવાની છે, આ દુનિયા પણ ખતમ થઈ જવાની છે. જ્ઞાન અને યોગ થી સતયુગ ની સ્થાપના થાય છે. ભક્તિ ચીજ જ અલગ છે. મનુષ્ય પછી કહી દે દુઃખ-સુખ અહીંયા જ છે. હમણાં આપ બાળકો પર મોટી રેસપોન્સિબીલીટી (જવાબદારી) છે. પોતાનું કલ્યાણ કરવાની યુક્તિ રચતાં રહો. આ પણ સમજાવ્યું છે પાવન દુનિયા છે શાંતિધામ અને સુખધામ. આ છે અશાંતિધામ, દુઃખધામ. પહેલી મુખ્ય વાત છે યોગની. યોગ નથી તો જ્ઞાનની લબાર છે ફક્ત પંડિત માફક. આજકાલ તો રિદ્ધિ-સિદ્ધિ પણ ખુબ નીકળી છે, એનાથી જ્ઞાન નું કનેક્શન (સંબંધ) નથી. મનુષ્ય કેટલાં જુઠામાં ફસાયેલાં છે. પતિત છે. બાપ પોતે કહે છે હું પતિત દુનિયા, પતિત શરીરમાં આવું છું. પાવન તો કોઈ અહીંયા છે જ નહીં. આ તો પોતાને ભગવાન કહેતાં નથી. આ તો કહે છે હું પણ પતિત છું, પાવન થઈશ તો ફરિશ્તા બની જઈશ. તમે પણ પવિત્ર ફરિશ્તા બની જશો. તો મૂળ વાત આજ છે કે આપણે પાવન કેવી રીતે બનીએ. યાદ ખૂબ જરૂરી છે. જે બાળકો યાદમાં અલબેલા છે તે કહે છે-અમે શિવબાબા નાં બાળક તો છીએ જ. યાદ માં જ છીએ. પરંતુ બાબા કહે છે તે બધાં ગપોડા છે. અલબેલાપણું છે. આમાં તો પુરુષાર્થ કરવાનો છે સવારે ઉઠી પોતાને આત્મા સમજી બેસી જવાનું છે. રુહરિહાન કરવાની છે. આત્મા જ વાતચીત કરે છે ને. હમણાં તમે દેહી-અભિમાની બનો છો. જે કોઈનું કલ્યાણ કરે છે તો તેમની મહિમા પણ કરાય છે ને. તે થાય છે દેહની મહિમા. આ તો છે નિરાકાર પરમપિતા પરમાત્મા ની મહિમા. આને પણ તમે સમજો છો. આ સીડી બીજા કોઈની બુદ્ધિમાં થોડી હશે. આપણે ૮૪ જન્મ કેવી રીતે લઈએ છીએ, નીચે ઉતરતાં આવ્યાં છીએ. હવે તો પાપનો ઘડો ભરાઈ ગયો છે, તે સાફ કેવી રીતે થાય? એટલે બાપ ને બોલાવે છે. તમે છો પાંડવ સંપ્રદાય. રીલીજો (ધાર્મિક) પણ પોલિટિકલ (રાજકીય) પણ હોય. બાબા બધાં ધર્મોની વાત સમજાવે છે. બીજું કોઈ સમજાવી ન શકે. બાકી તે ધર્મ સ્થાપન કરવા વાળા શું કરે છે, એમનાં પાછળ તો બીજાઓને પણ નીચે આવવું પડે છે. બાકી તે કોઈ મોક્ષ થોડી આપે. બાપ જ અંતમાં આવીને બધાને પવિત્ર બનાવી પાછાં લઈ જાય છે, એટલે એ એકનાં સિવાય બીજા કોઈની પણ મહિમા છે નહીં. બ્રહ્માની કે તમારી કોઈ મહિમા નથી. બાબા ન આવત તો તમે પણ શું કરત. હવે બાપ તમને ચઢતી કળામાં લઈ જાય છે. ગાયન પણ છે તેરે ભાને સર્વ કા ભલા. પરંતુ અર્થ થોડી સમજે છે. મહિમા તો ખૂબ કરે છે.

હવે બાપે સમજાવ્યું છે અકાળ તો આત્મા છે, એનું આ તખ્ત છે. આત્મા અવિનાશી છે. કાળ ક્યારેય ખાતો નથી. આત્માને એક શરીર છોડી બીજો પાર્ટ ભજવવાનો છે. બાકી લેવા માટે કોઈ કાળ આવે થોડી છે. તમને કોઈનું

શરીર છોડવાનું દુઃખ થતું નથી. શરીર છોડીને બીજો પાર્ટ ભજવવા ગયાં, રડવાની શું દરકાર છે. આપણે આત્મા ભાઈ-ભાઈ છીએ. આ પણ તમે હમણાં જાણો છો. ગાયન છે આત્મા પરમાત્મા અલગ રહ્યા બહુકાળ.... બાપ ક્યાં આવીને મળે છે. આ પણ નથી જાણતાં. હમણાં તમને દરેક વાતની સમજણ મળે છે. ક્યારથી સાંભળતા જ આવો છો. કોઈ પુસ્તક વગેરે થોડી ઉપાડો છો. ફક્ત રેફર (ઉલ્લેખ) કરો છો સમજાવવા માટે. બાપ સાચાં તો સાચી રચના રચે છે. સાચું બતાવે છે. સાચાં ની જીત, જુદા ની હાર. સાચાં બાપ સચખંડ ની સ્થાપના કરે છે. રાવણ થી તમે ખુબ હાર ખાધી છે. આ બધી રમત બનેલી છે. હમણાં તમે જાણો છો આપણું રાજ્ય સ્થાપન થઈ રહ્યું છે પછી આ બધું હશે નહીં. આ તો બધું પાછળથી આવ્યું છે. આ સૃષ્ટિ ચક્ર બુદ્ધિમાં રાખવું કેટલું સહજ છે. જે પુરુષાર્થી બાળકો છે તે આમાં ખુશ નહીં થાય કે અમે જ્ઞાન તો ખૂબ સારું સંભળાવીએ છીએ. સાથે યોગ અને મેનર્સ (શિસ્ત) પણ ધારણ કરશે. તમારે ખુબ-ખુબ મીઠા બનવાનું છે. કોઈને દુઃખ નથી આપવાનું. પ્રેમ થી સમજાવવું જોઈએ. પવિત્રતા પર પણ કેટલાં હંગામા થાય છે. તે પણ ડ્રામા અનુસાર થાય છે. આ બન્યો-બનાવેલ ડ્રામા છે ને. એવું નહીં ડ્રામામાં હશે તો મળશે. નહીં, મહેનત કરવાની છે. દેવતાઓની જેમ દેવી ગુણ ધારણ કરવાનાં છે. લૂણપાણી નથી બનવાનું. જોવું જોઈએ અમે ઉલટી ચલન ચાલીને બાપ ની ઈજ્જત તો નથી ગુમાવતાં? સદ્ગુરુ નાં નિંદક ઠોર (ઠેકાણું) ન પામે. આ તો સત બાપ છે, સત શિક્ષક છે. આત્માને હવે સ્મૃતિ રહે છે. બાબા જ્ઞાન નાં સાગર, સુખ નાં સાગર છે. જરૂર જ્ઞાન આપીને ગયો છું ત્યારે તો ગાયન થાય છે. આમની આત્મા માં કોઈ જ્ઞાન હતું શું? આત્મા શું, ડ્રામા શું છે-કોઈ પણ નથી જાણતું. જાણવાનું તો મનુષ્યને જ છે ને. દુઢ્ર યજ્ઞ રચે છે તો આત્માઓની પૂજા કરે છે, એમની પૂજા સારી કે દેવી શરીરોની પૂજા સારી? આ શરીર તો ૫ તત્ત્વોનું છે એટલે એક શિવબાબા ની પૂજા જ અવ્યભિચારી પૂજા છે. હવે એ એક થી જ સાંભળવાનું છે એટલે કહેવાય છે હિયર નો ઈવિલ....ગ્લાનિ ની કોઈ વાત ન સાંભળો. મુજ એકથી જ સાંભળો. આ છે અવ્યભિચારી જ્ઞાન. મુખ્ય વાત છે જ્યારે દેહ-અભિમાન તુટશે ત્યારે જ તમે શીતળ બનશો. બાપ ની યાદ માં રહેશો તો મુખ થી પણ ઉલ્ટા-સુલ્ટા બોલ નહિં બોલશો, કુદૃષ્ટિ નહિં જશે. જોવા છતાં પણ જોશો નહીં. આપણું જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર ખૂલેલું છે. બાપે આવીને ત્રિનેત્રી, ત્રિકાળદર્શી બનાવ્યાં છે. હવે તમને ત્રણે કાળો, ત્રણે લોકોનું જ્ઞાન છે. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. જ્ઞાન સંભળાવવાની સાથે-સાથે યોગમાં પણ રહેવાનું છે. સારી મેનર્સ ધારણ કરવાની છે. ખુબ મીઠા બનવાનું છે. મુખ થી ક્યારેય પથ્થર નથી નીકાળવાનાં.
2. અંતરમુખી બની એકાંત માં બેસી સ્વયં સ્વયં થી રુહરિહાન કરવાની છે. પાવન બનવાની યુક્તિઓ નીકાળવાની છે. સવારે-સવારે ઊઠીને બાપને ખુબ પ્રેમ થી યાદ કરવાનાં છે.

વરદાન :- સર્વ નાં દિલનો પ્રેમ પ્રાપ્ત કરવા વાળા ન્યારા , પ્યારા , નિ : સંકલ્પ ભવ જે બાળકોમાં ન્યારા અને પ્યારા રહેવાનો ગુણ કે નિ:સંકલ્પ રહેવાની વિશેષતા છે અર્થાત્ જેમને આ વરદાન પ્રાપ્ત છે તે સર્વ નાં પ્રિય બની જાય છે કારણ કે ન્યારાપણ થી બધાનાં દિલ નો પ્રેમ સ્વતઃ પ્રાપ્ત થાય છે. તે પોતાની શક્તિશાળી નિ:સંકલ્પ સ્થિતિ કે શ્રેષ્ઠ કર્મ દ્વારા અનેકોની સેવા નાં નિમિત્ત બને છે એટલે સ્વયં પણ સંતુષ્ટ રહે અને બીજાઓનું પણ કલ્યાણ કરે છે. એમને દરેક કાર્ય માં સફળતા સ્વતઃ પ્રાપ્ત થાય છે.

સ્લોગન :- એક “બાબા” શબ્દ જ સર્વ ખજાનાની ચાવી છે - આ ચાવી ને સદા સંભાળીને રાખો.

“ મીઠા બાળકો - પોતાને રાજતિલક આપવાનાં લાયક બનાવો , જેટલું ભણતર ભણશો , શ્રીમત પર ચાલશો તો રાજતિલક મળી જશે ”

પ્રશ્ન :- કઈ સ્મૃતિમાં રહો તો રાવણપણા ની સ્મૃતિ વિસ્મૃત થઈ જશે?

ઉત્તર :- સદા સ્મૃતિ રહે કે અમે સ્ત્રી-પુરુષ નથી, અમે આત્મા છીએ, અમે મોટા બાબા (શિવબાબા) થી નાનાં બાબા (બ્રહ્મા) દ્વારા વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. આ સ્મૃતિ રાવણપણાની સ્મૃતિ ને ભુલાવી દેશે. જ્યારે કે સ્મૃતિ આવી કે આપણે એક બાપનાં બાળક છીએ તો રાવણપણા ની સ્મૃતિ સમાપ્ત થઈ જાય છે. આ પણ પવિત્ર રહેવાની ખુબ સરસ યુક્તિ છે. પરંતુ આમાં મહેનત જોઈએ.

ગીત :- તુમ્હેં પાકે હમને

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાપ બેસી રુહાની બાળકો ને સમજાવે છે. જુઓ બધાં તિલક અહીંયા (ભૂકુટીમાં) આપે છે. આ જગ્યા એક તો આત્માનું નિવાસ છે, બીજું પછી રાજતિલક પણ અહીંયા અપાય છે. આ આત્મા ની નિશાની તો છે જ. હવે આત્માને બાપનો વારસો જોઈએ સ્વર્ગનો. વિશ્વનું રાજ્યતિલક જોઈએ. સૂર્યવંશી-ચંદ્રવંશી, મહારાજા-મહારાણી બનવા માટે ભણે છે. આ ભણવું એટલે પોતાનાં માટે પોતાને રાજતિલક આપવું છે. તમે અહીંયા આવ્યાં જ છો ભણવા માટે. આત્મા છે અહીંયા નિવાસ કરે છે તે કહે છે બાબા અમે તમારાં થી વિશ્વનું સ્વરાજ્ય અવશ્ય પ્રાપ્ત કરશું. પોતાનાં માટે દરેકે પોતાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. કહે છે બાબા અમે એવાં સપૂત બનીને દેખાડશું. તમે અમારી ચલનને જોતાં રહેજો કે કેવી રીતે ચાલીએ છીએ. તમે પણ જાણી શકો છો અમે પોતાને રાજતિલક આપવા લાયક બન્યાં છીએ કે નહીં? આપ બાળકોએ બાપનાં સપૂત બનીને દેખાડવાનું છે. બાબા અમે તમારું નામ જરૂર રોશન કરશું. અમે તમારાં મદદગાર એટલે પોતાનાં મદદગાર બની ભારત પર પોતાનું રાજ્ય કરશું. ભારતવાસી કહે છે ને - અમારું રાજ્ય છે. પરંતુ તે બિચારાઓને ખબર નથી કે હમણાં અમે વિષય વૈતરણી નદીમાં પડ્યાં છીએ. આપણું આત્મા નું રાજ્ય તો છે નહીં. હમણાં તો આત્મા ઉલટી લટકેલી છે. ખાવાનું પણ નથી મળતું. જ્યારે આવી હાલત હોય છે ત્યારે બાબા કહે છે હવે તો મારાં બાળકોને ખાવા માટે પણ નથી મળતું, હવે હું જઈને તેમને રાજયોગ શીખવાડું. તો બાપ આવે છે રાજયોગ શીખવાડવાં. બેહદનાં બાપને યાદ કરો છો. તે જ નવી દુનિયા રચવાવાળા. બાપ પતિત-પાવન પણ છે, જ્ઞાન સાગર પણ છે. આ સિવાય તમારા બીજા કોઈ ની બુદ્ધિમાં નથી. આ ફક્ત આપ બાળકો જાણો છો - બરોબર અમારા બાબા જ્ઞાનનાં સાગર, સુખનાં સાગર છે. આ મહિમા પાક્કી યાદ કરી લો, ભૂલો નહીં. બાપની મહિમા છે ને. એ બાપ પુનર્જન્મ રહિત છે. કૃષ્ણની મહિમા બિલકુલ ન્યારી છે. પ્રાઈમ મિનિસ્ટર (પ્રધાનમંત્રી), પ્રેસિડેન્ટ (રાષ્ટ્રપતિ) ની મહિમા તો અલગ-અલગ હોય છે ને. બાપ કહે છે મને પણ આ ડ્રામામાં ઊંચેથી ઊંચો પાર્ટ મળેલો છે. ડ્રામા માં એક્ટર્સ ને ખબર હોવી જોઈએ ને કે આ બેહદનો ડ્રામા છે, આની આયુ કેટલી છે. જો નથી જાણતા તેમને બેસમજ કહેશું. પરંતુ આ કોઈ સમજે થોડી છે. બાપ આવીને કોન્ડ્રાસ્ટ (વિરોધાભાસ) બતાવે છે કે મનુષ્ય શું થી શું થઈ જાય છે. હમણાં તમે સમજી શકો છો, મનુષ્યોને બિલકુલ ખબર નથી કે ૮૪ જન્મ કેવી રીતે લેવાય છે. ભારત કેટલો ઊંચો હતો, ચિત્ર છે ને. સોમનાથ મંદિર થી કેટલું ધન લુંટી ને લઈ ગયાં. કેટલું ધન હતું. હમણાં આપ બાળકો અહીંયા બેહદનાં બાપથી મળવા આવ્યાં છો. બાળકો જાણે છે બાબા થી રાજતિલક શ્રીમત પર લેવા આવ્યાં છીએ. બાપ કહે છે પવિત્ર જરૂર બનવું પડશે. જન્મ-જન્માન્તર વિષય વૈતરણી નદીમાં ગોતાં ખાઈને થાક્યા નથી! કહે પણ છે અમે પાપી છીએ, મુજ નિર્ગુણ હારે મેં કોઈ ગુણ નાહી, તો જરૂર ક્યારેક ગુણ હતાં જે હવે નથી.

હવે તમે સમજી ગયાં છો - અમે વિશ્વનાં માલિક, સર્વગુણ સમ્પન્ન હતાં. હવે કોઈ ગુણ નથી રહ્યાં. આ પણ બાપ સમજાવે છે. બાળકોનાં રચયિતા છે જ બાપ. તો બાપને જ તરસ પડે છે બધાં બાળકો પર. બાપ કહે છે મારો પણ ડ્રામામાં પાર્ટ છે. કેટલાં તમોપ્રધાન બની ગયાં છો. જુઠ, પાપ, ઝઘડા શું-શું ચાલી રહ્યું છે. બધાં ભારતવાસી બાળકો ભૂલી ગયાં છે કે અમે કોઈ સમયે વિશ્વનાં માલિક ડબલ સિરતાજ હતાં. બાપ તેમને સ્મૃતિ અપાવે છે, તમે વિશ્વનાં માલિક હતાં પછી તમે ૮૪ જન્મ લેતા આવ્યાં છો. તમે પોતાનાં ૮૪ જન્મો ને ભૂલી ગયાં છો. વન્ડર

છે, ૮૪ નાં બદલે ૮૪ લાખ જન્મ કહી દીધાં છે પછી કલ્પની આયુ પણ લાખો વર્ષ કહી દે છે. ધોર અંધકારમાં છે ને. કેટલું જુઠું છે. ભારત જ સચખંડ હતો, ભારત જ જુઠખંડ છે. જુઠખંડ કોણે બનાવ્યો, સચખંડ કોણે બનાવ્યો-આ કોઈને ખબર નથી. રાવણને બિલકુલ જ જાણતા નથી. ભક્ત લોકો રાવણને બાળે છે. કોઈ ધાર્મિક વ્યક્તિ છે, તેને તમે બતાવો કે મનુષ્ય આ શું-શું કરે છે. સતયુગ જેને સ્વર્ગ વૈકુંઠ કહો છો ત્યાં શૈતાન રાવણ ક્યાંથી આવ્યો. નરક નાં મનુષ્ય ત્યાં હોઈ કેવી રીતે શકે. તો સમજશે આ તો બરાબર ભૂલ છે. તમે રામરાજ્ય નાં ચિત્ર પર સમજાવી શકો છો, આમાં રાવણ ક્યાંથી આવ્યો? તમે સમજાવો પણ છો પરંતુ સમજતા નથી. કોઈ વિરલા જ નીકળે છે. તમે કેટલાં થોડાં છો તે પણ આગળ ચાલી જોવાનું છે, કેટલાં રહે છે.

તો બાબા એ સમજાવ્યું-આત્માની નાની નિશાની પણ અહીં જ દેખાડે છે. મોટી નિશાની છે રાજતિલક. હમણાં બાપ આવેલાં છે. પોતાને મોટું તિલક કેવી રીતે આપવાનું છે, તમે સ્વરાજ્ય કેવી રીતે પ્રાપ્ત કરી શકો છો? તે રસ્તો બતાવે છે. તેનું નામ રાખી દીધું છે રાજયોગ. શિખવાડવા વાળા છે બાપ. કૃષ્ણ થોડી બાપ હોઈ શકે. તે તો બાળક છે પછી રાધાની સાથે સ્વયંવર થાય છે ત્યારે એક બાળક થશે. બાકી કૃષ્ણને આટલી રાણીઓ વગેરે આપી દીધી છે આ તો જુઠું છે ને. પરંતુ આ પણ ડ્રામામાં નોંધ છે, આવી વાતો તો પણ સાંભળશો. હમણાં આપ બાળકોની બુદ્ધિ માં છે - કેવી રીતે આપણે આત્માઓ ઉપરથી આવીએ છે પાર્ટ ભજવવાં. એક શરીર છોડી બીજું લઈએ છે. આ તો ખુબ સહજ છે ને. બાળક જન્મ્યો, તેને શીખવાડે છે - આ બોલો. તો શીખવાડવા થી શીખી જાય છે. તમને બાબા શું શીખવાડે છે? ફક્ત કહે છે બાપ અને વારસા ને યાદ કરો. તમે ગાયો પણ છો તુમ માતા-પિતા....આત્મા ગાયે છે ને બરોબર સુખ ઘનેરા મળે છે. આપ બાળકો જાણો છો શિવબાબા આપણને ભણાવી રહ્યાં છે. અહીંયા તમે શિવબાબાની પાસે આવ્યાં છો. ભાગીરથ તો મનુષ્ય નો રથ છે ને. આમાં પરમપિતા પરમાત્મા વિરાજમાન થાય છે, પરંતુ રથનું નામ શું છે? હમણાં તમે જાણો છો નામ છે બ્રહ્મા કારણ કે બ્રહ્મા દ્વારા બ્રાહ્મણ રચે છે ને. પહેલાં હોય જ છે બ્રાહ્મણ ચોટી પછી દેવતા. પહેલાં તો બ્રાહ્મણ જોઈએ એટલે વિરાટ રુપ પણ દેખાડ્યું છે. તમે બ્રાહ્મણ પછી દેવતા બનો છો. બાપ ખુબ સારી રીતે સમજાવે છે, પછી છતાં પણ ભૂલી જાય છે. બાપ કહે બાળકો સદા સ્મૃતિ રાખો કે અમે સ્ત્રી-પુરુષ નથી, અમે આત્મા છીએ. અમે મોટા બાબા (શિવબાબા) થી નાનાં બાબા (બ્રહ્મા) દ્વારા વારસો લઈ રહ્યાં છીએ તો રાવણપણા ની સ્મૃતિ વિસ્મૃતિ થઈ જશે. આ પવિત્ર રહેવાની ખુબ સરસ યુક્તિ છે. બાબાની પાસે બહુજ જોડીઓ આવે છે, બન્ને જ કહે છે બાબા. જ્યારે કે સ્મૃતિ આવી છે આપણે એક બાપનાં બાળક છીએ તો પછી રાવણપણાની સ્મૃતિ વિસ્મૃત થઈ જવી જોઈએ, આમાં મહેનત જોઈએ. મહેનત વગર તો કંઈ ચાલી ન શકે. આપણે બાબાનાં બન્યાં છીએ, એમને જ યાદ કરીએ છે. બાપ પણ કહે છે મને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. ૮૪ જન્મોની કહાની પણ બિલકુલ સહજ છે. બાકી મહેનત છે બાપ ને યાદ કરવામાં. બાપ કહે છે ઓછામાં ઓછો પુરુષાર્થ કરી ૮ કલાક તો યાદ કરો. એક ઘડી અડધી ઘડી....કલાસમાં આવો તો સ્મૃતિ આવશે-બાપ અમને આ ભણાવે છે. હમણાં તમે બાપનાં સમ્મુખ છો ને. બાપ બાળકો-બાળકો કહી સમજાવે છે. આપ બાળકો સાંભળો છો. બાપ કહે છે હિયર નો ઈવિલ.... આ પણ હમણાંની જ વાત છે.

હમણાં આપ બાળકો જાણો છો આપણે જ્ઞાન સાગર બાપની પાસે સમ્મુખ આવ્યાં છીએ. જ્ઞાન સાગર બાપ તમને આખી સૃષ્ટિનું જ્ઞાન સંભળાવી રહ્યાં છે. પછી કોઈ ઉઠાવે ન ઉઠાવે, તે તો તેમનાં ઉપર છે. બાપ આવીને હમણાં આપણને જ્ઞાન આપી રહ્યાં છે. આપણે હમણાં રાજયોગ શીખીએ છે. પછી કોઈ પણ શાસ્ત્ર વગેરે ભક્તિનો અંશ નહીં રહે. ભક્તિમાર્ગમાં જ્ઞાન રિંચક માત્ર નથી, જ્ઞાનમાર્ગમાં પછી ભક્તિ રિંચક માત્ર નથી. જ્ઞાન સાગર જ્યારે આવે ત્યારે તે જ્ઞાન સંભળાવે. એમનું જ્ઞાન છે જ સદ્ગતિ નાં માટે. સદ્ગતિ દાતા છે જ એક, જેમને જ ભગવાન કહેવાય છે. બધાં એક જ પતિત-પાવન ને બોલાવે છે પછી બીજા કોઈ હોઈ કેવી રીતે શકે. હમણાં બાપ દ્વારા આપ બાળકો સાચી વાતો સાંભળી રહ્યાં છો. બાપે સંભળાવ્યું - બાળકો, હું તમને કેટલો સાહુકાર બનાવીને ગયો હતો. ૫ હજાર વર્ષની વાત છે. તમે ડબલ સિરતાજ હતાં, પવિત્રતાનો પણ તાજ હતો પછી જ્યારે રાવણ રાજ્ય હોય છે ત્યારે તમે પૂજારી બની જાઓ છો. હવે બાપ ભણાવવા આવ્યાં છે તો એમની શ્રીમત પર ચાલવાનું છે, બીજાઓને પણ સમજાવવાનું છે. બાપ કહે છે મારે આ શરીર લોન (ઉધાર) લેવું પડે છે. મહિમા બધી એ એકની જ છે, હું તો તેમનો રથ છું. બળદ નથી. બલિહારી બધી તમારી છે, બાબા તમને સંભળાવે છે. હું વચમાં સાંભળી લઉં છું. મને એકલા ને કેવી રીતે સંભળાવશે. તમને સંભળાવે છે હું પણ સાંભળી લઉં છું. આ પણ પુરુષાર્થ વિદ્યાર્થી છે. તમે પણ વિદ્યાર્થી છો. આ પણ ભણે છે. બાપ ની યાદ માં રહે છે. કેટલી ખુશી માં રહે છે.

લક્ષ્મી-નારાયણને જોઈ ખુશી થાય છે - હું આ બનવાવાળો છે. તમે અહીંયા આવ્યાં જ છો સ્વર્ગનાં પ્રિન્સ-પ્રિન્સેજ (રાજકુમાર-રાજકુમારી) બનવાં. રાજ્યોગ છે ને. લક્ષ-હેતુ પણ છે. ભણાવવા વાળા પણ બેઠાં છે પછી એટલી ખુશી કેમ નથી થતી. અંદરમાં ખુબ ખુશી થવી જોઈએ. બાબા થી આપણે કલ્પ-કલ્પ વારસો લઈએ છે. અહીંયા જ્ઞાન સાગર ની પાસે આવીએ છીએ, પાણી ની તો વાત જ નથી. અહીંયા તો બાપ સમુખ સમજાવી રહ્યાં છે. તમે પણ આ (દેવતા) બનવા માટે ભણી રહ્યાં છો. બાળકોને ખુબ ખુશી થવી જોઈએ - હવે અમે જઈએ છે પોતાનાં ઘરે. હવે જે જેટલું ભણશે એટલું ઊંચું પદ પામશે. દરેકે પોતાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. દિલહોલ (દિલશિકસ્ત) નહીં બનો. બહુજ મોટી લોટરી છે. સમજવાં છતાં પણ પછી આશ્ચર્યવત ભાગાંતી થઈ ભણવાનું છોડી દે છે. માયા કેટલી પ્રબળ છે. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. પોતાને રાજતિલક આપવાનાં લાયક બનાવવાનું છે. સપૂત બાળક બનીને સબૂત આપવાનું છે. ચલન ખુબ રોયલ રાખવાની છે. બાપ નાં પૂરે-પુરા મદદગાર બનવાનું છે.
2. આપણે વિદ્યાર્થી છીએ, ભગવાન આપણને ભણાવી રહ્યાં છે, આ ખુશી થી ભણતર ભણવાનું છે. ક્યારેય પણ પુરુષાર્થ માં દિલશિકસ્ત નથી બનવાનું.

વરદાન :- કંટ્રોલિંગ પાવર (નિયંત્રણ શક્તિ) દ્વારા એક સેકન્ડ નાં પેપર માં પાસ થવાવાળા પાસ વિથ ઓનર ભવ હમણાં-હમણાં શરીરમાં આવવું અને હમણાં-હમણાં શરીર થી ન્યારા બની અવ્યક્ત સ્થિતિ માં સ્થિત થઈ જવું. જેટલાં હંગામા થાય એટલી સ્વયં ની સ્થિતિ અતિ શાંત હોય, તેનાં માટે સમેટવાની શક્તિ જોઈએ. એક સેકન્ડ માં વિસ્તાર થી સાર માં ચાલ્યાં જાઓ અને એક સેકન્ડ માં સાર થી વિસ્તાર માં આવી જાઓ, એવી કંટ્રોલિંગ પાવરવાળા જ વિશ્વ ને કંટ્રોલ કરી શકે છે. અને આ જ અભ્યાસ અંતિમ એક સેકન્ડ નાં પેપર માં પાસ વિથ ઓનર બનાવી દેશે.

સ્લોગન :- વાનપ્રસ્થ સ્થિતિનો અનુભવ કરો અને કરાવો તો બાળપણ ની રમત સમાપ્ત થઈ જશે.

“ સસ્તો સોદો અને બચત નું બજેટ ”

રત્નાગર બાપ પોતનાં મોટા થી મોટો સોદો કરવાવાળા સોદાગર બાળકોને જોઈ હર્ષાઈ રહ્યાં છે. સોદો કેટલો મોટો અને કરવાવાળા સોદાગર દુનિયાનાં અંતરમાં કેટલાં સાધારણ, ભલા-ભોળા છે. ભગવાન થી સોદો કરવાવાળી કોણ આત્માઓ ભાગ્યવાન બની. આ જોઈ હર્ષાઈ રહ્યાં છે. આટલો મોટો સોદો એક જન્મનો જે ૨૧ જન્મ સદા માલામાલ થઈ જાય. આપવાનું શું અને લેવાનું શું છે. અગણિત પદ્મોની કમાણી અથવા પદ્મોનો સોદો કેટલો સહજ કરો છો. સોદો કરવામાં સમય પણ હકીકતમાં એક સેકન્ડ લાગે છે. અને કેટલો સસ્તો સોદો કર્યો? એક સેકન્ડમાં અને એક બોલ માં સોદો કરી લીધો - દિલ થી માન્યું મારા બાબા. આ એક બોલ થી આટલો મોટો અગણિત ખજાનાનો સોદો કરી લો છો. સસ્તો સોદો છે ને. ન મહેનત છે, ન મોંઘોં છે. ન સમય દેવો પડે છે. બીજો કોઈ પણ હદ નો સોદો કરો તો કેટલો સમય આપવો પડે. મહેનત પણ કરવી પડે અને મોંઘુ પણ દિવસ પ્રતિદિવસ થતું જાય છે. અને ચાલશે ક્યાં સુધી? એક જન્મ ની પણ ગેરંટી નથી. તો હવે શ્રેષ્ઠ સોદો કરી લીધો છે કે હજું વિચારી રહ્યાં છો કે કરવો છે? પાક્કો સોદો કરી લીધો છે ને? બાપદાદા પોતાનાં સોદાગર બાળકોને જોઈ રહ્યા હતાં. સોદાગરો ની યાદીમાં કોણ-કોણ નામીગ્રામી છે. દુનિયાવાળા પણ નામીગ્રામી લોકોની યાદી બનાવે છે ને. વિશેષ નામાવલી પણ બનાવે છે. બાપની નામાવલી માં કોના નામ છે? જેમનામાં દુનિયા વાળાઓ ની આંખ નથી જતી, એમણે જ બાપ થી સોદો કર્યો અને પરમાત્મ નયનો નાં તારા બની ગયાં, નૂરે રત્ન બની ગયાં. નાઉમ્મીદ આત્માઓને વિશેષ આત્મા બનાવી દીધાં. એવો નશો સદા રહે છે? પરમાત્મ નામાવલી નાં વિશેષ વી.આઈ.પી. આપણે છીએ એટલે જ ગાયન છે ભોળાનાં ભગવાન. છે ચતુર-સુજાન પરંતુ પસંદ ભોળા જ આવે છે. દુનિયાની બાહ્યમુખી ચતુરાઈ બાપ ને પસંદ નથી. તેમનું કળયુગ માં રાજ્ય છે, જ્યાં હમણાં-હમણાં લખપતિ હમણાં-હમણાં કખપતિ છે. પરંતુ તમે બધાં સદાનાં માટે પદમાપદમપતિ બની જાઓ છો. ભયનું રાજ્ય નથી. નિર્ભય છે.

આજ ની દુનિયામાં ધન પણ છે અને ભય પણ છે. જેટલું ધન એટલું ભયમાં જ ખાય, ભયમાં જ સુવે. અને તમે બેફિકર બાદશાહ બની જાઓ છો. નિર્ભય બની જાઓ છો. ભય ને પણ ભૂત કહેવાય છે. તમે એ ભૂત થી પણ છુટી જાઓ છો. છુટી ગયાં છો ને? કોઈ ભય છે? જ્યાં મારાપણું હશે ત્યાં ભય જરૂર હશે. “મારા બાબા”. ફક્ત એક જ શિવબાબા છે જે નિર્ભય બનાવે છે. એમના સિવાય કોઈ પણ સોનાનું હરણ પણ જો મારું છે તો પણ ભય છે. તો તપાસ કરો મારું મારું નાં સંસ્કાર બ્રાહ્મણ જીવનમાં પણ કોઈ પણ સૂક્ષ્મ રૂપમાં રહી તો નથી ગયાં? સિલ્વર જુબલી, ગોલ્ડન જુબલી મનાવી રહ્યાં છે ને. ચાંદી કે સોનું, સાચું ત્યારે બને છે જ્યારે આગમાં ઓગાળીને જે કંઈ ભેળસેળ હોય છે એને સમાપ્ત કરી દે છે. સાચી સિલ્વર જુબલી, સાચી ગોલ્ડન જુબલી છે ને. તો જુબલી મનાવવા માટે સાચું સિલ્વર, સાચું ગોલ્ડ બનવું જ પડશે. એવું નહીં જે સિલ્વર જુબલી વાળા છે તે સિલ્વર જ છે. આ તો વર્ષોનાં હિસાબથી સિલ્વર જુબલી કહે છે. પરંતુ છો બધાં ગોલ્ડન એજ (સ્વર્ણિમયુગ) નાં અધિકારી ગોલ્ડન એજ વાળા. તો ચેક કરો સાચું સોનું ક્યાં સુધી બન્યા છો? સોદો તો કર્યો પરંતુ આવ્યું અને ખાધું. એવું તો નથી? એટલું જમા કર્યું જે ૨૧ પેઢી સદા સંપન્ન રહો? તમારી વંશાવલી પણ માલામાલ રહે. ન ફક્ત ૨૧ જન્મ પરંતુ દ્વાપરમાં પણ ભક્ત આત્મા હોવાનાં કારણે કોઈ કમી નહીં હશે. આટલું ધન દ્વાપર માં પણ રહે છે જે દાન-પુણ્ય સારી રીતે થી કરી શકો છો. કળયુગનાં અંત માં પણ જુઓ, અંતિમ જન્મ માં પણ ભિખારી તો નથી બન્યાં ને! દાળ-રોટલી ખાવાવાળા બન્યાં ને. કાળું ધન તો નથી પરંતુ દાળ-રોટલી તો છે ને. આ સમય ની કમાણી કે સોદો આખું કલ્પ ભિખારી નહીં બનાવશે, એટલું ભેગું કર્યું છે જે અંતિમ જન્મમાં પણ દાળ-રોટલી ખાઓ છો, એટલો બચત નો હિસાબ રાખો છો? બજેટ બનાવતાં આવડે છે? જમા કરવામાં હોશિયાર છો ને? નહીં તો ૨૧ જન્મ શું કરશો? કમાણી કરવા વાળા બનશો કે રાજ્ય અધિકારી બની રાજ્ય કરશો? રોયલ ફેમિલી ને કમાવવાની જરૂર નથી હોતી. પ્રજાને કમાવવું પડશે. એમાં પણ નંબર છે. સાહુકાર પ્રજા અને સાધારણ પ્રજા. ગરીબ તો હોતાં જ નથી. પરંતુ રોયલ ફેમિલી પુરુષાર્થની પ્રારબ્ધ, રાજ્ય પ્રાપ્ત કરે છે. જન્મ-જન્મ રોયલ ફેમિલી નાં અધિકારી બને છે. રાજ્ય તખ્તનાં અધિકારી દરેક જન્મમાં નથી બનતાં પરંતુ રોયલ ફેમિલીનો

અધિકાર જન્મ-જન્મ પ્રાપ્ત કરે છે. તો શું બનશો? હવે બજેટ બનાવો. બચત ની સ્કીમ બનાવો.

આજકાલ નાં જમાનામાં વેસ્ટ માં થી બેસ્ટ બનાવે છે. વેસ્ટ ને જ બચાવે છે. તો તમે બધાં પણ બચત નું ખાતું સદા સ્મૃતિમાં રાખો. બજેટ બનાવો. સંકલ્પ શક્તિ, વાણીની શક્તિ, કર્મની શક્તિ, સમયની શક્તિ કેવી રીતે અને ક્યાં કાર્યમાં લગાવવાની છે. એવું ન થાય આ બધી શક્તિયો વ્યર્થ ચાલી જાય. સંકલ્પ પણ જો સાધારણ છે, વ્યર્થ છે તો વ્યર્થ અને સાધારણ બંને બચત ન કહેવાય. પરંતુ ગુમાવ્યું. આખાં દિવસ માં પોતાનો ચાર્ટ બનાવો. આ શક્તિઓને કાર્યમાં લગાવીને કેટલી વધારી! કારણ કે જેટલી કાર્યમાં લગાવશો એટલી શક્તિ વધશે. જાણો બધાં છો કે સંકલ્પ શક્તિ છે પરંતુ કાર્યમાં લગાવવા નો અભ્યાસ, એમાં નંબરવાર છે. કોઈ પછી ન તો કાર્યમાં લગાવે, ન પાપ કર્મ માં ગુમાવે. પરંતુ સાધારણ દિનચર્યા માં ન કમાયા ન ગુમાવ્યું. જમા તો નથી થયું ને. સાધારણ સેવા ની દિનચર્યા કે સાધારણ પ્રવૃત્તિ ની દિનચર્યા આને બજેટ નું ખાતું જમા થવાનું નહીં કહેશું. ફક્ત આ નહીં ચેક કરો કે યથાશક્તિ સેવા પણ કરી, અભ્યાસ પણ કર્યો. કોઈને દુઃખ નથી આપ્યું. કોઈ ઉલટું કર્મ નથી કર્યું. પરંતુ દુઃખ નથી આપ્યું તો સુખ આપ્યું? જેટલી અને જેવી શક્તિશાળી સેવા કરવી જોઈએ એટલી કરી? જેમ બાપદાદા સદા માર્ગદર્શન આપે છે કે હું-પણા નો, મારા પણાનો ત્યાગ જ સાચી સેવા છે, એવી સેવા કરી? ઉલટા બોલ નથી બોલ્યાં, પરંતુ એવાં બોલ બોલ્યા જે કોઈ ના-ઉમ્મીદ ને ઉમ્મીદવાર બનાવી દીધાં. હિંમતહીન ને હિંમતવાન બનાવ્યાં? ખુશીનાં ઉમંગ, ઉત્સાહ માં કોઈ ને લાવ્યાં? આ છે જમા કરવું, બચત કરવું. એમ જ બે કલાક, ચાર કલાક વીતી ગયાં, એ બચત નથી થઈ. બધી શક્તિઓ બચત કરી જમા કરો. એવું બજેટ બનાવો. આ વર્ષ બજેટ બનાવીને કાર્ય કરો. દરેક શક્તિને કાર્યમાં કેવી રીતે લગાવવી, આ યોજના બનાવો. ઈશ્વરીય બજેટ એવું બનાવો જે વિશ્વની દરેક આત્મા કાંઈને કાંઈ પ્રાપ્ત કરીને તમારાં ગુણગાન કરે. બધાને કાંઈને કાંઈ આપવાનું જ છે. ભલે મુક્તિ આપો, ભલે જીવનમુક્તિ આપો. મનુષ્ય આત્માઓ તો શું પ્રકૃતિને પણ પાવન બનાવવાની સેવા કરી રહ્યાં છો. ઈશ્વરીય બજેટ અર્થાત્ સર્વ આત્માઓ પ્રકૃતિ સહિત સુખી કે શાંત બની જાય. તે ગવર્નમેન્ટ (સરકાર) બજેટ બનાવે છે આટલું પાણી આપશું, આટલાં મકાન આપશું, આટલી વીજળી આપશું. તમે શું બજેટ બનાવો છો? બધાને અનેક જન્મો સુધી મુક્તિ અને જીવનમુક્તિ આપીએ. ભિખારીપણા થી, દુઃખ અશાંતિ થી મુક્ત કરીએ. અડધોકલ્પ તો આરામ થી રહેશો. એમની આશ તો પૂર્ણ થઈ જ જશે. તે લોકો તો મુક્તિ જ ઈચ્છે છે ને. જાણતા નથી પરંતુ માગે તો છે ને. તો સ્વયંનાં પ્રતિ અને વિશ્વનાં પ્રતિ ઈશ્વરીય બજેટ બનાવો. સમજ્યાં શું કરવાનું છે! સિલ્વર અને ગોલ્ડન જુબલી બંને આ જ વર્ષમાં કરી રહ્યાં છો ને. તો આ મહત્ત્વનું વર્ષ છે. અચ્છા.

સદા શ્રેષ્ઠ સોદો સ્મૃતિમાં રાખવાવાળા, સદા જમાનું ખાતું વધારવા વાળા, સદા દરેક શક્તિઓને કાર્યમાં લગાવી વૃદ્ધિ કરવાવાળા, સદા સમયનાં મહત્ત્વ ને જાણી મહાન બનવા અને બનાવવા વાળા, એવાં શ્રેષ્ઠ ધનવાન, શ્રેષ્ઠ સમજદાર બાળકોને બાપદાદાનાં યાદપ્યાર અને નમસ્તે.

કુમારો થી :- કુમાર જીવન પણ લડી (ભાગ્યશાળી) જીવન છે કારણ કે ઉલ્ટી સીડી ચઢવાથી બચી ગયાં. ક્યારેય સંકલ્પ તો નથી આવતો ઉલ્ટી સીડી ચઢવાનો! ચઢવા વાળા પણ ઉતરી રહ્યાં છે. બધાં પ્રવૃત્તિવાળા પણ પોતાને કુમાર-કુમારી કહેવડાવે છે ને. તો સીડી ઉતર્યા ને. તો સદા પોતાનાં આ શ્રેષ્ઠ ભાગ્ય ને સ્મૃતિમાં રાખો. કુમાર જીવન અર્થાત્ બંધનો થી બચવાનું જીવન. નહીં તો જુઓ કેટલાં બંધનો માં હોય છે. તો બંધનોમાં ખેંચાવા થી બચી ગયાં. મન થી પણ સ્વતંત્ર, સંબંધ થી પણ સ્વતંત્ર. કુમાર જીવન છે જ સ્વતંત્ર. ક્યારેય સ્વપ્નમાં પણ વિચાર તો નથી આવતો- થોડું કોઈ સહયોગી મળી જાય! કોઈ સાથી મળી જાય! બીમારી માં મદદ થઈ જાય - એવું ક્યારેય વિચારો છો! બિલકુલ વિચાર નથી આવતો? કુમાર જીવન અર્થાત્ સદા ઉડતા પંખી, બંધન માં ફસાયેલાં નહીં. ક્યારેય પણ કોઈ સંકલ્પ ન આવે. સદા નિર્બંધન થઈ તીવ્ર ગતિ થી આગળ વધતાં ચાલો.

કુમારીઓ થી :- કુમારીઓ ને સેવામાં આગળ વધવાની લિફ્ટ મળેલી છે. આ લિફ્ટ જ શ્રેષ્ઠ ગિફ્ટ છે. આ ગિફ્ટ ને યુઝ (વાપરતા) કરતાં આવડે છે ને! જેટલાં સ્વયંને શક્તિશાળી બનાવશો એટલી સેવા પણ શક્તિશાળી કરશો. જો સ્વયં જ કોઈ વાતમાં કમજોર હશો તો સેવા પણ કમજોર થશે એટલે શક્તિશાળી બની શક્તિશાળી સેવાધારી બની જાઓ. એવી તૈયારી કરતાં જાઓ. જેથી સમય આવવા પર સફળતા-પૂર્વક સેવામાં લાગી જાઓ અને નંબર આગળ લઈ લો. હમણાં તો ભણતર માં સમય આપવો પડે છે પછી તો એક જ કામ હશે એટલે જ્યાં પણ છો ટ્રેનિંગ કરતાં રહો. નિમિત્ત બનેલી આત્માઓનાં સંગ થી તૈયારી કરતાં રહો. તો યોગ્ય સેવાધારી બની

જશો. જેટલાં આગળ વધશો એટલો પોતાનો જ ફાયદો છે.

સેવાધારી - ટીચર્સ બહેનો થી

૧. સેવાધારી અર્થાત્ સદા નિમિત્ત. નિમિત્ત ભાવ-સેવા માં સ્વતઃ જ સફળતા અપાવે છે. નિમિત્ત ભાવ નથી તો સફળતા નથી. સદા બાપનાં હતાં, બાપનાં છો અને બાપનાં જ રહેશો - એવી પ્રતિજ્ઞા કરી લીધી છે ને. સેવાધારી અર્થાત્ દરેક કદમ બાપ નાં કદમ પર રાખવા વાળા. આને કહે છે ફોલો ફાધર કરવાવાળા. દરેક કદમ શ્રેષ્ઠ મત પર શ્રેષ્ઠ બનાવવા વાળા સેવાધારી છો ને. સેવા માં સફળતા પ્રાપ્ત કરવી, આ જ સેવાધારી નું શ્રેષ્ઠ લક્ષ્ય છે. તો બધાં શ્રેષ્ઠ લક્ષ્ય રાખવા વાળા છો ને. જેટલું સેવા માં કે સ્વ માં વ્યર્થ સમાપ્ત થઈ જાય છે એટલી જ સ્વ અને સેવા સમર્થ બને છે. તો વ્યર્થ ને ખતમ કરજો, સદા સમર્થ બનજો. આ જ સેવાધારીઓ ની વિશેષતા છે. જેટલી સ્વયં નિમિત્ત બનેલી આત્માઓ શક્તિશાળી હશે એટલી સેવા પણ શક્તિશાળી થશે. સેવાધારી નો અર્થ જ છે સેવામાં સદા ઉમંગ-ઉત્સાહ લાવવો. સ્વયં ઉમંગ-ઉત્સાહમાં રહેવાવાળા બીજાઓને ઉમંગ-ઉત્સાહ અપાવી શકે છે. તો સદા પ્રત્યક્ષ રુપમાં ઉમંગ-ઉત્સાહ જોવામાં આવે. એવું નહીં કે હું અંદરમાં તો રહું છું પરંતુ બહાર નથી દેખાતું. ગુપ્ત પુરુષાર્થ બીજો વસ્તુ છે પરંતુ ઉમંગ-ઉત્સાહ છુપાઈ નથી શકતો. ચહેરા પર સદા ઉમંગ-ઉત્સાહ ની ઝલક સ્વતઃ દેખાશે. બોલો ન બોલો પરંતુ ચહેરો જ બોલશે, ઝલક બોલશે. એવાં સેવાધારી છો?

સેવાનો ગોલ્ડન ચાન્સ (સ્વર્ણિમ તક) આ પણ શ્રેષ્ઠ ભાગ્ય ની નિશાની છે. સેવાધારી બનવાનું ભાગ્ય તો પ્રાપ્ત થઈ ગયું હવે સેવાધારી નંબરવન છો કે નંબર ટુ છો, આ પણ ભાગ્ય બનાવવું અને જોવાનું છે. ફક્ત એક ભાગ્ય નહીં પરંતુ ભાગ્ય પર ભાગ્ય ની પ્રાપ્તિ. જેટલું ભાગ્ય પ્રાપ્ત કરતાં જશો એટલો નંબર સ્વતઃ જ આગળ વધતો જાય છે. આને કહેવાય છે પદ્માપદમ ભાગ્યવાન. એક સબજેક્ટ (વિષય) માં નહીં બધાં વિષયમાં સફળતા સ્વરુપ. અચ્છા!

૨. સૌથી વધારે ખુશી કોને છે - બાપને છે કે તમને? કેમ નથી કહેતાં કે મને છે! દ્વાપર થી ભક્તિમાં પોકાર્યા અને હવે પ્રાપ્ત કરી લીધાં તો કેટલી ખુશી હશે! ૬૩ જન્મ પ્રાપ્ત કરવાની ઇચ્છા રાખી અને ૬૩ જન્મો ની ઇચ્છા પૂર્ણ થઈ ગઈ તો કેટલી ખુશી હશે! કોઈ પણ વસ્તુ ની ઇચ્છા પૂર્ણ થાય છે તો ખુશી થાય છે ને. આ ખુશી જ વિશ્વને ખુશી અપાવવા વાળી છે. તમે ખુશ થાઓ છો તો આખું વિશ્વ ખુશ થઈ જાય છે. એવી ખુશી મળી છે ને. જ્યારે તમે બદલાઓ છો તો આ દુનિયા પણ બદલાય જાય છે. અને એવી બદલાય છે જેમાં દુઃખ અને અશાંતિ નું નામ નિશાન નથી. તો સદા ખુશીમાં નાચતાં રહો. સદા પોતાનાં શ્રેષ્ઠ કર્મો નું ખાતું જમા કરતા ચાલો. બધાને ખુશીનો ખજાનો વહેંચો. આજનાં સંસારમાં ખુશી નથી. બધાં ખુશીનાં ભિખારી છે એમને ખુશી થી ભરપૂર બનાવો. સદા આ જ સેવા થી આગળ વધતાં રહો. જે આત્માઓ દિલશિકસ્ત બની ગઈ છે તેમનામાં ઉમંગ-ઉત્સાહ લાવતાં રહો. કાંઈ કરી શકતા નથી, થઈ નથી શકતું..... એવાં દિલશિકસ્ત છે અને તમે વિજયી બની વિજયી બનાવવાનો ઉમંગ-ઉત્સાહ વધારવા વાળા છો. સદા વિજયની સ્મૃતિનું તિલક લાગેલું રહે. તિલકધારી પણ છો અને સ્વરાજ્ય અધિકારી પણ છો - આ જ સ્મૃતિમાં સદા રહો.

પ્રશ્ન :- જે સમીપ તારાઓ છે એમનાં લક્ષણ શું હશે?

જવાબ :- એમનામાં સમાનતા દેખાશે. સમીપ તારાઓમાં બાપદાદાનાં ગુણ અને કર્તવ્ય પ્રત્યક્ષ દેખાશે. જેટલી સમીપતા એટલી સમાનતા હશે. એમનું મુખડું બાપદાદાનો સાક્ષાત્કાર કરાવવા વાળું દર્પણ હશે. એમને જોતાં જ બાપદાદાનો પરિચય પ્રાપ્ત થશે. ભલે જોશે તમને પરંતુ આકર્ષણ બાપદાદાની તરફ હશે. આને કહેવાય છે સન શોઝ ફાધર. સ્નેહીનાં દરેક કદમ માં, જેનાથી સ્નેહ છે એની છાપ જોવામાં આવે છે. જેટલાં હર્ષિતમુખ એટલાં આકર્ષણ મૂર્ત બની જાય છે. અચ્છા!

વરદાન :- સેવા દ્વારા અનેક આત્માઓનાં આશીર્વાદ પ્રાપ્ત કરી સદા આગળ વધવા વાળા મહાદાની ભવ મહાદાની બનવું અર્થાત્ બીજાઓની સેવા કરવી, બીજાઓની સેવા કરવાથી સ્વયં ની સેવા સ્વતઃ થઈ જાય છે. મહાદાની બનવું અર્થાત્ સ્વયં ને માલામાલ કરવું, જેટલું આત્માઓને સુખ, શક્તિ કે જ્ઞાનનું દાન આપશો એટલો આત્માઓની પ્રાપ્તિનો અવાજ કે ધન્યવાદ જે નીકળે તે તમારાં માટે

આશીર્વાદ નું રુપ થઈ જશે. આ આશીર્વાદ જ આગળ વધવાનું સાધન છે. જેમને આશીર્વાદ મળે છે તે સદા ખુશ રહે છે. તો રોજ અમૃતવેલા મહાદાની બનવાનો પ્રોગ્રામ બનાવો. કોઈ સમય કે દિવસ એવો ન હોય જેમાં દાન ન થાય.

સ્લોગન :- હમણાં નું પ્રત્યક્ષ ફળ આત્માને ઉડતી કળા નું બળ આપે છે.

“ મીઠા બાળકો - યાદ માં રહેવાની મહેનત કરો તો પાવન બનતાં જશો , હમણાં બાપ તમને ભણાવી રહ્યાં છે પછી સાથે લઈ જશે ”

પ્રશ્ન :- કયો પેગામ (સંદેશ) તમારે બધાને આપવાનો છે?

ઉત્તર :- હવે ઘરે ચાલવાનું છે એટલે પાવન બનો. પતિત-પાવન બાપ કહે છે મને યાદ કરો તો પાવન બની જશો. આ પેગામ બધાને આપો. બાપે પોતાનો પરિચય આપ બાળકોને આપ્યો છે, હવે તમારું કર્તવ્ય છે બાપનો શો (પ્રત્યક્ષ) કરવાનું. કહેવાય પણ સન શોજ ફાધર.

ગીત :- મરના તેરી ગલીમે

ઓમ શાંતિ ! બાળકોએ ગીતનો અર્થ સાંભળ્યો કે બાબા અમે તમારી રુદ્રમાળામાં પરોવાઈ જ જઈશું. આ ગીત તો ભક્તિમાર્ગનાં બનેલાં છે, જે પણ દુનિયામાં સામગ્રી છે, જપ-તપ, પૂજા-પાઠ આ બધું છે ભક્તિમાર્ગ. ભક્તિ રાવણરાજ્ય, જ્ઞાન રામરાજ્ય. જ્ઞાન ને કહેવાય છે નોલેજ, ભણતર. ભક્તિને ભણતર નથી કહેવાતું. તેમાં કોઈ ઉદ્દેશ નથી કે આપણે શું બનશું, ભક્તિ ભણતર નથી. રાજયોગ શીખવો આ ભણતર છે, ભણતર એક જગ્યાએ સ્કૂલમાં ભણાય છે. ભક્તિમાં તો દર-દર ધક્કા ખાય છે. ભણતર એટલે ભણતર. તો ભણતર પૂરી રીતે ભણવું જોઈએ. બાળકો જાણે છે આપણે સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) છીએ. ઘણાં છે જે પોતાને સ્ટુડન્ટ નથી સમજતાં, કારણ કે ભણતા જ નથી. ન બાપ ને બાપ સમજે છે, ન શિવબાબા ને સદ્ગતિ દાતા સમજે છે. એવાં પણ છે જે બુદ્ધિમાં કાંઈ પણ બેસતું જ નથી, રાજધાની સ્થાપન થાય છે ને. તેમાં બધાં પ્રકારના હોય છે. બાપ આવ્યાં જ છે પતિતો ને પાવન બનાવવાં. બાપ ને બોલાવે છે-હૈં પતિત-પાવન આવો. હવે બાપ કહે છે પાવન બનો. બાપ ને યાદ કરો. દરેક ને પેગામ આપવાનો છે બાપનો. આ સમયે ભારત જ વેશ્યાલય છે. પહેલાં ભારત જ શિવાલય હતું. હમણાં બંને તાજ નથી. આ પણ આપ બાળકો જ જાણો છો હવે પતિત-પાવન કહે છે મને યાદ કરો તો તમે પતિત થી પાવન બની જશો. યાદમાં જ મહેનત છે. ખૂબ થોડાં છે જે યાદ માં રહે છે. ભક્તમાળા પણ થોડાં ની છે ને. ધન્ના ભગત, નારદ, મીરા વગેરે નું નામ છે. આમાં પણ બધાં તો નહીં આવીને ભણશે. કલ્પ પહેલાં જેમણે ભણ્યું છે, એ જ આવે છે. કહે પણ છે બાબા અમે તમારાથી કલ્પ પહેલાં પણ મળ્યા હતાં, ભણવા અથવા યાદ ની યાત્રા શીખવાં. હમણાં બાપ આવ્યાં જ છે આપ બાળકોને લઈ જવાં. સમજાવે છે તમારી આત્મા પતિત છે એટલે બોલાવો છો કે આવી ને પાવન બનાવો. હવે બાપ કહે છે મને યાદ કરો, પવિત્ર બનો. બાપ ભણાવે છે પછી સાથે પણ લઈ જશે. બાળકોનાં અંદર ખુબ ખુશી હોવી જોઈએ. બાપ ભણાવી રહ્યાં છે, કૃષ્ણ ને બાપ નહીં કહેશે. કૃષ્ણને પતિત-પાવન નહીં કહેશે. આ કોઈને પણ ખબર નથી કે બાપ કોને કહેવાય છે અને પછી એ જ્ઞાન કેવી રીતે આપે છે. આ તમે જ જાણો છો. બાપ પોતાનો પરિચય બાળકોને જ આપે છે. નવાં-નવાં કોઈ થી બાપ ન મળી શકે. બાપ કહેશે સન શોઝ ફાધર. બાળકો જ બાપ નો શો (પ્રત્યક્ષ) કરશે. બાપને કોઈનાથી પણ મળવાનું, વાત કરવાનું નથી. ભલે આટલો સમય બાબા નવાં-નવાં થી મળતા રહે છે, ડ્રામા માં હતું, અનેકો આવતા હતાં. મિલેટ્રી વાળા માટે પણ બાબાએ સમજાવ્યું છે, તેમનો ઉદ્ધાર કરવાનો છે, તેમને પણ ધંધો (કર્તવ્ય) કરવાનો જ છે. નહીં તો દુશ્મન વાર કરી લેશે. ફક્ત બાપને યાદ કરવાનાં છે. ગીતામાં છે જે યુદ્ધ નાં મેદાનમાં શરીર છોડશે, તે સ્વર્ગમાં જશે. પરંતુ એમ તો જઈ ન શકે. સ્વર્ગ સ્થાપન કરવા વાળા પણ જ્યારે આવે ત્યારે જ જશે. સ્વર્ગ શું વસ્તુ છે, આ પણ કોઈ નથી જાણતાં. હમણાં આપ બાળકો પ વિકારો રૂપી રાવણ થી યુદ્ધ કરો છો, બાપ કહે છે અશરીરી ભવ. પોતાને આત્મા નિશ્ચય કરી મને યાદ કરો. બીજા કોઈ એવું કહી ન શકે.

સર્વશક્તિમાન એક બાપનાં સિવાય કોઈને કહી ન શકાય. બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકરને ન કહી શકાય. ઓલમાઈટી (સર્વશક્તિમાન) એક જ બાપ છે. વર્લ્ડ ઓલમાઈટી ઓથોરિટી, જ્ઞાનનાં સાગર એક બાપને જ કહેવાય છે. આ જે સાધુ-સંત વગેરે છે તે છે શાસ્ત્રો ની ઓથોરિટી (સત્તા). ભક્તિની પણ ઓથોરિટી નહીં કહેશું. શાસ્ત્રોની ઓથોરિટી છે, તેમનો બધો આધાર શાસ્ત્રો પર છે. સમજે છે ભક્તિનું ફળ ભગવાને આપવાનું છે. ભક્તિ ક્યારે શરૂ થઈ, ક્યારે પૂરી થવાની છે, આ ખબર નથી. ભક્ત સમજે છે ભક્તિ થી ભગવાન રાજી થશે. ભગવાન થી મળવાની

ઈચ્છા હોય છે, પરંતુ તે કોની ભક્તિથી રાજી થશે? જરૂર એમની જ ભક્તિ કરશો ત્યારે તો રાજી થશે ને. તમે શંકર ની ભક્તિ કરો તો બાપ રાજી કેવી રીતે થશે, શું હનુમાન ની ભક્તિ કરશો તો બાપ રાજી થશે? દીદાર થઈ જાય છે, બાકી મળતું કાંઈ નથી. બાપ કહે છે હું ભલે સાક્ષાત્કાર કરાવું છું, પરંતુ એવું નથી કે મારા સાથે આવીને મળશે. નહીં, તમે મારી સાથે મળો છો. ભગત ભક્તિ કરે છે ભગવાન થી મળવા માટે. કહે છે ખબર નથી કે ભગવાન કયા રૂપ થી આવીને મળશે, એટલે તેને કહેવાય છે બ્લાઇન્ડ-ફેથ (અંધવિશ્વાસ). હમણાં તમે બાપથી મળ્યાં છો. જાણો છો એ નિરાકાર બાપ જ્યારે શરીર ધારણ કરે ત્યારે જ પોતાનો પરિચય આપે કે હું તમારો બાપ છું. ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ તમને રાજ્ય-ભાગ્ય આપ્યું હતું પછી તમારે ૮૪ જન્મ લેવા પડ્યાં. આ સૃષ્ટિ ચક્ર ફરતું રહે છે. દ્રાપર નાં પછી જ બીજા ધર્મો આવે છે, પોતાનો-પોતાનો ધર્મ આવીને સ્થાપન કરે છે. એમાં કોઈ બડાઈ (મહિમા) ની વાત નથી. બડાઈ કોઈની પણ નથી. બ્રહ્મા ની બડાઈ ત્યારે છે જ્યારે બાપ આવીને પ્રવેશ કરે છે. નહીં તો આ ધંધો કરતા હતાં, આમને પણ થોડી ખબર હતી મારામાં ભગવાન આવશે. બાપ એ પ્રવેશ કરી સમજાવ્યું છે કે કેવી રીતે મેં આમનામાં પ્રવેશ કર્યો. કેવી રીતે આમને દેખાડ્યું-મારું સો તમારું, તમારું સો મારું, જોઈ લો. તમે મારા મદદગાર બનો છો - પોતાનાં તન-મન-ધન થી તો તેમની એવજ (વળતર) માં તમને આ મળશે. બાપ કહે છે - હું સાધારણ તન માં પ્રવેશ કરું છું, જે પોતાનાં જન્મોને નથી જાણતાં. પરંતુ હું ક્યારે આવું છું, કેવી રીતે આવું છું, આ કોઈને ખબર નથી. હમણાં તમે જુવો છો સાધારણ તન માં બાપ આવ્યાં છે. આમનાં દ્વારા અમને જ્ઞાન અને યોગ શીખવાડી રહ્યાં છે. જ્ઞાન તો ખુબ સહજ છે. નરક નું ફાટક બંધ થઈ સ્વર્ગ નું ફાટક કેવી રીતે ખુલે છે-આ પણ તમે જાણો છો. દ્રાપર માં રાવણ રાજ્ય શરૂ થાય છે અર્થાત નરકનો દ્વાર ખૂલે છે. નવી અને જૂની દુનિયાને અડધા-અડધા માં રખાય છે. તો હવે બાપ કહે છે-હું આપ બાળકોને પતિત થી પાવન થવાની યુક્તિ બતાવું છું. બાપ ને યાદ કરો તો જન્મ-જન્માન્તર નાં પાપ નાશ થઈ જાય. આ જન્મનાં પાપ પણ બતાવવાનાં છે. યાદ તો રહે છે ને-કયા પાપ કર્યા છે? શું-શું દાન-પુણ્ય કર્યા છે? આમને પોતાનાં નાનપણ ની ખબર છે ને. કૃષ્ણનું જ નામ છે શ્યામ અને સુંદર, શ્યામ સુંદર. તેનો અર્થ ક્યારેય કોઈની બુદ્ધિમા નહીં આવે. નામ શ્યામ-સુંદર છે તો ચિત્રમાં કાળા બનાવી દીધા છે. રઘુનાથનાં મંદિરમાં જોશો-ત્યાં પણ કાળા, હનુમાનનાં મંદિરમાં જુવો તો બધાને કાળા બનાવી દે છે. આ છે જ પતિત દુનિયા. હમણાં આપ બાળકોને ઓના (ચિંતા) છે કે અમે શ્યામ થી સુંદર બનીએ. એનાં માટે તમે બાપ ની યાદ માં રહો છો. બાપ કહે છે આ અંતિમ જન્મ છે. મને યાદ કરો તો પાપ ભસ્મ થશે. જાણો છો બાપ આવ્યાં છે લઈ જવાં. તો જરૂર શરીર અહીંયા છોડશું. શરીર સહિત થોડી લઈ જશે. પતિત આત્માઓ પણ જઈ ન શકે. જરૂર બાપ પાવન બનાવવાની યુક્તિ બતાવશે. તો કહે છે મને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થાય. ભક્તિમાર્ગ માં છે અંધશ્રદ્ધા. શિવકાશી કહે છે પછી કહે છે શિવ ગંગા લાવ્યાં, ભાગીરથ થી ગંગા નીકળી. હવે પાણી માથા થી કેવી રીતે નીકળશે. ભાગીરથ કોઈ ઉપર પહાડ પર બેઠાં છે શું, જેની જટાઓ થી ગંગા આવશે! પાણી જે વરસે છે, સાગર થી ખેંચે છે, જે આખી દુનિયામાં પાણી જાય છે. નદીઓ તો બધી તરફ છે. પહાડો પર બરફ જામી જાય છે, તે પણ પાણી આવતું રહે છે. પહાડો ની અંદર ગુફામાં જે પાણી રહે છે, તે પછી કુવાઓમાં આવતું રહે છે. તે પણ વરસાદનાં આધાર પર છે. વરસાદ ન પડે તો કુવા પણ સુકાઈ જાય છે.

કહે પણ છે બાબા અમને પાવન બનાવીને સ્વર્ગમાં લઈ જાઓ. આશા જ સ્વર્ગ, કૃષ્ણપુરી ની છે. વિષ્ણુપુરીની કોઈને ખબર નથી. કૃષ્ણ નાં મુરીદ (ગ્રાહક) કહેશું-જ્યાં જુવો કૃષ્ણ જ કૃષ્ણ છે. અરે, જ્યારે કે પરમાત્મા સર્વવ્યાપી છે તો કેમ નથી કહેતા જ્યાં જુવો પરમાત્મા જ પરમાત્મા છે. પરમાત્મા નાં મુરીદ પછી એવું કહે આ બધાં એમનાં જ રૂપ છે. એ જ આ બધી લીલા કરી રહ્યાં છે. ભગવાને રૂપ ધર્યાં છે, લીલા કરવા માટે. તો જરૂર હમણાં લીલા કરશે ને. પરમાત્માની દુનિયા સ્વર્ગમાં જુઓ, ત્યાં ગંદકી ની કોઈ વાત નથી હોતી. અહીંયા તો ગંદ જ ગંદ છે અને પછી અહીંયા કહી દે છે પરમાત્મા સર્વવ્યાપી છે. પરમાત્મા જ સુખ આપે છે. બાળક આવ્યું સુખ થયું, મરી ગયો તો દુઃખ થશે. અરે, ભગવાને તમને ચીજ આપી પછી લીધી તો તેમાં તમારે રડવાની શું દરકાર છે! સતયુગ માં આ રડવા વગેરેનું દુઃખ હોતું નથી. મોહજીત રાજા નું દૃષ્ટાંત દેખાડ્યું છે. આ બધાં છે જુદા દૃષ્ટાંત. તેમાં કોઈ સાર નથી. સતયુગ માં ઋષિ-મુની હોતા નથી. અને અહીંયા પણ એવી વાત હોઈ નથી શકતી. એવાં કોઈ મોહજીત રાજા થઈ નથી શકતા. ભગવાનુવાચ-યાદવ, કૌરવ, પાંડવ કયા કરત ભયે? તમારો બાપ થી યોગ છે. બાપ કહે છે હું આપ બાળકો દ્વારા ભારતને સ્વર્ગ બનાવું છું. હવે જે પવિત્ર બને છે તે પવિત્ર દુનિયાનાં માલિક બનશે. કોઈ પણ મળે તેમને આ કહો ભગવાન કહે છે મામેકમ યાદ કરો. મારા થી પ્રીત લગાવો બીજા કોઈ ને યાદ નહીં કરો. આ છે અવ્યભિચારી યાદ. અહીંયા કોઈ જળ વગેરે નથી ચઢાવવાનું.

ભક્તિ માર્ગમાં આ ધંધો વગેરે કરતા, યાદ કરતા હતાં ને. ગુરુ લોકો પણ કહે છે, મને યાદ કરો, પોતાનાં પતિને યાદ નહીં કરો. આપ બાળકોને કેટલી વાતો સમજાવે છે. મૂળ વાત છે કે બધાને પેગામ આપો - બાબા કહે છે મામેકમ યાદ કરો. બાબા એટલે જ ભગવાન. ભગવાન તો નિરાકાર છે. કૃષ્ણ ને બધાં ભગવાન નહીં કહેશે. કૃષ્ણ તો બાળક છે. શિવબાબા આમનામાં ન હોત તો તમે હોત કે? શિવબાબાએ આમનાં દ્વારા તમને એડોપ્ટ (દત્તક) કર્યા છે, પોતાનાં બનાવ્યાં છે. આ માતા પણ છે, પિતા પણ છે. માતા તો સાકાર માં જોઈએ ને. એ તો છે જ પિતા. તો આવી-આવી વાતો સારી રીતે ધારણ કરો.

આપ બાળકોએ ક્યારેય પણ કોઈ વાત માં મુંઝવાનું નથી. ભણતર ને ક્યારેય નહીં છોડતાં. ઘણાં બાળકો સંગદોષમાં આવીને રિસાઈ ને પોતાની પાઠશાળા ખોલી દે છે. જો આપસ માં લડી-ઝઘડીને જઈ પોતાની પાઠશાળા ખોલી તો મૂર્ખપણું છે, રિસાય છે તો પાઠશાળા ખોલવાનાં લાયક જ નથી. તે દેહ-અભિમાન તમારું ચાલશે જ નહીં કારણ કે બુદ્ધિમાં તો દુશ્મની છે તો તે યાદ આવશે. કાંઈ પણ કોઈ ને સમજાવી નહીં શકો. એવું પણ થાય છે, જેમને જ્ઞાન આપે છે તે આગળ ચાલ્યા જાય છે, પોતે નીચે પડે છે. સ્વયં પણ સમજે છે મારા થી તેમની અવસ્થા સારી છે. ભણવાવાળા રાજા બની જાય અને ભણાવવા વાળા દાસ-દાસી બની જાય છે, એવાં-એવાં પણ છે. પુરુષાર્થ કરી બાપનાં ગળાનો હાર બનવાનું છે. બાબા જીવતેજીવ હું તમારો બન્યો છું. બાપની યાદ થી જ બેડો પાર થવાનો છે. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. ક્યારેય કોઈ વાતમાં મુંઝાવાનું નથી. આપસમાં રિસાઈ ને ભણતર નથી છોડવાનું. દુશ્મની બનાવવી પણ દેહ અભિમાન છે. સંગદોષ થી પોતાની બહુજ-બહુજ સંભાળ કરવાની છે. પાવન બનવાનું છે, પોતાની ચલન થી બાપનો શો (પ્રત્યક્ષ) કરવાનો છે.
2. પ્રીત બુદ્ધિ બની એક બાપની અવ્યભિચારી યાદમાં રહેવાનું છે. તન-મન-ધન થી બાપનાં કાર્યમાં મદદગાર બનવાનું છે.

વરદાન :- સ્વયંને સ્વયં જ પરિવર્તન કરી વિશ્વનાં આધારમૂર્ત બનવા વાળા શ્રેષ્ઠ પદ નાં અધિકારી ભવ શ્રેષ્ઠ પદ પામવા માટે બાપદાદાની આ જ શિક્ષા છે કે બાળકો સ્વયંને બદલો. સ્વયંને બદલવાનાં બદલે, પરિસ્થિતિઓ ને કે અન્ય આત્માઓ ને બદલવાનું વિચારો છો કે સંકલ્પ આવે છે કે આ સેલવેશન (બચાવ) મળે, સહયોગ કે સહારો મળે તો પરિવર્તન થાય-એવાં કોઈ પણ આધાર પરિવર્તન થવાવાળા ની પ્રાલબ્ધ પણ આધાર પર જ રહેશે કારણ કે જેટલા નો આધાર લેશો એટલું જમાનું ખાતુ ભાગમાથી વેચાઈ જશે એટલે સદા લક્ષ રાખો કે સ્વયંને પરિવર્તન થવાનું છે. હું સ્વયં વિશ્વનો આધારમૂર્ત છું.

સ્લોગન :- સંગઠન માં ઉમંગ-ઉત્સાહ અને શ્રેષ્ઠ સંકલ્પ થી સફળતા થયેલી જ છે.

“ મીઠા બાળકો - સદા આ જ નશામાં રહો કે આપણે સંગમયુગી બ્રાહ્મણ છીએ , આપણે જાણીએ છીએ જે બાબા ને બધાં પોકારી રહ્યાં છે , એ આપણા સમુખ છે ”

પ્રશ્ન :- જે બાળકોનો બુદ્ધિયોગ ઠીક હશે, એમને કયો સાક્ષાત્કાર થતો રહેશે?

ઉત્તર :- સતયુગી નવી રાજધાની માં શું-શું હશે, કેવી રીતે આપણે સ્કૂલમાં ભણશું પછી રાજ્ય ચલાવશું. આ બધો સાક્ષાત્કાર જેમ-જેમ નજીક આવતા જશો, થતો રહેશે. પરંતુ જેમનો બુદ્ધિયોગ ઠીક છે, જે પોતાનાં શાંતિધામ અને સુખધામ ને યાદ કરે છે, ધંધો ધોરી કરતાં પણ એક બાપ ની યાદ માં રહે છે, એમને જ આ બધાં સાક્ષાત્કાર થશે.

ગીત :- ઓમ નમો શિવાય

ઓમ શાંતિ ! ભક્તિ માર્ગમાં બીજા જે પણ સતસંગ હોય છે, એમાં તો બધાં ગયા હશે. ત્યાં કા તો કહેશે બોલો બધાં વાહ ગુરુ કે રામનું નામ બતાવશે. અહીંયા બાળકોને કંઈ કહેવાની પણ જરૂર નથી રહેતી. એક જ વખત કહી દીધું છે, ઘડી-ઘડી કહેવાની દરકાર નથી. બાપ પણ એક છે, એમનું કહેવાનું પણ એક જ છે. શું કહે છે? બાળકો મામેકમ યાદ કરો. પહેલાં શીખીને પછી આવીને અહીંયા બેસે છે. આપણે જે બાપનાં બાળક છીએ તેમને યાદ કરવાનાં છે. આ પણ તમે હમણાં બ્રહ્મા દ્વારા જાણ્યું છે કે આપણે બધી આત્માઓનાં બાપ એ એક છે. દુનિયા આ નથી જાણતી. તમે જાણો છો આપણે બધાં એ એક બાપ નાં બાળકો છીએ, એમને બધાં ગોડ ફાધર (પરમપિતા) કહે છે. હવે ફાધર કહે છે હું આ સાધારણ તનમાં તમને ભણાવવા આવું છું. તમે જાણો છો બાબા આમનામાં આવ્યાં છે, આપણે એમનાં બન્યા છીએ. બાબા જ આવીને પતિત થી પાવન થવાનો રસ્તો બતાવે છે. આ આખો દિવસ બુદ્ધિ માં રહે છે. આમ તો શિવબાબાનાં સંતાન તો બધાં છે પરંતુ તમે જાણો છો બીજું કોઈ નથી જાણતું. આપ બાળકો સમજો છો આપણે આત્મા છીએ, આપણને બાપે ફરમાન કર્યું છે કે મને યાદ કરો. હું તમારો બેહદ નો બાપ છું. બધાં બૂમો પાડતા રહે છે કે પતિત-પાવન આવો, અમે પતિત બન્યા છીએ. આ દેહ નથી કહેતું. આત્મા આ શરીર દ્વારા કહે છે. ૮૪ જન્મ પણ આત્મા લે છે ને. આ બુદ્ધિમાં રહેવું જોઈએ કે આપણે એક્ટર્સ છીએ. બાબાએ આપણને હવે ત્રિકાળદર્શી બનાવ્યાં છે. આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન આપ્યું છે. બાપને જ બધાં બોલાવે છે ને. હમણાં પણ તેઓ કહેશે, કહેતાં રહે છે કે આવો અને તમે સંગમયુગી બ્રાહ્મણ કહો છો બાબા આવેલાં છે. આ સંગમયુગ ને પણ તમે જાણો છો, આ પુરુષોત્તમ યુગ ગવાય છે. પુરુષોત્તમ યુગ હોય જ છે કળયુગનાં અંત અને સતયુગનાં આદિનાં વચમાં. સતયુગમાં સત પુરુષ, કળયુગમાં જુષ્ટ પુરુષ રહે છે. સતયુગમાં જે થઈને ગયા છે, એમનાં ચિત્ર છે. સૌથી જૂનામાં જૂનાં આ ચિત્ર છે, આનાથી જૂનાં ચિત્ર કોઈ હોતાં નથી. આમ તો બહુજ મનુષ્ય ફાલતુ ચિત્ર બેસીને બનાવે છે. આ તમે જાણો છો કોણ-કોણ થઈને ગયા છે. જેમાં નીચે અંબા નું ચિત્ર બનાવ્યું છે અથવા કાળી નું ચિત્ર છે, તો એવી ભૂજાઓ વાળી થોડી હોઈ શકે છે. અંબા ને પણ બે ભુજાઓ હશે ને. મનુષ્ય તો જઈને હાથ જોડી પૂજા કરે છે. ભક્તિમાર્ગમાં અનેક પ્રકારનાં ચિત્રો બનાવેલાં છે. મનુષ્યનાં ઉપર જ ભિન્ન-ભિન્ન પ્રકાર ની સજાવટ કરે છે તો રૂપ બદલાઈ જાય છે. આ ચિત્ર વગેરે વાસ્તવમાં કોઈ છે નહીં. આ બધું છે ભક્તિમાર્ગ. અહીંયા તો મનુષ્ય લુલા-લંગડા નીકળી પડે છે. સતયુગમાં એવાં નથી હતાં. સતયુગ ને પણ તમે જાણો છો આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ હતો. અહીંયા તો ડ્રેસ જુઓ દરેકની પોત-પોતાની કેટલી વેરાઈટી (વિવિધતા) છે. ત્યાં તો યથા રાજા રાણી તથા પ્રજા હોય છે. જેટલા નજીક થતાં જશો તો તમને પોતાની રાજધાનીનાં ડ્રેસ વગેરેનો પણ સાક્ષાત્કાર થતો રહેશે. જોતાં રહેશે અમે આમ સ્કૂલમાં ભણીએ છીએ, આ કરીએ છીએ. જોશે પણ તે જેમનો બુદ્ધિયોગ સારો છે. પોતાનાં શાંતિધામ-સુખધામ ને યાદ કરે છે. ધંધોધોરી તો કરવાનો જ છે. ભક્તિમાર્ગમાં પણ ધંધો વગેરે તો કરે છે ને. જ્ઞાન કાંઈ પણ નહીતું. આ બધી છે ભક્તિ. એને કહેશું ભક્તિ નું જ્ઞાન. તેઓ આ જ્ઞાન આપી ન શકે કે તમે વિશ્વનાં માલિક કેવી રીતે બનશો. હમણાં તમે અહીંયા ભણીને ભવિષ્ય વિશ્વનાં માલિક બનો છો. તમે જાણો છો આ ભણતર છે જ નવી દુનિયા, અમરલોક નાં માટે. બાકી કોઈ અમરનાથ પર શંકરે પાર્વતીને અમરકથા નથી સંભળાવી. તેઓ તો શિવ-શંકર ને મળાવી દે છે.

હમણાં બાપ આપ બાળકોને સમજાવી રહ્યાં છે, આ પણ સાંભળે છે. બાપ વગર સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું રહસ્ય કોણ સમજાવી શકશે. આ કોઈ સાધુ-સંત વગેરે નથી. જેમ તમે ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહેતાં હતાં, તેમ આ પણ. ડ્રેસ વગેરે બધું એ જ છે. જેમ ઘરમાં મા-બાપ બાળકો હોય છે, ફરક કાંઈ નથી. બાપ આ રથ પર સવાર થઈ આવે છે બાળકો ની પાસે. આ ભાગ્યશાળી રથ ગવાય છે. ક્યારેક બળદ પર સવારી પણ દેખાડે છે. મનુષ્યો એ ઊલટું સમજી લીધું છે. મંદિરમાં ક્યારેય બળદ હોઈ શકે છે શું? કૃષ્ણ તો છે પ્રિન્સ (રાજકુમાર), તે થોડી બળદ પર બેસશે. ભક્તિમાર્ગમાં મનુષ્ય ખુબ મૂંઝાયેલા છે. મનુષ્યોને છે ભક્તિમાર્ગ નો નશો. તમને છે જ્ઞાન માર્ગ નો નશો. તમે કહો છો આ સંગમ પર બાબા અમને ભણાવી રહ્યા છે. તમે છો આ દુનિયામાં પરંતુ બુદ્ધિ થી જાણો છો અમે બ્રાહ્મણ સંગમયુગ પર છીએ. બાકી બધાં મનુષ્ય કળયુગ માં છે. આ અનુભવની વાતો છે. બુદ્ધિ કહે છે આપણે કળયુગ થી હવે નીકળી આવ્યાં છીએ. બાબા આવેલાં છે. આ જૂની દુનિયા જ બદલવાની છે. આ તમારી બુદ્ધિમાં છે, બીજું કોઈ નથી જાણતું. ભલે એક જ ઘરમાં રહેવા વાળા છે, એક જ પરિવાર નાં છે, એમાં પણ બાપ કહેશે અમે સંગમયુગી છીએ, બાળક કહેશે નહીં, હું કળયુગ માં છું. વઠ્ઠર છે ને. બાળકો જાણે છે - આપણું ભણતર પૂરું થશે તો વિનાશ થશે. વિનાશ થવો જરૂરી છે. તમારામાં પણ કોઈ જાણે છે, જો આ સમજે દુનિયા વિનાશ થવાની છે તો નવી દુનિયાનાં માટે તૈયારી માં લાગી જાય. બેગ-બેગેજ તૈયાર કરી લે. બાકી થોડો સમય છે, બાબાનાં તો બની જઈએ. ભૂખે મરશે તો પણ પહેલાં બાબા પછી બાળકો. આ તો બાબા નો ભંડારો છે. તમે શિવબાબા નાં ભંડારા થી ખાઓ છો. બ્રાહ્મણ ભોજન બનાવે છે એટલે બ્રહ્મા ભોજન કહેવાય છે. જે પવિત્ર બ્રાહ્મણ છે, યાદ માં રહીને બનાવે છે, સિવાય બ્રાહ્મણોનાં શિવબાબા ની યાદમાં કોઈ રહી નથી શકતું. તે બ્રાહ્મણ થોડી શિવબાબા ની યાદ માં રહે છે. શિવબાબા નો ભંડારો આ છે, જ્યાં બ્રાહ્મણ ભોજન બનાવે છે. બ્રાહ્મણ યોગમાં રહે છે. પવિત્ર તો છે જ. બાકી છે યોગની વાત. આમાં જ મહેનત લાગે છે. ગપોડા ચાલી ન શકે. એવું કોઈ કહી ન શકે કે હું સંપૂર્ણ યોગમાં છું કે ૮૦ ટકા યોગમાં છું. કોઈ પણ કહી ન શકે. જ્ઞાન પણ જોઈએ. આપ બાળકોમાં યોગી તે છે જે પોતાની દૃષ્ટી થી જ કોઈને શાંત કરી દે. આ પણ તાકાત છે. એકદમ સન્નાટો થઈ જશે, જ્યારે તમે અશરીરી બની જાઓ છો પછી બાપ ની યાદ માં રહો છો તો આ જ સાચી યાદ છે. ફરી થી આ પ્રેક્ટિસ (અભ્યાસ) કરવાની છે. જેમ તમે અહીંયા યાદમાં બેસો છો, આ પ્રેક્ટિસ કરાવાય છે. તો પણ બધાં કોઈ યાદમાં રહેતાં નથી. ક્યાંક-ક્યાંક બુદ્ધિ ભાગતી રહે છે. તો તે પછી નુકસાન કરી લે છે. અહીંયા સંદલી પર બેસાડવા એમને જોઈએ જે સમજે અમે ડ્રીલ શિક્ષક છીએ. બાપ ની યાદ માં સામે બેઠાં છીએ. બુદ્ધિયોગ બીજો કોઈ તરફ ન જાય. સન્નાટો થઈ જશે. તમે અશરીરી બની જાઓ છો અને બાપ ની યાદ માં રહો છો. આ છે સાચી યાદ. સન્યાસી પણ શાંતિ માં બેસે છે, તે કોની યાદમાં રહે છે? તે કોઈ રીયલ (સાચી) યાદ નથી. કોઈને ફાયદો નથી આપી શકતાં. તેઓ સૃષ્ટિને શાંત નથી કરી શકતાં. બાપ ને જાણતાં જ નથી. બ્રહ્મને જ ભગવાન સમજતાં રહે. એ તો છે નહીં. હમણાં તમને શ્રીમત મળે છે-મામેકમ યાદ કરો. તમે જાણો છો આપણે ૮૪ જન્મ લઈએ છે. દરેક જન્મમાં થોડી-થોડી કળા ઓછી થતી જાય છે. જેમ ચંદ્રમાની કળા ઓછી થતી જાય છે. જોવાથી એટલી ખબર થોડી પડે છે. હમણાં કોઈ પણ સંપૂર્ણ નથી બન્યાં. આગળ જઈ તમને સાક્ષાત્કાર થશે. આત્મા કેટલી નાની છે. એનો પણ સાક્ષાત્કાર થઈ શકે છે. નહીં તો બાળકીઓ કેવી રીતે બતાવે છે કે આમનામાં લાઈટ (પ્રકાશ) ઓછી છે, આમનામાં વધારે છે. દિવ્ય દૃષ્ટિથી જ આત્માને જોવે છે. આ પણ બધું ડ્રામામાં નોંધ છે. મારા હાથ માં કાંઈ નથી. ડ્રામા મારાથી કરાવે છે, આ બધું ડ્રામા અનુસાર ચાલતું રહે છે. ભોગ વગેરે આ બધું ડ્રામામાં નોંધ છે. સેકન્ડ પછી સેકન્ડ એક્ટ થાય છે.

હમણાં બાપ શિક્ષા આપે છે કે પાવન કેવી રીતે બનવાનું છે. બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. કેટલી નાની આત્મા છે જે પતિત બની છે ફરી પાવન બનવાની છે. વઠ્ઠરકુલ વાત છે ને. કુદરત કહે છે ને. બાપ થી તમે બધી કુદરતી વાતો સાંભળો છો. સૌથી કુદરતી વાત છે-આત્મા અને પરમાત્મા ની, જે કોઈ નથી જાણતું. ઋષિ-મુનિ વગેરે કોઈ પણ નથી જાણતું. આટલી નાની આત્મા જ પથ્થરબુદ્ધિ પછી પારસબુદ્ધિ બને છે. બુદ્ધિમાં આ જ ચિંતન ચાલતું રહે કે અમે આત્મા પથ્થરબુદ્ધિ બન્યાં હતાં, હવે ફરી બાપ ને યાદ કરી પારસબુદ્ધિ બની રહ્યાં છીએ. લૌકિક રીતે તો બાપ પણ મોટા પછી શિક્ષક ગુરુ પણ મોટા મળે છે. આ તો એક જ બિંદી બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે, ગુરુ પણ છે. આખો કલ્પ દેહધારી ને યાદ કર્યા છે. હવે બાપ કહે છે-મામેકમ યાદ કરો. તમારી બુદ્ધિને કેટલી મહીન (સૂક્ષ્મ) બનાવે છે. વિશ્વનાં માલિક બનવું-કાંઈ ઓછી વાત છે શું! આ પણ કોઈ વિચાર નથી કરતાં કે આ લક્ષ્મી-નારાયણ સતયુગનાં માલિક કેવી રીતે બન્યાં. તમે પણ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર જાણો છો. નવું કોઈ આ વાતોને સમજી ન શકે. પહેલાં મોટા રૂપ થી સમજો પછી સુક્ષ્મતા થી સમજાવાય છે. બાપ છે બિંદી, તેઓ

પછી એટલાં મોટા-મોટા લિંગ રૂપ બનાવી દે છે. મનુષ્યોનાં પણ બહુ જ મોટા-મોટા ચિત્ર બનાવે છે. પરંતુ એવું છે નહીં. મનુષ્યનાં શરીર તો આ જ હોય છે. ભક્તિમાર્ગમાં શું-શું બેસીને બનાવ્યું છે. મનુષ્ય કેટલાં મૂંઝાવેલા છે. બાપ કહે છે જે પાસ્ટ (ભૂતકાળ) થઈ ગયું તે પાછું થશે. હમણાં તમે બાપની શ્રીમત પર ચાલો. આમને પણ બાબાએ શ્રીમત આપી, સાક્ષાત્કાર કરાવ્યો ને. તમને હું બાદશાહી આપું છું, હવે આ સર્વિસ (સેવા) માં લાગી જાઓ. પોતાનો વારસો લેવાનો પુરુષાર્થ કરો. આ બધું છોડી દો. તો આ પણ નિમિત્ત બન્યાં. બધાં તો આમ નિમિત્ત નથી બનતાં, જેમને નશો ચઢ્યો તો આવીને બેસી ગયાં. અમને તો રાજાઈ મળે છે. પછી આ પાઈ પૈસા શું કરશું. તો હવે બાપ બાળકોને પુરુષાર્થ કરાવે છે, રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે, કહે પણ છે અમે લક્ષ્મી-નારાયણ થી ઓછાં નહીં બનશું. તો શ્રીમત પર ચાલીને દેખાડો. ચૂં ચાં નહિં કરો. બાબાએ થોડી કહ્યું-બાળ-બચ્ચાઓ ની શું હાલત થશે. એક્સિડન્ટ (અકસ્માત) માં અચાનક કોઈ મરી જાય છે તો કોઈ ભૂખ્યું રહે છે શું. કોઈને કોઈ મિત્ર-સંબંધી વગેરે આપે છે ખાવા માટે. અહીંયા જુઓ બાબા જૂની ઝૂંપડીમાં રહે છે. આપ બાળકો આવીને મહેલો માં રહો છો. બાપ કહેશે બાળકો સારી રીતે રહે, ખાએ, પીવે. જે કાંઈ પણ નથી લઈ આવ્યાં તેમને પણ બધું જ સારી રીતે મળે છે. આ બાબા થી પણ સારી રીતે રહે છે. શિવબાબા કહે છે હું તો છું જ રમતાયોગી. કોઈનું પણ કલ્યાણ કરવા જઈ શકું છું. જે જ્ઞાની બાળકો છે તે ક્યારેય સાક્ષાત્કાર વગેરે ની વાતો માં ખુશ નહીં થશે. સિવાય યોગનાં બીજું કાંઈ પણ નહીં. આ સાક્ષાત્કાર ની વાતોમાં ખુશ નહીં થતાં. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. યોગની એવી સ્થિતિ બનાવવાની છે જે દૃષ્ટિ થી જ કોઈને શાંત કરી દો. એકદમ સન્નાટો થઈ જાય. એનાં માટે અશરીરી બનવાનો અભ્યાસ કરવાનો છે.
2. જ્ઞાનનાં સાચાં નશામાં રહેવા માટે યાદ રહે કે આપણે સંગમયુગી છીએ, હવે આ જૂની દુનિયા બદલાવાની છે, આપણે પોતાનાં ઘરે જઈ રહ્યાં છીએ. શ્રીમત પર સદા ચાલતા રહેવાનું છે, ચૂં ચાં નથી કરવાનું.

વરદાન :- લક્ષ નાં પ્રમાણે લક્ષણ નાં બેલેન્સ (સંતુલન) ની કળા દ્વારા ચઢતી કળાનો અનુભવ કરવા વાળા બાપ સમાન સંપન્ન ભવ

બાળકોમાં વિશ્વ કલ્યાણની કામના પણ છે તો બાપ સમાન બનવાની શ્રેષ્ઠ ઈચ્છા પણ છે, પરંતુ લક્ષ નાં પ્રમાણે જે લક્ષણ સ્વયં ને કે સર્વ ને દેખાઈ આવે એમાં અંતર છે એટલે બેલેન્સ કરવાની કળા હવે ચઢતી કળામાં લાવીને આ અંતરને મટાવો. સંકલ્પ છે પરંતુ દૃઢતા સંપન્ન સંકલ્પ હોય તો બાપ સમાન સંપન્ન બનવાનું વરદાન પ્રાપ્ત થઈ જશે. હમણાં જે સ્વદર્શન અને પરદર્શન બન્ને ચક્ર ફરે છે, વ્યર્થ વાતો નાં જે ત્રિકાળદર્શી બની જાઓ છો-તેનું પરિવર્તન કરી સ્વચિંતક સ્વદર્શન ચક્રધારી બનો.

સ્લોગન :- સેવાનું ભાગ્ય પ્રાપ્ત થવું જ સૌથી મોટું ભાગ્ય છે.

“ મીઠા બાળકો - નિશ્ચય જ્ઞાન યોગ થી બેસે , સાક્ષાત્કાર થી નહીં . સાક્ષાત્કારની ડ્રામા માં નોંધ છે , બાકી એનાથી કોઈનું કલ્યાણ નથી થતું ”

પ્રશ્ન :- બાબા કઈ તાકાત નથી દેખાડતા પરંતુ બાપની પાસે જાદુગરી અવશ્ય છે?

ઉત્તર :- મનુષ્ય સમજે છે ભગવાન તો તાકાતવાન છે, તે મરેલાને પણ જીવતા કરી શકે છે, પરંતુ બાબા કહે આ તાકાત હું નથી દેખાડતો. બાકી કોઈ નૌધા ભક્તિ કરે છે તો તેમને સાક્ષાત્કાર કરાવી દઉં છું. આ પણ ડ્રામા માં નોંધ છે. સાક્ષાત્કાર કરાવાની જાદુગરી બાપની પાસે છે એટલે ઘણાં બાળકોને ઘરે બેસીને પણ બ્રહ્મા કે શ્રીકૃષ્ણનો સાક્ષાત્કાર થઈ જાય છે.

ગીત :- કૌન આયા મેરે મન કે દ્વારે

ઓમ શાંતિ ! આ બાળકોનાં અનુભવ નું ગીત છે. સતસંગ તો બહુજ છે, ખાસ ભારતમાં તો અનેક સતસંગ છે, અનેક મત-મતાંતર છે, વાસ્તવમાં તે કોઈ સતસંગ નથી. સતસંગ એક હોય છે. બાકી તમે ત્યાં કોઈ વિદ્વાન, આચાર્ય, પંડિત નું મુખ જોશો, બુદ્ધિ તે તરફ જશે. અહીંયા પછી અનોખી વાત છે. આ સતસંગ એક જ વખત આ સંગમયુગ પર થાય છે. આ તો બિલકુલ નવી વાત છે, એ બેહદ નાં બાપનું શરીર તો કોઈ છે નહીં. કહે છે હું તમારો નિરાકાર શિવબાબા છું. તમે બીજા સતસંગો માં જાઓ છો તો શરીરોને જ જુઓ છો. શાસ્ત્ર યાદ કરી પછી સંભળાવે છે, અનેક પ્રકારનાં શાસ્ત્ર છે, તે તો તમે જન્મ-જન્માન્તર સાંભળતા આવ્યાં છો. હવે છે નવી વાત. બુદ્ધિ થી આત્મા જાણે છે, બાપ કહે છે-હૈં મારા સિકીલધા બાળકો, હૈં મારા સાલીગ્રામો! આપ બાળકો જાણો છો ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં આ શરીર દ્વારા બાબાએ ભણાવ્યું હતું. તમારી બુદ્ધિ એકદમ દૂર ચાલી જાય છે. તો બાબા આવ્યાં છે. બાબા અક્ષર એટલો મીઠો છે. એ છે માત-પિતા. કોઈ પણ સાંભળશે તો કહેશે ખબર નહિં આમનાં માત-પિતા કોણ છે? બરાબર એ સાક્ષાત્કાર કરાવે છે તો તેમાં પણ તે મુંઝાય છે. ક્યારેક બ્રહ્માને, ક્યારેક કૃષ્ણને જોઈ લે છે. તો વિચાર કરતાં રહે કે આ શું છે? બ્રહ્માનો પણ અનેકોને ઘરે બેઠાં સાક્ષાત્કાર થાય છે. હવે બ્રહ્માની તો ક્યારેય કોઈ પૂજા કરતાં નથી. કૃષ્ણ વગેરેની તો કરે છે. બ્રહ્મા ને તો કોઈ જાણતા પણ નહીં હશે. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા તો હમણાં આવ્યાં છે, આ છે પ્રજાપિતા. બાપ બેસી સમજાવે છે કે આખી દુનિયા પતિત છે તો જરૂર આ પણ બહુજ જન્મોનાં અંતમાં પતિત થયાં. કોઈ પણ પાવન નથી એટલે કુંભ નાં મેળા પર, હરિદ્વાર ગંગા સાગર નાં મેળા પર જાય છે, સમજે છે સ્નાન કરવાથી પાવન બની જઈશું. પરંતુ આ નદીઓ કોઈ પતિત-પાવની થોડી હોઈ શકે. નદીઓ તો નીકળે છે સાગર થી. વાસ્તવમાં તમે છો જ્ઞાન ગંગાઓ, મહત્વ તમારું છે. તમે જ્ઞાન ગંગાઓ જ્યાં-ત્યાં નીકળો છો, તે લોકો પછી દેખાડે છે, તીર માર્યું અને ગંગા નીકળી. તીર મારવાની તો વાત નથી. આ જ્ઞાન ગંગાઓ દેશ-દેશાંતર જાય છે.

શિવબાબા કહે છે હું ડ્રામાનાં બંધનમાં બંધાયેલો છું. બધાનો પાર્ટ નિશ્ચિત કરેલો છે. મારો પણ પાર્ટ નિશ્ચિત છે. કોઈ સમજે ભગવાન તો બહુજ તાકાતમંદ છે, મરેલા ને પણ જીવતા કરી શકે છે. આ બધાં ગપોડા છે. હું આવું છું ભણાવવા માટે. બાકી તાકાત શું દેખાડશે. સાક્ષાત્કારની પણ જાદુગરી છે. નૌધા ભક્તિ કરે છે તો હું સાક્ષાત્કાર કરાવું છું. જેવી રીતે કાળીનું રૂપ દેખાડે છે, તેનાં પર પછી તેલ ચઢાવે છે. હવે એવી કાળી તો છે નહીં, પરંતુ કાળી ની નૌધા ભક્તિ ખુબ કરે છે. વાસ્તવમાં કાળી તો જગત અંબા છે. કાળી નું એવું રૂપ તો નથી, પરંતુ નૌધા ભક્તિ કરવાથી બાબા ભાવનાનું ભાડું આપી દે છે. કામ ચિતા પર બેસવાથી કાળા બન્યાં, હવે જ્ઞાન ચિતા પર બેસી ગોરા બને છે. જે કાળી હવે જગદંબા બની છે તે સાક્ષાત્કાર કેવી રીતે કરાવશે. તે તો હમણાં અનેક જન્મોનાં અંતનાં પણ અંતવાળા જન્મ માં છે. દેવતાઓ તો હમણાં છે નહીં. તો તે શું સાક્ષાત્કાર કરાવશે. બાપ સમજાવે છે આ સાક્ષાત્કાર ની ચાવી મારા હાથમાં છે. અલ્પકાળનાં માટે ભાવના પૂરી કરવા માટે સાક્ષાત્કાર કરાવી દઉં છું. પરંતુ તે કોઈ મને નથી મળતાં. દૃષ્ટાંત એક કાળી નું આપે છે. આવી રીતે ઘણાં છે - હનુમાન, ગણેશ વગેરે. ભલે સિક્કમ લોકો પણ ગુરુનાનક ની ખુબ ભક્તિ કરે તો તેમને પણ સાક્ષાત્કાર થઈ જશે. પરંતુ તેઓ તો નીચે ચાલ્યાં આવે છે. બાબા બાળકોને દેખાડે છે કે જુઓ આ ગુરુનાનકની ભક્તિ કરી રહ્યાં છે. સાક્ષાત્કાર તો પણ હું કરાવું છું.

તે કેવી રીતે સાક્ષાત્કાર કરાવશે. તેમની પાસે સાક્ષાત્કાર કરાવવાની ચાલી નથી. આ બાબા કહે છે મને વિનાશ, સ્થાપના નો સાક્ષાત્કાર પણ એ બાબાએ કરાવ્યો, પરંતુ સાક્ષાત્કાર થી કોઈનું પણ કલ્યાણ નથી. એવાં તો અનેકોને સાક્ષાત્કાર થતા હતાં. આજે તે છે નહીં. ઘણાં બાળકો કહે છે અમને જ્યારે સાક્ષાત્કાર થાય તો નિશ્ચય બેસે. પરંતુ નિશ્ચય સાક્ષાત્કાર થી નથી થઈ શકતો. નિશ્ચય બેસે છે જ્ઞાન અને યોગ થી. ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ મેં કહ્યું હતું કે આ સાક્ષાત્કાર હું કરાવું છું. મીરાએ પણ સાક્ષાત્કાર કર્યો. એવું નહીં કે આત્મ ત્યાં ચાલી ગઈ. નહીં, બેઠાં-બેઠાં સાક્ષાત્કાર કરી લે છે પરંતુ મને નથી પ્રાપ્ત કરી શકતાં.

બાપ કહે છે કોઈ પણ વાતનો સંશય હોય તો જે પણ બ્રાહ્મણીઓ (ટીચર્સ) છે, તેમને પૂછો. આ તો જાણો છો બાળકીઓ પણ નંબરવાર છે, નદીઓ પણ નંબરવાર હોય છે. કોઈ તો તળાવ પણ છે, ખુબ ગંદુ, વાસી પાણી હોય છે. ત્યાં પણ શ્રદ્ધાભાવ થી મનુષ્ય જાય છે. તે છે ભક્તિની અંધશ્રદ્ધા. ક્યારેય પણ કોઈ થી ભક્તિ છોડાવવાની નથી. જ્યારે જ્ઞાન માં આવી જશે તો ભક્તિ જાતે જ છૂટી જશે. બાબા પણ નારાયણનાં ભક્ત હતાં, ચિત્રમાં જોયું લક્ષ્મી દાસી બની નારાયણનાં પગ દબાવી રહી છે તો એ બિલકુલ સાડું ન લાગ્યું. સતયુગમાં એવું હોતું નથી. તો મેં એક આર્ટિસ્ટ (ચિત્રકાર) ને કહ્યું કે લક્ષ્મીને આ દાસીપણા થી વિદાય આપી દો. બાબા ભક્ત તો હતાં પરંતુ જ્ઞાન થોડી હતું. ભક્ત તો બધાં છે. આપણે તો બાબાનાં બાળકો માલિક છીએ. બ્રહ્માંડનાં પણ માલિક બાળકોને બનાવે છે. કહે છે તમને રાજ્ય-ભાગ્ય આપું છું. આવાં બાબા ક્યારે જોયા? એ બાપને પુરા યાદ કરવાનાં છે. એમને તમે આ આંખો થી નથી જોઈ શકતાં. એમનાથી યોગ લગાડવાનો છે. યાદ અને જ્ઞાન પણ બિલકુલ સહજ છે. બીજ અને ઝાડ ને જાણવાનું છે. તમે એ નિરાકારી ઝાડ થી સાકારી ઝાડમાં આવ્યાં છો. બાબાએ સાક્ષાત્કારનું રહસ્ય પણ સમજાવ્યું. ઝાડ નું રહસ્ય પણ સમજાવ્યું. કર્મ-અકર્મ-વિકર્મ ની ગતિ પણ બાબાએ સમજાવી છે. બાપ, શિક્ષક, ગુરુ ત્રણેય થી શિક્ષા મળે છે. હમણાં બાબા કહે છે હું તમને એવી શિક્ષા આપું છું, એવાં કર્મ શીખવાડું છું, જે તમે ૨૧ જન્મ સદા સુખી બની જાઓ છો. શિક્ષક શિક્ષા આપે છે ને. ગુરુ લોકો પણ પવિત્રતાની શિક્ષા આપે છે અથવા કથાઓ સંભળાવે છે. પરંતુ ધારણા બિલકુલ નથી હોતી. અહીંયા તો બાપ કહે છે અંત મતિ સો ગતિ થશે. મનુષ્ય જ્યારે મરે છે તો પણ કહે છે રામ-રામ કહો તો બુદ્ધિ તે તરફ ચાલી જાય છે. હવે બાપ કહે છે તમારો સાકાર થી યોગ છૂટ્યો. હવે હું તમને ખુબ સારા કર્મ શીખવાડું છું. શ્રીકૃષ્ણ નું ચિત્ર જુઓ, જૂની દુનિયા ને લાત મારી અને નવી દુનિયામાં આવે છે. તમે પણ જૂની દુનિયાને લાત મારી નવી દુનિયામાં જાઓ છો. તો તમારી નરકની તરફ છે લાત, સ્વર્ગ તરફ છે મુખ. શમશાન માં પણ અંદર જ્યારે પ્રવેશે છે તો મડદાનું મુખ તે તરફ કરી લે છે. પગ પાછળની તરફ કરી લે છે. તો આ ચિત્ર પણ એવું બનાવ્યું છે.

મમ્મા, બાબા અને આપ બાળકો, તમારે તો મમ્મા-બાબા ને ફોલો (અનુકરણ) કરવાનાં છે, જે તેમની ગાદી પર બેસો. રાજાનાં બાળકો પ્રિન્સ-પ્રિન્સેજ (રાજકુમાર-રાજકુમારી) કહેવાય છે ને. તમે જાણો છો આપણે ભવિષ્યમાં પ્રિન્સ-પ્રિન્સેજ બનીએ છીએ. એવાં કોઈ બાપ-શિક્ષક-ગુરુ હશે જે તમને આવાં કર્મ શીખવાડે! તમે સદાકાળ માટે સુખી બનો છો. આ શિવબાબાનું વરદાન છે, એ આશીર્વાદ કરે છે. એમ નહીં, આપણા ઉપર તેમની કૃપા છે. ફક્ત કહેવાથી કાંઈ નથી થતું. તમારે શીખવાનું હોય છે. ફક્ત આશીર્વાદ થી તમે નહિ બની જશો. એમની મત પર ચાલવાનું છે. જ્ઞાન અને યોગ ની ધારણા કરવાની છે. બાપ સમજાવે છે કે મુખ થી રામ-રામ કહેવું પણ અવાજ થઈ જાય. તમારે તો વાણી થી પરે જવાનું છે. ચૂપ રહેવાનું છે. રમત પણ ખુબ સારી-સારી નીકળે છે. અભણને બુદ્ધ કહેવાય છે. બાબા કહે છે કે હવે બધાને ભૂલી તમે બિલકુલ બુદ્ધ્યુ બની જાઓ. હું જે તમને મત આપું છું તેનાં પર ચાલો. પરમધામ માં તમે બધી આત્માઓ વગર શરીર રહો છો પછી અહીંયા આવીને શરીર લો છો ત્યારે જીવ આત્મા કહેવાય છે. આત્મા કહે છે હું એક શરીર છોડી બીજું લઉં છું. તો બાપ કહે હું તમને ફર્સ્ટ ક્લાસ કર્મ શીખવાડું છું. શિક્ષક ભણાવે છે, એમાં તાકાતની શું વાત છે. સાક્ષાત્કાર કરાવે છે, તેને જાદુગરી કહેવાય છે. મનુષ્ય થી દેવતા બનાવવાં એવી જાદુગરી કોઈ કરી ન શકે. બાબા સોદાગર પણ છે, જુનું લઈને નવું આપે છે. આને જુનું લોખંડ નું વાસણ કહેવાય છે. આમનું કોઈ મૂલ્ય નથી. આજકાલ જુઓ તાંબાનાં પણ પૈસા નથી બનતાં. ત્યાં તો સોનાનાં સિક્કા હોય છે. વઢર છે ને. શું થી શું થઈ ગયું છે!

બાબા કહે છે હું તમને નંબરવન કર્મ શીખવાડું છું. મનમનાભવ થઈ જાઓ. પછી છે ભણતર જેનાથી સ્વર્ગનાં પ્રિન્સ બનશો. હમણાં દેવતા ધર્મ જે પ્રાયઃલોપ થઈ ગયો છે, તે ફરી થી સ્થાપન થાય છે. મનુષ્ય તમારી નવી વાતો સાંભળીને વઢર ખાય છે. કહે છે કે સ્ત્રી-પુરુષ બન્ને સાથે રહીને પવિત્ર રહી શકે-આ કેવી રીતે થઈ શકે!

બાબા તો કહે ભલે સાથે રહો, નહીં તો ખબર કેવી રીતે પડે. વચમાં જ્ઞાન તલવાર રાખવાની છે, એટલી બહાદુરી દેખાડવાની છે. પરીક્ષા થાય છે. તો મનુષ્ય આ વાતોમાં વન્ડર ખાય છે કારણ કે શાસ્ત્રોમાં તો આવી વાતો છે નહીં. અહીંયા તો પ્રેક્ટિકલમાં મહેનત કરવી પડે છે. ગંધર્વ વિવાહની વાત અહીંયા ની છે. હમણાં તમે પવિત્ર બનો છો. તો બાબા કહે બહાદુરી દેખાડો. સન્યાસીઓની આગળ સબૂત આપવાનું છે. સમર્થ બાબા જ આખી દુનિયાને પાવન બનાવે છે. બાપ કહે છે ભલે સાથે રહો ફક્ત નંગન નથી થવાનું. આ બધી છે યુક્તિઓ. બહુજ જબરજસ્ત પ્રાપ્તિ છે ફક્ત એક જન્મ બાબાનાં ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) પર પવિત્ર રહેવાનું છે. યોગ અને જ્ઞાન થી એવરહેલ્ટી (સદા સ્વસ્થ) બનો છો ૨૧ જન્મોનાં માટે, આમાં મહેનત છે ને. તમે છો શક્તિ સેના. માયા પર જીત પહેરી જગતજીત બનો છો. બધાં થોડી બનશે. જે બાળકો પુરુષાર્થ કરશે તે ઉંચ પદ પામશે. તમે ભારતને જ પવિત્ર બનાવી ને પછી ભારત પર જ રાજ્ય કરો છો. લડાઇ થી ક્યારેય સૃષ્ટિની બાદશાહી મળી ન શકે. આ વન્ડર છે ને. આ સમયે બધાં આપસમાં લડીને ખલાસ થઈ જાય છે. માખણ ભારતને મળે છે. અપાવવા વાળી છે વંદે માતરમ. બહુમતી માતાઓની છે. હવે બાબા કહે છે જન્મ-જન્માંતર તમે ગુરુ કરતાં આવ્યાં, શાસ્ત્ર વાંચતા આવ્યાં છો. હવે હું તમને સમજાવું છું-જજ ચોર સેલ્ફ (સ્વયંની તપાસ કરો), રાઈટ (સત્ય) શું છે? સતયુગ છે રાયટિયસ દુનિયા (સચખંડ). માયા અનરાઈટિયસ બનાવે છે. હવે ભારતવાસી, ઈરિલિજસ (અધર્મી) બની ગયાં છે. રિલિજન (ધર્મ) નથી એટલે માઈટ (શક્તિ) નથી રહી. ઈરીલીજસ, અનરાઈટિયસ, અનલોકલ, ઇનસાલવેન્ટ બની ગયાં છે. બેહદનાં બાપ છે એટલે બેહદ ની વાતો સમજાવે છે, કહે છે કે પછી તમને રિલિજિયસ મોસ્ટ પાવરફુલ બનાવું છું. સ્વર્ગ બનાવવું તો પાવરફુલનું કામ છે. પરંતુ છે ગુપ્ત. ઇનકાગનીટો વારીયર્સ છે. બાપને બાળકો પર ખુબ પ્રેમ હોય છે. મત આપે છે, બાપની મત, શિક્ષકની મત, ગુરુની મત, સોની ની મત, ધોબીની મત-આમાં બધી મતો આવી જાય છે. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આ એક અંતિમ જન્મમાં બાપનાં ડાયરેક્શન પર ચાલી ઘર ગૃહસ્થ માં રહેતા પવિત્ર રહેવાનું છે. આમાં બહાદુરી દેખાડવાની છે.
2. શ્રીમત પર સદા શ્રેષ્ઠ કર્મ કરવાનાં છે. વાણી થી પરે જવાનું છે, જે કાંઈ વાંચ્યું કે સાંભળ્યું છે તેને ભૂલી બાપને યાદ કરવાનાં છે.

વરદાન :- શુભચિંતન દ્વારા જ્ઞાન સાગર માં સમાવવા વાળા અતીન્દ્રિય સુખ નાં અનુભવી ભવ જેમ સાગરનાં અંદર રહેવાવાળા જીવ જંતુ સાગરમાં સમાયેલા હોય છે, બહાર નથી નીકળવા ઇચ્છતા, માછલી પણ પાણીની અંદર રહે છે, સાગર કે પાણી જ તેમનો સંસાર છે. એમ આપ બાળકો પણ શુભચિંતન દ્વારા જ્ઞાન સાગર બાપમાં સદા સમાયેલા રહો, જ્યાં સુધી સાગરમાં સમાવવાનો અનુભવ નથી કર્યો ત્યાં સુધી અતીન્દ્રિય સુખનાં ઝૂલામાં ઝૂલવાનો, સદા હર્ષિત રહેવાનો અનુભવ નહીં કરી શકો. આનાં માટે સ્વયંને એકાંતવાસી બનાવો અર્થાત્ સર્વ આકર્ષણનાં વાયબ્રેશન થી અંતર્મુખી બનો.

સ્લોગન :- પોતાનાં ચહેરાને એવું હરતું-ફરતું મ્યુઝિયમ બનાવો જેમાં બાપ બિંદુ દેખાય.

“ મીઠા બાળકો - દેહી - અભિમાની બની બાપ ને યાદ કરો તો યાદ નું બળ જમા થશે , યાદનાં બળ થી તમે આખાં વિશ્વ નું રાજ્ય લઈ શકો છો ”

પ્રશ્ન :- કઈ વાત આપ બાળકોનાં સંકલ્પ-સ્વપ્ન માં પણ નહોતી, જે પ્રત્યક્ષ થઈ છે?

ઉત્તર :- તમારા સંકલ્પ સ્વપ્નમાં પણ નહોતું કે અમે ભગવાન થી રાજયોગ શીખી ને વિશ્વનાં માલિક બનશું. રાજાઈ નાં માટે ભણતર ભણીશું. હમણાં તમને અથાહ ખુશી છે કે સર્વશક્તિમાન બાપ થી બળ લઈને અમે સતયુગી સ્વરાજ્ય અધિકારી બનીએ છીએ.

ઓમ શાંતિ ! અહીંયા બાળકીઓ બેસે છે અભ્યાસ માટે. વાસ્તવમાં અહીંયા (સંદલી પર) બેસવું એમણે જોઈએ જે દેહી-અભિમાની બની બાપ ની યાદ માં બેસે. જો યાદમાં નથી બેસતાં તો તે ટીચર (શિક્ષક) કહી નથી શકતાં. યાદમાં શક્તિ રહે છે, જ્ઞાનમાં શક્તિ નથી. આને જ કહેવાય જ છે-યાદ નું બળ. યોગબળ સન્યાસીઓ નો અક્ષર છે. બાપ અધરા અક્ષર કામમાં નથી લાવતાં. બાપ કહે છે બાળકો હવે બાપ ને યાદ કરો. જેમ નાનાં બાળકો માં-બાપ ને યાદ કરે છે ને. તે તો દેહધારી છે. આપ બાળકો છો વિચિત્ર. આ ચિત્ર અહીંયા તમને મળે છે. તમે રહેવાવાળા વિચિત્ર દેશનાં છો. ત્યાં ચિત્ર હોતું નથી. પહેલાં-પહેલાં આ પાકું કરવાનું છે-આપણે તો આત્મા છીએ એટલે બાપ કહે છે-બાળકો, દેહી-અભિમાની બનો, પોતાને આત્મા નિશ્ચય કરો. તમે નિર્વાણદેશ થી આવ્યાં છો. તે આપ બધી આત્માઓનું ઘર છે. અહીંયા પાર્ટ બજાવવાં આવો છો. પહેલાં-પહેલાં કોણ આવે છે? આ પણ તમારી બુદ્ધિમાં છે. દુનિયામાં કોઈ નથી જેમને આ જ્ઞાન હોય. હવે બાપ કહે છે શાસ્ત્ર વગેરે જે કંઈ વાંચો છો તે બધું ભૂલી જાઓ. કૃષ્ણ ની મહિમા, ફલાણા ની મહિમા કેટલી કરે છે. ગાંધીની પણ કેટલી મહિમા કરે છે. જાણે કે તે રામરાજ્ય સ્થાપન કરીને ગયાં છે. પરંતુ શિવ ભગવાનુવાય આદિ સનાતન રાજા-રાણીનાં રાજ્યનાં જે કાયદા હતાં, બાપે રાજ્યોગ શીખવાડી ને રાજા-રાણી બનાવ્યાં, એ ઈશ્વરીય રીત-રિવાજ ને પણ તોડી નાખ્યાં. કહ્યું રાજાઈ નથી જોઈતી, અમને પ્રજાનું પ્રજા પર રાજ્ય જોઈએ. હવે એમની શું હાલત થઈ! દુઃખ જ દુઃખ, લડતાં-ઝઘડતાં રહે છે. અનેક મતો થઈ ગઈ છે. હમણાં આપ બાળકો શ્રીમત પર રાજ્ય લો છો. આટલી તમારામાં તાકાત રહે છે જે ત્યાં લશ્કર વગેરે હોતાં નથી. ડરવાની કોઈ વાત નથી. આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું, અદ્વૈત રાજ્ય હતું. બે હતાં જ નહીં જે તાળી વાગે. તેને કહેવાય જ છે-અદ્વૈત રાજ્ય. આપ બાળકોને બાપ દેવતા બનાવે છે. પછી દ્વૈત થી દૈત્ય બની જાઓ છો રાવણ દ્વારા. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો આપણે ભારતવાસી આખા વિશ્વનાં માલિક હતાં. તમને વિશ્વનું રાજ્ય ફક્ત યાદબળ થી જ મળ્યું હતું. હવે ફરી મળી રહ્યું છે. કલ્પ-કલ્પ મળે છે, ફક્ત યાદનાં બળથી. ભણતરમાં પણ બળ છે. જેમ બેરીસ્ટર બને છે તો બળ છે ને. તે છે પાઈ-પૈસાનું બળ. તમે યોગબળ થી વિશ્વ પર રાજ્ય કરો છો. સર્વશક્તિમાન બાપ થી બળ મળે છે. તમે કહો છો-બાબા, અમે કલ્પ-કલ્પ તમારા થી સતયુગનું સ્વરાજ્ય લઈએ છીએ પછી ગુમાવીએ છીએ, ફરી લઈએ છીએ. તમને પૂરું જ્ઞાન મળ્યું છે. હમણાં આપણે શ્રીમત પર શ્રેષ્ઠ વિશ્વનું રાજ્ય લઈએ છીએ. વિશ્વ પણ શ્રેષ્ઠ બની જાય છે. આ રચતા અને રચનાનું જ્ઞાન તમને હમણાં છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ ને પણ જ્ઞાન નહીં હશે કે અમે રાજાઈ કેવી રીતે લીધી! અહીંયા તમે ભણો છો પછી જઈને રાજાઈ કરો છો. કોઈ સારા ધનવાન નાં ઘરમાં જન્મ લે છે તો કહેવાય છે ને આમણે પાછલાં જન્મમાં સારા કર્મ કર્યા છે, દાન-પુણ્ય કર્યા છે. જેવા કર્મ એવો જન્મ મળે છે. હમણાં તો આ છે જ રાવણ રાજ્ય. અહીંયા જે પણ કર્મ કરે છે તે વિકર્મ થાય છે. સીડી ઉતરવાની જ છે. સૌથી મોટાં ઊંચ થી ઊંચ દેવી-દેવતા ધર્મ વાળાઓને પણ સીડી ઉતરવાની છે. સતો, રજો, તમો માં આવવાનું છે. દરેક વસ્તુ નવાં થી પછી જૂની થાય છે. તો હમણાં આપ બાળકોને અથાહ ખુશી હોવી જોઈએ. તમારા સંકલ્પ-સ્વપ્ન માં પણ નહોતું કે અમે વિશ્વનાં માલિક બનીએ છીએ.

ભારતવાસી જાણે છે કે આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું આખાં વિશ્વ પર રાજ્ય હતું. પૂજ્ય થી તે પછી પૂજારી બને છે. ગવાય પણ છે આપે હી પૂજ્ય, આપે હી પુજારી. હવે તમારી બુદ્ધિ માં આ હોવું જોઈએ. આ નાટક તો ખુબ વઠ્ઠરકુલ છે. કેવી રીતે આપણે ૮૪ જન્મ લઈએ છીએ, એને કોઈ નથી જાણતું. શાસ્ત્રોમાં ૮૪ લાખ જન્મ બતાવી

દીધા છે. બાપ કહે છે આ બધું ભક્તિમાર્ગનાં ગપોડા છે. રાવણ રાજ્ય છે ને. રામરાજ્ય અને રાવણરાજ્ય કેવી રીતે થાય છે, આ આપ બાળકો નાં સિવાય બીજા કોઈ ની બુદ્ધિમાં નથી. રાવણ ને દર વર્ષે બાળે છે, તો દુશ્મન છે ને. ૫ વિકાર મનુષ્ય નાં દુશ્મન છે. રાવણ છે કોણ, કેમ બાળે છે-કોઈ પણ નથી જાણતું. જે પોતાને સંગમયુગી સમજે છે એમની સ્મૃતિમાં રહે છે કે હમણાં આપણે પુરુષોત્તમ બની રહ્યાં છીએ. ભગવાન આપણને રાજયોગ શીખવાડી ને નર થી નારાયણ, ભ્રષ્ટાચારી થી શ્રેષ્ઠાચારી બનાવે છે. આપ બાળકો જાણો છો આપણને ઊંચે થી ઊંચા નિરાકાર ભગવાન ભણાવે છે. કેટલી અથાહ ખુશી હોવી જોઈએ. સ્કૂલમાં સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) ની બુદ્ધિ માં રહે છે ને-અમે સ્ટુડન્ટ છીએ. તે તો છે સામાન્ય શિક્ષક, ભણાવવા વાળા. અહીંયા તો તમને ભગવાન ભણાવે છે. જ્યારે ભણતર થી આટલું ઉચ્ચ પદ મળે છે તો કેટલું સારું ભણવું જોઈએ. છે ખૂબ સહજ, ફક્ત સવારે અડધો-પોણો કલાક ભણવાનું છે. આખો દિવસ ધંધા વગેરે માં યાદ ભૂલી જવાય છે એટલે અહીંયા સવારે આવીને યાદ માં બેસો છો. કહેવાય છે બાબાને ખૂબ પ્રેમથી યાદ કરો-બાબા, તમે અમને ભણાવવા આવ્યાં છો, હમણાં અમને ખબર પડી છે કે તમે ૫ હજાર વર્ષ પછી આવી ને ભણાવો છો. બાબાની પાસે બાળકો આવે છે તો બાબા પૂછે છે પહેલાં ક્યારે મળ્યાં છો? આવો પ્રશ્ન કોઈ પણ સાધુ-સન્યાસી વગેરે ક્યારેય પૂછી ન શકે. ત્યાં તો સતસંગ માં જે ઈચ્છે જઈને બેસે છે. અનેકો ને જોઈને બધાં અંદર ધૂસી જાય છે. તમે પણ હમણાં સમજો છો-આપણે ગીતા, રામાયણ વગેરે કેટલાં ખુશી થી જઈને સાંભળતાં હતાં. સમજતા તો કંઈ નહોતાં. તે બધી ભક્તિની ખુશી છે. ખુબ ખુશીમાં નાચતાં રહે છે. પરંતુ પછી નીચે ઉતરતાં આવે છે. જાત-જાતનાં હઠયોગ વગેરે કરે છે. તંદુરસ્તીનાં માટે જ બધાં કરે છે. તો બાપ સમજાવે છે આ બધી છે ભક્તિમાર્ગની રીત-રિવાજ. રચતા અને રચનાને કોઈ પણ નથી જાણતું. તો બાકી રહ્યું જ શું. રચતા રચનાને જાણવાથી તમે શું બનો છો અને ન જાણવાથી તમે શું બની જાઓ છો? તમે જાણવાથી સાલવેન્ટ (સદ્ગુરુ) બનો છો, ન જાણવાથી એજ ભારતવાસી ઇનસાલવેન્ટ (દેવાદાર) બની ગયાં છે. ગપોડા મારતાં રહે છે. શું-શું દુનિયામાં થતું રહે છે. કેટલાં પૈસા, સોનું વગેરે લૂટે છે! હવે આપ બાળકો જાણો છો-ત્યાં તો આપણે સોનાનાં મહેલ બનાવશું. બેરિસ્ટરી વગેરે ભણે છે તો અંદર માં રહે છે ને-અમે આ પરીક્ષા પાસ કરી પછી આ કરશું, ઘર બનાવશું. તમને બુદ્ધિમાં કેમ નથી આવતું આપણે સ્વર્ગનાં પ્રિન્સ-પ્રિન્સેજ (રાજકુમાર-રાજકુમારી) બનવા માટે ભણી રહ્યાં છીએ. ખુશી કેટલી રહેવી જોઈએ. પરંતુ બહાર જવાથી જ ખુશી લોપ થઈ જાય છે. નાની-નાની બાળકીઓ આ જ્ઞાનમાં લાગી જાય છે. સંબંધી કંઈ પણ સમજતાં નથી, કહી દે છે જાદુ છે. કહે છે અમે ભણવા નહીં દઈશું. આ હાલતમાં જ્યાં સુધી સગીર છે તો મા-બાપ નું કહેવું માનવું પડે. અમે લઈ ન શકીએ. ખુબ ખીટખીટ થઈ જાય છે. શરૂઆતમાં કેટલી ખીટખીટ થઈ. બાળકી કહે હું ૧૮ વર્ષની છું, બાપ કહે નહિં, ૧૬ વર્ષની છે, સગીર છે, ઝઘડા કરી પકડી લઈ જતાં હતાં. સગીર એટલે જ બાપનાં હુકમમાં ચાલવાનું છે. બાલિક છે પછી જે ઈચ્છે તે કરે. કાયદો પણ છે ને. બાબા કહે તમે જ્યારે બાપ ની પાસે આવો છો તો કાયદો છે પોતાના લૌકિક બાપનું સર્ટીફિકેટ (ચિઠ્ઠી) લઈને આવો. પછી મેનર્સ (શિસ્ત) પણ જોવાનાં હોય છે. મેનર્સ ઠીક નથી તો પાછું જવું પડશે. રમતમાં પણ એવું હોય છે. ઠીક નથી રમતા તો તેમને કહેશે બહાર જાઓ. આબરુ (ઈજ્જત) નીકાળો છો. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો આપણે યુદ્ધ નાં મેદાન માં છીએ. કલ્પ-કલ્પ બાપ આવીને આપણને માયા પર જીત પહેરાવે છે. મૂળ વાત જ છે પાવન બનવાની. પતિત બન્યાં છો વિકાર થી. બાપ કહે છે કામ મહાશત્રુ છે. આ આદિ-મધ્ય-અંત દુઃખ આપવાવાળો છે. જે બ્રાહ્મણ બનશે તેજ પછી દેવી-દેવતા ધર્મમાં આવશે. બ્રાહ્મણો માં પણ નંબરવાર હોય છે. શમા પર પરવાના આવે છે. કોઈ તો બળી મરે છે, કોઈ ફેરી પહેરીને ચાલ્યા જાય છે. અહીંયા પણ આવે છે, કોઈ તો એકદમ ફિદા થાય છે, કોઈ સાંભળીને પછી ચાલ્યા જાય છે. પહેલાં તો લોહી થી પણ લખીને આપતાં હતાં-બાબા, અમે તમારા છીએ. તો પણ માયા હરાવી લે છે. આટલી માયાની યુદ્ધ ચાલે છે, આને જ યુદ્ધ સ્થળ કહેવાય છે. આ પણ તમે સમજો છો. પરમપિતા પરમાત્મા બ્રહ્મા દ્વારા બધાં વેદો-શાસ્ત્રોનો સાર સમજાવે છે. ચિત્રો તો અનેક બનાવી દીધા છે ને. નારદનું પણ દ્રષ્ટાંત આ સમયનું છે. બધાં કહે છે-અમે લક્ષ્મી અથવા નારાયણ બનશું. બાપ કહે છે પોતાનાં અંદર જુઓ-અમે લાયક છીએ? અમારામાં કોઈ વિકાર તો નથી? નારદ ભક્ત બધાં છે ને. આ એક દ્રષ્ટાંત લખેલું છે.

ભક્તિમાર્ગ વાળા કહે છે અમે શ્રી લક્ષ્મીને વરી શકીએ છે? બાપ કહે છે કે નહીં, જ્યારે જ્ઞાન સાંભળો ત્યારે સદ્ગતિ ને પામી શકો. હું પતિત-પાવન જ બધાની સદ્ગતિ કરવા વાળો છું. હમણાં તમે સમજો છો બાપ આપણને રાવણ રાજ્ય થી લિબરેટ (મુક્ત) કરી રહ્યાં છે. તે છે શારીરિક યાત્રા. ભગવાનુવાચ-મનમનાભવ. બસ, આમાં ધક્કા ખાવાની વાત નથી. તે બધાં છે ભક્તિમાર્ગનાં ધક્કા. અડધોકલ્પ બ્રહ્માનો દિવસ, અડધોકલ્પ

છે બ્રહ્માની રાત. તમે સમજો છો આપણે બધાં બી.કે. નો હમણાં અડધોકલ્પ દિવસ થશે. આપણે સુખધામ માં હોઈશું. ત્યાં ભક્તિ નહીં હશે. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો આપણે સૌથી સાહુકાર બનીએ છીએ, તો કેટલી ખુશી હોવી જોઈએ. તમે બધાં પહેલાં રફ પથ્થર હતાં, હવે બાપ સીરાન (ધાર) પર ચઢાવી રહ્યાં છે. બાબા ઝવેરી પણ છે ને. ડ્રામા અનુસાર બાબાએ રથ પણ અનુભવી લીધો છે. ગાયન પણ છે ગામડાનો છોકરો. કૃષ્ણ ગામડાનો છોકરો કેવી રીતે હોઈ શકે છે. તે તો સતયુગમાં હતાં. તેમને તો ઝૂલામાં ઝૂલાવે છે. તાજ પહેરાવે છે પછી ગામડાનો છોકરો કેમ કહે છે? ગામડાનાં છોકરા શ્યામ થયાં. હમણાં સુંદર બનવા આવ્યાં છો. બાપ જ્ઞાનની સીરાન પર ચઢાવે છે ને. આ સત નો સંગ કલ્પ-કલ્પ, કલ્પમાં એક જ વખત મળે છે. બાકી બધા છે જુદા સંગ એટલે બાપ કહે છે હિયર નો ઈવિલ એવી વાતો નહીં સાંભળો જ્યાં મારી અને તમારી ગ્લાનિ કરતાં રહે છે.

જે કુમારીઓ જ્ઞાનમાં આવે છે તો તે કહી શકે છે કે અમારો બાપની પ્રોપર્ટી (મિલકત) માં ભાગ છે. કેમ નહીં અમે આનાથી ભારતની સેવા અર્થ સેવાકેન્દ્ર ખોલીએ. કન્યાદાન તો આપવાનું જ છે. તે ભાગ અમને આપી દો અમે સેવાકેન્દ્ર ખોલીએ. અનેકોનું કલ્યાણ થશે. એવી યુક્તિ રચવી જોઈએ. આ છે તમારું ઈશ્વરીય મિશન. તમે પથ્થરબુદ્ધિને પારસબુદ્ધિ બનાવો છો. જે આપણા ધર્મનાં હશે તે આવશે. એક જ ઘરમાં દેવી-દેવતા ધર્મનું ફૂલ નીકળી આવશે. બાકી નહીં આવશે. મહેનત લાગે છે ને. બાપ બધી આત્માઓને પાવન બનાવીને બધાને લઈ જાય છે એટલે બાબાએ સમજાવ્યું હતું-સંગમનાં ચિત્ર પર લઈ જાઓ. આ તરફ છે કળયુગ, તે તરફ છે સતયુગ. સતયુગમાં છે દેવતાઓ, કળયુગમાં છે અસુર. આને કહેવાય છે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ. બાપ જ પુરુષોત્તમ બનાવે છે. જે ભણે તે સતયુગ માં આવશે, બાકી બધાં મુક્તિધામમાં ચાલ્યા જશે. પછી પોત-પોતાનાં સમય પર આવશે. આ ગોળા નું ચિત્ર ખુબ સરસ છે. બાળકોને સર્વિસ નો શોખ હોવો જોઈએ. અમે એવી-એવી સર્વિસ કરી, ગરીબોનો ઉદ્ધાર કરી એમને સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવશું. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. પોતે પોતાને જોવાનું છે અમે શ્રી લક્ષ્મી, શ્રી નારાયણ સમાન બની શકીએ છે? અમારામાં કોઈ વિકાર તો નથી? ફેરા લગાવવા વાળા પરવાના છીએ કે ફિદા થવા વાળા? એવા મેનર્સ તો નથી જે બાપ ની આબરુ (ઈજ્જત) જાય.
2. અથાહ ખુશીમાં રહેવા માટે - સવારે-સવારે પ્રેમથી બાપ ને યાદ કરવાના છે અને ભણતર ભણવાનું છે. ભગવાન આપણને ભણાવીને પુરુષોત્તમ બનાવી રહ્યાં છે, આપણે સંગમયુગી છીએ, આ નશા માં રહેવાનું છે.

વરદાન :- રુહાની શક્તિને દરેક કર્મ માં યુઝ કરવા વાળા યુક્તિયુક્ત જીવનમુક્ત ભવ આ બ્રાહ્મણ જીવનની વિશેષતા છે જ રુહાનીયત. રુહાનીયત ની શક્તિથી જ સ્વયં ને કે સર્વને પરિવર્તન કરી શકો છો. આ શક્તિથી અનેક પ્રકારનાં શારીરિક બંધનો થી મુક્તિ મળે છે. પરંતુ યુક્તિયુક્ત બની દરેક કર્મમાં લુઝ થવાનાં બદલે, રુહાની શક્તિને યુઝ કરો. મનસા-વાચા અને કર્મણા ત્રણેમાં એક સાથે-સાથે રુહાનીયત ની શક્તિ નો અનુભવ થાય. જે ત્રણેમાં યુક્તિયુક્ત છે એજ જીવનમુક્ત છે.

સ્લોગન :- સત્યતા ની વિશેષતા દ્વારા ખુશી અને શક્તિ ની અનુભૂતિ કરતાં જાઓ.

“ મીઠા બાળકો - તમને નશો રહેવો જોઈએ કે જે શિવની બધાં પૂજા કરે છે , એ હમણાં આપણા બાપ બન્યાં છે , આપણે એમનાં સમ્મુખ બેઠાં છીએ ”

પ્રશ્ન :- મનુષ્ય ભગવાન થી ક્ષમા કેમ માંગે છે? શું તેમને ક્ષમા મળે છે?

ઉત્તર :- મનુષ્ય સમજે છે અમે જે પાપ કર્મ કર્યા છે તેની સજા ભગવાન ધર્મરાજ થી અપાવશે, એટલે ક્ષમા માંગે છે. પરંતુ તેમને પોતાનાં કર્મોની સજા કર્મભોગનાં રૂપમાં ભોગવવી જ પડે છે, ભગવાન તેમને કોઈ દવા નથી આપતાં. ગર્ભજેલમાં પણ સજાઓ ભોગવવાની છે, સાક્ષાત્કાર થાય છે કે તમે આ-આ કર્યું છે. ઈશ્વરીય ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) પર નથી ચાલ્યાં એટલે આ સજા છે.

ગીત :- તૂને રાત ગવાઈ

ઓમ શાંતિ ! આ કોણે કહ્યું? રુહાની બાપએ કહ્યું. એ છે ઊંચેથી ઊંચા. બધાં મનુષ્ય થી પણ, બધી આત્માઓ થી પણ ઊંચા. બધામાં આત્મા જ છે ને. શરીર તો પાર્ટ ભજવવા માટે મળ્યું છે. હમણાં તમે જુઓ છો સન્યાસીઓ વગેરે નાં શરીરનું પણ કેટલું માન હોય છે. પોતાનાં ગુરુઓ વગેરેની કેટલી મહિમા કરે છે. આ બેહદનાં બાપ તો ગુપ્ત છે. આપ બાળકો સમજો છો શિવબાબા ઊંચેથી ઊંચા છે, એમનાં થી ઊંચું કોઈ છે નહીં. ધર્મરાજ પણ એમની સાથે છે કારણકે ભક્તિમાર્ગમાં ક્ષમા માંગે છે-હૈં ભગવાન ક્ષમા કરજો. હવે ભગવાન શું કરશે! અહીંયા ગવર્મેન્ટ (સરકાર) તો જેલમાં નાખશે. તે ધર્મરાજ ગર્ભજેલ માં દંડ આપે છે. ભોગના પણ ભોગવવી પડે છે, જેને કર્મભોગ કહેવાય છે. હમણાં તમે જાણો છો કર્મભોગ કોણ ભોગવે છે? શું થાય છે? કહે છે-હૈં પ્રભુ ક્ષમા કરો. દુઃખ હરો, સુખ આપો. હવે ભગવાન કોઈ દવા કરે છે શું? એ તો કંઈ કરી ન શકે. ત્યારે ભગવાનને કેમ કહે છે? કારણ કે ભગવાનની સાથે પછી ધર્મરાજ પણ છે. ખોટું કામ કરવાથી જરૂર ભોગવવું પડે છે. ગર્ભજેલ માં સજા પણ મળે છે. સાક્ષાત્કાર બધાં થાય છે. વગર સાક્ષાત્કારે સજા નથી મળતી. ગર્ભજેલ માં કોઈ તો દવા વગેરે નથી. ત્યાં સજા ભોગવવી પડે છે. જ્યારે દુઃખી થાય ત્યારે કહે છે ભગવાન આ જેલ થી નીકાળો.

હમણાં આપ બાળકો કોની સામે બેઠાં છો? ઊંચેથી ઊંચા બાપ છે, પરંતુ છે ગુપ્ત. બીજા બધાનાં તો શરીર જોવામાં આવે છે, અહીંયા શિવબાબાને તો પોતાનાં હાથ-પગ વગેરે છે નહીં. ફૂલ વગેરે પણ કોણ લેશે? આમનાં હાથ થી જ લેવું પડશે, જો ઈચ્છે તો. પરંતુ કોઈ થી પણ લેતા નથી. જેમ તે શંકરાચાર્ય કહે છે અમને કોઈ અડે નહીં. તો બાપ કહે છે હું પતિતો નું કાંઈ પણ કેવી રીતે લઈશ. મને ફૂલ વગેરેની દરકાર નથી. ભક્તિમાર્ગમાં સોમનાથ વગેરેનાં મંદિર બને છે, ફૂલ ચઢાવે છે. પરંતુ મારે તો શરીર છે નહીં. આત્માને કોઈ અડશે કેવી રીતે! કહે છે હું પતિતો થી ફૂલ કેવી રીતે લઉં! કોઈ હાથ પણ ન લગાડી શકે. પતિતો ને અડવા પણ ન દે. આજે ‘બાબા’ કહે કાલે પછી જઈને નર્કવાસી બને છે. એવાં ને તો જોવે પણ નહીં. બાપ કહે છે-હું તો ઊંચેથી ઊંચો છું. આ બધાં સન્યાસીઓ વગેરેનો પણ ડ્રામા અનુસાર ઉદ્ધાર કરવાનો છે. મને કોઈ જાણતું જ નથી. શિવની પૂજા કરે છે પરંતુ એમને જાણે થોડી છે કે આ ગીતાના ભગવાન છે અને અહીંયા આવીને જ્ઞાન આપે છે. ગીતામાં કૃષ્ણ નું નામ આપી દીધું છે. કૃષ્ણએ જ્ઞાન આપ્યું બાકી શિવ શું કરતાં હશે! તો મનુષ્ય સમજે છે એ આવતા જ નથી. અરે, પતિત-પાવન કૃષ્ણ ને થોડી કહેશે. પતિત-પાવન તો મને કહે છે ને. તમારામાં પણ કોઈ થોડાં છે જે આટલો રીગાર્ડ (માન) રાખી શકે છે. રહે કેટલાં સાધારણ છે, સમજાવે પણ છે-હું આ સાધુઓ વગેરે બધાં નો બાપ છું. જે પણ શંકરાચાર્ય વગેરે છે, તે બધાંની આત્માઓનો હું બાપ છું. શરીરો નાં બાપ જે છે એ તો છે જ, હું છું બધી આત્માઓનો બાપ. મારી બધાં પૂજા કરે છે. હમણાં એ અહીંયા સમ્મુખ બેઠાં છે. પરંતુ બધાં સમજે થોડી છે કે અમે કોની સામે બેઠાં છીએ.

આત્માઓ જન્મ-જન્માંતર થી દેહ-અભિમાન માં ફસાયેલી છે એટલે બાપને યાદ નથી કરી શકતાં. દેહ ને જ જુએ છે. દેહી-અભિમાની હોય તો તે બાપ ને યાદ કરે અને બાપની શ્રીમત પર ચાલે. બાપ કહે છે મને જાણવા માટે બધાં પુરુષાર્થી છે. અંતમાં પુરા દેહી-અભિમાની બનવાવાળા જ પાસ થશે. બાકી બધાં માં થોડું-થોડું

દેહ-અભિમાન રહેશે. બાપ તો છે ગુપ્ત. એમને કાંઈ પણ આપી ન શકાય. બાળકીઓ શિવનાં મંદિરમાં પણ જઈને સમજાવી શકે છે. કુમારીઓએ જ શિવબાબાનો પરિચય આપ્યો છે. છે તો કુમાર-કુમારીઓ બંને જરૂર. કુમારોએ પણ પરિચય આપ્યો હશે. માતાઓને ખાસ ઉઠાવે છે કારણ કે તેમણે પુરુષો થી વધારે સર્વિસ (સેવા) કરી છે. તો બાળકોને સર્વિસ નો શોખ હોવો જોઈએ. જેમ તે ભણતરનો પણ શોખ હોય છે ને. તે છે શારીરિક, આ છે રુહાની. શારીરિક ભણતર ભણશે, આ ડ્રિલ વગેરે શીખશે, મળશે કાંઈ પણ નહીં. સમજો, હમણાં કોઈને બાળક જન્મે છે તો ધૂમધામ થી તેની છઠ્ઠી વગેરે મનાવે છે, પરંતુ તે પામશે શું! એટલો સમય જ નથી જે કંઈ જ પામી શકે. અહીંયા થી પણ જઈને જન્મ લે છે પરંતુ તે પણ સમજશે તો કાંઈ નહીં. અહીંયાથી જુદા થયેલા હશે તો જે શીખીને ગયાં હશે તે અનુસાર નાનપણ માં જ શિવબાબા ને યાદ કરતાં હશે. આ તો મંત્ર છે ને. નાના બાળકોને શીખવાડશે, તે બિંદુ વગેરે તો કાંઈ સમજશે નહીં. ફક્ત શિવબાબા-શિવબાબા કહેતાં રહેશે. શિવબાબાને યાદ કરો તો સ્વર્ગનો વારસો પામશો. આવી રીતે તેમને સમજાવશો તો તે પણ સ્વર્ગમાં આવી જશે. પરંતુ ઊંચ પદ નહીં પામી શકે. એવાં ઘણાં બાળકો આવે છે, શિવબાબા-શિવબાબા કહેતા રહે છે. પછી અંત મતિ સો ગતિ થઈ જશે. આ રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે. હવે મનુષ્ય શિવની પૂજા કરે છે, પરંતુ જાણે થોડી છે જેમ નાનો બાળક શિવ-શિવ કહે છે, સમજતો નથી. અહીંયા પણ પૂજા કરે છે પરંતુ ઓળખ કાંઈ પણ છે નહીં. તો તેમને બતાવવું જોઈએ, તમે જેમની પૂજા કરો છો એ જ જ્ઞાનનાં સાગર, ગીતાનાં ભગવાન છે. એ અમને ભણાવી રહ્યાં છે. આ દુનિયામાં બીજા કોઈ મનુષ્ય નથી જે કહી શકે કે શિવબાબા અમને રાજયોગ ભણાવી રહ્યાં છે. આ ફક્ત તમે જાણો છો તે પણ ભૂલી જાઓ છો. ભગવાનુવાય હું તમને રાજયોગ શીખવાડું છું. કોણે કહ્યું - ભગવાનુવાય, કામ મહાશત્રુ છે, આનાં પર જીત પહેરો. જૂની દુનિયાનો સન્યાસ કરો. તમે હઠયોગી હદનાં સન્યાસી છો. તે છે શંકરાચાર્ય, આ છે શિવાચાર્ય. એ આપણને શીખવાડે છે. કૃષ્ણ આચાર્ય નથી કહી શકાતું. તે તો નાનો બાળક છે. સતયુગ માં જ્ઞાનની દરકાર નથી રહેતી.

જ્યાં-જ્યાં શિવનાં મંદિર છે, ત્યાં આપ બાળકો ખુબ સારી સેવા કરી શકો છો. શિવનાં મંદિરો માં જાઓ, માતાઓનું જવું સારું છે, કન્યાઓ જાય તો તેનાથી સારું છે. હમણાં તો આપણે બાબા થી રાજ્ય ભાગ્ય લેવાનું છે. બાપ આપણને ભણાવે છે પછી આપણે મહારાજા-મહારાણી બનશું. ઊંચેથી ઊંચા બાપ જ છે, આવી શિક્ષા કોઈ મનુષ્ય આપી ન શકે. આ છે જ કળયુગ. સતયુગમાં હતું આમનું રાજ્ય. આ રાજા-રાણી કેવી રીતે બન્યાં, કોણે રાજયોગ શીખવાડ્યો, જે સતયુગનાં માલિક બન્યાં? જેમની તમે પૂજા કરતાં રહો છો તે અમને ભણાવીને સતયુગ નાં માલિક બનાવે છે. બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના, વિષ્ણુ દ્વારા પાલના.....પતિત પ્રવૃત્તિ માર્ગવાળા જ પાવન પ્રવૃત્તિ માર્ગમાં જાય છે. કહે પણ છે બાબા અમને પતિતો ને પાવન બનાવો. પાવન બનાવીને આ દેવતા બનાવો. તે છે પ્રવૃત્તિ માર્ગ. નિવૃત્તિ માર્ગ વાળાનાં ગુરુ બનવાનું જ નથી. જે પવિત્ર બને છે તેમનાં ગુરુ બની શકે છે. એવાં બહુજ કમ્પેનિયન (સાથી) પણ હોય છે, વિકાર માટે લગ્ન નથી કરતાં. તો આપ બાળકો એવી-એવી સર્વિસ કરી શકો છો. અંદર માં શોખ હોવો જોઈએ. અમે બાબા નાં સપૂત બાળકો બની કેમ નહીં જઈને સર્વિસ કરશું. જૂની દુનિયાનો વિનાશ સામે ઊભો છે. હવે શિવબાબા કહે છે કૃષ્ણ તો હોઈ ન શકે. તે તો એક જ વખત સતયુગ માં હશે. બીજા જન્મ માં એજ ફિયર્સ એજ નામ થોડી હશે. ૮૪ જન્મ માં ૮૪ ફિયર્સ. કૃષ્ણ આ જ્ઞાન કોઈને શીખવાડી ન શકે. તે શ્રીકૃષ્ણ કેવી રીતે અહીં આવશે. હમણાં તમે આ વાતો ને સમજો છો. અડધોકલ્પ સારા જન્મ હોય છે પછી રાવણરાજ્ય શરૂ થાય છે. મનુષ્ય હબહૂ જાણે જાનવર જેવાં બની જાય છે. એક-બીજામાં લડતા-ઝઘડતા રહે છે. તો રાવણનો જન્મ થયો ને. બાકી ૮૪ લાખ જન્મ તો છે જ નહીં. આટલી વેરાઈટી (વિવિધતા) છે. જન્મ થોડી એટલા લે છે. તો આ બાપ બેસી ને સમજાવે છે. એ છે ઊંચેથી ઊંચા ભગવાન. એ ભણાવે છે, નેક્સ્ટ માં પછી આ પણ તો છે ને. નહીં ભણશો તો કોઈની પાસે જઈને દાસ-દાસીઓ બનશો. શું શિવબાબાની પાસે દાસ-દાસી બનશો? બાપ તો સમજાવે છે ભણતા નથી તો જઈને સતયુગ માં દાસ-દાસીઓ બનશો. જે કંઈ પણ સર્વિસ નથી કરતાં, ખાધું-પીધું અને સૂતાં તે શું બનશે! બુદ્ધિમાં આવે તો છે ને શું બનશું! અમે તો મહારાજા બનશું. મારી સામે પણ નહીં આવશે. પોતે પણ સમજે છે-આવાં અમે બનશું. પછી છતાં પણ શરમ ક્યાં છે. અમે પોતાની ઉન્નતિ કરી કંઈક પામી લઈએ, સમજતા જ નથી. ત્યારે બાબા કહે છે એવું નહીં સમજો આ બ્રહ્મા કહે છે, હંમેશા શિવબાબાનાં માટે સમજો. શિવબાબા નો તો રીગાર્ડ રાખવાનો છે ને. એમની સાથે પછી ધર્મરાજ પણ છે. નહીં તો ધર્મરાજ નાં દંડા પણ બહુજ ખાશો. કુમારીઓ એ તો બહુજ હીશિયાર થવું જોઈએ. એવું થોડી, અહીંયા સાંભળ્યું બહાર ગયાં તો ખલાસ. ભક્તિમાર્ગની કેટલી સામગ્રી છે. હવે બાપ કહે છે વિષ છોડો. સ્વર્ગવાસી બનો. એવાં-એવાં સ્લોગન (સુવિચાર) બનાવો. બહાદુર શેરનીઓ (સિંહણો) બનો.

બેહદનાં બાપ મળ્યાં છે પછી શું પરવાહ. ગવર્મેન્ટ ધર્મ ને જ નથી માનતી તો તે પછી મનુષ્ય થી દેવતા બનવા કેવી રીતે આવશે. તેઓ કહે છે અમે કોઈ પણ ધર્મને નથી માનતાં. બધાને અમે એક સમજીએ છે પછી લડો-ઝઘડો કેમ છો? જુઠું તો જુઠું સાચાં ની રત્તી પણ નથી. પહેલાં-પહેલાં ઈશ્વર સર્વવ્યાપી થી જ જુઠું શરૂ થાય છે. હિંદુ ધર્મ તો કોઈ છે નહીં. ક્રિશ્ચિયન નો પોતાનો ધર્મ ચાલ્યો આવે છે. તે પોતાને બદલતા નથી. આ એક જ ધર્મ છે જે પોતાનાં ધર્મને બદલી હિન્દુ કહી દે છે અને પછી નામ કેવાં-કેવાં રાખે, શ્રી શ્રી ફલાણા.....હમણાં શ્રી અર્થાત શ્રેષ્ઠ છે ક્યાં. શ્રીમત પણ કોઈની નથી. આ તો તેમની આઈરન એજડ (કળયુગી) મત છે. તેને શ્રીમત કેવી રીતે કહી શકાય છે. હમણાં તમે કુમારીઓ ઉભી થઈ જાઓ તો કોઈને પણ સમજાવી શકો છો. પરંતુ યોગયુક્ત સારી હોશિયાર બાળકીઓ જોઈએ. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. પોતાની ઉન્નતિ કરવા માટે બાપ ની સર્વિસ (સેવા) માં તત્પર રહેવાનું છે. ફક્ત ખાવું, પીવું, સુવું આ પદ ગુમાવવું છે.
2. બાપનો અને ભણતર નો રીગાર્ડ રાખવાનો છે. દેહી-અભિમાની બનવાનો પૂરે-પૂરો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. બાપની શિક્ષાઓને ધારણ કરી સપૂત બાળક બનવાનું છે.

વરદાન :- સ્વયંને વિશ્વ સેવા પ્રતિ અર્પિત કરી માયા ને દાસી બનાવવા વાળા સહજ સંપન્ન ભવ હવે પોતાનો સમય, સર્વ પ્રાપ્તિઓ, જ્ઞાન, ગુણ અને શક્તિઓ વિશ્વની સેવા અર્થ સમર્પિત કરો. જે સંકલ્પ ઊઠે છે તપાસ કરો કે વિશ્વ સેવા પ્રતિ છે. આવું સેવા પ્રતિ અર્પણ થવાથી સ્વયં સહજ સંપન્ન થઈ જશે. સેવાની લગન માં નાનાં-મોટા પેપર કે પરીક્ષાઓ સ્વતઃ સમર્પણ થઈ જશે. પછી માયા થી ગભરાશો નહીં, સદા વિજયી બનવાની ખુશીમાં નાચતા રહેશો. માયા ને પોતાની દાસી અનુભવ કરશો. સ્વયં સેવા માં સરેન્દર (સમર્પિત) હશો તો માયા સ્વતઃ સરેન્દર થઈ જશે.

સ્લોગન :- અંતર્મુખતા થી મુખ ને બંધ કરી દો તો ક્રોધ સમાપ્ત થઈ જશે.

“ મીઠા બાળકો - જ્ઞાનનાં પોઇન્ટસ (વાતો) ને સ્મૃતિમાં રાખો તો ખુશી રહેશે , તમે હમણાં સ્વર્ગ નાં ગેટ (દ્વાર) પર ઉભાં છો , બાબા મુક્તિ - જીવનમુક્તિ નો માર્ગ દેખાડી રહ્યાં છે ”

પ્રશ્ન :- પોતાનાં રજીસ્ટરને ઠીક રાખવા માટે કયું અટેન્શન (ધ્યાન) જરૂર રાખવાનું છે?

ઉત્તર :- અટેન્શન રહે કે મનસા-વાચા-કર્મણા કોઈને પણ દુઃખ તો નથી આપ્યું? પોતાનો સ્વભાવ ખૂબ ફર્સ્ટ ક્લાસ, મીઠો હોય. માયા નાક-કાન પકડીને એવું કોઈ કર્તવ્ય ન કરાવી દે જેનાથી કોઈને દુઃખ મળે. જો દુઃખ આપશો તો ખૂબ પશ્ચાતાપ કરવો પડશે. રજીસ્ટર ખરાબ થઈ જશે.

ગીત :- નયન હીન કો રાહ દિખાઓ.....

ઓમ શાંતિ ! બાપ બેસી બાળકો ને સમજાવે છે. રસ્તો ખૂબ સહજ સમજાવાય છે છતાં પણ બાળકો ઠોકરો ખાતા રહે છે. અહીંયા બેઠા છે તો સમજે છે અમને બાપ ભણાવે છે, શાંતિધામ જવાનો રસ્તો બતાવે છે. ખુબ સહજ છે. બાપ કહે છે દિવસ-રાત જેટલું થઈ શકે યાદમાં રહો. તે ભક્તિમાર્ગની યાત્રા પગપાળા ની હોય છે. ખુબ ધક્કા ખાવા પડે છે. અહીંયા તમે બેઠા હોવા છતાં પણ યાદ ની યાત્રા પર છો. આ પણ બાપે સમજાવ્યું છે - દૈવી ગુણ ધારણ કરવાનાં છે. શૈતાની અવગુણો ને ખતમ કરતાં જાઓ. કોઈ પણ શૈતાની કામ નહિં કરો, એનાથી વિકર્મ બની જાય છે. બાપ આવ્યા જ છે આપ બાળકોને સદા સુખી બનાવવાં. કોઈ બાદશાહનાં બાળક હોય તો તે બાપને અને રાજાઈ ને જોઈ ખુશ થશે ને. ભલે રાજાઈ છે પરંતુ પછી પણ શરીર નાં રોગ વગેરે તો હોય જ છે. અહીંયા આપ બાળકોને નિશ્ચય છે કે શિવબાબા આવેલાં છે, એ આપણને ભણાવી રહ્યાં છે. પછી આપણે સ્વર્ગમાં જઈને રાજાઈ કરશું. ત્યાં કોઈ પણ પ્રકારનું દુઃખ નહીં હશે. તમારી બુદ્ધિ માં રચતા અને રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન છે. આ જ્ઞાન બીજા કોઈ મનુષ્ય માત્રની બુદ્ધિ માં નથી. આપ બાળકો પણ હમણાં સમજો છો કે પહેલાં અમારા માં જ્ઞાન નહોતું. બાપ ને અમે નહોતા જાણતાં. મનુષ્ય ભક્તિને ખૂબ ઉત્તમ સમજે છે, અનેક પ્રકારની ભક્તિ કરે છે. તેમાં બધી છે સ્થૂળ વાતો. સૂક્ષ્મ વાત કોઈ પણ છે નહીં. હવે અમરનાથની યાત્રા પર સ્થૂળમાં જશે ને. ત્યાં પણ છે એ લિંગ. કોની પાસે જાય છે, મનુષ્ય કાંઈ પણ નથી જાણતાં. હવે આપ બાળકો ક્યાંય પણ ધક્કા ખાવા નહીં જશો. તમે જાણો છો આપણે ભણીએ છે જ નવી દુનિયા નાં માટે. જ્યાં આ વેદ-શાસ્ત્ર વગેરે હોતા જ નથી. સતયુગમાં ભક્તિ હોતી નથી. ત્યાં છે જ સુખ. જ્યાં ભક્તિ છે ત્યાં દુઃખ છે. આ ગોળા નું ચિત્ર ખુબ સારું છે. સ્વર્ગ નો દ્વાર એમાં બહુ ક્લિયર (સ્પષ્ટ) છે. આ બુદ્ધિ માં રહેવું જોઈએ. હમણાં આપણે સ્વર્ગ નાં દ્વાર પર બેઠા છીએ. ખુબ ખુશી થવી જોઈએ. જ્ઞાનનાં પોઇન્ટ ને યાદ કરતાં આપ બાળકો ખુબ ખુશી માં રહી શકો છો. જાણો છો હમણાં આપણે સ્વર્ગનાં દ્વારમાં જઈ રહ્યાં છીએ. ત્યાં ખૂબ થોડાં મનુષ્ય હોય છે. અહીંયા કેટલા અનેક મનુષ્ય છે. કેટલાં ધક્કા ખાતા રહે છે. દાન-પુણ્ય કરવું, સાધુઓની પાછળ ભટકવાનું કેટલું છે તો પણ પોકારતા રહે છે-હેં પ્રભુ નયનહીન ને રાહ દેખાડો... રાહ (રસ્તો) હંમેશા મુક્તિ-જીવનમુક્તિ ની ઈચ્છે છે. આ જૂની દુઃખની દુનિયા છે, તે પણ તમે જાણો છો. મનુષ્યોને ખબર જ નથી. કળયુગની આયુ હજારો વર્ષ કહી દે છે તો બિચારા અંધકારમાં છે ને. તમારામાં પણ નંબરવાર છે જે જાણે છે બરાબર આપણા બાબા આપણને રાજયોગ શીખવાડી રહ્યાં છે. જેમ બેરિસ્ટરી યોગ, એન્જિનિયર યોગ હોય છે ને. ભણવાવાળા ને શિક્ષક ની જ યાદ રહે છે. બેરિસ્ટરી નાં જ્ઞાન થી મનુષ્ય બેરિસ્ટર બની જશે. આ છે રાજયોગ. આપણી બુદ્ધિનો યોગ છે પરમપિતા પરમાત્મા ની સાથે. આમાં તો ખુશી નો એકદમ પારો ચઢી જવો જોઈએ. ખૂબ મીઠા બનવાનું છે. સ્વભાવ બહુજ ફર્સ્ટ ક્લાસ હોવો જોઈએ. કોઈને પણ દુઃખ ન મળે. ઈચ્છે પણ છે કોઈને દુઃખ ન આપીએ. પરંતુ છતાં પણ માયા નાક-કાન થી પકડી ભૂલ કરાવી દે છે. પછી અંદર પસ્તાય છે-અમે નકામું તેમને દુઃખ આપ્યું. પરંતુ રજીસ્ટરમાં તો ખરાબી આવી ગઈ ને. એવી કોશિશ કરવી જોઈએ-કોઈને પણ મનસા, વાચા, કર્મણા દુઃખ ન આપીએ. બાપ આવે જ છે - આપણને એવાં દેવતા બનાવવાં. આ ક્યારેય કોઈને દુઃખ આપે છે શું! લૌકિક શિક્ષક ભણાવે છે, દુઃખ તો નથી આપતાં ને. હાં, બાળકો નથી ભણતાં તો કોઈ સજા વગેરે આપે છે. આજકાલ મારવાનો પણ કાયદો નીકાળી દીધો છે. તમે રૂઢાની શિક્ષક છો, તમારું કામ છે ભણાવવાનું અને સાથે-સાથે મેનર્સ શીખવાડવાનું. પછી ભણશે-ગણશે તો ઊંચું પદ પામશે. નહિં ભણશે તો ફેલ (નપાસ) પોતે થશે. આ બાપ

પણ રોજ આવીને ભણાવે છે, મેનર્સ શીખવાડે છે. શીખવાડવા માટે પ્રદર્શની વગેરેનો પ્રબંધ કરે છે. બધાં પ્રદર્શની અને પ્રોજેક્ટર માંગે છે. પ્રોજેક્ટર્સ પણ હજારો લેશે. દરેક વાત બાપ ખુબ જ સહજ કરી બતાવે છે. અમરનાથની પણ સર્વિસ (સેવા) સહજ છે. ચિત્રો પર તમે સમજાવી શકો છો. જ્ઞાન અને ભક્તિ શું છે? જ્ઞાન આ તરફ, ભક્તિ તે તરફ. આનાથી સ્વર્ગ, એનાથી નર્ક-બિલકુલ ક્લિયર છે. આપ બાળકો હમણાં જે ભણો છો આ ખુબ સહજ છે, સારું ભણાવી પણ લો છો, પરંતુ યાદ ની યાત્રા ક્યાં. આ છે બધી બુદ્ધિની વાત. આપણે બાપ ને યાદ કરવાનાં છે, એમાં જ માયા પછાડે છે. એકદમ યોગ તોડી દે છે. બાપ કહે છે તમે બધાં યોગમાં ખુબ કમજોર છો. સારા-સારા મહારથી પણ ખુબ કમજોર છે. સમજે છે આમના માં આ જ્ઞાન ખૂબ સારું છે એટલે મહારથી છે. બાબા કહે છે ઘોડેસવાર પ્યાદા છે. મહારથી તે જે યાદ માં રહે છે. ઉઠતાં-બેસતાં યાદ માં રહે તો વિકર્મ વિનાશ થશે, પાવન થશે. નહીં તો સજા પણ ખાવી પડશે અને પદ પણ ભ્રષ્ટ થઈ જશે એટલે પોતાનો ચાર્ટ રાખો તો તમને ખબર પડશે, બાબા પોતે બતાવે છે હું પણ પુરુષાર્થ કરું છું. ઘડી-ઘડી બુદ્ધિ બીજી તરફ ચાલી જાય છે. બાબા નાં ઉપર તો ખુબ જવાબદારી રહે છે ને. તમે આગળ જઈ શકો છો. પછી સાથે પોતાની ચલન પણ સુધારવાની છે. પવિત્ર બન્યાં અને પછી વિકારમાં પડ્યા તો કરેલી કમાણી ચટ થઈ જશે. કોઈ પર ક્રોધ કર્યો લૂણ-પાણી થયા તો અસુર બની જાય છે. અનેક પ્રકારની માયા આવે છે. સંપૂર્ણ તો કોઈ બન્યું નથી. બાબા પુરુષાર્થ કરાવતાં રહે છે. કુમારીઓ માટે તો ખુબ સહજ છે, એમાં પોતાની મજબૂતી જોઈએ. અંદરની સચ્ચાઈ જોઈએ. જો અંદર કોઈની સાથે દિલ લાગેલું હશે તો પછી ચાલી નહીં શકે. કુમારીઓ, માતાઓએ તો ભારત ને સ્વર્ગ બનાવવાની સર્વિસમાં લાગી જવું જોઈએ. આમાં છે મહેનત. મહેનત વગર કંઈ પણ મળતું નથી. તમને ૨૧ જન્મનાં માટે રાજાઈ મળે છે તો કેટલી મહેનત કરવી જોઈએ. તે ભણતર પણ બાબા એટલે ભણવા દે છે - કહે છે ત્યાં સુધી આમાં પાક્કા થઈ જાય. એવું ન થાય પછી બંને જહાન થી ચાલ્યા જાય. કોઈ નાં નામ-રૂપ માં લટકી મરે તો ખતમ થઈ જાય છે.

તકદીરવાન બાળકો જ શરીરનું ભાન ભૂલી પોતાને અશરીરી સમજી બાપને યાદ કરવાનો પુરુષાર્થ કરી શકે છે. બાપ રોજ-રોજ સમજાવે છે-બાળકો, તમે શરીરનું ભાન છોડી દો. આપણે અશરીરી આત્મા હવે ઘરે જઈએ છીએ, આ શરીર અહીંયા છોડી દેવાનું છે. તે પણ ત્યારે છોડશો જ્યારે નિરંતર બાપ ની યાદમાં રહી કર્માતીત થઈ જાઓ. આમાં બુદ્ધિની વાત છે પરંતુ કોઈની તકદીર માં નથી તો તદબીર શું કરે. બુદ્ધિ માં રહેવું જોઈએ કે અમે અશરીરી આવ્યા હતાં, પછી સુખનાં કર્મ સંબંધમાં બંધાયા પછી રાવણ રાજ્યમાં વિકારી બંધનમાં ફસાયાં. હવે ફરી બાપ કહે છે અશરીરી થઈને જવાનું છે. પોતાને આત્મા સમજી મને યાદ કરો. આત્મા જ પતિત બની છે. આત્મા કહે છે હું પતિત-પાવન આવો. હમણાં તમને પતિત થી પાવન થવાની યુક્તિ પણ બતાવતાં રહે છે. આત્મા છે જ અવિનાશી. તમે આત્મા અહીંયા શરીરમાં આવ્યા છો પાર્ટ ભજવવાં. આ પણ હવે બાપે સમજાવ્યું છે, જેમને કલ્પ પહેલાં સમજાવ્યું છે તેજ આવતાં રહેશે. હવે બાપ કહે છે કળાયુગી સંબંધ ભૂલી જાઓ. હવે તો પાછાં જવાનું છે, આ દુનિયા જ ખતમ થવાની છે. આમાં કોઈ સાર નથી ત્યારે તો ધક્કા ખાતા રહે છે. ભક્તિ કરે છે ભગવાન ને મળવાં. સમજે છે ભક્તિ બહુ સારી છે. ખુબ ભક્તિ કરશે તો ભગવાન મળશે અને સદ્ગતિમાં લઈ જશે. હમણાં તમારી ભક્તિ પૂરી થાય છે. તમારા મુખ થી ‘હેં રામ’ ‘હેં ભગવાન’ આ ભક્તિ નાં અક્ષર પણ ન નીકળે. આ બંધ થઈ જવું જોઈએ. બાપ ફક્ત કહે છે મને યાદ કરો. આ દુનિયા જ તમોપ્રધાન છે. સતોપ્રધાન સતયુગ માં રહે છે. સતયુગ છે ચઢતી કળા પછી ઉતરતી કળા થાય છે. ત્રેતા ને પણ વાસ્તવમાં સ્વર્ગ ન કહેવાય. સ્વર્ગ ફક્ત સતયુગ ને જ કહેવાય છે. આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન છે. આદિ અર્થાત્ શરુ, મધ્ય અડધુ પછી અંત. મધ્યમાં રાવણ રાજ્ય શરુ થાય છે. બાપ ભારતમાં જ આવે છે. ભારત જ પતિત અને પાવન બને છે. ૮૪ જન્મ પણ ભારતવાસી લે છે. બાકી તો નંબરવાર ધર્મવાળા આવે છે. ઝાડ વૃદ્ધિને પામે છે પછી તે સમયે જ આવશે. આ વાતો બીજા કોઈની બુદ્ધિમાં નહીં હશે. તમારામાં પણ બધાં ધારણ નથી કરી શકતાં. આ ૮૪ નું ચક્ર બુદ્ધિ માં રહે તો પણ ખુશી માં રહે. હવે બાબા આવેલાં છે, આપણને લઈ જવા માટે. સાચાં-સાચાં માશૂક આવેલાં છે, જેમને આપણે ભક્તિમાર્ગ માં બહુજ યાદ કરતાં હતાં એ આવ્યાં છે આપણને આત્માઓને પાછાં લઈ જવા. મનુષ્ય માત્ર આ નથી જાણતાં કે શાંતિ પણ કોને કહેવાય છે. આત્મા તો છે જ શાંત સ્વરૂપ. આ ઓર્ગાન્સ (અવયવો) મળે છે ત્યારે કર્મ કરવું પડે છે. બાપ જે શાંતિ નાં સાગર છે, તે બધાને લઈ જાય છે. ત્યારે બધાને શાંતિ મળશે. સતયુગ માં તમને શાંતિ પણ છે, સુખ પણ છે. બાકી બધી આત્માઓ ચાલી જશે શાંતિધામ. બાપ ને જ શાંતિ નાં સાગર કહેવાય છે. આ પણ ઘણાં બાળકો ભૂલી જાય છે કારણ કે દેહ-અભિમાન માં રહે છે, દેહી-અભિમાની થતાં નથી. બાપ શાંતિ તો બધાને આપે છે ને. ચિત્ર માં સંગમ

પર જઈને દેખાડો. આ સમયે બધાં અશાંત છે. સતયુગમાં તો આટલાં ધર્મ હશે જ નહીં. બધાં શાંતિમાં ચાલ્યા જશે. ત્યાં મન ભરીને શાંતિ મળે છે. તમને રાજાઈ માં શાંતિ પણ છે, સુખ પણ છે. સતયુગ માં પવિત્રતા, સુખ, શાંતિ બધું છે તમને. મુક્તિધામ કહેવાય છે સ્વીટ હોમ ને. ત્યાં પતિત દુઃખી હશે નહીં. દુઃખ-સુખની કોઈ વાત નથી. તો શાંતિનો અર્થ નથી સમજતાં. રાણી નાં હાર નું દૃષ્ટાંત આપે છે ને. હવે બાપ કહે છે શાંતિ-સુખ બધું લો. આયુશ્વન ભવ.....ત્યાં કાયદા અનુસાર બાળક પણ હશે. બાળક મળે તેને માટે કોઈ પુરુષાર્થ નથી કરવો પડતો. શરીર છોડવાનો સમય થાય છે તો સાક્ષાત્કાર થઈ જાય છે અને શરીર ખુશી થી છોડી દે છે. જેમ બાબા ને ખુશી રહે છે ને-શરીર છોડી ને હું આ બનીશ, હમણાં ભણી રહ્યો છું. તમે પણ જાણો છો આપણે સતયુગમાં જઈશું. સંગમ પર જ તમારી બુદ્ધિમાં આ રહે છે. તો કેટલી ખુશી માં રહેવું જોઈએ. જેટલું ઊંચું ભણતર એટલી ખુશી. આપણને ભગવાન ભણાવે છે. લક્ષ-હેતુ સામે છે તો કેટલી ખુશી હોવી જોઈએ. પરંતુ ચાલતાં-ચાલતાં નીચે પડે છે.

તમારી સર્વિસ વૃદ્ધિને ત્યારે પામશે જ્યારે કુમારીઓ મેદાનમાં આવશે. બાપ કહે છે આપસમાં એક તો લૂણપાણી નહીં બનો. જ્યારે જાણો છો આપણે એવી દુનિયામાં જઈએ છે જ્યાં સિંહ-બકરી ભેગાં પાણી પીવે છે, ત્યાં તો દરેક વસ્તુ જોવાથી જ દિલ ખુશ થઈ જાય છે. નામ જ છે સ્વર્ગ. તો કુમારીઓ લૌકિક મા-બાપ ને કહે - હવે અમે ત્યાં જવાની તૈયારી કરી રહ્યાં છીએ, પવિત્ર તો જરૂર બનવાનું છે. બાપ કહે છે કામ મહાશત્રુ છે. હવે હું યોગીન બની છું એટલે પતિત ન બની શકું. વાત કરવાની હિંમત જોઈએ. એવી કુમારીઓ જ્યારે નીકળશે પછી જોજો કેટલી જલ્દી સર્વિસ (સેવા) થાય છે. પરંતુ જોઈએ નષ્ટોમોહા. એક વખત મરી ગયા તો પછી યાદ કેમ આવવી જોઈએ. પરંતુ અનેકોને ઘર ની, બાળકો વગેરે ની યાદ આવતી રહે છે. પછી બાપ નાં સાથે યોગ કેવી રીતે લાગશે. આમાં તો એ જ બુદ્ધિમાં રહે કે અમે બાબા નાં છીએ. આ જૂની દુનિયા ખતમ થયેલી જ છે. બાપ કહે છે મને યાદ કરો. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. પોતાની ઊંચી તકદીર બનાવવા માટે જેટલું થઈ શકે-અશરીરી બનવાનો અભ્યાસ કરવાનો છે. શરીરનું ભાન બિલકુલ ભૂલી જવાય, કોઈ નાં પણ નામ-રૂપ યાદ નાં આવે-આ મહેનત કરવાની છે.
2. પોતાની ચલન નો ચાર્ટ રાખવાનો છે-ક્યારેય પણ આસુરી ચલન નથી ચાલવાની. દિલની સચ્ચાઈ થી નષ્ટોમોહા બની ભારતને સ્વર્ગ બનાવવાની સર્વિસ (સેવા) માં લાગી જવાનું છે.

વરદાન :- પોતાની મહાનતા અને મહિમાને જાણવા વાળા સર્વ આત્માઓમાં શ્રેષ્ઠ વિશ્વ દ્વારા પૂજનીય ભવ દરેક બ્રાહ્મણ બાળક વર્તમાન સમય વિશ્વની સર્વ આત્માઓમાં શ્રેષ્ઠ છે અને ભવિષ્યમાં વિશ્વ દ્વારા પૂજનીય છે. નંબરવાર હોવા છતાં પણ છેલ્લાં નંબર નો મણકો પણ વિશ્વનાં આગળ મહાન છે. આજ સુધી ભક્ત આત્માઓ છેલ્લાં નંબરના મણકા ને પણ આંખો પર રાખે છે કારણકે બધાં બાળકો બાપદાદાનાં નયનોનાં તારા છે, નૂરે રત્ન છે. જેમણે એક વખત પણ મન થી, સાચા દિલ થી પોતાને બાપ નાં બાળક નિશ્ચય કર્યો, ડાયરેક્ટ બાપ નાં બાળક બન્યાં એને મહાન અથવા પૂજનીય બનવાની લોટરી અથવા વરદાન મળી જ જાય છે.

સ્લોગન :- સ્થિતિ સદા ખજાના થી સંપન્ન અને સંતુષ્ટ રહે તો પરિસ્થિતિઓ બદલાઈ જશે.

“ મન્સા શક્તિ તથા નિર્ભયતા ની શક્તિ ”

આજે વૃક્ષપતિ પોતાનાં નવાં વૃક્ષનાં ફાઉન્ડેશન બાળકોને જોઈ રહ્યાં છે. વૃક્ષપતિ પોતાનાં વૃક્ષનાં મૂળ ને જોઈ રહ્યાં છે. બધાં વૃક્ષપતિની પાલનામાં પાલન થયેલ શ્રેષ્ઠ ફળ સ્વરૂપ બાળકોને જોઈ રહ્યાં છે. આદિદેવ પોતાનાં આદિ રત્નોને જોઈ રહ્યાં છે. દરેક રત્ન ની મહાનતા, વિશેષતા પોત-પોતાની છે. પરંતુ છે બધાં નવી રચના નાં નિમિત્ત બનેલ વિશેષ આત્માઓ કારણ કે બાપને ઓળખવામાં, બાપનાં કાર્યમાં સહયોગી બનવામાં નિમિત્ત બન્યાં અને અનેકો નાં આગળ એક્ઝામ્પલ (ઉદાહરણ) બન્યાં છે. દુનિયાને ન જોઈ, નવી દુનિયા બનાવવા વાળા ને જોયાં. અટલ નિશ્ચય અને હિંમતનું પ્રમાણ દુનિયાની આગળ બનીને દેખાડ્યું એટલે બધાં વિશેષ આત્માઓ છો. વિશેષ આત્માઓને વિશેષ રૂપ થી સંગઠિત રૂપમાં જોઈ બાપદાદા પણ હર્ષિત થાય છે અને એવાં બાળકો ની મહિમાના ગીત ગાય છે. બાપ ને ઓળખ્યા અને બાપે, જે પણ છે, જેવાં પણ છે, પસંદ કરી લીધા કારણ કે દિલારામ ને પસંદ છે સાચાં દિલવાળા. દુનિયાનું દિમાગ ન પણ હોય પરંતુ બાપને દુનિયાનાં દિમાગ વાળા પસંદ નથી, દિલવાળા પસંદ છે. દિમાગ તો બાપ એટલું મોટું આપી દે છે જેનાથી રચયિતા ને જાણવાથી રચનાનાં આદિ, મધ્ય, અંત નાં નોલેજ ને જાણી લો છો એટલે બાપદાદા પસંદ કરે છે - દિલ થી. નંબર પણ બને છે - સાચાં સાફ દિલ નાં આધાર થી. સેવા નાં આધાર થી નહીં. સેવા માં પણ સાચાં દિલ થી સેવા કરી કે ફક્ત દિમાગ નાં આધાર થી સેવા કરી! દિલ નો અવાજ દિલ સુધી પહોંચે છે, દિમાગ નો અવાજ દિમાગ સુધી પહોંચે છે.

આજે બાપદાદા દિલવાળાઓ ની લીસ્ટ (યાદી) જોઈ રહ્યાં હતાં. દિમાગવાળા નામ કમાય છે, દિલવાળા દુવાઓ કમાય છે. તો બે માળાઓ બની રહી હતી કારણ કે આજે વતન માં એડવાન્સ માં ગયેલી આત્માઓ ઈમર્જ (જાગૃત) હતી. તે વિશેષ આત્માઓ રુહ-રુહાન કરી રહી હતી. મુખ્ય રુહ-રુહાન શું હશે? તમે બધાએ પણ વિશેષ આત્માઓને ઈમર્જ કર્યા ને! વતનમાં પણ રુહ-રુહાન ચાલી રહી હતી કે સમય અને સંપૂર્ણતા બંનેમાં કેટલું અંતર રહી ગયું છે! નંબર કેટલા તૈયાર થયાં છે! નંબર તૈયાર થયા છે કે હજું થવાના છે? નંબરવાર બધાં સ્ટેજ પર આવી રહ્યાં છે ને. એડવાન્સ પાર્ટી પૂછી રહી હતી કે હમણાં અમે તો એડવાન્સ નું કાર્ય કરી રહ્યાં છીએ પરંતુ અમારા સાથી અમારા કાર્યમાં વિશેષ શું સહયોગ આપી રહ્યાં છે? તે પણ માળા બનાવી રહ્યાં છે! કઈ માળા બનાવી રહ્યાં છે? ક્યાં-ક્યાં કોનો-કોનો નવી દુનિયાનાં આરંભ કરવાનો જન્મ હશે. તે નિશ્ચિત થઈ રહ્યું છે. તેમને પણ પોતાનાં કાર્યમાં વિશેષ સહયોગ સૂક્ષ્મ શક્તિશાળી મન્સા નો જોઈએ છે. જે શક્તિશાળી સ્થાપના નાં નિમિત્ત બનવાવાળી આત્માઓ છે તે સ્વયં ભલે પાવન છે પરંતુ વાયુમંડળ વ્યક્તિઓનું, પ્રકૃતિનું તમોગુણી છે. અતિ તમોગુણી નાં વચ્ચે અલ્પ સતોગુણી આત્માઓ કમળ પુષ્પ સમાન છે એટલે આજે રુહ-રુહાન કરતાં તમારી અતિ સ્નેહી શ્રેષ્ઠ આત્માઓ સ્મિત કરતાં બોલી રહી હતી કે શું અમારા સાથીઓને આટલી મોટી સેવાની સ્મૃતિ છે કે સેવાકેન્દ્રો માં જ વ્યસ્ત થઈ ગયાં છે કે ઝોન માં વ્યસ્ત થઈ ગયાં છે?

આટલું બધું પ્રકૃતિ પરિવર્તન નું કાર્ય, તમોગુણી સંસ્કારવાળી આટલી આત્માઓનો વિનાશ કોઈ પણ વિધિ થી થશે પરંતુ અચાનકનું મૃત્યુ, અકાળે મૃત્યુ, સમૂહ રૂપમાં મૃત્યુ, તે આત્માઓનાં વાયબ્રેશન કેટલાં તમોગુણી હશે, તેને પરિવર્તન કરવું અને સ્વયંને પણ આવાં ખુને નાહક વાયુમંડળ વાયબ્રેશન થી સુરક્ષિત રાખવું અને તે આત્માઓને સહયોગ આપવો - શું આ વિશાળ કાર્યનાં માટે તૈયારી કરી રહ્યાં છો? કે ફક્ત કોઈ આવ્યું, સમજાવ્યું અને ખાધું, આમાં જ તો સમય નથી જઈ રહ્યો? તે પૂછી રહ્યાં હતાં. આજે બાપદાદા તેમનો સંદેશ સંભળાવી રહ્યાં છે. આટલું બેહદનું કાર્ય કરવાનાં નિમિત્ત કોણ છે? જ્યારે આદિ માં નિમિત્ત બન્યાં છો તો અંતમાં પણ પરિવર્તન નાં બેહદનાં કાર્યમાં નિમિત્ત બનવાનું છે ને. આમ પણ કહેવત છે જેમણે અંત કર્યો તેમણે બધું કર્યું. ગર્ભ મહેલ પણ તૈયાર કરવાનાં છે ત્યારે તો નવી રચનાનો, યોગબળ નો આરંભ થશે. યોગબળ નાં માટે મન્સા શક્તિ ની આવશ્યકતા છે. પોતાની સેફ્ટી (સુરક્ષા) માટે પણ મન્સા શક્તિ સાધન બનશે. મન્સા શક્તિ દ્વારા જ સ્વયંનો અંત સુખદ બનાવવાનાં નિમિત્ત બની શકશે. નહીં તો સાકાર સહયોગ સમય પર પરિસ્થિતિ પ્રમાણે ન પણ

પ્રાપ્ત થઈ શકે છે. તે સમયે મનસા શક્તિ અર્થાત્ શ્રેષ્ઠ સંકલ્પ શક્તિ, એક નાં સાથે લાઈન ક્લિયર નહિં હશે તો પોતાની કમજોરીઓ પશ્ચાતાપ નાં રૂપમાં ભૂતો નાં જેમ અનુભવ થશે કારણ કે કમજોરી સ્મૃતિમાં આવવાથી જ ભય, ભૂત નાં જેવો અનુભવ થશે. હમણાં ભલે કેવી રીતે પણ ચલાવી લો છો પરંતુ અંતમાં ભય અનુભવ થશે એટલે હમણાં થી બેહદની સેવા માટે, સ્વયંની સેફ્ટી માટે મનસા શક્તિ અને નિર્ભયતા ની શક્તિ જમા કરો, ત્યારે જ અંત સુખદ અને બેહદનાં કાર્યમાં સહયોગી બની બેહદ નાં વિશ્વનાં રાજ્ય અધિકારી બનશો. હમણાં તમારા સાથી, તમારા સહયોગ ની રાહ જોઈ રહ્યાં છે. કાર્ય ભલે અલગ-અલગ છે પરંતુ પરિવર્તન નાં નિમિત્ત બંનેવ છે. તે પોતાનું પરિણામ સંભળાવી રહ્યાં હતાં.

એડવાન્સ પાર્ટી વાળા કોઈ સ્વયં શ્રેષ્ઠ આત્માઓનું આહ્વાન કરવા માટે તૈયાર થયા છે અને થઈ રહ્યાં છે, કોઈ તૈયાર કરાવવામાં લાગેલાં છે. તેમનું સેવાનું સાધન છે મિત્રતા અને સમીપતા નાં સંબંધ. જેનાથી ઈમર્જ રૂપ માં જ્ઞાન ચર્ચા નથી કરતાં પરંતુ જ્ઞાની તું આત્મા નાં સંસ્કાર હોવાનાં કારણે એકબીજાનાં શ્રેષ્ઠ સંસ્કાર, શ્રેષ્ઠ વાયબ્રેશન અને સદા હોલી (પવિત્ર) અને હેપ્પી ચહેરો એક બે ને પ્રેરણા આપવાનું કાર્ય કરી રહ્યો છે. ભલે અલગ-અલગ પરિવાર માં છે પરંતુ કોઈને કોઈ સંબંધ અથવા મિત્રતા નાં આધાર પર એકબીજાનાં સંપર્કમાં આવવાથી આત્મા નોલેજફુલ હોવાનાં કારણે આ અનુભૂતિ થતી રહે છે કે આ પોતાનાં છે કે સમીપ નાં છે. પોતાપણાં નાં આધાર થી એકબીજાને ઓળખે છે. હમણાં સમય સમીપ આવી રહ્યો છે એટલે એડવાન્સ પાર્ટીનું કાર્ય તીવ્ર ગતિથી ચાલી રહ્યું છે. આવી લેણ-દેણ વતનમાં થઈ રહી હતી. વિશેષ જગત-અંબા બધાં બાળકોનાં પ્રતિ બે મધુર બોલ, બોલી રહી હતી. બે બોલમાં બધાંને સ્મૃતિ અપાવી - “સફળતા નો આધાર સદા સહનશક્તિ અને સમાવાની શક્તિ છે, આ વિશેષતાઓ થી સફળતા સદા સહજ અને શ્રેષ્ઠ અનુભવ થશે.” બીજાઓનું પણ સંભળાવે શું? આજે ચિટચેટ (વાતચીત) નો દિવસ વિશેષ મળવાનો રહ્યો તો દરેક પોતાનાં અનુભવનું વર્ણન કરી રહ્યાં હતાં. સારું બીજા કોનું સાંભળશો? (વિશ્વ કિશોરભાઈ નું) તે આમ પણ ઓછું બોલે છે પરંતુ જે બોલે છે તે શક્તિશાળી બોલે છે. તેમનો પણ એક જ બોલમાં આખો અનુભવ રહ્યો કે કોઈ પણ કાર્યમાં સફળતાનો આધાર “નિશ્ચય અટલ અને નશો સમ્પન્ન” જો નિશ્ચય અટલ છે તો નશો સ્વતઃ જ બીજાઓને પણ અનુભવ થાય છે એટલે નિશ્ચય અને નશો સફળતા નો આધાર રહ્યાં. આ છે તેમનો અનુભવ. જેમ સાકાર બાપને સદા નિશ્ચય અને નશો રહ્યો કે હું ભવિષ્યમાં વિશ્વ મહારાજન બન્યો કે બન્યો. એવી રીતે વિશ્વ કિશોરને પણ આ નશો રહ્યો કે હું પહેલાં વિશ્વ મહારાજન નો પહેલો પ્રિન્સ (રાજકુમાર) છું. આ નશો વર્તમાન અને ભવિષ્ય નો અટલ રહ્યો. તો સમાનતા થઈ ગઈ ને. જે સાથે રહ્યાં તેમને એવું જોયું ને!

અચ્છા - દીદી એ શું કહ્યું? દીદી રુહ-રુહાન બહુજ સારી કરી રહ્યાં હતાં. તે કહે છે કે તમે બધાને વગર સૂચના આપે કેમ બોલાવી લીધા. રજા લઈને આવત ને. જો તમે કહ્યું હોત હું રજા લઈને તૈયાર થઈ જાત. તમે રજા આપતા હતાં? બાપદાદા બાળકો થી રુહ-રુહાન કરી રહ્યાં હતાં - દેહ સહિત દેહનાં સંબંધ, દેહનાં સંસ્કાર બધાનાં સંબંધ, લૌકિક નથી તો અલૌકિક તો છે. અલૌકિક સંબંધ થી, દેહ થી, સંસ્કાર થી નષ્ટોમોહા બનવાની વિધિ, આ જ ડ્રામામાં નોંધાયેલી છે એટલે અંતમાં બધાથી નષ્ટોમોહા બની પોતાની ડ્યુટી (ફરજ) પર પહોંચી ગઈ. ભલે વિશ્વકિશોરને પહેલાં થોડીક ખબર હતી પરંતુ જે સમય જવાનો સમય થયો, તે સમયે તે પણ ભૂલી ગયાં હતાં. આ પણ ડ્રામા માં નષ્ટોમોહા બનવાની વિધિ નોંધાયેલી હતી, જે રીપીટ (પુનરાવૃત્તિ) થઈ ગઈ કારણ કે કંઈક પોતાની મહેનત અને કંઈક બાપ, ડ્રામા અનુસાર કર્મબંધન મુક્ત બનાવવા માં સહયોગ પણ આપે છે. જે લાંબાકાળ નાં સહયોગી બાળકો રહ્યાં છે, એક બાપ બીજું ન કોઈ, આ મુખ્ય સબ્જેક્ટ (વિષય) માં પાસ રહ્યાં છે, એવાં એક અનુભવ કરવાવાળા ને બાપ વિશેષ એક એવાં સમયે સહયોગ જરૂર આપે છે. કોઈ વિચારે છે કે શું આ બધાં કર્માતીત થઈ ગયાં? આજ કર્માતીત સ્થિતિ છે. પરંતુ આવાં આદિ થી સહયોગી બાળકોને એક્સ્ટ્રા સહયોગ મળે છે એટલે કાંઈ પોતાની મહેનત ઓછી પણ દેખાતી હોય પરંતુ બાપ ની મદદ તે સમયે અંતમાં એક્સ્ટ્રા માર્ક્સ આપી પાસ વિથ ઓનર બનાવી જ દે છે. તે ગુપ્ત હોય છે - એટલે પ્રશ્ન ઉઠે છે કે શું એવું થયું. પરંતુ આ સહયોગનું રિટર્ન (વળતર) છે. જેમ કહેવત છે ને - “આઈવેલ માં કામ આવે છે” તો જે દિલ થી સહયોગી રહ્યાં છે તેમને એવાં સમય પર એક્સ્ટ્રા માર્ક્સ રિટર્નનાં રૂપમાં પ્રાપ્ત થાય છે. સમજ્યાં - આ રહસ્યને? એટલે નષ્ટોમોહા ની વિધિ થી એક્સ્ટ્રા માર્ક્સની ગિફ્ટ થી સફળતા ને પ્રાપ્ત કરી લીધી. સમજ્યાં - પૂછતા રહ્યાં છો ને કે છેવટે શું છે. તો આજે આ રુહ-રુહાન સંભળાવી રહ્યાં છે. અચ્છા - દીદીએ શું કહ્યું? તેમનો અનુભવ તો બધાં જાણો પણ છો. તે આજ બોલ, બોલી રહ્યાં હતાં કે સદા બાપ અને દાદા ની આંગળી પકડો કે આંગળી

આપો. ભલે બાળક બનાવીને આંગળી પકડો, ભલે બાપ બનાવીને આંગળી આપો. બંને રૂપ થી દરેક કદમ માં આંગળી પકડી સાથ નો અનુભવ કરી ચાલવું, આજ મારી સફળતાનો આધાર છે. તો આજ વિશેષ રુહ-રુહાન ચાલી. આદિ રત્નો નાં સંગઠનમાં તે (દીદી) કેવી રીતે છૂટી જશે એટલે તે પણ ઈમર્જ હતાં. અચ્છા-તે થઈ એડવાન્સ પાર્ટી ની વાતો, તમે શું કરશો?

એડવાન્સ પાર્ટી પોતાનું કામ કરી રહી છે. તમે એડવાન્સ ફોર્સ ભરો, જેથી પરિવર્તન કરવાનાં કાર્ય નો કોર્સ સમાપ્ત થઈ જાય કારણ કે ફાઉન્ડેશન છે. ફાઉન્ડેશન જ બેહદનાં સેવાધારી બની બેહદનાં બાપને પ્રત્યક્ષ કરશે. પ્રત્યક્ષતા ના નગારા, જલ્દી આ સૃષ્ટિ પર વાગતાં સાંભળશો. ચારે બાજુ થી એક જ નગારા, એક જ લય માં વાગશે - “મળી ગયાં, આવી ગયાં” હજું તો બહુજ કામ પડ્યું છે. તમે સમજો રહ્યાં છો કે પૂરું થઈ રહ્યું છે. હમણાં તો વાણી દ્વારા બદલવાનું કાર્ય ચાલી રહ્યું છે. હવે વૃત્તિ દ્વારા વૃત્તિઓ બદલાય, સંકલ્પ દ્વારા સંકલ્પ બદલાઈ જાય. હમણાં આ રિયર્સ તો શરૂ પણ નથી કરી. થોડું-થોડું કર્યું તો શું થયું. આ સૂક્ષ્મ સેવા સ્વતઃ જ ઘણી કમજોરીયો થી પાર કરી દેશે. જે સમજે છે કે આ કેવી રીતે થશે. તે જ્યારે આ સેવામાં વ્યસ્ત રહેશે તો સ્વતઃ જ વાયુમંડળ એવું બનશે જે પોતાની કમજોરીયો સ્વયં ને જ સ્પષ્ટ અનુભવ થશે અને વાયુમંડળ નાં કારણે સ્વયં જ શર્મશાર થઈ પરિવર્તિત થઈ જશે. કહેવું નહીં પડે. કહીને તો જોઈ લીધું એટલે હમણાં એવો પ્લાન બનાવો. જિજ્ઞાસુ હજું વધારે વધશે, તેની ચિંતા નહીં કરો. મંદોદરી પણ ઘણી વધશે, તેની પણ ચિંતા નહીં કરો. મકાન પણ મળી જશે, તેની પણ ચિંતા નહીં કરો. બધી સિદ્ધિ થઈ જશે. આ વિધિ એવી છે જે સિદ્ધિ સ્વરૂપ બની જશે. અચ્છા.

શક્તિઓ અનેક છે, આદિ માં નિમિત્ત વધારે શક્તિઓ બની. ગોલ્ડન જુબલી માં પણ શક્તિઓ વધારે રહી છે. પાંડવ થોડા ગણતરીનાં છે. તો પણ પાંડવ છે. સારું છે, હિંમત રાખી આદિ માં સહન કરવાનું સબૂત તો આજ આદિ રત્ન છે. વિઘ્ન-વિનાશક બની નિમિત્ત બની, નિમિત્ત બનાવવા નાં કાર્યમાં અમર રહ્યાં છે એટલે બાપદાદાને પણ અવિનાશી, અમરભવનાં વરદાની બાળકો સદા પ્રિય છે. અને આ આદિ રત્ન સ્થાપના નાં, આવશ્યકતાનાં સમય નાં સહયોગી છે એટલે એવાં નિમિત્ત બનવાવાળી આત્માઓને, આઈવેલ પર સહયોગી બનવાવાળી આત્માઓને, એવી કોઈ પણ વેળા મુશ્કેલ ની આવે છે તો બાપદાદા પણ તેમને તેનું રિટર્ન આપે છે એટલે તમે બધાં જે પણ એવાં સમય પર નિમિત્ત બન્યાં છો તેની આ એક્સ્ટ્રા ગીફ્ટ ડ્રામામાં નોંધાયેલી છે એટલે એક્સ્ટ્રા ગીફ્ટ નાં અધિકારી છો.

સમજ્યાં - માતાઓનાં કુરી-કુરી (ટીપે-ટીપે) તળાવ થી સ્થાપનાનું કાર્ય આરંભ થયું અને હમણાં સફળતા નાં સમીપ પહોંચ્યું કે પહોંચ્યું. માતાઓનાં દિલની કમાણી છે, ધંધાની કમાણી નથી. દિલ ની કમાણી એક હજારો નાં બરાબર છે. સ્નેહનું બીજ નાખ્યું છે એટલે સ્નેહ નાં બીજનું ફળ ફળીભૂત થઈ રહ્યું છે, છે તો સાથે પાંડવ પણ. પાંડવોનાં વગર પણ તો કાર્ય નથી ચાલતું પરંતુ વધારે સંખ્યા શક્તિઓની છે એટલે ૫ પાંડવ લખી દીધા છે. છતાં પણ પ્રવૃત્તિને નિભાવતાં ન્યારા અને બાપનાં પ્યારા બની હિંમત અને ઉમંગ નું સબૂત આપ્યું છે એટલે પાંડવ પણ ઓછા નથી. શક્તિઓનાં સર્વશક્તિમાન ગવાયેલું છે તો પાંડવોનાં પાંડવપતિ પણ ગવાયેલ છે એટલે જેમ નિમિત્ત બન્યાં છો એમ નિમિત્ત ભાવ સદા સ્મૃતિમાં રાખી આગળ વધતા ચાલો. અચ્છા!

સદા પદ્માપદમ ભાગ્ય નાં અધિકારી, સદા સફળતા નાં અધિકારી, સદા સ્વયંને શ્રેષ્ઠ આધાર મૂર્ત સમજી સર્વનો ઉદ્ધાર કરવાવાળા, શ્રેષ્ઠ આત્માઓ ને બાપદાદાનાં યાદપ્યાર અને નમસ્તે.

વરદાન :- અનુભવોનાં ગુહ્યતા ની પ્રયોગશાળા માં રહી નવી રિસર્ચ (શોધ) કરવાવાળા અંતર્મુખી ભવ જ્યારે સ્વયં માં પહેલાં સર્વ અનુભવ પ્રત્યક્ષ થશે ત્યારે પ્રત્યક્ષતા થશે-એનાં માટે અંતરમુખી બની યાદની યાત્રા અને દરેક પ્રાપ્તિની ગુહ્યતા માં જઈને રિસર્ચ કરો, સંકલ્પ ધારણ કરો અને પછી તેનું પરિણામ કે સિદ્ધિ જુઓ કે જે સંકલ્પ કર્યો તે સિદ્ધ થયો કે નહીં? એવાં અનુભવો નાં ગુહ્યતા ની પ્રયોગશાળામાં રહો જે મહેસુસ થાય કે આ બધાં કોઈ વિશેષ લગન માં મગન આ સંસાર થી ઉપરામ છે. કર્મ કરતાં યોગ ની પાવરફુલ સ્ટેજ (અવસ્થા) માં રહેવાનો અભ્યાસ વધારો. જેમ વાણીમાં આવવાનો અભ્યાસ છે એમ રુહાનિયત માં રહેવાનો અભ્યાસ કરો.

સ્લોગન :- સંતુષ્ટતા ની સીટ પર બેસીને પરિસ્થિતિઓની રમત જોવાવાળા જ સંતુષ્ટમણી છે.

